Dr Keti Barns

MASONSKI I OKULTNI SIMBOLI

Naziv dela:
Masonski i okultni simboli

Autor:
Dr Keti Barns

Naslov originala:
Masonic and Occult Symbols Illustrated
by Dr Cathy Burns

Prevod:
Jovan Popović

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Štampa:
Donat Graf, Beograd

Sadržaj

1. Šta je simbol? 5
2. Jin-jang simbol 9
3. Krug 22
4. Trougao 25
5. Heksagram 30
6. Pentagram 33
7. Mreža za snove 44
8. Duhovi iz prirode 47
9. Tarot i druge karte 60
10. Humanistički simboli 67
11. Životinje, ptice i insekti 87
12. Simboli sa krilima 111
13. Simboli organizacija 129
14. Znaci rukom 165
15. Mešavina simbola 176
16. Zodijački znaci 199
17. Talismani 206
18. Nakit 211
19. Masonski i simboli kulta Istočne zvezde 224
20. Svevideće oko 251
21. Ukratko o nekim simbolima 266
Literatura 276

1. Šta je simbol?

Simbol – šta je to? Vebsterov rečnik nam kaže da je simbol „nešto što predstavlja ili sugeriše nešto drugo, zbog odnosa, povezanosti, konvencije ili slučajne sličnosti; natčulnom percepcijom: vidljivi znak nečeg nevidljivog“. Ovo je važno znati, jer kad vidimo neki simbol znamo da postoji neko značenje IZA onoga što se zapravo prikazuje, jer je simbol „vidljivi znak nečeg nevidljivog“. Reč koja je s njim povezana, simbolizam, je „korišćenje konvencionalnih ili tradicionalnih znakova u predstavljanju BOŽANSKIH BIĆA I DUHOVA“. Ovo je takođe važno jer mnogi od tih simbola predstavljaju paganske bogove i boginje.

Pošto će se ova knjiga baviti mnogim okultnim i masonskim simbolima, navešćemo i neke citate masona o simbolima. Masonski pisac, Džordž H. Štajnmec (George H. Steinmetz), kaže sledeće:

„Simboli se ne koriste u opšteprihvaćenom značenju. Stvar nije u ‘TAČNOJ SLIČNOSTI’; POSTOJI jedno teško razumljivo (odnosno okultno ili ezoterično) tumačenje, kao što smo i slutili; to je tumačenje preko ‘SUGESTIJA ILI ASOCIJACIJA U MISLIMA‘.

Postoji jedna TAJNA DOKTRINA u slobodnom zidarstvu. Tu tajnu doktrinu pre skrivaju nego što otkrivaju sama predavanja koja, kako kažu, nude ‘racionalno objašnjenje’ ceremonija inicijacije (uvođenje u tajno društvo). Ako bismo prihvatili ta ‘tradicionalna objašnjenja’ kao konačna, i ne bismo tražili dalje, slobodno zidarstvo bi bilo farsa.“[1]

Karl Klodi (Carl Claudy), masonski pisac, spominje da u simbolici ima tajni u tajnama. On je napisao: „PRESECI KROZ SPOLJAŠNJU LJUSKU I NAĐI ZNAČENJE; PRESECI KROZ TO ZNAČENJE I NAĐI DRUGO; AKO POD NJIM KOPAŠ DOVOLJNO DUBOKO MOŽEŠ NAĆI TREĆE, ČETVRTO – KO ZNA KOLIKO UČENJA?“

U jednoj knjizi kulta Istočne zvezde (Eastern Star) piše: „Simbol je figura nečeg intelektualnog, moralnog ili duhovnog, vidljivi objekat, KOJI PREDSTAVLJA umu nešto nalik NEČEMU ŠTO NIJE POKAZANO, ali se

razume u asocijaciji sa njim."[2]

Albert Meki (Albert Mackey), poznati mason, piše da je simbol „opažljiva slika korišćena da se izrazi OKULTNO, ali analogno značenje".[3]

Još jedna knjiga nas podseća da je „amblem figura ili simbol koji predstavlja NEŠTO DRUGO".[4] Takođe nam se kaže da postoji SKRIVENO ZNAČENJE tih simbola, tako da ono što se pokaže kandidatu nije ono na šta se stvarno misli. Pisac kulta Istočne zvezde, Meri En Sliper (Mary Ann Slipper), kaže da „svako ko postane član kulta Istočne zvezde treba da je upoznat sa EZOTERIČNIM značenjem svakog simbola koji se koristi u radu..."[5]

U knjizi *Bilten kratkih razgovora* (Short Talk Bulletin), koja se čitala u velikoj masonskoj loži, kaže se:

„Može se uopšteno tvrditi da MASON KOJI NE ZNA NIŠTA O NAŠOJ SIMBOLICI SLABO POZNAJE MASONERIJU. On može ponavljati svaki stih obreda bez greške, a ipak ako ne razume značenje tih ceremonija, znakova, reči, amblema i figura, on je MASONSKI NEZNALICA."[6]

Kroz celu ovu knjigu ćemo posmatrati brojne simbole i otkrivati neka od SKRIVENIH ZNAČENJA iza tih simbola. Videćemo kako razni simboli predstavljaju paganska božanstva i bogove. Uz to, naučićemo koliko amblema skrivaju i zaodevaju seksualne konotacije pod maskom simbolike. Čarls Dž. Berger (Charles G. Berger) objašnjava:

„Ispočetka su, u umetnosti, polni organi predstavljani njihovim slikama, ali kako se čovek razvijao i ideje morala menjale, takve predstave izgledale su uvredljive ili grube, i zato su POSTEPENO MODIFIKOVANE DOK NIJE POSTALO JEDVA MOGUĆE PREPOZNATI TE SIMBOLE KAO POLNE po svom poreklu. ZA MASE SU IZMIŠLJANA DRUGA OBJAŠNJENJA I ZNAČENJA, jer nije trebalo da razumeju ISTINSKA ZNAČENJA. Tako su SIMBOLI DOBILI DVA ZNAČENJA – ezoterično i egzoterično. EZOTERIČNO značenje bilo je istinsko ili prvobitno značenje, KOJE JE RAZUMELA SAMO NEKOLICINA koja ih je pažljivo krila. Egzoterično značenje bilo je to izmišljeno, ili modifikovano objašnjenje, namenjeno mnoštvu. Svete misterije, koje se često spominju u vezi sa mnogim drevnim religijama i koje su ljudi inicirani u tajni red pažljivo čuvali, ticale su se ezoteričnih

značenja u religijama ranijih vremena. Te svete misterije bile su često samo nastavci jednostavnijih vidova ranog kulta seksa koji je sledila samo odabrana nekolicina."[7]

Knjiga *Premeštanje simbola* (Migration of Simbols) takođe kaže: „Nesumnjivo je da su simboli koji su u najvećoj meri privukli poštovanje mnoštva reprezentativni znaci bogova, često prostačkih i nepristojnih..."[8]

Pošto je seksualna priroda mnogih simbola sada skrivena pod drugim maskama, prosečan čovek više ne shvata vulgarnost koja leži iza mnogih od njih. Međutim, mnoge organizacije, NAMERNO koriste određene simbole i logoe – TAČNO znajući šta se njima predstavlja. Mnoštvo okultista, pripadnika pokreta Nju ejdž (New Age), veštica i satanista razumeju značenja simbola koje koriste. Sa druge strane, mnogi ljudi danas koriste te iste simbole (ili njihove varijacije) ne znajući šta oni zaista predstavljaju. Nadamo se da će ova knjiga prikazati brojne simbole i objasniti ezoterično značenje mnogih od njih, tako da prosečan čovek može da bude svesniji šta predstavljaju korišćena znamenja.

Moramo imati na umu da iako su mnogi svetski lideri svesni ove simbolike, nije svako ko koristi te simbole u svojim logoima svestan tih paganskih konotacija koje oni imaju. Na primer, ne možemo tek tako pretpostaviti da je svako ko nosi pentagram zao i da zna da se taj simbol široko koristi u satanizmu i veštičarenju. Mnogi ljudi to ne znaju i „nevino" nose satanske i paganske simbole. Moramo paziti da ne optužimo svakog ko koristi te simbole da je okultista ili nju ejdžer. Naravno, ako znamo da je određena grupa okultno udruženje, onda simbole koje koriste ne treba olako shvatati. Mnogi ljudi koji dizajniraju te logoe tačno znaju šta rade. Obradićemo mnoge od tih logoa u ovoj knjizi i dati njihova sopstvena objašnjenja o određenom značenju koje leži iza izabranog dizajna.

Neki ljudi pokušavaju da pretvore neke okultne simbole u „hrišćanske" simbole, tvrdeći na primer da pentagram predstavlja pet Hristovih rana, a da je trougao simbol trojstva. Mi to ne možemo činiti, jer Biblija kaže u 5. Knjizi Mojsijevoj 4:15-19,23:

„Dobro pazite na svoje duše, jer niste videli nikakav lik onog dana kad vam je Gospod na Horevu govorio iz vatre, da se ne biste iskvarili i napravili sebi rezan lik bilo kakvog idola, lik muškarca ili žene, ili neke životinje koja je na zemlji ili neke ptice koja leti nebom, ili bilo čega što se miče po zemlji, lik neke ribe koja je u vodama ispod zemlje, i da ne bi, kad podigneš oči prema nebesima i vidiš sunce, mesec i zvezde, svu tu nebesku vojsku, bio zaveden da im se klanjaš i da im služiš, jer ih je Gospod, tvoj Bog, dao svim narodima pod celim nebesima… Čuvajte se da ne zaboravite savez koji je Gospod, vaš Bog, sklopio s vama i da ne napravite sebi rezan lik u obliku bilo čega što ti je Gospod, tvoj Bog, zabranio.“

Bog ne želi da pravimo BILO KAKVU sliku Njega na bilo koji način. *„Kad smo dakle rod Božji, nemamo da mislimo da Božanstvo liči zlatu ili srebru ili kamenju istesanom veštinom i radom ljudi“* (Dela apostolska 17:29).

Kad su Izraelci ušli u zemlju paganskih naroda koju im je Gospod dao u nasledstvo, On im je naredio: *„Srušite njihove oltare, oborite njihove obredne stubove, spalite vatrom njihova obredna debla, uništite rezbarene likove njihovih bogova i istrebite njihova imena na tom mestu. Ne činite Gospodu, svom Bogu, ono što oni čine.“* (5. Mojsijeva 12:3-4; videti i 5. Mojsijevu 7:5)

U 5. Mojsijevoj 7:25-26 stoji:

„Rezbarene likove njihovih bogova spalite vatrom. Ne poželi srebro ni zlato što je na njima i ne uzimaj to za sebe da ti ne bude zamka, jer je to gadno Gospodu, tvom Bogu. Ne unosi u svoj dom neku gnusobu da ne budeš proklet kao i ona. S gnušanjem je odbij i sa gađenjem je prezri, jer ona je prokleta.“

Mada su u ovoj knjizi prikazani brojni simboli, ona definitivno nije sveobuhvatan spisak. Mogli smo da uključimo još mnoge, mnoge simbole, ali su izostavljeni zbog vremena i prostora. Međutim, ovde obrađeni simboli mogu biti dobra polazna tačka za identifikovanje mnogih okultnih logoa koji se danas pojavljuju.

2. Jin-jang simbol

Simbol jin-janga viđamo na sve strane. Koristi se u logoima, na koricama knjiga, u Nju ejdž pokretu, u borilačkim veštinama, itd. „Jin i jang se smatraju suprotnostima. Jin predstavlja večnost, tamu, žensko, levu stranu tela itd. Jang je njena suprotnost i predstavlja istoriju, svetlost, mušku, desnu stranu tela, itd.“[1] „Jang je muško, pozitivno i predstavljeno Suncem. Jin je žensko, negativno i predstavljeno Mesecom“,[2] kaže Pol E. Dezotel (Paul E. Desautels) u knjizi *Carstvo dragulja* (The Gem Kingdom).

„Sam simbol datira bar do IV veka pre Hrista i identifikovan je kod istočnih filozofskih religija konfučijanizma, budizma i taoizma. U Zapadnom svetu odavno je usvojen u simboliku mita, magije, astrologije i veštičarenja.“[3]

Knjiga pod naslovom *Crna magija, bela magija* (Black Magic, White Magic) ovako objašnjava jin-jang:

„Drevni magijski znak zvan jin-jang prvi put se pojavio negde oko III veka pre Hrista u Kini. Taj amblem postao je omiljeni znak VRAČEVA i mistika po celom Orijentu jer i on obuhvata tako mnogo mogućih značenja.“[4]

Jedna čuvena veštica, Sibil Lik (Sybil Leek), koja sebe naziva „gospodaricom okultnog“, tvrdi da je jin-jang teorija:

„... ideja koja je nadahnula stvari kao što su kineski boks, kontrola disanja (korišćena u jogi, meditaciji, itd.), upotreba raznih trava, i neke prilično erotske seksualne vežbe osmišljene da nahrane jang uz pomoć jina.“[5]

Ona dodaje: „Za taoizam je ključna ideja jina i janga“.[6]

„Prema drevnim kineskim filozofima, u početku je bio Tao. Ali onda se Tao podelio na dva prvobitna principa, jang i jin. A iz mnogih kombinacija janga i jina pojavilo se sve drugo u svetu.

Jang i jin su proizveli ‘pet elemenata’, koji su metal, drvo, vatra, voda i zemlja. Sve u životu je u stalnom stanju toka; zapravo, jedina stvar u koju možete biti sigurni je to da će se ona promeniti.“[7]

Još jedna knjiga kaže:

„Jang-jin simbol je jedan od najlakših za prepoznavanje i razumevanje. On predstavlja dve suprotnosti, sukobljene sile koje se nalaze u svakoj akciji, i koje su odgovorne za dinamični univerzum... Jang i jin operišu u univerzumu prvenstveno kroz delovanje pet elemenata: Zemlja (Saturn), Voda (Merkur), Metal (Venera), Drvo (Jupiter) i Vatra (Mars). Ovi elementi pod vođstvom pet planeta formiraju, sa Suncem i Mesecom, sedam vladara. A svaki od tih elemenata može biti jang ili jin, tako da kombinacije svih njih mogu proizvesti mnoštvo mogućnosti i astroloških alternativa. Svaki, naravno, ima svoj simbol, koji se može urezati – a vrlo često je i bio urezivan – u kožu životinja i ljudi.“[8]

Koncept jina i janga (takođe nazivan i Tai-gi-tu), igra važnu ulogu i u mnogim drugim okultnim radnjama. Na primer, *Rečnik misticizma* (The Dictionary of Mysticism) kaže sledeće o praksi šu-šu (shu shu):

„Šu-šu: drevni kineski sistem magije, proricanja sudbine i okultnih radnji, uključujući astrologiju, tumačenje snova, veštinu koordinisanja ljudskih aktivnosti uz pomoć aktivnog i pasivnog principa univerzuma (jin-jang) i Pet elemenata (vu hsing (wu hsing)), gatanje korišćenjem stabljika biljke za proricanje i kornjačinog oklopa, i razne metode kao što su tumačenje snova, određivanje oblika građevina, itd.“[9]

Naravno da su i mnoge kineske vežbe, medicinska praksa itd. takođe zasnovane na teoriji jina i janga. U knjizi *Zdravlje – sveobuhvatan pristup* (Health: A Holistic Approach) nalazimo:

„Tehnike akupunkture, akupresure i muksibustije primenjuju, redom, iglu, pritisak, ili termalnu (toplotnu) stimulaciju na meridijanske tačke, da bi promenili normalan tok či (chi) kroz meridijane. Taj tretman pomaže da se ponovo ustanovi jin-jang ravnoteža započinjanjem normalnog energetskog toka u stagnirajućim meridijanima. Meridijanske tačke koje treba stimulisati biraju se korišćenjem specifičnog zakona izvedenog direktno iz teorije pet elemenata i poznavanja rasporeda

distribucije či u meridijanima. Teorija pet elemenata je praktična, opipljiva primena suprotnosti koje se dopunjuju – jina i janga.

Kineski sistem fizioterapije, ili terapeutskih vežbanja, predstavljen je uglavnom u praksi taj či čuana (T'ai Chi Ch'uan), što je sistem vežbi vršen u bliskoj koordinaciji sa regulisanim disanjem. Vežbanja se sastoje od trideset sedam obrazaca pokreta, čiji je sastav određen principima jin i janga."[10]

„Filozofija taj či čuana ima korene u taoizmu, koji zagovara prirodan napor, i u *Ji đingu*, ili *Knjizi promena*. Pokreti i unutrašnja značenja izvedeni su iz odnosa dopunjivanja između jina i janga, dve fundamentalne sile koje stvaraju i harmonizuju Univerzum svojom interakcijom. Interakcija jina i janga vitalna je za praksu taj či čuana, jer se praktičar fizički i mentalno stalno premešta iz praznog u puno, i mekog u tvrdo, da bi postigao odgovarajuću i razvojnu ravnotežu."[11]

U stvari, taj či predstavlja „krug podeljen na svetlo i tamu, jang i jin".[12]

Druge međusobno povezane tehnike zavisne od jin-janga su zonska terapija, terapija polarnosti, makrobiotika, šijacu, džin-šin, du-in, borilačke veštine (kao kung-fu, či kung, karate, taj či), itd.

Hiromantija, okultna praksa predskazivanja budućnosti čitanjem sa dlana, takođe je zasnovana na teorijama jina i janga i pet elemenata. U još jednoj OKULTNOJ knjizi, *Kineska veština lečenja* (The Chinese Art of Healing), koju je napisao jedan BUDISTIČKI kaluđer, autor objašnjava kako njihovi preci povezuju masažu, koja obuhvata REFLEKSOLOGIJU, sa pet elemenata i hiromantijom. On kaže:

„Palac je, na primer, bio povezivan sa slezinom, koja je pripadala zemljanom elementu, kažiprst sa debelim crevom (metalni element)...

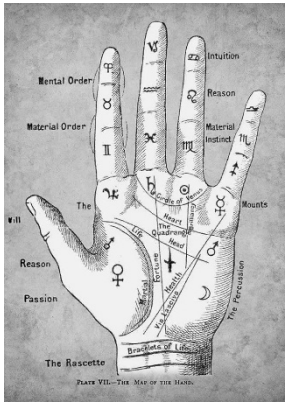

PLATE VII.—THE MAP OF THE HAND.

itd... Vid masaže zvan 'iz vodenog elementa u zemljani element' podseća nas na OKULTNE koncepte te vrste.

Prema istočnjačkim MAGOVIMA, dlan šake sadrži tajne života. Postojala je i jedna drevna kineska škola koja je tvrdila da je dlan replika jina i janga i da može da pruži podatke o bolesti i dobrom zdravlju, i celoj sudbini čoveka."

Masonerija takođe koristi koncept jina i janga u svojoj simbolici, ali u prerušenom vidu. Albert Pajk (Albert Pike) kaže da crni i beli pločnik simbolizuju „dobri i zli princip egipatske i persijske vere. To je rat Mihajla i Sotone, bogova i titana, Baldera i Loka; između svetlosti i senke, koji je tama; dana i noći; slobode i despotizma..."[13]

Masoni koriste i dva trougla da predstave tu ideju suprotnosti. U izdanju *Short Talk Bulletin* koji se čita u masonskim ložama, piše da ti trouglovi „simbolizuju dobro i zlo, dan i noć, kineski JANG I JIN, itd".[14]

Dva trougla spojena u heksagram ukazuju na seksualnu uniju. I ovo gledište povezano je sa jin-jangom. U knjizi *Naše falusno nasleđe* (Our Phallic Heritage) (falus = muški polni organ) čitamo:

„Ali pošto je zajednica polova neophodna da se proizvede potomstvo, oba pola bila su predstavljana u većini religija. U najgrubljim vidovima religije, obožavane su predstave genitalija oba pola, ili sjedinjenih polnih organa. Tako su se obožavali falus-kteis u Grčkoj i Egiptu, lingam-joni u Indiji, masebašer u Siriji, joseki-inseki u Japanu, JANGJIN u Kini, kao i hananejski Balfeor (Baalpeor) iz Biblije."[15]

Masonski pisac Džordž Oliver (George Oliver) kaže:

„Tako su monada i duada bili falus i kteis Grka, lingam i joni hindusa, voden i friga kod Gota, JANG I JIN kod Kineza, i nesumnjivo, kreativnih i destruktivnih sila svake države pod kapom nebeskom."[16]

Ova misao se ponavlja u knjizi *Mitovi i simboli u indijskoj umetnosti i civilizaciji* (Myths and Symbols in Indian Art and Civilization):

„Lingam i joni, Šiva i njegova boginja, simbolizuju snage polova koje su antagonističke, ali ipak sarađuju. Njihov Sveti brak (grčki: hieros-gamos) raznoliko je oslikan u različitim tradicijama svetske mitologije. Oni su arhetipski roditelji, Otac i Majka Sveta, sami prvorođeni od parova suprotnosti, prvo razdvajanje primarne, kosmogonične stvarnosti, sad ponovo ujedinjene u produktivnoj harmoniji. U vidu Oca Neba i Majke Zemlje, Grci su ih zvali Zevsom i Herom, Uranom i Geom, Kinezi tjenom i tijem, JANGOM I JINOM.“[17]

Jedan katalog koji prodaje statue paganskih bogova i boginja, kao i mnogih drugih okultnih predmeta, kaže:

„Istovremeno i najsvetiji i najtajanstveniji put ka višoj svesti, Tantra se odnosi na božansko jedinstvo suprotnosti. Taoisti zovu te energije jin (od joni, aktivni princip), i jang (ležeći princip).“[18]

Pošto ima nešto jina (ženskog) u jangu (muškom), što se predstavlja tačkicom, i nešto janga u jinu, simbolizovan je i koncept biseksualnosti. Čarls (Charles) Berger zapaža:

„Nekad se nastojalo da se bogovi učine biseksualnim. Hermafrodit je najbolji primer. On je bio sin Hermesa i Afrodite i prigrlio je Salmako, nimfu, koja je zamolila bogove da ih učine nerazdvojnim. Bogovi su uslišili tu molbu i formirali od njih dvoje savršeno biće, koje je posedovalo osobine oba pola. Od ovog mitskog bića potiče izraz hermafrodit. Omfala je bila kraljica Lidije i poslodavac Herakla. Ona se predstavlja sa lavljom kožom i toljagom, muškim simbolima, dok Herakle nosi njenu suknju i prede za nju. Omfala je tako predstavljena kao dvopolna, kao i Herakle svojom odećom i radom. Ime Omfala je biseksualno ime, koje potiče od ‘Om’, Univerzalne Majke, i od falusa, muškog organa. Isto tako, Janus kod Grka ne samo da je imao dva suprotno okrenuta lica, već je bio i dvopolan, ili hermafrodit.“[19]

Nju ejdž pokret gleda blagonaklono na homoseksualnost. U stvari,

u alhemiji je androgin (što znači muško i žensko u jednom telu) smatran „slikom ljudskog savršenstva i celokupnosti. Po nekim drevnim tradicijama, originalan i savršen oblik ljudskog bića... pomodan izgled među nekim slavnim ličnostima“.[20] „Blaj (Bly), Nin i Jung kažu nam da svaki pojedinac mora postići unutrašnji brak svoje muške i ženske prirode da bi stekao pravu ravnotežu.“[21]

Pretpostavka jin-janga takođe vodi ka homoseksualnosti. U jednom broju časopisa *Whole Life Times* bilo je pismo Dejvida Langa (David Lang). On je napisao:

„Na primer, makrobiotička teorija objašnjava homoseksualnost kao jin-jang neravnotežu uzrokovanu (ili bar pogoršanu) preteranim konzumiranjem jin hrane (kao što je sveže voće) kod muškaraca, kao i preteranim unošenjem jang hrane (kao što je životinjsko meso) kod žena.“[22]

Teksi Mars (Texe Marrs) objašnjava:

„Učitelj nju ejdža prihvata, pa čak i podstiče homoseksualnost i biseksualnost. Bezbožna nauka o reinkarnaciji i princip jin-janga su savršen izgovor i rezon za homoseksualnost i druge vidove seksualnog nemorala. Ako ste homoseksualac ili lezbejka u ovom životu, učitelji nju ejdža veruju da je to verovatno zato što ste bili osoba suprotnog pola u prethodnoj inkarnaciji ili prošlom životu. Ostatak i uticaj tog prošlog života prosto su se zadržali u vašem mozgu i svesti.

Princip jin-janga, takođe nazvan i jedinstvo, integracija ili polarnost, smatra da se čovek rađa i sa muškim i sa ženskim osobinama. Čovek je navodno mogao biti 250 puta muškarac i 250 puta žena u ranijim inkarnacijama, a za sećanja na te prošle živote kaže se da ostaju kao neizbrisivi tragovi svesti. Tako je svaki od nas kombinacija muškog i ženskog. Nju ejdž podstiče decu i odrasle da cene i praktikuju sklad suprotnosti, učeći pojedinca da stapa ta dva dela ličnosti – muškarca i ženu.“[23]

Kod mnogih paganskih bogova i boginja vidi se da imaju dvostruke seksualne prirode. Merkur, zvan „muško-žensko“, bio je hermafrodit.[24]

Ova dvostruka priroda sadrži u sebi još simbolike. Na primer:

„Glava i vrat zmije su jasno muški simbol, ali se zmija nekad simbolizuje sa svojim repom u ustima (oroboros), pa joj telo formira krug koji je ženski. Uz to, usta su ženska, dok je rep, koji je u ustima, muški. Tako zmija sa repom u ustima iz dva dobra razloga predstavlja oba pola. Sveta vatra je često bila pripremana u verskim prilikama obrtanjem realistične drvene predstave falusa u drvenoj predstavi kteisa, a to obrtanje se činilo pomoću naprave slične luku. Rog izobilja je u simboličkom značenju bio dvopolan. Sam rog je bio muškog, a njegova unutrašnjost ženskog pola. Plodovi u rogu su simbolizovali žensku plodnost.“[25]

„Četvorokraki krst je generalno imao drugačije značenje, i predstavljao je muško i žensko u spoju, u činu stvaranja. Od pamtiveka su uspravna linija ili predmet predstavljali muški polni organ, a horizontalna linija kteis ili ženski polni organ. Površina vode, ženskog elementa u stvaranju, bila je horizontalna, a i žene su bile praktično u horizontalnom položaju u činu stvaranja. O prostitutkama se govorilo da ‘zarađuju horizontalno’, i taj izraz korišćen je za žene koje bi u svojoj sobi bile zadržane od strane nekog bogatog čoveka. Snošaj se zove ‘horizontalna vežba’. Horizontales (horizontale) je jedno od imena koje Francuzi koriste za žene koje prodaju ljubav, žene lakog morala. Četvorokraki krst bio je figura koju je lako napraviti, jer je presek dveju pravih linija pod pravim uglom, i postao je simbol čovekove najuzvišenije i najsvetije aktivnosti, koji izražava poštovanje prema tom činu. U Bibliji se Bal ponekad predstavlja u jedinstvu sa Aštarot (Astarotom). Rezultat spajanja polova bio je novi život. Odvojeni, muškarac i žena bili su nepotpuni, nevažni i neplodni, ali su u svom spoju postali savršena duša, shvatajući tako besmrtnost života.“[26]

Gore spomenute simbole (koji su poznati pod imenima oroboros, rog izobilja i svastika) detaljnije ćemo obraditi kasnije.

Jedna određena grupa koja zna seksualnu implikaciju jin-janga i namerno ga koristi kao svoj zvanični simbol je *Savet za seksualno informisanje i obrazovanje Amerike* (SIECUS).[27] Ova grupa promoviše široko seksualno obrazovanje u školama. SIECUS izlaže svoje stanovište sledećim

rečima:

„SIECUS-ovo stanovište je da kontraceptivna pomagala treba da su dostupna svima – uključujući i maloletnike koji treba da uživaju ista prava na slobodan i nezavisan pristup... kontraceptivnoj nezi kao i drugi... SIECUS-ovo stanovište je da korišćenje eksplicitnog seksualnog materijala (koji se ponekad naziva pornografijom) može poslužiti raznim važnim potrebama u životima bezbrojnih pojedinaca...“[28]

Još jedna grupa koja koristi jin-jang (svesno ili ne) su *Devojke-skauti* (Girls Scouts). „Na 66. strani knjige Bedževi i znaci Devojakaskauta (Girl Scout Badges and Signs), koristi se simbol jin-janga da predstavi bedž spretnosti (engleski – The World in My Community proficiency badge). U *Udžbeniku za mlade devojke-skaute* (Junior Girl Scout Handbook) objašnjavaju se vežbe joge. Tema za njihov program 1987. godine bila je ‘Godina magije’.“[29]

Ji đing (Knjiga promena) predstavlja još jednu okultnu praksu koja obuhvata upotrebu jin-janga. Džefri Perinder (Geoffrey Parrinder) piše: „Dualizam jin-janga je ušao u konfučijansku ortodoksiju time što je postao sastavni deo Ji đinga, što predstavlja kasniju zbirku i racionalnu preraspodelu prethodnih dela o GATANJU.“[30]

Viljem Spir (William Spear) propoveda astrologiju i makrobiotiku, a koristi Ji đing već 20 godina.[31] On kaže:

„Taoizam, neodvojiv od filozofije Ji đinga, zasnovan je na nadopunjujućim, a ipak suprotstavljenim principima jina i janga koji međusobno stvaraju i uništavaju jedno drugo beskrajnim preraspoređivanjima svojih odnosa. Osnovno pravilo kojem se pokoravaju je jedina izvesnost života – promena.“[32]

Jedna reklama za knjigu Dajan Štajn (Diane Stein) o Ji đingu (zvanom i Kvan jin (Kwan Yin)) kaže nam: „Knjiga promena Kvan jin je divna knjiga, koja nalazi obožavatelje ne samo među NJU EJDŽERIMA I FEMINISTKINJAMA, VEĆ I DRUGIMA, KAO ŠTO SU PAGANI, LJUBITELJI PRORICANJA, OBOŽAOCI BOGINJE, kao i među onima koji se bave istočnjačkom filozofijom.“[33]

Naravno da Dajan Štajn nije jedina paganka koja koristi Ji đing. Jedan časopis za veštice, *Circle Network News*, daje obiman ritual koji treba koristiti sa Ji đingom. Deo tih uputstava glasi:

„Oltar treba postaviti nasred prostorije, okrenut severu... postavite stabljike nasred oltara zajedno sa knjigom Ji đing koju ćete koristiti, i svojim Ji đing dnevnikom. Dodajte na oltar druga obredna oruđa i simbole za koje mislite da su vam potrebni. Ne zaboravite i zapaljen tamjan.

Ritualno očistite sebe i prostor tehnikama po izboru. Učvrstite se i centrirajte. Prizovite krugove (quarters) i Duha onako kako vam se čini da treba...

Kad ste odredili heksagram, nacrtajte ga u svom dnevniku. Pogledajte ga u tekstu svog Ji đinga...

Kad osetite da ste završili sa svojim odgovorom i zabeležili sve relevantne informacije u dnevniku, poklonite se Ji đingu na način koji smatrate ugodnim... Zahvalite se duhovnim pomagačima (demonima!) i krugovima na pomoći u vašem radu.“[34]

Nju ejdžer Džefri S. Stemps (Jeffrey S. Stamps) voli da koristi jinjang u nešto drugačijem vidu. On zove svoj simbol „Tao u nastajanju“ i objašnjava:

Tao u nastajanju

„Krovna greda simbolizuje liniju krova, odvajajući tako nebo od zemlje. Kao linija, ta greda predstavlja jedinstvo, dok ipak stvara dualnost – ‘iznad i ispod, desno i levo, napred i nazad – ukratko, svet suprotnosti’...

Kao simbol promene, i tao se može menjati. Da bih suzio svoju misao sa mnogo stranica u jedan jedini simbol, ja predlažem Tao u nastajanju (engleski – Emergent Tao)... Ovaj simbol proširuje tradicionalni tai či simbol kruga sa krovnom gredom koja deli nadopujnujuće elemente jina i janga. Dodao sam spiralne krive između spoljašnjeg i dva unutrašnja kruga. Sa tim linijama, simbol jasno izražava nastajanje i nivoe: krug celine (n) i ‘više’ (n+1) i ‘niže’ (n1) manje krugove/nivoe. Tao u nastajanju izražava suštinu holonomije: nadopunjujuće elemente, nivoe i sjedinjujući proces.“[35]

Simbol jin-janga je danas sasvim pogodan za humaniste, nju ejdžere, veštice, sataniste itd. Kao što kaže Majkl Tiera (Michael Tierra), pobornik jin-jang teorije: „Jin-jang teorija je metod učenja i ne definiše ništa apsolutno.“[36] Postoji sedam zakona o jin-jangu, a jedan od njih glasi: „2. Sve se menja.“[37]

Treba obratiti pažnju na ovu važnu stvar. Ideja da se „sve menja“ nije u skladu sa Biblijom. U njoj nalazimo da je Isus Hrist isti juče, danas i uvek (Jevrejima 13:8). On se ne menja. Jakov 1:17 takođe kaže: *„Svaki dobar dar i svaki savršen poklon odozgo je, dolazi od Oca svetlosti, u kome NEMA PROMENE, ni senke menjanja.“* Knjiga proroka Malahije 3:6 nam kaže: *„Ja sam Gospod, i ja se NE MENJAM“.*

Sledeći zakon jin-janga glasi: „3. Sve suprotnosti se dopunjuju.“[38] Ovo opet protivreči Bibliji. To bi učinilo Isusa i Sotonu da budu nadopunjujući jedan drugom! Kakvo bogohuljenje!

Još jedan zakon jin-janga kaže: „6. Vrhunac bilo kojeg stanja stvoriće naznake suprotnosti.“[39] Ovo bi opet, primenjeno na Hrista, značilo da će On, kao vrhunac dobrote, milosti, saosećajnosti itd., proizvesti znake mržnje, nepravde, nebrige, itd. To bi takođe značilo da će Sotona naposletku postati blag, pun ljubavi, poslušan itd. Biblija upozorava: *„Teško onima koji za zlo kažu da je dobro, a za dobro kažu da je zlo, koji od tame prave svetlost, a od svetlosti tamu, koji od gorkog prave slatko, a od slatkog gorko! Teško onima koji su mudri u svojim očima i razumni sami pred sobom… koji za mito zlog proglašavaju pravednim i koji pravedniku oduzimaju njegovu pravednost!“* (Isaija 5:20-21, 23).

Pored sedam zakona jin-janga, postoji i dvanaest teorema. Jedna od njih glasi: „8. Ništa nije samo jin ili jang; sve obuhvata polarnost.“[40] Ovim se tvrdi da ništa nije sasvim dobro niti sasvim zlo i opet protivreči Bibliji, jer u Knjizi proroka Havakuka 1:13 nalazimo: *„Tvoje [Božje] oči su i suviše čiste da bi ti zlo gledao, ti ne možeš nevolju gledati.“* Biblija nam takođe kaže da nema istine u Sotoni (Jovan 8:44). Očigledno je da jin-jang teorija nije u skladu sa Božjom Reči.

Kasnije ćemo obraditi zlokobne aspekte heksagrama, ali je zanimljivo zapaziti da nam *Ilustrovana enciklopedija tradicionalnih simbola*

(An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols) kaže da je heksagram povezan sa „kineskim OKULTNIM simbolom jinga i janga“.[41] Stoga se konotacije heksagrama primenjuju i na simbol jin-janga.

Postoji verovatno na hiljade grupa koje koriste jin-jang u svom logou ili u simbolici. Neke grupe to verovatno čine bezazleno, ali mi verujemo da većina njih tačno znaju šta rade i šta ta simbolika znači. Na sledećim stranicama su samo neki od načina na koje se koristi jin-jang.

Za više informacija o *Exploris* (na slici iznad), videti odličan članak

gđe Pegi Kadi (Peggy Cuddy) u časopisu *Christian Conscience* od juna 1998. godine.

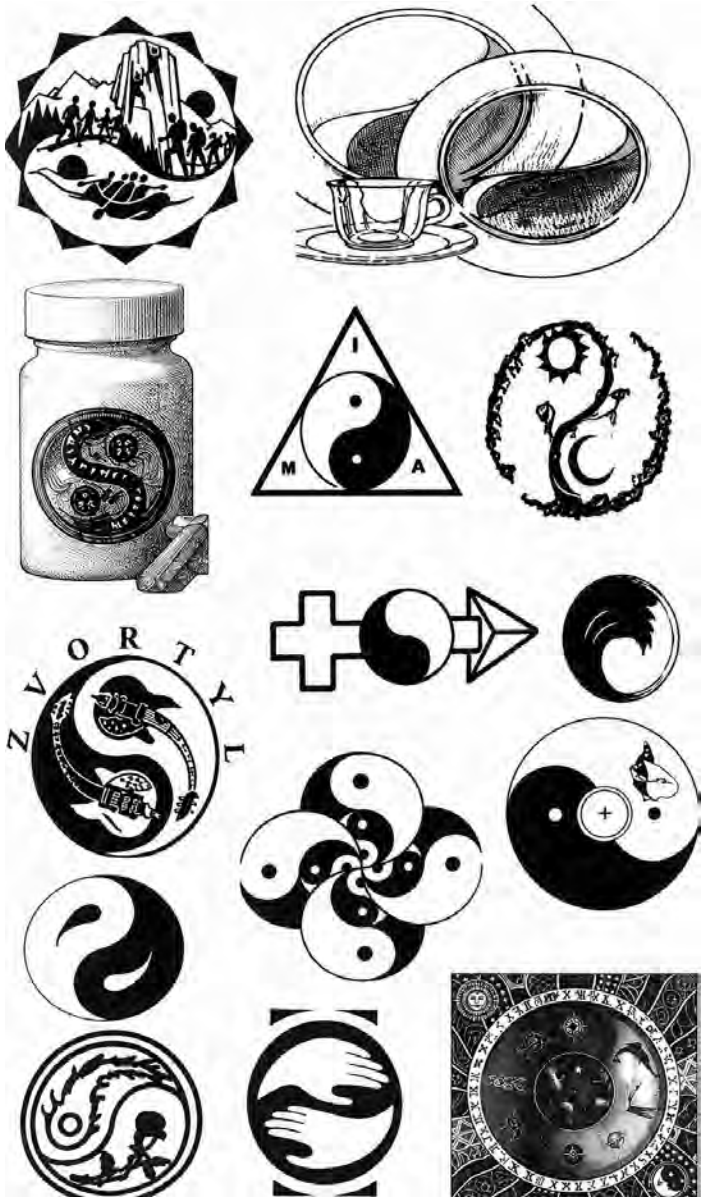
I
M
A
ZVORTYL

3. Krug

Krug je simbol univerzuma.[1] Pisac kulta Istočne zvezde, Sara Teri (Sarrah Terry), kaže da je krug „izveden iz SUNCA“.[2] Masonski pisac Dž. S. M. Vord (Ward) objašnjava da krug simbolizuje i Boga.[3] Knjiga Riznica magije (Treasury of Witchcraft) kaže da „krug koji mag crta na zemlji služi da primora demone da se pojave“.[4] Uskoro ćemo otkriti ko je bog masonerije, tako da će biti jasno kojeg boga predstavlja krug.

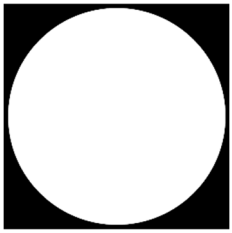

Jedan simbol koji naročito preovlađuje u masoneriji jeste krug, ali sa dodatom tačkom u njemu. On se zove „tačka u krugu“. Harold Persival (Percival) u svojoj masonskoj knjizi kaže: „Tačka i krug su isto: tačka je beskonačno mali krug, a krug je u potpunosti izražena tačka.“[5] Pošto su tačka i krug isti, pogledajmo šta nam masoni kažu o ovom konkretnom simbolu.

U *Masonskoj knjizi sa pitanjima* (Masonic Quiz Book) nalazimo da ovaj simbol potiče „od Egipćana i simbolizuje SUNCE i boga OZIRISA“.[6] Albert Meki (Albert Mackey), mason 33. stepena, otkriva:

„Tačka u krugu je zanimljiv i važan simbol u masoneriji... taj SIMBOL JE ZAISTA LEPA, ALI POMALO NEJASNA ALUZIJA NA STARO OBOŽAVANJE SUNCA, i upoznaje nas po prvi put sa onom njegovom modifikacijom koja je među precima bila poznata kao OBOŽAVANJE MUŠKOG POLNOG ORGANA“.[7]

Mada neki masoni sad pokušavaju da se distanciraju od Mekija, on je ipak VRLO UVAŽENI MASON i njega danas veoma uvažavaju mnogi masoni „višeg“ stepena. U traktatu Short Talk Bulletin, članovima lože je o Mekiju rečeno: „Nikad nije u masonskom simbolu pročitao neko značenje koje stvarno nije u njemu“,[8] tako da imamo sve razloge da prihvatimo njegovo tumačenje da tačka u krugu zapravo predstavlja muški polni organ.

Albert Čerčvord (Churchward), mason, kaže: „TAČKA U KRUGU JE

JEDAN OD HIJEROGLIFSKIH ZNAKOVA BOGA SUNCA, RA...“[9]

Tačka u krugu predstavlja druge bogove u drugim mitologijama. U Indiji tačkica ili tačka u krugu predstavlja ŠIVU,[10] a u egipatskoj mitologiji predstavlja HORUSA[11] ili OZIRISA.[12] Druidi su koristili tačku u krugu kao amblem njihovog najvišeg božanstva ODINA.[13] Usput, masoni se dive druidima, a neki od njih čak tvrde da je masonerija potekla od druidizma. Naravno, druidi su bili okultni sveštenici, praktikovali su astrologiju i prinosili ljudske žrtve.

Tako, kao i kod svih drugih simbola koje smo videli, nalazimo da se krug i tačka u krugu odnose na paganskog boga. Uz to, kao i prethodni simboli, tačka u krugu ima i seksualnu konotaciju.

U traktatu Short Talk Bulletin naslovljenom sa „Tačka u krugu“, koji se čitao na skupovima masonskih loža, piše da je taj simbol povezan sa OBOŽAVANJEM SUNCA. Taj članak kaže:

„U Indiji se verovalo da je u opštem potopu sve uništeno osim muškog i ženskog principa ili ORGANA ZA RAZMNOŽAVANJE, koji su bili predodređeni da proizvedu novu rasu i da ponovo nasele ljudima zemlju kad se voda bude povukla. Ženski princip, simbolizovan mesecom, poprimio je oblik lunete, ili polumeseca, dok je muški princip, simbolizovan suncem, poprimio oblik lingama (ili Falusa) i smestio se ukrućen u centru lunete, kao jarbol broda. Ta dva principa u toj sjedinjenoj formi plutali su po površini vode dok je ona pokrivala zemlju i tako postali preci nove rase ljudi...

Po indijskom tumačenju TAČKA JE MUŠKI PRINCIP, A KRUG ŽENSKI; tačka je postala Sunce, a krug Sunčev sistem za koji su drevni ljudi mislili da je univerzum, jer je sunce oživljavajući, životodavni princip, za sve što živi.“[14]

Albert Pajk (Pike) piše da su Izida i Oziris:

„... aktivni i pasivni principi univerzuma, koji su obično bili simbolizovani genitalijama muškarca i žene... Indijski lingam predstavljao je jedinstvo oba principa, kao i čamac i jarbol i tačka u krugu; sve je to izražavalo istu filozofsku ideju o Jedinstvu dva velika Uzroka Prirode, koji

zajednički rade, jedan aktivno, a drugi pasivno, u stvaranju svih stvari...“[15]

Tačka u krugu korišćena je na neke prilično jedinstvene načine. Na primer, jedna masonska knjiga kaže: „Znak ozloglašene mafije ili Koza nostre nije ‘crna ruka’, kako mnogi veruju, već poznata tačkica u krugu.“[16] Kako dalje saznajemo:

„Pošto su prave svrhe iluminizma bile tako šokantne, Vajshaupt (Weishaupt) je stalno podsticao TAJNOVITU prirodu tog reda. Nijednom članu nije nikad dozvoljeno da se identifikuje kao iluminat. Reči iluminizam i iluminati nisu se nikad koristile u prepisci, već su se morale zamenjivati astrološkim simbolom za sunce, odnosno krugom sa tačkicom u sredini.“[17]

Vajshaupt je, kao što verovatno znate, bio mason i osnivač Iluminata.

Još jedna stvar koju treba da pogledamo je krug opisan oko obrnute petokrake zvezde. Iz knjige *Pitanja masonerije* (The Question of Freemasonry) doznajemo:

„Obrnuta petokraka zvezda u krugu je najviši oblik satanističkog izražaja, budući da predstavlja Bafometa, boga Mendesa, ili ovaploćenje Lucifera kao boga.“[18] U stvari, PENTAGRAM UPISAN U KRUG JE ZNAK ZA BOGA I BOGINJU.[19]

Zapravo svaki okultni simbol se smatra još moćnijim kad god se koristi krug opisan oko nekog drugog okultnog simbola.[20]

4. Trougao

Trougao je veoma važan simbol za masone i pripadnike kulta Istočne zvezde. Kad se uspostavlja novi ogranak kulta Istočne zvezde, izabrani službenici treba da formiraju jednakostraničan trougao oko oltara.[1] Sam oltar „je u obliku trougla. Tradicionalno, jedan ugao je usmeren ka istoku".[2] Sam pentagram je sastavljen od trouglova.[3]

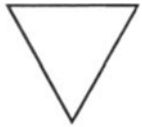

Naravno, kao i pentagram, trougao se može upotrebiti u dva različita položaja i svaka od tih pozicija ima specijalno značenje. Trougao sa jednim uglom usmerenim nadole predstavlja pagansko božanstvo i zove se „Trougao božanstva" ili „Vodeni trougao".[4] Sa jednim vrhom usmerenim naviše zove se „Zemaljski trougao", „Piramidalni trougao" ili „Vatreni trougao",[5] i taj amblem simbolizuje „SAVRŠENOG ili BOŽANSKOG ČOVEKA".[6] Menli P. Hol (Manly P. Hall), mason 33. stepena, hvali se: „ČOVEK JE BOG U STVARANJU..."[7] Džordž H. Štajnmec (George H. Steinmetz), takođe masonski pisac, kaže sličnim tonom:

„Budi miran – i znaj – da sam ja Bog. ... 'DA SAM JA BOG' – konačno prepoznavanje Svega u Svemu, jedinstvo Sebe sa Kosmosom – spoznaja BOŽANSTVA U SEBI!"[8]

Džozef Fort Njutn (Joseph Fort Newton), čuveni mason, tvrdi da Treći stepen masonerije svedoči o „najdubljem uvidu ljudske duše – da je Bog postao čovek da bi čovek mogao postati Bog".[9]

Ova tema božanstvenosti čoveka može se naći u nizu knjiga masona, nju ejdžera, veštica i satanista.[10] Masonski pisac Dž. D. Bak (J. D. Buck) kaže: „Daleko je važnije da LJUDI TEŽE DA POSTANU HRISTOSI nego da veruju da je Isus bio Hrist (Mesija, Spasitelj)."[11]

Artur Edvard Vejt (Arthur Edward Waite) piše: „Majstor-Graditelj TREĆEG STEPENA zaista ustaje iz mrtvih kao Hrist."[12]

U knjizi *Drevne misterije i savremena masonerija* (The Ancient Mysteries and Modern Masonry), koju je napisao mason 32. stepena

Čarls H. Vejl (Charles H. Vail), nalazimo:

„Cilj svega ovoga bio je da se INICIRANI ČLAN UČINI BOGOM, bilo jedinstvom sa Božanskim Bićem spolja, ili shvatanjem Božanskog Sopstva u sebi...

ČOVEK JE KAO BOG TIME ŠTO POSTAJE BOG.“[13]

Ova tema božanstvenosti čoveka mora da je takođe cilj kulta Istočne zvezde, jer niko ne može postati njen član ako nema bliskog rođaka koji je primio treći stepen masonerije. To je stepen za koji se tvrdi da čini masona „OBOŽENIM ČOVEKOM“.[14]

Postoji još simbolike povezane sa trouglom. Trougao sa jednim vrhom uperenim naviše slučajno je simbol za Seta i Šivu. U knjizi *Znaci i simboli prvobitnog čoveka* (Signs and Symbols of Primordial Man) Alberta Čerčvorda, masona, nalazimo da je taj trougao sa vrhom uperenim nagore bio SIMBOL ZA SETA (ili Suta)![15] U Indiji, trougao je „oznaka za kastu sledbenika ŠIVE... koji ga nose na svojim čelima“.[16] Još jedan masonski pisac, Dž. S. M. Vard, dodaje:

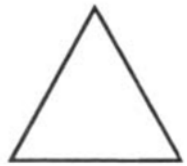

„Sa vrhom uperenim naviše JEDNAKOSTRANIČNI TROUGAO PREDSTAVLJA ŠIVU UNIŠTITELJA i označava plamen koji se diže sa lomače ka Nebu. Ovaj simbol nam je (masonima) poznat na više stepena, a naročito na Tridesetom“.[17]

Ovde nema protivrečnosti, jer je Set egipatski Đavo, a Šiva je indijski bog uništenja. Oba imena, SET I ŠIVA, nabrojana su i u *Satanskoj Bibliji* (The Satanic Bible) kao još jedno ime za SOTONU![18] Dalje, Helena Petrovna Blavatski (Blavatsky) potvrđuje: „Dakle, samo treba da se podsetimo da su Siva (Šiva) i palestinski Bal ili Moloh, i Saturn identični...“[19] Tako dakle, kad nam masoni i pripadnici kulta Istočne zvezde kažu da trougao predstavlja božanstvo, sad znamo KOJE božanstvo se slavi simbolikom trougla.

Još jedna indicija za to koje se božanstvo tu slavi može se naći u knjizi Elis Bejli (Alice Baily) *Učeništvo u Nju ejdžu* (Discipleship in the New Age). Ona tvrdi: „Moglo bi se simbolično reći da ‘vrh trougla ima temelje na Nebu (Šambala) i da iz te tačke ističu dva protoka sile...“[20] Šambala

je mitološko mesto gde navodno živi „Gospodar Sveta“, Sanat Kumara ili Šiva (koji je zapravo Sotona)![21] Bejlijeva radosno iščekuje vreme „kada će doći do inauguracije nove faze aktivnosti u Šambali. To će omogućiti Gospodaru Sveta da postane vladar Svete Planete, što za sada nije slučaj“.[22]

Interesantno je da nas Bejlijeva podseća da masonerija proističe iz Šambale.[23] Masonski autor Lin Perkins (Lynn Perkins) slaže se sa tim. On spominje da Šambala „ima veze sa drevnim počecima masonerije i sa njenom budućnošću u nastupajućem Dobu Vodolije...“[24] Zatim dodaje:

„Šambala – legendarni i mistični dom Velikih Majstora Mudrosti... iz koje je i potekla drevna i savremena MASONERIJA... je mesto ‘Velike bele lože’ Inicijata Majstora koja kao Bratstvo mistika i OKULTISTA predstavlja prototip – originalni model – čiju fizičku i duhovnu kopiju, manje ili više savršenu, predstavlja svaka masonska loža... Činjenica da DANAŠNJI MASONI NISU SVESNI POSTOJANJA I ZNAČAJA EZOTERIČNE TRADICIJE, koja obuhvata celokupnu svrhu i sudbinu svake žive duše – nije nikakav dokaz da ona ne postoji.“[25]

Još jedno značenje trougla povezano je sa seksualnošću. Bez zalaženja u detalje, samo ćemo spomenuti da on predstavlja muške i ženske reproduktivne organe. Kada se dva trougla spoje u heksagram (o čemu se govori na drugom mestu u ovoj knjizi), oslikava se seksualna unija muškarca i žene.

Masonski pisac R. H. Mekenzi (MacKenzie) kaže:

„TROUGAO – Važan simbol u masoneriji. 1. Jednakostranični trougao usvojili su svi drevni narodi kao simbol Božanstva i bio je smatran najsavršenijom figurom. Stalno se pojavljivao u Zanatskoj masoneriji (Craft Masonry) kao i u Kraljevskom luku (Royal Arch).

2. Pravougli trougao se takođe smatrao važnom figurom. Kod Egipćana, osnova je predstavljala OZIRISA, ILI MUŠKI PRINCIP; uspravna strana IZIDU, ILI ŽENSKI PRINCIP; a hipotenuza HORUSA, njihovog sina, PROIZVOD.“[26]

Mason Džon Jarker (John Yarker) piše:

„Osnova ‘Masonskog dragulja majstora na stolici’ je stari egipatski

simbol, jer nas Plutarh informiše da je trougao čija je osnova 4, kateta 3, a hipotenuza 5 delova, čiji je kvadrat jednak zbiru kvadrata stranica koje zaklapaju prav ugao, bio važan amblem u Egiptu, kao simbol prirode. Osnova je predstavljala Ozirisa, kateta Izidu, a hipotenuza Horusa; princip koji započinje i princip koji prima, kao i potomak ta dva principa.“[27]

Još jedan masonski pisac otkriva:

„Trougao se može naći različito postavljen u masonskom sistemu. U jednom slučaju imamo prepletene trouglove, jedan crni, drugi beli, gde je belom vrh uperen nagore, a crnom nadole. Tako postavljen on predstavlja jedinstvo aktivnih i pasivnih sila u prirodi; predstavlja muške i ženske elemente. Prepleteni crni i beli trougao predstavljaju sile tame i svetla (jin-jang), greške i istine, neznanja i mudrosti, i dobra i zla; kad su pravilno postavljeni, trouglovi predstavljaju ravnotežu i sklad.“[28]

U knjizi *Bogovi Indije* (The Gods of India) nalazimo:

„Smatra se da trougao sa vrhom uperenim naviše predstavlja i vatru, identifikovan sa muškim principom, lingom ili falusom, simbolom Pretka Šive ili Kosmičke Osobe (purusa)... Njegov numerički simbol je broj 3.

Trougao usmeren nadole predstavlja silu inercije koja vuče nadole, i teži da uguši aktivnost. Povezuje se sa vodenim elementom, koji uvek teži da se spušta, da izjednači svoj nivo. To je pasivni aspekat tvorevine i stoga je predstavljen jonijem (yoni) ili ženskim organom, simbolom Energije (Sakti) ili Kosmičke prirode (prakrti). Drugi simboli povezani sa vodenim elementom su kružni luk, polumesec i talas. Odgovarajući numerički simbol je broj 2.“[29]

R. Svinbarn Klajmer (R. Swinburne Clymer), u knjizi *Misterije Ozirisa ili drevne egipatske inicijacije* (The Misteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation) piše: „Falus ili Lingam, i Joni, muški i ženski simboli razmnožavanja, nalaze se u trouglu i u simbolu tau...“[30]

Lezbejke i homoseksualci vole da koriste simboliku trougla. Jedan katalog za lezbejke kaže:

„Trougao je simbol gej i lezbejskog identiteta, zajednice i ponosa. On kaže da smo Napolju, uspravni, sjedinjujući se po celoj čudesnoj raznolikosti naše vrste, i da smo se posvetili svojoj slobodi i svojim životima. Trougao je i drevni simbol za ženski polni organ, za žensko... Trougao je prihvatio Pokret za oslobođenje homoseksualaca tokom 1970-ih godina kao simbol kako otpora represiji ('ćutanje = smrt') tako i lezbejskog i homoseksualnog ponosa."[31]

Ispod je slika trouglaste razglednice „napravljene naročito za lezbejke!"[32]

Biblija nam kaže u 1. Poslanici Korinćanima 6:9-10 da homoseksualci neće naslediti nebo:

„Zar ne znate da nepravednici neće naslediti Božje kraljevstvo? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni muškarci koji se upuštaju u neprirodne odnose, ni muškarci koji leže s muškarcima, ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice, ni psovači [ružitelji], ni otimači neće naslediti Božje kraljevstvo."

Blisko povezana sa trouglom je piramida. Jedan autor piše:

„Piramida je blisko povezana po simboličkom značenju sa trouglom. I zaista piramida ima trouglast oblik. Brojne nju ejdž zajednice i grupe, kao što je Institut za nauke isceljivanja (Institute of Healing Sciences) u Njujorku, podigle su strukture u obliku piramide. Neke nju ejdž crkve stavljaju male makete piramida na svoje oltare.

Nju ejdžeri veruju u moć piramide. Neki nose minijaturne piramide na lančićima da bi u telo uneli pozitivne energetske sile; drugi prave kartonske piramide i stavljaju ih vrlo blizu hrane, verujući u lekovitu i zaštitnu moć piramida."[33]

Vidimo da trougao predstavlja paganske bogove i ima seksualnu konotaciju. Kad se uspravni i obrnuti trougao spoje, formira se heksagram ili šestokraka zvezda. Taj simbol ćemo obraditi u sledećem poglavlju.

5. Heksagram

Heksagram, šestokraka zvezda formirana od dva trougla koji se seku, snažan je okultni simbol predstavljajući jedinstvo suprotnosti – konkretno „Kako gore, tako dole“, povezujući duhovni i fizički svet. Simbolizuje ravnotežu, harmoniju i sintezu vatre/vode ili muških/ženskih principa, što se obično koristi u alhemiji, ceremonijalnoj magiji i stvaranju talismana. Simbol integriše četiri elementa – vatru (prema gore), zrak (prema gore), vodu (prema dole) i zemlju (prema dole) – što ga čini simbolom savršenstva i sinteze. Često nazivan Solomonov pečat, ovaj simbol se koristio u srednjovjekovnoj i renesansnoj magiji kao talisman za zaštitu i prizivanje duhova.

Svaka od šest tačaka često se povezuje sa sedam drevnih planeta (pri čemu je središnja tačka ili celina Sunce), što predstavlja sveobuhvatnu solarnu silu. Iako je u judaizmu poznat kao Davidova zvezda, upotreba ovog simbola ima istorijske korene u drevnom paganizmu, hinduizmu i islamskom misticizmu kao simbol kosmičke harmonije.

Kada se dva trougla („vodeni“ i „vatreni“) sastave u jedan simbol, nastaje šestokraka zvezda poznata između ostalog kao dvostruki trougao, heksagram, Solomonov pečat, zvezda mikrokosmosa i Davidov štit. Naziva se čak i „Saturnov talisman“.[1] Meri En Sliper (Mary Ann Slipper) beleži: „Šestokraka zvezda se koristi u masonskom redu, a takođe se nalazi i u drugim poznatim tajnim redovima.“[2]

Druga milja (The Second Mile) je knjiga kulta Istočne zvezde koja nam otkriva: „Šestokraka zvezda je veoma star simbol, i to jedan od najmoćnijih.“[3] Ona je definitivno moćan simbol – za veštice, vračare i magove![4] „Heksagram se koristi u magiji, veštičarenju, okultizmu i pravljenju zodijačkih horoskopa širom sveta i po svim narodima.“[5] „Smatralo se da poseduje tajne moći“,[6] kako kaže *Kratka enciklopedija masonerije*

(A Concise Cyclopaedia of Freemasonry).

Heksagram se koristi „kao priručno sredstvo za MAGOVE I ALHEMIČARE. VRAČARI su verovali da predstavlja otisak stopala specijalne vrste DEMONA koji se zove trud i koristili su ga u ceremonijama kako PRIZIVANJA DEMONA, tako i njihovog teranja“.[7]

Bivši satanista Bil Šnebelen (Bill Schnoebelen) nas podseća: „Za jednog vračara heksagram je moćno oruđe za prizivanje Sotone...“[8] HEKSAGRAM MORA BITI TU KAKO BI SE DEMON PRIZVAO. Zapravo i reč „HEKS“ potiče od ovog simbola.[9]

Još jedno značenje u vezi sa heksagramom tiče se seksualne unije i reprodukcije. Trougao okrenut nadole „je ženski simbol koji odgovara joni (ženskom polnom organu)“,[10] dok je „trougao okrenut nagore, muški simbol, odnosno lingam (muški polni organ)...“[11] Kada se ta dva trougla ukrste „to predstavlja uniju aktivnih i pasivnih sila u prirodi – predstavlja njene muške i ženske elemente“.[12]

U knjizi *Bogovi Indije* nalazimo sledeće:

„Dva nadopunjujuća principa, linga i joni, grafički su predstavljeni vatrenim trouglom sa vrhom okrenutim nagore i vodenim trouglom sa vrhom nadole. Kada se ti trouglovi međusobno prožmu stvarajući heksagon, smatra se da je to stanje manifestovanja. Kada se raziđu, univerzum se raspada.“[13]

Linga (ili lingam) i joni su muški i ženski polni organi. Kako jedna bivša veštica otkriva: „Kada muški trougao prodire kroz ženski, nastaje šestokraki Solomonov simbol ili heksagram, najbezbožniji simbol kod veštica.“[14]

Heksagram se takođe koristio za komuniciranje sa mrtvima, kao što kaže E. A. Volis Badž (E. A. Wallis Budge): „Ljudi koji su verovali u fizičko značenje heksagrama učili su da je moguća komunikacija između živih i mrtvih, i prihvatali dogmu o REINKARNACIJI.“[15]

Knjiga pod naslovom *Veštičarenje, magija i alhemija* (Witchcraft, Magic and Alchemy) povezuje heksagram sa spiritualizmom.[16]

Heksagram je takođe bio znak koji se koristio u Kraljevskom luku u masoneriji (the Royal Arch), kao i „kod Hindusa kao znak Trojstva u

jedinstvu, ili Brahme, Višnua i Šive u jednom".[17] Dž. S. M. Vord dodaje:

Trimurti

„Heksagram, sa ili bez kruga, je u strogom smislu znak Trimurtija – Trojice u Jednom – i označava prototip kreativnih, prezervativnih i destruktivnih priroda u Božanstvu. Kada se Trimurti oslikava, što je retkost, on je troglavi čovek; jedna glava je sa bradom, kao i kod evropskih srednjovekovnih prikaza Boga Oca, dok glave koje predstavljaju Višnu i Šivu nemaju brade."[18]

Zanimljivo je da heksagram:

„... svakako poseduje tri šestice. On sadrži šesticu unutar šestice unutar šestice: 666. (Izbrojte stranice svakog trougla na koje se nailazi u smeru kazaljke na satu, potom stranice na koje se nailazi kada se kreće suprotno od kazaljke na satu i najzad, treća šestica – stranice unutrašnjeg šestougla)."[19]

Postoji još jedno značenje heksagrama. Jedan masonski autor kaže:

„U jednom slučaju imamo isprepletene trouglove, od kojih je jedan crni, a drugi beli; belom trouglu je vrh sa gornje strane, a crnom sa donje... Prepleteni crni i beli trougao predstavljaju sile tame i svetlosti, zablude i istine, neznanja i mudrosti i dobra i zla; kada se pravilno postave, oni predstavljaju ravnotežu i sklad."[20]

Još jedan masonski članak potvrđuje da su ovi trouglovi koji čine heksagram „simboli dobra i zla, dana i noći, kineskog JANGA I JINA, itd".[21] Već smo obradili simbol jin-jang, tako da možemo videti da heksagram nije dobar simbol i da nema pozitivne konotacije. Koristi se kod prizivanja demona, kontakta sa mrtvima, opisuje seksualne činove i predstavlja lažne i paganske bogove (kao što su Brahma, Višnu i Šiva).

6. Pentagram

Satanisti i veštice vole pentagram, a kako se tvrdi, pentagram je jedan od glavnih simbola kod veštica i u okultizmu. On se oduvek koristi u ritualnoj magiji i u proricanju budućnosti, kao i u prizivanju duhova i demona u pomoć. U *Rečniku misticizma* možemo saznati sledeće:

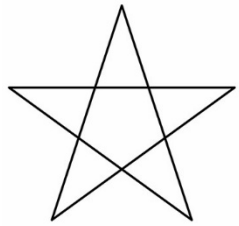

Uspravni pentagram

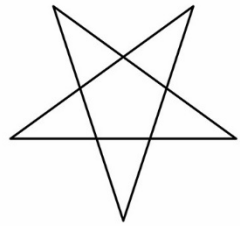

Obrnuti pentagram

„Okultisti smatraju pentagram najmoćnijim sredstvom za prizivanje duhova. Kada je vrh zvezde okrenut nagore, to se smatra dobrim znakom i sredstvom za prizivanje dobrih duhova; kada je VRH OKRENUT NADOLE, to je SIMBOL ZLA (SOTONE) i KORISTI SE ZA PRIZIVANJE ZLIH SILA.“[1]

„PENTAGRAM je vrlo važan simbol KOJI SE KORISTI ZA PRIZIVANJE DEMONA i kao pomoćno sredstvo u bacanju čini. Kada se okrene nagore, ova zvezda simbolizuje veštičje moći. Većina vikana (Wiccans – vešci i crni magovi) veruje da dobija svoje moći iz elemenata kao što su zemlja, nebo i vetar.“[2]

Zapravo, pentagram se kod magova zove i „Veliki obred“. O tome nam govore i magovi Dženet i Stjuart Farar (Janet i Stewart Farrar):

„Par koji vrši Veliki obred žrtvuje sebe samog, sa dubokim poštovanjem i radošću, kao odraz aspekata boga i boginje Vrhovnog početka... Oni od sebe čine, najbolje što mogu, kanale za taj božanski polaritet na svim nivoima, od fizičkog do duhovnog. To je razlog zbog koga se ovaj obred naziva Velikim... ‘Ritualni seksualni čin je’, kako kaže Dorin Valijente (Doreen Valiente), ‘zaista veoma drevna ideja – drevna verovatno koliko i samo čovečanstvo’... Prizivanje prilikom Velikog obreda posebno iskazuje da telo žene koja u njemu učestvuje predstavlja oltar, pri

čemu njena materica i genitalni organi predstavljaju njegov sveti fokus, i tako joj i odaje poštu... Prvosveštenica potom legne na oltar sa raširenim rukama i nogama u obliku PENTAGRAMA."[3]

VEŠTICA Lori Kebot (Laurie Cabot) daje objašnjenje: „Nije ni najmanje teško uočiti razliku između veštice i sataniste. Veštice nose vrh okrenut nagore. SATANISTI GA OKREĆU NADOLE..."[4]

Do sada bi već trebalo da bude očigledno da svi među okultistima, pripadnicima nju ejdž pokreta, magovima, satanistima i vešticama tvrde da je pentagram jedan od NJIHOVIH simbola i da ga veoma cene. „Simboli su", kako možemo da pročitamo, „predstavnici vlasništva".[5] Zapravno, kako Fred i Džil Bak (Fred i Jill Buck) iz udruženja Stručnjaka magova (Magi Craftsmen) izjavljuju: „Za NJU EJDŽ je pentagram jedan od najmoćnijih simbola."[6] Čak je i jednom časopisu za veštice dat naziv Pentagram.[7]

Kao što je poznato, pentagram (ili petokraka zvezda) se može nacrtati na dva načina – sa jednim krakom nagore, ili sa dva kraka nagore (poznatiji kao obrnuti ili satanistički pentagram).[8] „Kada je okrenut nadole, kao na koricama satanističke Biblije, ova zvezda označava Crkvu Sotoninu i predstavlja simbol sila iz pakla."[9] Kako priznaje okultista i mason 33. stepena, Menli Hol: „U simboličkom značenju, obrnuta figura uvek označava izopačene moći. Običan čovek čak i ne pomišlja o okultnim osobinama pentagrama kao obeležja."[10] Kao što se može videti, ova zvezda je jedan od ključnih sastavnih elemenata okultnog, veštičarenja i satanizma, a način na koji se ona stavlja je krajnje prosvetljujuć. Kako bivši mag, mason, mormon i satanista, Bil Šnobelen podvlači: „ZA JEDNOG MAGA, NAOPAKI PENTAGRAM IMA SAMO JEDNU UPOTREBU, a to je da PRIZOVE SILU SOTONE i manifestuje kraljevstvo Đavola na zemlji."[11]

Organizacija pod nazivom „Kontinentalno udruženje Sotonine nade" (Continental Association of Satan's Hope – CASH) oglašava da „MOĆAN SATANSKI PENTAGRAM SADA MOŽE BITI I VAŠ POTPUNO BESPLATNO."[12]

Potom objašnjava:

„Satanski pentagram će vam biti neophodan i od neprocenjive vrednosti dok budete nastojali da prizovete paklene moći našeg gospoda Sotone! Ova neverovatno moćna amajlija predstavlja znak mikrokosmosa i skup svih okultnih sila! Drugim rečima, među amajlijama i talismanima nema ni moćnijeg, niti izbliza moćnog kao što je to satanski pentagram!“[13]

Preko čitavog donjeg dela ovog oglasa stoje reči napisane krupnim slovima: „ŽIVEO SOTONA!“[14]

Pentagram takođe igra važnu ulogu u MASONERIJI I U KULTU ISTOČNE ZVEZDE (EASTERN STAR). Doduše, mnogi masoni i žene iz kulta Istočne zvezde nisu svesni koje konotacije ima ova zvezda (naročito onako kako je nacrtana), ali mnogi u višim ešalonima masonerije ZNAJU sve o ovom simbolu.

Hajde da pogledamo šta nam nekoliko masonskih pisaca kaže o značenju pentagrama i položaju u kome se crta. Počećemo sa citatom Menlija Hola:

„UPOTREBA PENTAGRAMA JE VEOMA RASPROSTRANJENA U CRNOJ MAGIJI, ali kada se tako koristi, njegov oblik se uvek razlikuje na jedan od tri načina: zvezda može biti prelomljena na jednom kraku, time što se linije ne spajaju pri vrhu; može biti preokrenuta – sa jednim krakom nadole, a sa dva nagore; ili pak može biti deformisana, time što ima krake nejednake dužine. Kada se koristi u CRNOJ MAGIJI, pentagram se naziva ‘znakom probušenog kopita’ ili ĐAVOLOVIM OTISKOM STOPALA. Zvezda sa dva kraka nagore se zove i Mendesov jarac, budući da je naopaka zvezda istog oblika kao i jarčeva glava. Kada se uspravna zvezda okrene i gornji krak padne na dno, to označava pad zvezde Danice.“[15] (Videti u Bibliji „pad zvezde Danice“ ili zbacivanje Sotone u Isaiji 14:12-17)

S. R. Parčment (S. R. Parchment) u svojoj knjizi *Drevna praktična masonerija* (Ancient Operative Masonry) kaže da:

„... PENTAGRAM predstavlja oslobođeni duh. Kada se zvezda prikazuje sa vrhom nagore, smatra se simbolom belog maga, koji je u stanju da svojom voljom napusti telo (vantelesno iskustvo) preko glave; VRH NADOLE OZNAČAVA CRNU MAGIJU.“[16]

Jedan masonski članak koji se mora pročitati u ložama je *Short Talk Bulletin*, reprintovan 1982, pod naslovom „Simbolizam“. On kaže: „Petokraka zvezda – sa vrhom nagore – je veoma drevni čovekov simbol i koristili su ga drevni mudraci da prikažu apsolutni znak ljudske inteligencije. On se odnosi na preovlađujući duhovni element u čoveku, dok se ista figura sa DVA VRHA NAGORE ODNOSI NA MENDESOVOG JARCA – odnosno da je ova zver na dominantnom položaju.“[17]

Henri L. Stilson (Henry L. Stillson) i Vilijam Dž. Hjugen (William J. Hughan) u knjizi *Istorija slobodnog zidarstva i saglasnih redova* (History of Freemasonry and Concordant Orders) ovako opisuju pentagram:

„...kada je jednim vrhom okrenut nadole, on predstavlja ZLO, odnosno sve ono što je suprotnost dobru, čistoti i vrlini; u konačnom smislu predstavlja MENDESOVOG JARCA.“[18]

Knjiga *Priručnik za istraživače* (The Seeker’s Handbook) iznosi sledeće o obrnutom pentagramu:

„Kada se okrene naopako, on predstavlja apstraktnu sliku jarčeve glave i uopšte uzevši predstavlja iskorišćavanje i glorifikaciju životinjskih i erotskih nagona, što se podstiče u SATANIZMU.“[19]

Obrnuti pentagram je, očigledno, oznaka za zlo. On je predstavljao Sotonu, a koristi se za prizivanje zlih duhova.

Pentagram je poznat i pod nekoliko drugih naziva:

„Keltski sveštenici su ga nazivali ‘VEŠTIČJE STOPALO’. U srednjem veku je u Britaniji i po Evropi postao poznat kao vilenjakov krst, ĐAVOLJI ZNAK, kao i ČAROBNJAKOVA ZVEZDA. Među druidima u Velikoj Britaniji, on je bio bogohulna oznaka paganskog božanstva.“[20]

„On je takođe Solomonov pečat... U staro vreme bio je korišćen je

za magiju i čaranje među vavilonskim narodom.“[21]

„On je bio jedan od najvažnijih simbola za učenike Pitagore, za koje su njegova matematička učenja bila vrlo značajna kao pentagram, ali koji su takođe pravili jeftin nakit njegovog oblika, kako bi se koristio kao talisman da otera zle duhove, bolest ili nesreću. Ova simbolika se istrajno održala kroz čitave vekove evropske istorije; primera radi, on je u Nemačkoj postao Drutenfus (Druttenfuss), ZNAK ZA ČINI kojima bi se sprečile veštice i vilenjaci od ulaska u štale i kolibe.“[22]

Vebsterov rečnik kaže da je pentagram (ili pentakl) „petokraka ili ponekad šestokraka zvezda koja se koristi kao MAGIJSKI simbol“. Magovi Dženet i Stjuart Farar ovako opisuju pentagram: „Petokraka zvezda je jedan od GLAVNIH SIMBOLA KOD VEŠTICA I U OKULTIZMU uopšte.“[23] Jedna knjiga o numerologiji se slaže da se pentagram „koristi u mnogim ritualnim obredima, uključujući i veštičarenje“.[24]

Jedan magijski časopis daje objašnjenje:

„Petokraka zvezda je jedan od najstarijih svetskih simbola i koristi se u mnogim kulturama još od starih vremena kao amajlija koja donosi sreću i tera zlo. Većina MAGOVA GA NOSE i danas kao simbol svoje religije... U religiji magije pet krakova PENTAGRAMA PREDSTAVLJAJU PET ELEMENATA u prirodi – zemlju, vazduh, vatru, vodu i duh – pri čemu gornji krak odgovara duhu, elementu koji sve ujedinjuje... Pentagram koji je urezan na pločicu se naziva pentakl. Pentakli se koriste kao ritualna sredstva za element zemlju i stavljaju se iznad prozora i vrata kako bi se blagoslovila i zaštitila kuća.“[25]

Sibil Lik (Sybil Leek), poznata VEŠTICA, kaže: „Pentagram se oduvek koristi u ritualnoj MAGIJI i u VEŠTIČJIM obredima isceljenja.“[26]

Nju ejdžer Dik Satfen (Dick Sutphen) se slaže da „pentakl igra važnu ulogu u ritualnoj MAGIJI“.[27] Još jedna knjiga o magiji spominje sledeće:

„Pentagram, petokraka figura, sadržao je mistične simbole, koji su se naročito koristili prilikom PRORICANJA BUDUĆNOSTI i PRIZIVANJA DUHOVA. Pentalfa, figura koja se formira preplitanjem pet slova A, takođe se koristila u slične svrhe. DA BI SE PRIZVALI DEMONI U POMOĆ, napravljen je pentagram: petokraka kao geometrijska figura.“[28]

Internešenal imports (International Imports) proizvodi katalog okultnih proizvoda. Ova kompanija prodaje pokrivače za oltar sa pentagramima na njima – „kružni pentagram za okultni rad belih magova; NAOPAKI PENTAGRAM ZA RITUALE CRNE MAGIJE“.[29] Na drugim mestima ovaj katalog oglašava okultni nakit sa pentagramom. On dodaje da je pentagram „najmoćniji od svih okultnih talismana... Tvrde da je moćniji od krsta...“[30] Takođe možemo pročitati da je NAOPAKI PENTAGRAM „ZNAK ZA ZLO“.[31] Geri Dženings (Gary Jennings) u svojoj knjizi *Crna magija, bela magija* otkriva:

„... najmoćniji i najpoštovaniji od svih magijskih simbola bio je pentagram – figura od pet strana i pet uglova... Verovalo se da kada bi se ova figura nacrtala sa jednim uglom ... NADOLE, DA JE TADA OVAJ ZNAK PREDSTAVLJAO SOTONU i da se tako koristio ZA PRIZIVANJE ZLIH DUHOVA.“[32]

Budući da nas masonski autori u nekoliko navrata informišu da se naopaki (ili satanski) pentagram odnosi na Mendesovog jarca, hajde da pogledamo šta ovaj jarac predstavlja. U *Rečniku simbola* (Dictionary of Symbols) možemo videti da se jarac povezuje sa Đavolom.[33] Mendes je bio „egipatski bog nalik Panu; ljudi su se klanjali njegovom obličju jarca“.[34] Jedna magijska organizacija, *Nuit Unlimited Imports*, prodaje majicu sa oznakom Mendesovog jarca. Oni kažu da je ovaj jarac takođe poznat i kao Bafomet (Baphomet).[35] Jedan okultni katalog spominje da je Bafomet „tradicionalni simbol pagana, magova, satanista i mistika“.[36] Kako *Rečnik misticizma* priznaje: „Bafomet: U okultizmu predstavlja jarca, u čijem obliku kažu da se klanjaju Sotoni na veštičji praznik.“[37] Katalog „Okultnog tržnog centra“ (The Occult Emporium) prodaje zidne slike sa likom Bafometa. Oni se hvale kako su slike „sa prikladnim bojama u svakom uglu i prikladnim kabalističkim demonskim imenom u sredini. Svečano odobrio velečasni Jaj Nomolos (Yaj Nomolos) iz SOTONSKE CRKVE“.[38]

Jedan pređašnji katalog kaže da jedan određeni Bafomet „nosi sotonska sveštenica.“[39]

Opisujući Bafomet, organizacija *Nuit Unlimited Imports* kaže:

„... umetničko delo je napravio Elifas Levi (Eliphas Levi), najveći O-KULTNI autoritet 19. veka. Simboli koji su uključeni direktno se tiču obredne MAGIJE i identifikuju se sa Bafometom. Većina istih simbola preneseni su kao i na ĐAVOLJOJ KARTI na Kroulijevoj Totovoj platformi. Sam MENDESOV JARAC je poznat kao ‘BOG VEŠTICA’.“[40]

Levijev crtež Bafometa pokazuje njegov akcenat na seksu, jer je napravio Bafometa kao hermafrodita (što znači i mušku i žensku figuru).[41] Sotona je, poput Bafometa, „često oslikan kao dvopolno božanstvo koje ima muški polni organ i ženske grudi“.[42] „Krilata stvar između Bafometa predstavlja muški polni organ.“[43]

Jarac je jedna od simboličkih životinja hermetičke magije, kako kaže Levi, i predstavlja „simbol rađanja“.[44] U knjizi o magiji pod naslovom *Kompletna knjiga o magiji i demonologiji* (The Complete Book on Witchcraft and Demonology) možemo pronaći sliku Bafometa. Ispod slike piše da je on „rogati bog veštica, simbol ovaploćenog seksa“.[45] Usput, ova slika pokazuje kako Bafomet pravi đavolju trijadu svojom desnom rukom.

Veštica Starhok (Starhawk) se hvali:

„Bog magova je seksualan – ali se na seksualnost gleda kao na nešto sveto, a ne sramno ili bogohulno. Naš bog ima rogove – ali su oni zapravo rastući i opadajući polumesec boginje Meseca i predstavljaju simbol animalne vitalnosti. U nekim aspektima On je crn, ali ne zato što je stravičan ili zastrašujuć, već zato što su tama i noć vreme moći i sastavni deo vremenskih ciklusa....

Bog Magova je bog ljubavi. Ova ljubav obuhvata seksualnost, koja je kako divlja i neukroćena, tako i nežna i blaga. Njegova se seksualnost

u potpunosti oseća, i to u kontekstu u kome je seksualna želja sveta, ne samo zato što je to način kojim se nastavlja život, već zato što je to i način kojim se naši sopstveni životi najdublje i najekstatičnije shvataju. U magiji, seks je nešto sveto, odnosno spoljašnji odraz unutrašnje milosti."[46]

Elifas Levi je napisao:

„Zvezda mikrokozma, ili MAGIČNI PENTAGRAM, jeste zvezda u kojoj je ljudsku figuru predstavio Agripa, sa glavom na kraku koji je okrenut nagore i četiri uda na četiri ostala kraka – ZVEZDA KOJA GORI, KOJA, KADA SE OKRENE NAOPAKO, PREDSTAVLJA HIJEROGLIFSKI ZNAK JARCA CRNE MAGIJE, čija se onda glava može ucrtati u zvezdu sa dva roga gore, ušima levo i desno i bradom dole, znak antagonizma i slepe fatalnosti, jarac raskalašnosti koji napada nebesa svojim rogovima."[47]

On je takođe rekao:

„PENTAGRAM SA DVA ROGA SA GORNJE STRANE PREDSTAVLJA SOTONU, ili jarca... TO JE FIGURA LJUDSKOG TELA sa četiri uda i krakom koji predstavlja glavu; ljudska figura SA GLAVOM NADOLE NORMALNO PREDSTAVLJA DEMONA, to jest, intelektualni prevrat, nered i ludilo."[48]

Naravno, jedan od najmračnijih aspekata ove zvezde je njena povezanost sa bogom Setom.[49] „Set je bio bog zla u starom Egiptu. Takođe je bio poznat i pod imenom Sutek. To je bio zao i moćan bog koji se često koristio magijom kako bi dostigao svoje ciljeve."[50]

Štaviše, ime SET (ili Sut) je još jedan naziv za SOTONU! Dokaz za ovo se može naći kod masonskog pisca Alberta Čerčvorda, koji kaže: „Set ili Sut je prema Plutarhu egipatsko ime Tifona – to jest Sotone u hrišćanskom kultu."[51] Džon Jarker, još jedan masonski autor, slaže se kada tvrdi da je SET ZAPRAVO „ĐAVO identičan Tifonu".[52] Još jedna knjiga, *Masonerija i drevni bogovi* (Freemasonry and the Ancient Gods), koju je napisao mason J. S. M. Ward, otkriva da su Seta „smatrali zlim, jer je predstavljao tamu".[53] U nju ejdž časopisu *Adelphi Quarterly* beležimo: „Reč 'Sotona' dolazi od egipatskog boga podzemnog sveta, Seta."[54]

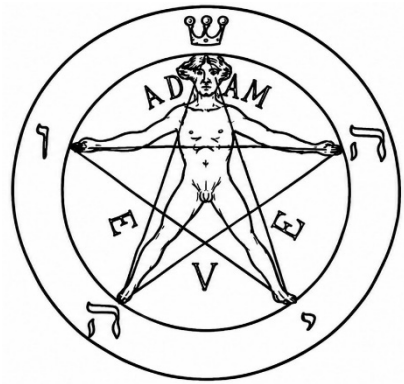

Dalji dokaz o odnosu između Seta i Sotone se može naći u *Satanističkoj bibliji*, koju je napisao Anton Lavej (LaVey), osnivač prve Satanske crkve. U spisku „paklenih imena" za Sotonu piše i „Set".[55] Na drugoj stranici ove satanističke „biblije", „Set" se opisuje kao „egipatski Đavo".[56] U knjizi *Riznica magije* postoji spisak drugih imena za Sotonu, od kojih je jedno Set.[57] Još jedna nju ejdž knjiga (koja slavi Lucifera ili Sotonu) opisuje Seta kao „ranog egipatskog boga smrti, zla i pakla".[58] Osim toga, okultista, nju ejdžer i teozof Helena Petrovna Blavatski, povezuje Seta i Sotonu kada piše:

Tot

„... Hermes, bog mudrosti, nazvan i Tot (Thoth), Tat, Set i Sat-an; on je štaviše bio, kada se posmatra pod svojim zlim aspektom, Tifon, egipatski Sotona, koji je takođe bio i Set."[59]

Zapravo, ako se zna gnusna Setova pozadina, neće biti nikakav šok otkriti da su „u starom Egiptu, Setu služili sramnim, homoseksualnim ritualima".[60] Znamo da su rituali obavljani za Seta i Sirijusa bili toliko užasni i odvratni „da su kasniji vladari Egipta zbrisali njihove hramove i obeliske i pokušali da ih isteraju iz zemlje".[61] U mitologiji ćemo otkriti da je sam Set imao incestualni odnos jer je oženio svoju sestru, Neftis (Nephthys).[62] Set je takođe bio preljubnik, jer je imao barem dve ljubavnice: Septet i

Keksit (Khekhsit).[63]

Set je takođe portretisan kao „Đavo tame“,[64] „Princ tame“,[65] i „Gospodar podzemlja“.[66] Naglašava se da „podzemlje“, čiji je poglavar Set, nije Had (Hades), već Tartar (Tartarus), jer „Tartar je pakao za proklete i upravo je njegov Gospodar bio Set“.[67] Setov simbol je NAOPAKI PENTAGRAM![68]

Majkl Akvino (Michael Aquino) „je napisao da je Set najstarija formulacija bića koje se sada zove Sotona, odnosno otelotvorenje osećanja otuđenosti i usamljenosti koje čovek oseća od svemira“.[69] Akvino je bio član Sotonske crkve Antona Laveja.[70] Nakon što je napustio Lavejevu crkvu, pokrenuo je sopstvenu organizaciju zvanu Setov hram,[71] a njegovo redovno pismo članovima nosi naslov „Setov svitak“ (The Scroll of Set). Rascep između Laveja i Akvina je bio delimično uzrokovan njihovim ličnim koncepcijama Sotone. Lavej je verovao da je Sotona samo simbol, dok je Akvino branio stanovište da je Sotona, u formi Seta, apsolutna stvarnost.[72]

Uprkos Akvinovim verovanjima i njegovom statusu kao Sotoninog vernika, on je takođe bio i potpukovnik vojske Sjedinjenih Američkih Država.[73] Kada se Akvino pojavio u javnosti, on je opisao sataniste kao „veoma pristojne ljude koji poštuju zakon... sa veoma visokim ličnim moralom... koji nemaju nikakve veze sa zlom“.[74] Pa ipak, Akvino kao da protivreči sebi samom kada ukazuje na to da je „suština satanizma arogantna i neprijateljska pobuna protiv svetskog zakona“.[75]

Primetite da Akvino koristi običan naopaki pentagram (pogledajte na njegovoj slici gore). Ovaj simbol se naziva Bafomet sa ili bez jarčeve glave na njemu. Primera radi, pogledajte na sledećoj strani oglas za dva komada nakita sa Bafometom. Jedan je sa jarčevom glavom, a drugi sa zmijom obavijenom oko pentagrama, ali OBA se nazivaju Bafomet.

Stoga, pentagram zaista nosi vrlo loše konotacije bez obzira na to kako se crta. Sa jednim vrhom nagore on predstavlja Lucifera,[76] a sa dva vrha nagore oslikava Sotonu.

Biblija nam kaže da je čitav svet ogrezao u bezakonju u sadašnjem vremenu (1. Jovanova 5:19), ali da dolazi dan kada će Sotona biti svezan.

Knjiga Otkrivenje 20:1-3 kaže:

„I video sam jednog anđela kako silazi s neba s ključem od bezdana i velikim lancem u ruci. Uhvatio je aždaju, staru zmiju, koja je Đavo i Sotona, i svezao je na hiljadu godina. Bacio ju je u bezdan, koji je nad njom zaključao i zapečatio, da više ne zavodi narode dok se ne navrši hiljadu godina...“

Konačni pobednik će biti Isus Hrist.

7. Mreža za snove

Mreža za snove (ili zamka za snove) je prilično popularna ovih godina – naročito je stavljaju u kolevke. Međutim, ovo NIJE bezazlen ukras. To je zapravo amajlija ili vradžbina. Rečnik misticizma beleži da je vradžbina „bilo kakva magična reč, formula, bajalica, stvar, simbol ili amajlija koja navodno poseduje okultne moći“.[1] Vebster nam kaže da je vradžbina „bajalica“, „bajanje ili recitovanje MAGIČNE ČINI“, „čin ili iskaz za koji se veruje da ima MAGIJSKU moć“, „AMAJLIJA“. Amajlija je: „... ukras (nakit) koji često ima natpis sa magijskom vradžbinom ili simbol koji treba da zaštiti nosioca od zla ili da mu pomogne.“ Vračar je zapravo bajač ili mag! (Kao digresija, mnogi ljudi nose „ogrlice-amajlije“ i ne misle ništa o tome, mada zapravo nose magijske simbole koji imaju tendenciju da privuku zle duhove!)

Jedan časopis za magiju, *Circle Network News*, u članku koji nosi naslov „Amajlije, talismani i vradžbine“, koji je napisala Selena Foks (Fox), veštica, ovako objašnjava mrežu za snove:

„Ova AMAJLIJA, iz Odžibaj (Ojibway) plemena iz Minesote, pravi se od mišićnih tetiva koje se razvuku preko malog obruča od jasenovog drveta. Napravljena je za dobar san, naročito za decu, i stavlja se horizontalno iznad detetove kolevke. Tradicija kaže da se vazduh ispunjava kako dobrim, tako i lošim snovima, koji čekaju da dođu na usnulo dete. Ova mreža omogućava da dobri snovi prođu do deteta kroz rupu u centru, dok se loši snovi hvataju u mrežu gde se raspadaju u osvit zore. Mreže za snove danas i dalje koriste neki od Odžibaj naroda, baš kao i u stara vremena.“[2]

Jedan rad koji opisuje „Legendu o hvataču snova“ kaže:

„Nekada davno, kada je svet bio mlad, jedan stari duhovni vođa iz Lakote je bio na visokoj planini i imao je viziju.

U njegovoj viziji se Iktomi, veliki mađioničar i učitelj mudrosti, pojavio u obliku pauka.

Iktomi mu je govorio na svetom jeziku koji su jedino duhovne vođe Lakote mogle da razumeju....

Sve vreme dok je govorio, pauk je pleo mrežu, počev od spolja ka sredini....

'Ako veruješ u velikog duha, onda će mreža uhvatiti tvoje dobre ideje – a loše će proći kroz mrežu.'

Starešina iz Lakote je preneo viziju svom narodu i sada Sijuks Indijanci koriste zamku za snove kao mrežu svog života.

Oni je kače iznad svojih kreveta ili po kućama kako bi prosejali svoje snove i vizije.

Dobre stvari iz njihovih snova se uhvate u mreži života i ostaju sa njima... ali zlo u njihovim snovima pobegne kroz rupu u sredini mreže i više nije njihov sastavni deo.

Oni veruju da zamka za snove čuva sudbinu i njihovu budućnost."[3]

I bez mnogo komentara na prethodnu priču, većina biblijskih istraživača će shvatiti okultne konotacije u ovoj maloj priči. Primetite fantaziju toga da pauk govori vizije, „sveti jezik" i ideju da zapravo zamka za snove čuva sudbinu svakog čoveka, a ne Bog.

Obratite takođe pažnju na izraz „mreža života". Ideju eterične ili planetarne mreže razvila je Elis A. Bejli (Alice A. Bailey), okultista, ali ju je najpre iskazao poglavica Sijetla oko 1854. godine u svom citatu:

„Ovoliko mi znamo... zemlja ne pripada čoveku, već čovek pripada zemlji. Sve su stvari povezane, poput krvi koja povezuje jednu porodicu. Šta god se desi zemlji, desi se i sinovima zemlje. Čovek nije ispleo mrežu života – on je samo jedna linija u njoj. Šta god da učini mreži, čini samom sebi."[4]

Džon Leš (John Lash) otkriva da je to „ključna ideja u holističkoj filozofiji nju ejdža, centralna za novu paradigmu GAIA i glavna tema proučavanja i istraživanja u gatanju".[5] Usput, gatanje je eksplicitno zabranjeno u Bibliji (videti 5. Mojsijeva 18:10-12; 2. Kraljevima 17:17; Jeremija

14:14; Ezekijel 12:24; 13:6-7; Dela 16:16).

Ako se vratimo na priču o mreži za snove, saznajemo da je pauk (Iktomi) bio poznat kao mađioničar. Kako onda da budete sigurni da nije prevario ljude svojom pričom o zamci za snove? Kako da budete sigurni da se dobri snovi hvataju, a košmari filtriraju i odlaze? Mađioničar je poznat po laganju, prevari i podvalama. Čak i kada bi priča bila istinita, samom pauku se ne bi moglo verovati da govori istinu!

Još jedan katalog koji prodaje puno okultnih materijala kaže:

„MREŽA ZA HVATANJE SNOVA. Verujte u njene mistične moći i možete mirnije da spavate! Kroz centralnu duhovnu rupu teku vaši dobri snovi; u mreži ostaju uhvaćeni oni 'loši', koji nestaju sa jutarnjim suncem."[6]

Ako ste pažljivo primetili, čak i opisi ove mreže za snove se razlikuju od jednog do drugog mesta. Neki ljudi veruju da se hvataju loši snovi, dok drugi veruju da se hvataju dobri. Bez obzira na neusaglašenost, ovo nije nešto što bi bilo koji hrišćanin poželeo u svojoj kući.

Nama nije potrebna nikakva „zaštita" od okultnih izvora. U Bibliji piše: „Ali se vi lažnim nadama podajete koje ništa ne pomažu!" (Jeremija 7:8) Sve što treba da radimo je da se molimo i tražimo od Gospoda da pazi na našu decu i da ih zaštiti, i On će to i učiniti. Evo nekoliko stihova za razmišljanje i prisećanje:

„Bolje je tražiti utočište kod Gospoda nego uzdati se u čoveka zemaljskog." (Psalam 118:8).

„Srećan je čovek kome je Gospod uzdanica, i koji ne gleda na prkosne ljude, niti na one koji otpadaju i lažima se okreću." (Psalam 40:4).

„Kad god me strah obuzme, ja ću se u tebe uzdati" (Psalam 56:3). *„Govorim Gospodu: 'Ti si utočište moje, branič moj, Bog moj, u koga se uzdam'"* (Psalam 91:2).

„Ali radovaće se svi kojima si ti utočište; doveka će radosno klicati. Ti ćeš ih zakloniti; veseliće se oni koji vole ime tvoje." (Psalam 5:11).

„Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoju mudrost nemoj se oslanjati. Na svim putevima svojim imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje." (Izreke Solomonove 3:5-6).

8. Duhovi iz prirode

Helena Petrovna Blavatski, teozof, okultista i nju ejdžer, daje objašnjenje o duhovima iz prirode. Ona piše:

„DUHOVI IZ PRIRODE. – Stvorenja koja su evoluirala u četiri kraljevstva – zemlju, vazduh, vatru i vodu – a koje kabalisti nazivaju gnome, silfi, salamandri i undini. Oni se mogu nazvati prirodnim silama i delovaće bilo kao verne sluge sveopšteg zakona, ili se mogu aktivirati preko bestelesnih duhova – bilo čistih ili nečistih – ili preko živih poznavalaca magije i vračanja, kako bi doveli do određenih pojava u prirodi. Takva bića nikad ne postaju ljudi.

Ova se bića, pod opštim opisom kao vile ili vilenjaci, javljaju u pričama, bajkama, tradiciji ili poeziji svih naroda, kako drevnih tako i savremenih. Postoji čitav niz njihovih imena: peri, dev, džin, silvan, satir, faun, patuljak, norn, nis, kobold, vilenjak, stromkarl, undine, niksi, salamander, ponk, benši, kelpi, piksi, ljudi iz močvare, dobri ljudi, dobri susedi, žene iz divljine, miroljubivi ljudi, bele žene – i mnoga druga. Oni su viđani, njih su se plašili, blagosiljali su ih, zabranjivali i prizivali u svakom kutu zemlje i kroz sva razdoblja. Da li ćemo onda dopustiti da je možda istina da su svi koji su ih sreli halucinirali?

Ovi duhovi iz prirode su ključni agenti bestelesnih, ali nikad vidljivih duhova na seansama, i proizvode sve pojave sem subjektivnih.“[1]

Jedan nju ejdž katalog prodaje kasetu o duhovima iz prirode i postavlja pitanje:

„Šta je duh iz prirode? Usmena tradicija i književnost opisuju duhove iz prirode kao vile, patuljke i anđele. Upoznajte se sa kvalitetima i osetljivošću ovih neobičnih, tajanstvenih stvorenja, od primitivnog do složenog. Ova kaseta razbija mitove i otkriva principe interakcije između duhova iz prirode i ljudi, takođe se dotičući i uobičajenih koncepcija sotonskih i demonskih bića. Na bezbednom putu kroz meditaciju za kontakt sa duhovima iz prirode, bićete očarani dok budete osećali ljubav i

radost koje izobiluju u njihovom očaravajućem carstvu.“[2]

U izdanju časopisa *Connecting Link* novembar-decembar 1989. godine, postoji članak o duhovima iz prirode pod naslovom „Pomoćnici“. Ovo je članak koji je diktirao DUHOVNI VOĐA (demon). Samael (duhovni vođa/demon) kaže:

„Postoji grupa koja je specijalizovana za zemlju. Druga grupa za vazduh. Druga za vodu. Druga za vatru. Druga za duh. Četiri osnovna elementa – zemlja, vazduh, voda i vatra rade sa specifičnim stvarima na zemlji. Duhovi iz prirode specifično rade sa onom tvorevinom koja je izrasla izvan granica jednostavnog oblika i sada su bića ispunjena duhovima ili ljudi. Čitava ova grupa se zove anđeosko carstvo. Takođe se zove i devičko carstvo.

Deva je reč koja na sanskritu znači ‘oni koji svetle’... Deva svetli zato što opisuje svetlosnu energiju.

Ima veoma puno imena u svakoj od ovih grupa, a imena koja ja ovde koristim su vaše reči. Svaki jezik ima svoje reči. Legende i priče za malu decu imaju mnoge diferencijacije ili nazive za specifične aspekte energije. Na primer, energija zemlje se nalazi pod velikom kategorijom koju zovem gnomi. Ispod gnoma postoji veoma mnogo vrsta. Svaka od tih vrsta radi specifičan posao i upravo je posao koji treba uraditi ono što određuje naročitu vrstu....

Možda biste više voleli da mislite o energiji zemlje kao o vilama umesto gnoma (bradatih patuljaka). To je možda lepša misao, ali ideja gnoma, kako verujem, pruža sliku koja je više zemaljska...

Zemaljski duhovi iz prirode će se zbog toga zvati gnomi. Naravno, imate i piksije i braunije. Imate drijade. Ovde imate svakakve stvari – patuljke...

Devičko carstvo je tu da vam pomogne....

Postoji energija vode, koja radi sa vodenim elementom. Zovu se undine. To su opet svetleća stvorenja. Jedino telo koje ova stvorenja imaju su tela koja se stvaraju u vašim mislima, a misli stvaraju i stvarnu formu razmišljanja u koja će ova svetleća bića vrlo dragovoljno uskočiti kako bi pokušala da komuniciraju sa vama (duhovna komunikacija).

Ukoliko ste ubeđeni da morski duhovi izgledaju kao žene sa veoma lepom i dugom kosom i perajem, to ćete i videti. Ako verujete da patuljci nose male zelene šešire i mala zelena odela i imaju zašiljene uši, oni će se tako i obući. Ako verujete da vila ima predivna providna krila i dugačku lebdeću suknju, to ćete i videti. Vaša očekivanja stvaraju telo kroz koje se ta svetlost može lakše manifestovati...

Silfe su duhovi iz prirode vazduha. Idete u grad u kome je vazduh poprilično pun smeća. Možda je potrebno da budete jedini u gradu koji će biti dovoljno mudar da prizove silfu da bi vam dala malo čistog vazduha.

Element vatre je možda najmoćniji od zemaljskih elemenata. On se često smatra elementom koji pročišćuje. On je promenljiv. On je predivan. Duhovi iz prirode koji rade sa vatrom se nazivaju salamandri. Kada je potrebno ugasiti vatru, prizovite salamandre...

Oni imaju svoj posao koji rade, ali vi utičete na njih. Kada ih pozovete, svesno ili ne, oni će izvršiti vaš nalog.... (Kada meditirate i kažete 'isceli planetu' – urednik) vi zapovedate legijama."[3]

Neki od ovih duhova iz prirode opet postaju popularni. Uzmite na primer patuljka (trola). Pre nekoliko godina patuljak je bio u velikoj modi kod dece. Bilo je „Patuljaka rizničara". Jedan autor je napisao: „Oni su toliko ružni da su simpatični, ali da li su tako bezazleni kao što izgledaju?"[4]

„Patuljci rizničari dolaze sa 'kamenom za ispunjavanje želje', a to je kristal stavljen u pupak. Kristali su važni u nju ejdž teologiji, pošto se veruje da poseduju uticaj životne sile koji se može koristiti za isceljivanje. Pupak je značajan zato što predstavlja vezu pupčane vrpce ili centar životne snage.

Dragulji na patuljku rizničaru imaju dodatno značenje, koje nije

nestalo u dečijoj mašti. To su kamenovi koji ispunjavaju želje, talismani koji mogu da ostvare svaki njihov san.“[5]

Još jedan autor kaže:

„Simpatični i ružni patuljci koji su oduševili male Amerikance predstavljaju primer današnjeg oduševljavanja neo-paganizmom povezanim sa popularnim idealima. Dok bi patuljci iz skandinavskih bajki čupali drveće, zarobljavali lepe žene i pretvarali ljude u kamenje zlim činima, današnja čudovišta vode računa o životnoj sredini. Pogledajte kako jedan čovek koji pravi patuljke prikriva zlo i od mita pravi da zvuči kao istina:

‘Bilo je jednom doba kada su vode bile čiste, a šume netaknute, kada su drevne legende govorile o čuvarima Zemlje... U skandinavskim zemljama su ova misteriozna stvorenja bili PATULJCI i bili su poznati kao čuvari onoga što je preostalo od Zemljinih prirodnih bogatstava... Pošto su se retko viđali, ljudi su verovali da PATULJCI više ne postoje. Danas, ova gotovo zaboravljena stvorenja su još jednom među nama... obavljajući svoju zemaljsku magiju da bi pomogli ljudima.’“[6]

Naravno, deca nisu jedina koje privlače ova duhovna bića. Kada je oktobra 1989. zemljotres potresao most u San Francisku, ubrzo je ponuđena „pomoć“ u vidu talismana.[7] Vebsterov rečnik nam kaže da je talisman „predmet koji nosi oznaku ili karakter urezan pod astrološkim uticajima, za koji se misli da deluje kao vradžbina koja tera lošu i donosi dobru sreću“. Talisman koji je stavljen ispod puta bio je patuljak sa rogovima na glavi i mrežom na nogama. On navodno štiti od zlih duhova.[8] „Oni koji ih prave planiraju da ponude patuljke i za druge građevine koje je oštetio zemljotres, pa čak i za nove poslovne nebodere. U međuvremenu, u San Francisku se dobro prodaju majice sa likovima patuljaka.“[9]

Ono što većina ljudi ne shvata jeste da reč – konkretno za ovog patuljka – „trol – dolazi od stare norveške reči za demona, a neki ga izvori definišu kao Đavola: ‘osobu koja je vrlo bezbožna i zla’.“[10]

Stoga, kada vam dete donese kući patuljka, ono je zapravo u kuću donelo predstavu demona!!! Ovi demoni se takođe prikrivaju kao gnomi, piksiji i razni patuljci (kao i mnoga druga stvorenja). Sigurni smo

da se sećate Kibler patuljaka (Keebler). Naravno, i Deda Mraz ima svoje patuljke. Tu je takođe i Snežana sa svojih sedam patuljaka, kao i Pepeljuga sa svojom kumom vilom. Sve su ovo demonske predstave, ali se predstavljaju na tako „simpatičan“ način da većina ljudi nema pojma o zlom karakteru koji stoji iza ovih stvari.

Još jedan duh iz prirode je poznat kao veta (vetta). Navodno postoje dobre i zle vete. Vetu su upoznale mase ljudi tokom Zimskih olimpijskih igara 1994. godine. „Jedan CBS-ov reporter je ovako opisao događaj: ‘Mi vas upoznajemo sa mitskim verovanjima norveškog naroda. Iz zemlje izlaze Vete, mitske ličnosti ukorenjene u starim nordijskim narodnim pričama i sagama’.“[11] Reporter nastavlja:

„Mi ih znamo kao gnome, piksije, patuljke... Vete su sastavni deo norveških verovanja... Kaže se da su pune znanja i mudrosti... i da neprestano posmatraju čovekovu aktivnost. To je zato što su ovo dobre vete, nasuprot zlim vetama. Kažu da ako ste dobri prema vetama i konsultujete ih pre nego što izgradite štalu, i one će biti dobre prema vama.“[12]

U *Priručniku za istraživače* piše da su duhovi iz prirode:

„... duhovi iz prirode koji žive u četiri elementa, koji se vrlo često opisuju u folkloru kao vidljivi za ljude iz prošlih vremena, koji su živeli u bliskoj zajednici sa prirodom; na primer, patuljci, vile i ‘mali ljudi’. Konkretno, to su gnomi (Zemlja), undine (Voda), silfe (Vazduh) i salamandri (Vatra) – sva BIĆA KOJA IMAJU VEOMA SNAŽNU ULOGU U OBREDNOJ MAGIJI I PRAKSI OBOŽAVANJA PRIRODE ILI VIKA (WICCA).“[13]

Jedna okultna/nju ejdž organizacija kaže:

„DUHOVI IZ PRIRODE SE KORISTE U VIŠOJ MAGIJI, A POVREMENO I U DRUGIM MAGIJSKIM TRADICIJAMA, DA BI ČUVALI MAGIČNE KRUGOVE I POMAGALI U MAGIJSKIM DELIMA.

U *Zlatnom svitanju* (The Golden Dawn), Izrael Regardi (Israel Regardie) objašnjava kako treba koristiti duhove iz prirode u toku rituala.“[14]

„Okultisti smatraju da su duhovi iz prirode bića bez suštine, ali vidljiva samo za one koji imaju unutrašnji vid; neki se duhovi iz prirode smatraju dobroćudnim, dok su drugi zloćudni.“[15]

Jedna od organizacija koja je stekla slavu u proteklih 30 godina je

Fajndhorn komjuniti (Findhorn Community). Nju su osnovali 1965. godine Piter i Ajlin Kedi (Peter i Eileen Caddy) i Doroti Meklin (Dorothy Maclean).

„Meklin je stvarala kontakte sa devama – duhovima iz prirode za koje se govori da su povezani sa različitim biljnim vrstama ili konfiguracijom terena.... Prvi kontakt je nastao sa devom graška. Deva joj je govorila da će bašta napredovati dok su sarađivali sa devama, tražili njihove savete i dobijali njihovo odobrenje da preuređuju zemlju. Neke su, poput deve graška, bile specifične za određenu vrstu, dok su se druge, kao na primer deva zemljišta, odnosile na opštije aspekte same bašte. Izobilje u bašti je postalo poznato u susedstvu i njen zapažen uspeh je doveo još nekoliko sledbenika u zajednicu.

Tokom sledećih nekoliko godina grupa je nastavila da sledi Ajlin i savete deva čiji je kanal bila Meklinova. Članovi su takođe ostvarili kontakt i sa drugim teozofskim i spiritualističkim grupama. 1965. godine Piter je doputovao na skup spiritualističkih grupa koji je organizovao Ser Džordž Trevelijan (Sir George Trevelyan), autor i predsednik Wrekin Trusta. Njih je 1966. posetio Robert Ogilvi Krombi (Robert Ogilvie Crombie), edinburški spiritualista koji je, kao rezultat ove posete, kontaktirao duhove iz prirode koji rade sa devama. Krombi je ubrzo ostvario kontakt sa PANOM, BOGOM DUHOVA IZ PRIRODE, i doveo do onoga što se smatralo upotpunjavanjem truda Kedijevih i Meklinove. Stanovnici Fajndhorna su počeli da se smatraju eksperimentom u saradnji između deva, duhova iz prirode i ljudi.“[16]

Jedan od ljudi koji je radio sa Fajndhornom bio je Dejvid Spengler (David Spangler). On je napisao:

„LUCIFER radi u svakom od nas da nas dovede do punine, i dok stupamo u NOVO DOBA (NJU EJDŽ), što je doba čovekove celosti, svako od nas dolazi do tog trenutka koji ja nazivam LUCIFERSKA INICIJACIJA, što su vrata kroz koja čovek MORA DA PROĐE AKO hoće da ‘potpuno’ dođe u prisustvo svoje svetlosti i svoje celosti.“[17]

Kasnije u svojoj knjizi *Razmišljanja o Hristu* (Reflections on the Christ), Spengler kaže:

„LUCIFER je došao da nam pokloni konačni dar celovitosti. Ukoliko ga prihvatimo, onda je on slobodan i mi smo slobodni. To je LUCIFERSKA INICIJACIJA. To je nešto sa čime se sada mnogi ljudi susreću i susretaće se i u danima koji dolaze, jer je to inicijacija u NOVO DOBA (NJU EJDŽ).“[18] Ljudi koji obožavaju i klanjaju se Luciferu takođe veruju u duhove iz prirode!

Jedan duhova iz prirode koga će većina ljudi prepoznati je patuljak – leprikon (leprechaun). Ovaj duh iz prirode se može videti na svaki dan Svetog Patrika. Takođe se može videti na kutijama *Lucky Charms* pahuljica. Takođe dobro pogledajte u naziv pahuljica – Lucky Charms (Srećne čari). Obratite pažnju na okultni naglasak. Usput, engleska reč za pahuljice – cereal – dolazi od Ceres (Cerere) – PAGANSKE BOGINJE žita.[19]

Još jedno popularno stvorenje se zove gargojl (gargoyle). Iako se gargojl ne smatra duhom iz prirode, on navodno tera zlo. „Smatralo se da oni imaju zaštitna, SPIRITUALNA I MAGIJSKA svojstva.“[20] Ova stvorenja se pojavljuju čak i na veoma istaknutim mestima. Dr Denis Kadi (Dennis Cuddy) kaže:

„To da će Novi svetski poredak nju ejdža obuhvatiti sve aspekte života, pa čak i atletiku, pokazalo se na ceremoniji zatvaranja Olimpijskih igara, u kojoj ‘srećni đavoli’ igraju, a figure koje predstavljaju demone se lelujaju na tlu stadiona, propraćene jezivom muzikom. To je poruka ljudima u svetu. To nas takođe podseća na redove grotesknih gargojla ili demonskih glava koje su nedavno naslikane na zidovima jugoistočnog i severoistočnog hodnika Glavnog ulaza zdanja Tomasa Džefersona Kongresne biblioteke, čime je zamenjena grupa naših utemeljivača kao nacije, koji su klečali i molili se, što je stajalo na zidu još od 1897. godine, kada je zdanje i sagrađeno. Na plakatu koji opisuje šta se planira u Kongresnoj biblioteci pisalo je da se Zdanje Tomasa Džefersona ‘sada renovira i biće ponovo otvoreno 1993... Nakon renoviranja, Zdanje Tomasa Džefersona će slaviti HUMANISTIČKO nasleđe sveta’.“[21]

Rečnik simbola kaže da su gargojli „bajkovite životinje i čudovišta koja se javljaju u srednjovekovnoj religijskoj umetnosti kao simboli sila u kosmosu ili kao SLIKE PODZEMNOG SVETA PREPUNOG DEMONA I AŽDAJA...“[22]

Gargojli na katedrali Notr Dam u Parizu

Anabel Varton (Annabel Wharton), profesor umetnosti, otkriva:

„Opšti porast interesovanja za misticizam, natprirodno i za prvobitne oblike hrišćanstva... pomaže priči o fascinaciji gargojlima...

‘Sada se nalazimo u periodu eklekticizma u kome mešamo različite doktrine...’“[23]

Marisa Lobe, žena koja pravi gargojle, rekla je da je „intrigira ideja da se PAGANSKE RELIGIJE MOGU POMEŠATI SA HRIŠĆANSTVOM“.[24]

Ona „takođe pravi ljude od lišća, duhove iz drveta koje su obožavali druidi.“[25]

Još jednog umetnika, Houpa Stjuarta (Hope Stewart), „privlači MISTIČKA AURA koja okružuje gargojle“ i on je rekao da oni „odaju utisak kuće koju bi POSETILI DUHOVI“.[26]

Pre nekoliko godina, jedan strip je nazvan Gargojl. Evo jednog citata iz njega: „Ja sam gospodar senki... i ja tvrdim da je to moja crkva. Osećam krv, krv Jagnjeta. On je ovde. ISTERAJTE GA!“[27]

Uprkos demonskim implikacijama gargojla, jedan navodno „hrišćanski“ časopis rekao je roditeljima da u suštini ne moraju da brinu ako božićna lista njihovog deteta sadrži gargojl u sebi. Džolin L. Relkeparten (Jolene L. Roehlkepartain) je rekla:

„Ako se gargojl koji liči na Sotonu ove godine pojavi na božićnoj listi vašeg tinejdžera, ne vičite. Mnoge od gargojl reprodukcija se stavljaju na krajeve knjiga, svećnjake, statue, pa čak i na majice. Ovi jezivi, groteskni gargojli se nalaze na vrhu božićnih lista većine mladih od 15 do 30 godina, što predstavlja najnoviji hir.

Čemu zaludivanje ovim namrgođenim figurama? ‘One su šokantne, odbojne i tajanstvene’, rekao je Mark Tomas (Thomas) iz jedne prodavnice gargojla u Čikagu. ‘Na ove gargojle se’, kako kaže, ‘gleda kao na dobre momke koji brane vaš dom od zla’.“[28]

Evo spiska nekih različitih vrsta duhova iz prirode:

„**Braun**i: U OKULTNOJ nauci Škotske, ime koje se daje tamnim noćnim duhovima iz prirode koji posećuju kuće na selu i farme; veruje se da su dobroćudni i da donose dobar znak.“[29]

„**Harpija**: U klasičnoj mitologiji, monstruozno, zlo, grabljivo i osvetoljubivo stvorenje sa glavom i grudima žene, telom ptice i lavljim kandžama.“[30]

„**Vilenjak: Vila**.“[31] Takođe se smatra i patuljkom.

Vila: „Malo izmišljeno biće u ljudskom obličju, koje mudro izgleda, nestašno je i poseduje MAGIČNE moći“.

„**Silfa**: Duh iz prirode... od elementa vazduha.“[32]

„**Undina**: Duh iz prirode... od elementa vode; za undine veruju da se obično javljaju kao žene, ali da su takođe u stanju da se pojave u obliku ribe ili zmije.“[33]

„**Džin, džini**:[34] U arapskoj OKULTNOJ terminologiji, jedno od grupe bića stvoreno iz vatre, koje je naseljavalo Zemlju pre čovekovog dolaska.

Oni po svojoj volji mogu postati vidljivi ili nevidljivi, a imaju i mnoge druge natčovečanske i magične moći. Neki džini su dobri i prijateljski nastrojeni prema ljudima, dok su ostali zloćudni.“[35]

„**Salamandar**: Duh iz prirode... od elementa vatre.“[36]

„**Goblin**: Nestašni duh iz prirode.“[37]

„**Benši**: Duh iz prirode za koga se u Irskoj i Škotskoj veruje da liči na staricu i da peva bolnu tužbalicu pod prozorom kuće u kojoj neko treba uskoro da umre.“[38]

„**Hatif**: U preislamskom arapskom folkloru, nevidljivi duh iz prirode koga mogu čuti muškarci dok daje savete i upozorenja.“[39]

„**Hobgoblin**: Veseli, ali vrlo nestašni vilenjak ili duh iz prirode koji uživa da podvaljuje smrtnicima.“[40]

„**Gnom**: Duh iz prirode... od elementa Zemlje.“[41] Gnom je jedan „od bajkovitog roda patuljastih stvorenja koji žive u podzemlju i čuvaju gomile blaga“.

„**Ifrit**: Pokvaren i zloćudan duh, odvratnog izgleda, u arapskom folkloru.“[42]

„**Satir**: Jedan iz grupe šumskih božanstava grčko-rimske mitologije, koga Grci predstavljaju ljudskim likom sa konjskim ušima i repom, a Rimljani ljudskim likom sa kozjim ušima, repom, nogama i roščićima.“[43]

„**Seikta** (Seiktha): U burmanskom folkloru, duh u drvetu, obično zloćudan.“[44]

„**Piksi** (Pixie, pixy):[45] Duh iz prirode, nalik vilenjaku.“[46]

„**Jazatas** (Yazatas): Duhovi iz prirode manjih božanstava iz zoroastrijanizma.“[47]

„**Divlje žene**: Duhovi iz prirode u nemačkom folkloru.“[48]

„**Triton**: U grčkoj mitologiji, morski vilenjak, sin Posejdona i Amfitrite.“[49]

„**Nat**: U burmanskom folkloru, šumski duh iz prirode.“[50]

„**Trol**: Odvratan, zli zemaljski demon iz teutonske mitologije, koji živi u pećinama.“[51] Trol može biti patuljak ili gigant koji takođe živi u brdima i pod mostovima.

„**Vodena vila**: Vodeni duh iz prirode.“[52]

„**Peri**: U persijskoj mitologiji, stvorenje nalik vilenjaku koje je poteklo iz roda palih anđela.“[53]

„**Tengus**: Zli duhovi iz drveta (Japan), po obličju ljudski, ali se legu iz jajeta.“[54]

„**Nenufaremi**: U OKULTNOJ nauci, naziv za duhove iz prirode... iz vazduha.“[55]

„**Vilenjak** (Sprite): Štićenik vila, polubožansko biće, veštac. Duh iz prirode; duh ili avet.“[56] Takođe: „Malo ili lukavo natprirodno stvorenje; patuljak.“

„**Spank**i (Spunkie): Zli vilenjak koji obožava da privuče putnike koji su se izgubili, time što im pokaže svetlo, a namami ih u močvaru ili u provaliju.“[57]

„**Utvara** (Spectre): Duh ili prikaza u obliku duha.“[58]

„**Sablast** (Spook): prikaza u obliku duha.“[59]

„**Najad**: U OKULTIZMU, duh iz prirode vezan za reke, jezera i izvore.“[60] Nimfa.

„**Oread**: Planinski duh iz prirode.“[61] Nimfa.

„**Nereid**: Morska nimfa... nasuprot najadama, koje su slatkovodne nimfe.“[62]

Drijad: „Božanstvo koje vlada nad šumama i drvećem; nimfa iz drveta.“

„**Okeanide**: Duh iz prirode iz grupe nimfi, koji živi u okeanu. U grčkoj mitologiji, okeanide su bile 4000 kćeri Okeana i Tetide.“[63]

„**Nimfa**: U okultizmu, mali, ljupki i veseli duhovi iz prirode u ženskom obličju, obično prijateljski nastrojeni; uopšteno se smatraju duhovima iz vode... ali neki autori u ovu klasu smeštaju i drijade i hamadrijade. Za nimfe se misli da žive dugo, ali da nisu besmrtne, kao i da poseduju određene magijske sposobnosti.“[64]

„**Patuljak-leprikon** (Leprechaun): Duhovi iz prirode u irskoj OKULTNOJ

tradiciji."[65] Leprikon je iz roda patuljaka i navodno može da otkrije skriveno blago onom ko može da ga uhvati.

„**Nivaši**: U magijskoj tradiciji Roma jugoistočne Evrope, zli duh iz vode."[66]

„**Niks**, **niksi**: Vodeni duh iz prirode; nimfa."[67]

„**Kobold**: Zli duh iz prirode koji živi u pećinama i podzemlju."[68] Vilenjak.[69]

„**Ogre**: U OKULTNOJ tradiciji, kao i u folkloru izvesnih rodova, zloćudni duh odvratnog izgleda, a ponekad i džin koji jede ljude."[70]

„**Faun**: Duh iz prirode, polu-čovek, polu-jarac, koga su kao seosko božanstvo obožavali stari Rimljani. Fauni su bili Panove sluge."[71]

Patuljak: „Malo, često nestašno stvorenje za koje se smatra da ima MAGIČNU moć."

Mada neka od ovih stvorenja mogu delovati simpatično na površini, svako od njih je ipak demonsko biće koje vuče svoje poreklo iz okultnog sveta. Mnogi naivni religiozni ljudi donose ove predmete u svoje domove, ali takvim stvarima apsolutno nije mesto u religioznom domu budući da predstavljaju demone.

Ovi duhovi iz prirode se takođe smatraju spiritualnim vođama, duhovnim pomagačima i porodičnim duhovima.[72]

Biblija nam daje jasno upozorenje o ovim stvarima na brojnim mestima.

3. Mojsijeva 19:31: *„Ne obraćajte se onima koji prizivaju duhove i ne pitajte za savet vračare da zbog njih ne postanete nečisti. Ja sam Gospod, vaš Bog."*

3. Mojsijeva 20:6: *„Ako se neka duša obrati onima koji prizivaju*

poznate duhove i onima koji vračaju, postupajući time neverno prema meni, ja ću okrenuti svoje lice protiv te duše i istrebiću je iz njenog naroda.“

5. Mojsijeva 18:9-12: *„Kad uđeš u zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, ne uči se da činiš odvratne stvari koje čine oni narodi. Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svog sina ili svoju kćer provodio kroz vatru, ni koji gata, ni koji se bavi magijom, ni koji proriče po zvezdama, ni vračar, ni koji baca čini, ni koji priziva poznate duhove, ni opsenar, ni koji pita mrtve. Jer ko god tako nešto čini odvratan je Gospodu, i zbog takvih gadosti Gospod, tvoj Bog, tera te narode ispred tebe.“*

Takođe videti: 2. Kraljevima 21:6; 23:24; 2. Dnevnika 33:6; Isaija 8:19; 3. Mojsijeva 20:27; 1. Samuilova 28:3, 7-9; 1. Dnevnika 10:13.

9. Tarot i druge karte

Sa ponovnim oživljavanjem okultnog i nju ejdž pokretom pojavilo se i novo interesovanje za tarot karte. Knjiga *Nju ejdž almanah* (The New Age Almanac) objašnjava:

„Tarot je počeo da stiče OKULTNE asocijacije i da se PRVENSTVENO KORISTI ZA GLEDANJE U KARTE, PRORICANJE SUDBINE I GATANJE sa kartama. Osoba koja je najodgovornija za novonastali razvoj tarota bio je pastor (propovednik) francuskih hugenota, Antoan Kur De Žeblen (Antoine Court de Gebelin – 1719-1784). Tokom 1770-tih godina, De Žeblen je postao aktivan u pariskim MASONSKIM krugovima i pridružio se Filaletima (Philalethes), francuskom MASONSKOM OKULTNOM REDU koji se razvio iz učenja Martina De Paskvalija (Martines de Pasqually – umro 1774). On je postao svršeni OKULTNI naučnik. Ova francuska okultna veština je postala osnovni elemenat revolucionarne misli koja će nekoliko godina kasnije svrgnuti francusku vladu.

De Žeblen je otkrio tarot preko svojih društvenih veza. Odmah je u njemu video OKULTNU SIMBOLIKU i povezao ga sa drevnim Egiptom. Kad se raspadao stari Egipat, sveštenici su napravili karte za igranje kako bi sakrili svoju mudrost od neprosvećenih i u isto vreme obezbedili njihov opstanak. On je zaključio da su karte putovale do Rima, gde su bile u posedu papa koji su ih odneli u Avinjon. Iz Avinjona su se rasprostranile širom Evrope. De Žeblen je objavio svoje špekulacije 1781. godine u osmom tomu svoje višetomne studije starog sveta, Prvobitni svet (Le Monde primitif), u kome započinje sa naznačavanjem okultne simbolike tarot špila. De Žeblen je, na primer, taj koji je pokrenuo ideju da 22 glavne karte treba izjednačiti sa 22 slova hebrejskog alfabeta. U eseju koji je napisao njegov nepoznati prijatelj, a koji je dodat na njegov sopstveni rad o tarotu, De Žeblen je predložio da se TAROT KORISTI KAO METOD PRORICANJA BUDUĆNOSTI. Ideju je prihvatio gatar poznat samo pod imenom Eteila (Etteilla), koji je 1783. objavio knjigu u kojoj

detaljno objašnjava metode za proricanje sudbine uz pomoć tarota, a tokom naredne decenije izdao je i mnoštvo knjiga i članaka o proricanju sudbine uz pomoć tarota i drugih sredstava. Gatanje uz tarot je postajalo sve rasprostranjenije tokom decenija nakon Francuske revolucije.

Eteilini učenici su preneli praksu gatanja sa kartama AlfonsuLuju Konstanu (Alphonse-Louis Constant, poznatiji pod svojim pseudonimom Elifas Levi). LEVI JE, KAO ZAČETNIK SAVREMENE RITUALNE MAGIJE, INTEGRISAO TAROT U SVOJA MAGIJSKA UČENJA I UKLOPIO GA SA MASIVNIM KORPUSOM OKULTNOG SIMBOLIZMA. Upotreba tarota je kroz Levijeve veoma popularne spise stizala u okultne grupe koje su cvetale u Evropi pred kraj devetnaestog veka, a DOBRO POZNAVANJE SIMBOLIZMA TAROTA JE POSTALO STANDARDNI DEO UČENJA JEDNOG MAGA. Najslavniji među stručnjacima za tarot u Francuskoj bio je Dr Žerar Enkos (Gerard Encausse, 1865-1916), koji je napisao nekoliko uticajnih knjiga o tarotu i koji je bio veoma odgovoran za podizanje ideje koju je najpre predložio De Žeblen, ali ju je detaljnije razradio J. F. Vajon (Vaillant) – da poveže tarot sa Bohemijom (The Tarot to the Bohemians – 1889), što je napisao pod pseudonimom Papus.

U Engleskoj je tarot bio integrisan u simbolizam tog najpoznatijeg magijskog reda, Hermetičkog reda Zlatnog svitanja (The Hermetic Order of the Golden Dawn). Jedan stepen kvalifikacije u programu za napredak koji je postojao u tom redu obuhvatao je i to da član napravi kompletan špil tarota. Dva člana ovoga reda će napraviti dva najpopularnija špila koji su se koristili u dvadesetom veku. Artur Edvard Vejt (Arthur Edward Waite, 1857-1942) bio je najobrazovaniji član Zlatnog svitanja. Bio je odgovoran za engleski prevod nekoliko Levijevih knjiga i revidirao je prvi engleski prevod Papusovog teksta. Ono što je još važnije je to da je on, uz pomoć jedne umetnice, Pamele Koulmen Smit (Pamela Coleman Smith), osmislio novi kompletan špil tarota sa svih 78 karata (to jest i sa glavnim i sa sporednim kartama), što je bila prva tako iscrpna revizija za više od sto godina. Takođe je napisao uputstvo, *Slikovni vodič u tarot* (The Pictorial Guide to the Tarot – 1910), sa kojim bi svako mogao da uzme špil karata i usavrši njihovo korišćenje u cilju osnovnog proricanja

sudbine. Upravo je kombinacija špila i uputstva za upotrebu dala Vejtovom špilu predominaciju na tom polju tokom većeg dela dvadesetog veka.

Drugi svršeni učenik tarota bio je Alister Krouli (Aleister Crowley – 1875-1947), neprijatelj reda. 1909. godine Krouli je počeo da objavljuje tajne reda, uključujući i njihovo učenje o tarotu putem nezavisnih novina Ravnodnevnica (The Equinox). Krouli je radio sa Fridom Heris na nacrtu novog špila tarota za koji je on sastavio komentar, dosta sličan Vejtovoj *Knjizi o Totu* (The Book of Thoth). Komentar je objavljen u ograničenom izdanju 1944. godine, ali karte nisu bile izdate sve do oko 1960. godine. Tek je nakon pojave novog izdanja Knjige o Totu 1969. godine Kroulijev špil počeo da dobija na popularnosti nasuprot Vejtovom špilu. Time što je izabrao da svoj špil nazove po egipatskom božanstvu Tot, Krouli je potvrdio kako svoju sopstvenu naklonjenost egipatskom magijskom simbolizmu, tako i svoje verovanje u De Žeblenovo tvrđenje u vezi sa egipatskim poreklom špila.“[1]

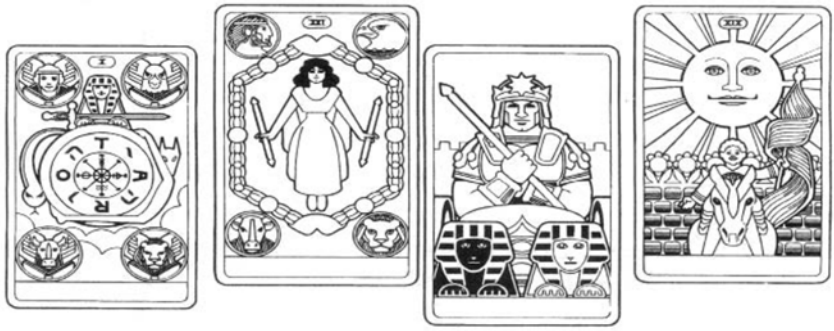

Rečnik misticizma kaže:

„Tarot: špil karata za igranje, koji se temelji na sistemu okultnih simbola uređenih u 78 karata; 22 karte su tarot karte (‘major arkana’), a ostalih 56 imaju istu boju (‘minor arkana’). Ove se karte mogu koristiti za proricanje sudbine. Termin tarot se takođe primenjuje da opiše takvo proricanje.“[2]

Nadalje, od jedne okultne organizacije saznajemo da se „Tarot često tumačio kao sredstvo za proricanje sudbine, ali da je, kako Geret

Najt (Gareth Knight) otkriva, on takođe dubok i moćan sistem MAGIJE u razvijenoj renesansi!“[3]

Budući da smo već obradili simbol jin-janga i ji-đing, mislim da je zanimljivo zapaziti šta knjiga Okultna eksplozija (The Occult Explosion) kaže: „Zapadni PANDAN JI-ĐINGU JE ŠPIL TAROT KARATA. Najrasprostranjenija OKULTNA tradicija o poreklu tarota je da su ga izumeli na velikom međunarodnom skupu stručnjaka za ezoteriju u Egiptu...“[4] Potom se dodaje: „Tarot i ji-đing zaista imaju mnogo toga zajedničkog...“[5]

Ono što još više intrigira je da je tarot zaista predak standardnog špila karata koje se danas koriste.[6] Na primer, jedna knjiga o tarotu otkriva: „Čak i obične karte za igru koje znamo danas potiču od drevnog tarota i u velikoj meri variraju zbog toga što su se vekovima koristile kao sredstvo za kockanje.“[7]

Mag Stjuart Farar ukazuje:

„Tarot se sastoji od 78 karata i očigledno je predak špila za igranje bridža. 56 karata je podeljeno u četiri boje: pehari (Cups) – što odgovara hercu (srce), mačevi – pik (list), štapovi (wands) – tref (detelina) i pentagrami – karo (kocka). Svaka boja ima karte od asa do desetke, kao i puba – između paža i kraljice (vitez se ponekad zove i princ, a paž princeza). Četiri boje predstavljaju četiri okultna elementa – njihov uobičajeni raspored je: pehari za Vodu, mačevi za Vazduh, štapovi za Vatru i pentagrami za Zemlju...“[8]

U knjizi *Istorija okultnog* (The Occult: A History) saznajemo:

„Osim ‘velike arkane’ (u špilu tarota), takođe ima 56 karata ‘male arkane’, što su četiri boje koje su postale uobičajene današnje karte za igru, sa svojim štapovima, peharima, mačevima i šekelima (ili pentaklima) koji su se pretvorili u tref, herc, pik i karo. Nije na odmet da usput primetimo da ovde imamo dva predmeta u obliku štapa (sam štap i mač) i dva okrugla predmeta (pehar i novac), a pošto jedan od komentatora spominje da su se štapovi i novac koristili u srednjovekovnim metodama gatanja, ne bi bilo pogrešno zaključiti da su povezani sa stabljikama hajdučke trave i novčićima u ji-đingu. Svaka boja ima kralja, kraljicu, viteza i žandara, kao i karte od broja jedan do deset.“[9]

U knjizi *Naše falusno nasleđe* nalazimo da simboli koji se koriste na igraćim kartama zapravo nose seksualne konotacije. Ova knjiga objašnjava:

„Simboli koji se koriste na kartama za igru su karo, herc, tref i pik, koji je često bio žir. U seksualnoj simbolici su karo i herc bili ženski, a pik i tref muški simboli. Dve boje su predstavljale polove: crvena je simbolizovala muški, a crna ženski pol. Na Istoku se mogu naći jang-jin (muški i ženski simboli), slični oznaci Severnopacifičkih železnica (Northern Pacific Railroad) sa ovim bojama. Možda je samo slučajnost, ali setite se da su u određenim delovima grada postojale četvrti sa crvenim svetlima koje su bile aktivne tokom noći.

Oba pola se simbolično označavaju na svakoj karti time što imaju simbol jednog, a boju drugog pola. Trojstvo ili potpuna porodica se vide u tri najjače karte, a to su kralj, kraljica i pub ili žandar (na engleskom se pub kaže 'knave'). 'Knave' poput knabe na nemačkom, znači 'dečak'. Stoga u kartama imamo oca, majku i sina, što je prirodno trojstvo ili savršena porodica. Postoji četiri boje što simboliše mušku trijadu (trojstvo) i žensku jedinicu, što obrazuje Arba-el, odnosno četiri boga (hebrejski „arba" = 4, „el" = bog). Trinaest karata u svakoj boji predstavlja lunarne mesece ili menstruacije u godini; takođe predstavljaju broj sedmica u jednom godišnjem dobu i porede se sa kalendarom, gde crvena i crna boja predstavljaju dan i noć; četiri boje predstavljaju četiri sedmice u mesecu i četiri godišnja doba ili četiri strane sveta na kompasu; dvanaest karata sa slikom predstavljaju dvanaest meseci u godini; 52 karte su sedmice u godini; a ako se pub računa kao jedanaest, kraljica kao dvanaest, a kralj kao trinaest, ukupan zbir svih karata u špilu je jednak 364, a sa džokerom – 365, što je broj dana u godini."[10]

Mislimo da bi bilo informativno dati istoriju i pravo značenje običnih karata za igru. Sledeći odeljak je uzet iz knjige *Jevanđeoski standard* (The Gospel Standard).

„Prvi špil karata je napravljen za francuskog kralja Karla 1392. godine. Kralj Karlo je bio umobolan čovek. Ljudima koji igraju karte nije uopšte poznato da karte poseduju tajno značenje, ali nakon što su se

objavile sledeće tvrdnje, članovi kockarskog bratstva profesionalnih kockara su izjavili da su one apsolutno tačne.

Kralj u kartama predstavlja Božjeg neprijatelja, odnosno Đavola. Desetka predstavlja duh bezakonja i stoji u direktnoj suprotnosti sa Deset zapovesti u Bibliji. Blisko povezana sa desetkom je i tref karta. Kada su napravljene karte, palica je bila oružje za ubice (na engleskom se tref kaže club, a ta reč ima i značenje palice ili štapa – prim. prev). U to vreme nije bilo revolvera ili mašinki. Tref karta označava ubistvo. Pub predstavlja požudnu i raskalašnu osobu koja živi od zarade prostitucijom. Ta karta predstavlja moralnog gubavca. Postoji igra kartama koja se zove 'bordel' u kojoj igrači koriste tajni sramotni govor kartama i razgovaraju jedni sa drugima samo bacanjem karata.

Sada dolazimo do dela koji je još šokantniji i još više bezbožan. Kraljica predstavlja devicu Mariju, majku našeg Gospoda. U tajnama karata ona se naziva majkama kurvi. Džoker u jeziku karata predstavlja našeg Gospoda Isusa Hrista. Džoker znači budala (na engleskom potiče od glagola koji označava šalu, prim. prev.)! Igrači karata smatraju Isusa Hrista budalom. I kao da ovo do sada nije dovoljno loše, tajni jezik u špilu karata ide korak dalje i kaže da je Isus (džoker karta) potomak pohotnog puba i majke kraljice, Marije.

I tako imate pravo značenje špila takozvanih bezazlenih karata za igru!"[11]

Kao mala dodatna napomena, mislimo da je zanimljivo što smo otkrili da je predsednik američke Kompanije za karte za igru (U.S. Playing Card Company) – od 1929-1930 – i predsednik Kompanije za standardne karte za igru (Standard Playing Card Company) – 1898 – bio Bendžamin Hoks (Benjamin C. Hawkes) – mason.[12]

Mnogi ljudi igraju karte ili se kockaju, ali da li je bilo šta od ovog ugodno Hristu – naročito u svetlu bogohuljenja koje predstavljaju ove karte? Ne samo da obične karte za igru potiču iz pozadine okultnih tarot karata, već je i značenje karata uvreda za Hrista i za biblijsko učenje da je On rođen od device.

Istorijski izveštaj jevanđeliste Mateja kaže: *„Evo, devica će začeti i*

rodiće sina, i daće mu ime Emanuel, što znači 's nama Bog.'" (Jevanđelje po Mateju 1:23). Njemu je po uputstvu od anđela bilo dato ime Isus [hebrejski: Ješua – Gospod je spasenje], jer „on je onaj koji će izbaviti narod svoj od greha njegovih" (Matej 1:21). On je došao da dâ svoj život kao žrtvu za nas tako da možemo da budemo privilegovani da primimo večni život i da nam gresi budu oprošteni.

Razumemo da mnogi ljudi nisu imali pojma o tome šta znače ove karte koje su koristili, ali sada kada znate, da li još uvek možete da ih koristite?

10. Humanistički simboli

Humanistički pokret je usvojio brojne simbole za svoje udruženje. Jedan od tih simbola se naziva „srećni čovek“ (slika dole levo). Ovaj simbol, koji je preuzet iz jednog članka *Međunarodne humanističke i etičke unije* (International Humanist and Ethical Union – IHEU) „ubrzano postaje najuniverzalniji humanistički simbol“.[1]

Neznatno različita varijanta IHEU organizacije (slika gore desno) se takođe koristi u literaturi Američke humanističke asocijacije (American Humanist Association – AHA). U jednom članku ove asocijacije pod naslovom „Izjava koja potvrđuje evoluciju kao princip nauke“, nalazimo:

„Već dugi niz godina je naučno ustanovljeno da su se svi poznati oblici života, uključujući i čoveka, razvili dugim procesom evolucije. Danas se takođe može potvrditi da su veoma primitivni oblici života, koji predstavljaju pretke za sve životne forme, nastali pre mnogo hiljada miliona godina...

Kreacionizam nije naučno, već čisto religijsko stanovište koje imaju neke verske sekte i religiozni ljudi, a kojima se žestoko odupiru druge verske sekte i religiozni ljudi. Evolucija je jedino strogo naučno i nereligijsko objašnjenje za postojanje i raznolikost živih organizama koje je poznato u ovom trenutku. Stoga ona predstavlja jedino stanovište koje bi trebalo objašnjavati na časovima biologije u školama, što nema veze sa časovima veronauke.“[2]

Naravno, ova izjava uopšte nije tačna. Evolucija SE ITEKAKO povezuje sa religijom. U knjizi *Drevna praktična masonerija* otkrivamo:

„Čvrsto je verovanje učenika OKULTNE NAUKE da će kroz spor proces EVOLUCIJE čitava ljudska porodica, osim onih koji su odabrali da se kreću putanjom na levoj strani, steći gospodarstvo nad samim sobom i konačno dostići savršenstvo.“[3]

Osim toga, evolucija NIJE naučna. Razlog iz koga evolucija mora da se propagira je zato što humanisti negiraju postojanje Boga, a bez Boga ne može doći ni do kakvog stvaranja. Samim tim, pošto ne veruju u Boga, moraju da osmisle i stvore sopstvenu TEORIJU toga kako je nastao svet bez Boga. U svojim špekulacijama su doživeli totalan krah, ali oni i dalje održavaju stanovište da je evolucija naučna uprkos tome što nemaju APSOLUTNO NIKAKVE DOKAZE. Setite se da Biblija kaže: *„Reče bezumnik u srcu svome: 'Nema Boga'.“* (Psalam 53:1; 14:1).

Potpisnik *Humanističkog manifesta* (Humanist Manifesto), Korlis Lemont (Corliss Lamont) kaže da su „svi entiteti međusobno povezani preko gravitacije, a većina njih je povezana se većinom drugih u bilo kom trenutku na većinu načina. Svaka stvar ima neku vezu sa drugim stvarima...“[4] Ako je takav slučaj, kako je onda jednoćelijska ameba postojala ili uopšte preživela kada je bila SAMA i nije mogla da zavisi od bilo čega drugog? On takođe izjavljuje:

„Bez obzira na to koliko daleko u toku analize odemo sa uzročno-posledičnim sledovima u svemiru, izvesno je da ćemo otkriti pluralitet tokova događaja koji se mogu precizno opisati jedino pojmovima pluraliteta principa. Nije postojao jedinstven događaj koji je pokrenuo svemir, niti je uopšte postojao bilo kakav početak.“[5]

Ukoliko postoji PLURALITET događaja, onda JEDNA JEDINA jednoćelijska ameba nikada nije mogla da postoji sama i Lemontova teorija evolucije je NETAČNA na osnovu NJEGOVE SOPSTVENE izjave!

Osim toga, i SAM HUMANIZAM JE RELIGIJA. Iako se često poriče da je humanizam religija, rani dokumenti humanista jasno pokazuju da on to jeste. Verujem da današnji humanisti pokušavaju da se klone „religijske“ etikete budući da su veoma aktivno uključeni u obrazovanje dece, a religiji navodno nije mesto u učionici. Time što se krije iza netačne (i varljive) etikete, religijski humanizam prodro je u učionicu kao religija,

mada se istovremeno odriče toga da predstavlja religiju.

„Zapravo, (bivši) predsednik Američke humanističke asocijacije, Lojd Morein (Lloyd Morain) izjavio je da je humanizam ‘ religija bez Boga, božanskog otkrivenja ili svetih spisa’.

Stanovište da je humanizam religija potvrdio je Vrhovni sud SAD 1965. godine, kada je doneo odluku u slučaju Američke države protiv Sigera (Seeger): ‘Humanističkom ... verovanju koje se bude iskreno ispovedalo kao religija biće dato pravo da se prizna kao religijsko u Zakonu o regrutovanju (Selective Service Law)’.

I još jednom je Sud, u slučaju Torkejs (Torcase) protiv Votkinsa (Watkins), doneo odluku: ‘Među religijama ove zemlje koje ne uče ono što bi se generalno smatralo verovanjem u postojanje Boga nalaze se budizam, taoizam, etička kultura, sekularni humanizam i druge’.

Tako da kada je Medlin Murej Oher (Madlyn Murray O’Hair) uspela u tome da Vrhovni sud ukine pravo deci da svoj dan u školi započnu uobičajenom molitvom zato što je htela da odvoji ‘državu od crkve’, ona je zapravo zamenila jednu religiju drugom: veru u Boga zamenila je verom u humanizam. Gospođa Oher je to znala pošto je bila urednik časopisa Slobodni humanista (The Free Humanist), a birali su je i u Odbor Američke humanističke asocijacije 1965, a potom i ponovo 1973, na još jedan mandat od četiri godine.“[6]

Humanistički manifest I, napisan 1933, jasno govori da je humanizam religija. 1973. godine napisan je Humanistički manifest II. U „Predgovoru“ ovih manifesta nalazimo sledeće: „Humanizam predstavlja filozofsko, RELIGIJSKO, kao i moralno stanovište koje je staro koliko i sama ljudska civilizacija.“[7]

Isto tako:

„1933. godine je grupa od 34 liberalnih humanista u Sjedinjenim Američkim Državama definisala i objavila filozofske i RELIGIJSKE PRINCIPE koji su im se činili osnovnim. Napravili su nacrt Humanističkog manifesta I, koji je predstavljao radikalan dokument za svoje vreme. On se ticao izražavanja opšteg RELIGIJSKOG i filozofskog gledišta koje je odbacivalo ortodoksne i dogmatske pozicije i donosilo za ljudski život značenje

i usmerenje, jedinstvo i svrhu. To gledište je bilo usko povezano sa razumom, naukom i demokratijom.“[8]

Humanistički manifest I kaže: „Da bi se RELIGIJSKI HUMANIZAM mogao bolje razumeti mi, dole potpisani, hoćemo da iznesemo određena tvrđenja za koja verujemo da ih demonstriraju činjenice našeg savremenog života.“[9] Manifest dodaje:

„Mi stoga izjavljujemo sledeće:

Prvo: RELIGIJSKI HUMANISTI smatraju da svemir postoji sam po sebi i da ga niko nije stvorio.

Drugo: Humanizam veruje da je čovek sastavni deo prirode i da je nastao kao rezultat neprekidnog procesa (evolucije)...

Šesto: Mi smo uvereni da je isteklo vreme za teizam, deizam, modernizam i za nekoliko varijanti ‘nove misli’...

Osmo: RELIGIJSKI HUMANIZAM smatra da je potpuno ostvarenje ljudske ličnosti cilj čovekovog života i taj razvoj i ispunjenje traži u sadašnjem vremenu i prostoru. Ovo je objašnjenje jake društvene težnje kod humanista.

Deveto: Umesto starih stavova koji su se iskazivali u bogosluženju i molitvi, HUMANISTA ISKAZUJE SVOJA VERSKA OSEĆANJA u uzvišenom osećaju ličnog života i u zajedničkom radu na unapređivanju društvenog blagostanja...

Dvanaesto: S obzirom da veruju da religija mora delovati na povećanje radosti u životu, RELIGIJSKI HUMANISTI nastoje da podstaknu kreativno u čoveku i daju ohrabrenje za dostignuća koja doprinose životnom zadovoljstvu.

Trinaesto: Religijski humanizam smatra da sva udruženja i institucije postoje zarad ispunjenja ljudskog života. Inteligentno procenjivanje, transformacija, kontrola i usmeravanje takvih udruženja i institucija sa pogledom na poboljšanje ljudskog života jesu svrha i program humanizma. Izvesno je da se verske ustanove, njihove obredne forme, crkveni metodi, kao i aktivnosti u zajednici moraju rekonstituisati što nam brže iskustvo dopušta, kako bismo efikasno funkcionisali u savremenom svetu...

Tako izgledaju teze RELIGIJSKOG HUMANIZMA. Iako smatramo da religijske forme i ideje naših očeva više nisu adekvatne, potraga za boljim životom je još uvek centralni zadatak čovečanstva.

Čovek napokon postaje svestan toga da je sam odgovoran za izgradnju sveta iz njegovih snova, kao i da on u samom sebi poseduje moći da to ostvari. On mora uposliti svoju inteligenciju i volju.“[10]

„Predgovor“ Humanističkom manifestu II, još jednom izražava da je HUMANIZAM RELIGIJA.

„U savremenom svetu postoje mnoge vrste humanizma. Raznolikost i akcenti naturalističkog humanizma sadrže i odrednice ‘naučni’, ‘etički’, ‘demokratski’, ‘RELIGIJSKI’, kao i ‘marksistički’ humanizam. Sloboda mišljenja, ateizam, agnosticizam, skepticizam, deizam, racionalizam, etička kultura i liberalna religija – sve ove forme tvrde da potiču od humanističke tradicije.“[11]

Nije li zanimljivo primetiti da je isti čovek, Pol Karc (Paul Kurtz), koji je uredio Humanističke manifeste I i II, posvedočio na jednom od saslušanja, rekavši da humanizam „nema verske osobenosti... On se služi naukom, rasuđivanjem i dokazima kako bi proveravao teorije“?[12] Naravno, humanisti veruju da nema apsolutnog i da je laganje ispravno. Zapravo, u jednoj emisiji mreže En-bi-si (NBC), 22. januara 1990.

Dr Majkl Luis (Michael Lewis) iz medicinske škole „Robert Vud Džonson“ (Wood Johnson) iz Nju Džerzija rekao je: „Laganje je važan sastavni deo društvenog života, a deca koja nisu u stanju da lažu mogu imati problema u razvoju.“[13] Može se zaključiti da Luis ne veruje u Bibliju, jer nam knjiga Otkrivenje 21:8 govori da SVI koji lažu imaju udeo u jezeru od ognja. Izreke Solomonove 12:22 kažu: „Mrske su Gospodu usne lažljivaca“ (videti i Izreke Solomonove 13:5 i poslanicu Efescima 4:25).

Korlis Lemont, humanista i potpisnik Humanističkog manifesta II, takođe otkriva ponešto od ove RELIGIJSKE pozadine u pisanju ovog dokumenta. On beleži:

„Oko sto godina nakon osnivanja unitarijanizma napredniji članovi ove sekte, od kojih je većina bila sa (američkog) srednjeg zapada, osnovala je pokret poznat kao RELIGIJSKI HUMANIZAM. Dr Kurtis V. Ris

(Curtis W. Reese), pastor unitaraca, neočekivano je pokrenuo diskusije koje su dovele do RELIGIJSKOG HUMANIZMA time što je dao provokativnu propoved u Demojnu (Des Moines) 1917, kao i svojim obraćanjem na Harvardskoj bogoslovskoj školi (Harvard Divinity School) 1920. godine. Brzo su ušli u debatu i filozofi, profesori i nastavnici, pisci i kler i to je imalo za posledicu konačni nastanak HUMANIZMA U RELIGIJI, koji je naposletku doživeo vrhunac u vidu Humanističkog manifesta 1933. godine. Ovaj ključni dokument pokrenuli su trojica unitarijanističkih propovednika: L. M. Birkhed (Birkhead), Rejmond B. Breg (Raymond B. Bragg) i Edvin H. Vilson (Edwin H. Wilson); takođe i dva univerzitetska profesora, Dr A. Justejs Hejdon (A. Eustace Haydon), profesor religije, i Dr Roj Vud Selars (Roy Wood Sellars), profesor filozofije. Dr Sellars je napravio prvi nacrt Manifesta, koji je poslužio kao osnovni okvir i temelj za konačne formulacije...

Ogroman broj unitarijanističkih crkava u Sjedinjenim Američkim Državama su priznate kao humanističke.“[14]

1990. godine je Američka humanistička asocijacija (AHA) održala svoj godišnji skup, o kome je bilo reči u religijskom odeljku časopisa St. Petersburg Times.[15] Kao što piše Dr Denis Kadi (Dennis Cuddy):

„... postoji, zapravo, mnoštvo dokaza da humanizam sačinjava religiju. Vebsterov novi internacionalni rečnik (Webster’s New International Dictionary) ga je ovako definisao: ‘savremeni kult ili verovanje koje sebe naziva religijskim, ali zamenjuje veru u Boga verom u čoveka’.

AHA stoji opisana u Enciklopediji američkih religija (Encyclopedia of American Religions), a bivši predsednik AHA Lojd Morein i njegova supruga Meri (koja je bila i predsednik Međunarodne humanističke i etičke unije (International Humanist and Ethical Union) koja broji 4 miliona članova) napisali su knjigu pod naslovom *Humanizam kao sledeći korak* (Humanism as the Next Step), gde su izjavili da je ‘HUMANIZAM RELIGIJSKI POKRET SA NAJBRŽOM STOPOM RASTA U AMERICI’.

AHA takođe izdaje sertifikate savetnicima, koji imaju legalni status rukopoloženih pastora, sveštenika i rabina, a stoji i da je barem u odluci Vrhovnog suda, sekularni humanizam zaveden u spisak kao ne-teistička

religija.

Budući da humanizam sasvim jasno sačinjava religiju, promovisanje njegovih vrednosti u našim školama je neustavno i stoga ga treba zabraniti.“[16]

Sa crkvama kao što je unitarijanska (kao i mnoge, mnoge druge) možemo videti kako se ostvaruje proročanstvo Biblije: *„Evo idu dani, govori Gospod, kada ću na zemlju glad pustiti, ne glad hleba i ne ni žeđ vode, nego glad i žeđ slušanja reči Gospodnje“* (Amos 8:11) *„Jer su pastiri bezumni i ne traže Gospoda. Zato ne postupaju razborito i sva su im se stada razišla“* (Jeremija 10:21). *„Mnogi pastiri su uništili moj vinograd, izgazili su moje nasledstvo. Moje dragoceno nasledstvo pretvorili su u pustinju, u golu pustoš“* (Jeremija 12:10). *„Teško pastirima koji uništavaju i rasteruju ovce paše moje!,“ govori Gospod.“* (Jeremija 23:1)

Ranije smo spomenuli evoluciju kao jednu od stavki koju promovišu humanisti. „Bivši humanista godine Ser Džulijan Haksli (Julian Huxley) rekao je da je ‘centralni princip (humanizma), sa kojim su povezani svi njegovi detalji, evolucija...’“[17] Naravno, evolucija nije jedina stvar koju humanisti propagiraju. Humanistički manifest II kaže:

„*Šesto*: U oblasti seksualnosti, mi verujemo da netolerantni stavovi, koje često održavaju ortodoksne religije i puritanske kulture, vrše preteranu represiju nad seksualnim ponašanjem. POTREBNO JE PRIZNATI PRAVO NA KONTROLU RAĐANJA, ABORTUS I RAZVOD BRAKA. I mada se ne slažemo sa seksualnošću koja iskorišćava i ponižava druge osobe, mi ipak ne želimo da zabranimo, putem zakona ili društvenih sankcija, takvo seksualno ponašanje između odraslih osoba koje se slažu da u tome učestvuju. Mnogi oblici seksualnog izražavanja ne bi trebalo da se sami po sebi smatraju ‘lošim’ (što bi obuhvatilo biseksualnost, homoseksualnost, seksualni odnos sa životinjama, itd.). Civilizovano društvo bi trebalo da bude tolerantno, bez odobravanja, nepažljivog dopuštanja ili neobuzdanog promiskuiteta. Ljudima treba dopustiti da iskažu svoje seksualne sklonosti i sprovode svoj životni stil onako kako oni to žele, naravno ukoliko ne ozleđuju druge ili ih ne prisiljavaju da čine isto kao i oni.“[18]

„*Dvanaesto*: Mi duboko žalimo što je čovečanstvo podeljeno po nacionalnim osnovama. Stigli smo do prekretne tačke u čovekovoj istoriji gde je najbolja opcija prevazići granice nacionalnog suvereniteta i krenuti napred ka izgranji svetske zajednice u kojoj mogu učestvovati svi sektori ljudske porodice. Stoga mi očekujemo razvoj sistema svetskog zakona i svetskog poretka na osnovu transnacionalne federalne vlade. Ovako bi se poštovao kulturni pluralizam i raznolikost.“[19]

„Otud ekstremne nesrazmere u bogatstvu, prihodima i ekonomskom rastu treba umanjiti (zagovara se preraspodela) na nivou celog sveta.“[20]

„U trenutnim istorijskim prilikama, zadatak za čitavo čovečanstvo je najveći zadatak za koji smo sposobni; on prevazilazi uzanu odanost crkvi, državi, partiji, klasi ili rasi, u hodanju napred ka široj viziji ljudskog potencijala. Ne postoji smeliji cilj za čovečanstvo nego da svaki čovek postane, kao u idealima tako i u praksi, građanin SVETSKE ZAJEDNICE. Reč je o klasičnoj viziji; sada joj možemo dati novu vitalnost. Ako se humanizam ovako protumači, onda on predstavlja moralnu snagu i vreme je na njegovoj strani. Mi verujemo da čovečanstvo ima potencijal u inteligenciji, dobroj volji i sposobnostima za saradnju da sprovede u delo ovaj zadatak u predstojećim decenijama.“[21]

„Mi verujemo u jednaka prava i za muškarce i za žene na ostvarivanje svojih jedinstvenih karijera i potencijala onako kako njima odgovara, slobodno od diskriminacije iz zavisti.“[22]

„U Magazinu za humaniste (Humanist Magazine) – novembar-decembar 1980, autor Rijen Ajsler (Riane Eisler), autor i *Priručnika za jednaka prava* (The Equal Rights Handbook), kaže: ‘Apsurdno je reći... da je neko humanista, ali ne i feminista... feminizam je poslednji evolucioni razvoj humanizma. Feminizam predstavlja humanizam na svom najrazvijenijem nivou’.“[23]

Nije samo feminizam humanizam, već je to i marksizam. „Definicija humanizma samog Karla Marksa glasi: ‘Humanizam predstavlja negiranje Boga i potpunu afirmaciju čoveka... Humanizam zapravo nije ništa drugo do marksizam’.“[24] On je takođe rekao: „Za komunizam je ateizam

polazna tačka... Komunizam se, kao potpuno razvijeni naturalizam, izjednačava sa humanizmom.“[25] Još jedan komunista, Leonid Brežnjev, je izjavio: „Današnje sovjetsko društvo predstavlja stvarno ovaploćenje ideja proletarijatskog i socijalističkog komunizma.“[26]

Humanizam se stoga zaista temelji na feminizmu, evoluciji, ateizmu i komunizmu.[27]

Tako je prilično jasno da je humanizam sa svojom filozofijom svakako prodro u učionice.

„Džon Djui (John Dewey), otac savremenog američkog obrazovanja, potpisnik je prvog Humanističkog manifesta, kao i K.F. Poter (Potter), koji je u delu pod naslovom Humanizam kao nova religija (Humanism, A New Religion) napisao da je ‘obrazovanje stoga veoma moćan saveznik humanizma i da je svaka američka državna škola zapravo škola humanizma. Šta mogu da učine teističke crkvene škole ... da zaustave talas petodnevnog programa humanističkog učenja?’“[28]

Djuijeva verovanja se mogu ovako rezimirati: Ne postoji Bog... Stoga ne postoji nikakva potreba za podupiranjem tradicionalne religije. Ako se izbace dogma i verovanje, onda je i nepromenljiva istina takođe mrtva i zakopana. Nema nikakvog mesta fiksiranim, prirodnim zakonima ili nepromenljivim apsolutima.[29]

Tužno je reći, ali je Djui bio imenovan za vodeću ličnost u obrazovanju u periodu 1924-1974. u izdanju časopisa Saturday Review od 1974. godine. Jedna anketirana osoba je rekla: „Nijedan čovek nije imao toliki uticaj na mišljenje američkih prosvetnih radnika.“[30]

Vezu između RELIGIJSKOG HUMANIZMA i obrazovanja je još jednom pokazao esej napisan od strane Džona Danfija (John Dunfey), koji je osvojio treću nagradu i bio štampan u januarsko-februarskom broju časopisa Humanista (The Humanist) iz 1983. godine – a to je zapravo glasnik Američke humanističke asocijacije. Esej je nosio naslov „Religija za novo doba“ i u njemu je pisalo:

„Ja sam ubeđen da bitku za budućnost čovečanstva moraju voditi i dobiti u učionicama državnih škola nastavnici koji ispravno poimaju svoju ulogu kao propovednici jedne nove vere – religije čovečanstva koja

priznaje i poštuje iskru onoga što teolozi nazivaju božanstvom u svakom ljudskom biću. Ovi nastavnici moraju predstavljati istu nesebičnu posvećenost kao i najfanatičniji propovednici fundamentalizma, jer će oni biti propovednici druge vrste, koji koriste učionicu umesto propovedaonice da prenesu humanističke vrednosti kroz bilo koji predmet koji predaju, bez obzira na obrazovni nivo – predškolski ili veliki državni univerzitet. Učionica mora da postane i postaće poprište sukoba između starog i novog – satrulelog leša hrišćanstva, zajedno sa svim njegovim okolnim nevoljama i mizerijom, i nove vere humanizma, blistavog u svom obećanju sveta u kome će nikad ostvareni hrišćanski ideal 'ljubi bližnjega svoga' biti najzad dostignut.

...To će bez sumnje biti dugotrajna, naporna i bolna bitka prepuna tuge i sa mnogo suza, ali će humanizam izaći kao pobednik. Mora da pobedi ukoliko ljudska porodica hoće da opstane."[31]

Još jedan humanista, Pol Blenshard (Paul Blanshard), dao je komentar u Humanistu:

„Mislim da je najvažniji činilac koji nas vodi ka sekularnom društvu obrazovanje. Naše škole možda ne uče Džonija da dobro čita, ali činjenica da je Džoni u školi dok ne napuni 16 godina dovodi do izbacivanja religijskog sujeverja. Sada dete u proseku stekne srednjoškolsko obrazovanje, a to ima značajnu težinu protiv Adama i Eve i svih ostalih mitova navodne istorije."[32]

Dž. Dž. Blekhem (J. J. Blackham), osnivač Međunarodne humanističke i etičke unije napisao je u Humanistu da ako bi se u školama učilo oslanjanje na sebe samog, „one su revolucionarnije od bilo koje zavere da se obori vlada".[33]

Eto zašto je simbol za humaniste „srećni čovek"? Čovek je navodno dovoljan po sebi i za sebe samog. Bog ne postoji u humanističkoj teologiji. Kao što kaže humanista Korlis Lemont:

„U humanističkoj etici je glavni cilj mišljenja i delovanja da unapredi ovo: ljudske zemaljske interese u ime veće čovekove slave. Slogan humanizma je sreća za celo čovečanstvo u ovom životu, nasuprot spasenju duše svakog pojedinca u budućem životu i slavljenju natprirodnog

Vrhovnog Bića."[34]

„Čovek može biti u potpunosti zaslužan za svoja velika dostignuća korišćenjem prirodnih resursa i zakona, a bez božanske pomoći. Slično tome, on i za svoje mane mora preuzeti punu odgovornost. HUMANIZAM PRIPISUJE ČOVEKU NIŠTA MANJE OD ZADATKA DA BUDE SVOJ SOPSTVENI SPASITELJ I ISKUPITELJ".[35]

„Stavljajući naglasak na lepotu Prirode, humanizam je u stanju da iznese jedno od najsnažnijih i najubedljivijih tvrđenja od svih... Ne postoji nebeski Otac u Prirodi ili iza nje..."[36]

Humanizam je stoga jednostavno religija SOPSTVENE LIČNOSTI.

Čovek je iskupitelj, čovek je tvorac, čovek je sve što postoji i sve što je uopšte i bitno. Biblija nam i govori da će u poslednje dane doći do naglaska na sopstvenu ličnost ljudi. Apostol Pavle je napisao: *„Znaj da će u poslednje dane nastati teška vremena, JER ĆE LJUDI POSTATI SEBIČNI"* (2. Timotiju 3:1-2a). Hrist je došao da iskupi čovečanstvo od njegovih sebičnih puteva i želja. Knjiga proroka Isaije 53:6 nam jasno kaže: *„Svi smo mi kao ovce bili zašli, SVAKI OD NAS SVOJIM PUTEM POĐE, a na Njega Gospod pusti krivicu sviju nas."*

Kao što je spomenuto na početku ovog poglavlja, „srećni čovek" je najopštiji humanistički simbol. Prilično je fascinantno ono što je izrečeno u junskom broju časopisa The Emergence iz 1998. godine – a taj časopis izdaje Bendžamin Krem (Benjamin Creme) koji bi trebalo da bude prototip Maitreja (Maitreya): „Maitreja zapravo znači biti 'srećna osoba' – ona koja svetu donosi sreću."[37] Imajući u vidu da je humanizam religija za nju ejdž, kao i da maitreja predstavlja Hrista u nju ejdžu, mislimo da je značajno primetiti uzajamnu vezu koja postoji. Još jedna nju ejdž organizacija je 3HO, što na engleskom predstavlja „zdrav, srećan, svet" („Healthy, Happy, Holy").[38]

U knjizi *Mistički lavirint* (The Mystical Maze) naći ćemo sledeće o 3HO:

„Sektu kundalini joge je osnovao jogi Badžan (Bhajan). Ova sekta se zasniva na sikizmu, mešavini hinduizma i islama, i uči monoteizam i reinkarnaciju. Unutar ovog kulta prosvetljenje se postiže kroz probuđenje

kundalini ili 'zmijske moći' smeštene u dnu kičme. Kroz različite tehnike joge ova mistička snaga se spiralno uvija uz kičmeni stub, da bi se konačno sjedinila sa umom i proizvela stanje izmenjene svesti ili prosvetljenja."[39]

Brošura koja je primljena direktno od 3HO spominje letnju dugodnevnicu koju su slavili juna 1987. godine. Tema je bila „Bela tantrička (seksualna) meditacija sa jogi Bajanom". Evo kako se hvale:

„Priča se da samo nekoliko njih u jednoj generaciji budu dovoljno srećni da im duša bude podučavana pod vođstvom gospodara. Jogi Bajan, gospodar kundalini i bele tantričke joge, posvetio je svoj život da pomogne ljudima da vide iznad svojih ograničenja i da pronađu sopstveni kreativni potencijal. Svakodnevne meditacije kojima rukovodi jogi Bajan predstavljaju suštinu iskustva za vreme letnje dugodnevnice. Bela tantrička meditacija je moćno sredstvo za osnivanje vere u SEBE SAMOG, vere u druge i ravnoteže u međuljudskim odnosima."[40]

Takođe je tokom ove „letnje dugodnevnice" bilo i „predavanja o KUNDALINI JOGI, braku i međusobnim odnosima, poslovanju i ličnom uspehu, NUMEROLOGIJI, proučavanju lekovitog bilja i veština isceljivanja".[41] 3HO „upravlja Kundalini institutom za istraživanja, objavljuje *Žurnal za nauku i svest za život u doba vodolije* (Journal of Science and Consciousness for Living in the Aquarian Age)".[42]

Prema Enciklopediji o udruženjima (Encyclopedia of Associations – 1998), u ovoj organizaciji postoji 265.000 članova sa 108 centara u SAD, Kanadi i drugim zemljama.[43]

„Jogi Bajan je osnivač Sik Darme (Sikh Dharma) i njenog bolje znanog ogranka za obrazovanje – organizacije 3HO. Bajanovo puno zvanično ime glasi Siri Singh Sahib Harbhajan Singh Khalsa Yogi. Siri Singh Salib je titula koju mu je dodelio centar za Sikh verski autoritet u Amritsaru. Rođen je pod imenom Harbhajan Singh u Kot Harkanu, Tehsil Wazirabad u Indiji (sada Pakistan) 29. avgusta 1929. Khalsa je usvojeno

prezime koje zamenjuje prezime pod kojim je rođen. Njegovo rođeno prezime ukazuje na podkastu njegove familije u sistemu hindu kasti, a sikizam se generalno protivi tom sistemu...

Bajan je radio kao carinik i u Interpolu od 1954-1969, kada je došao u Sjedinjene Američke Države i osnovao 3HO fondaciju, čiji je direktor i danas. Pod njegovim vođstvom, 3HO fondacija deluje kao organizacija za učenje i aktivan kontakt sa ljudima, i kombinuje tradicionalan sikizam i jogu...

Bajan je kopredsednik Svetskog parlamenta religija (World Parliament of Religions); kopredsedavajući Svetske zajednice religija (World Fellowship of Religions); direktor Konferencije za jedinstvo čoveka (The Unity of Man Conference); član Međureligijskog saveta južne Kalifornije (The Interreligious Council of Southern California); a takođe i član odbora direktora Američkog saveta verskih poglavara (American Council of Executives in Religion)...

Srž Bajanovog učenja je sinteza sikizma i jedne vrste kundalini joge koju je on sastavio iz informacija prikupljenih od raznih učitelja i stručnjaka u Indiji i Pakistanu.“[44]

Jogi Bajan drži čak i uživo predavanja o kundalini jogi i meditaciji na Internetu.[45] On kaže:

„Boljim razumevanjem SOPSTVENOG JA i njegovih misterija mi stičemo toleranciju i samilost prema drugima. Upravo u ovom opuštenom stanju možemo iskazati naš beskonačni potencijal ljubavi, kreativnosti i slobode i upravo ovde možemo početi da doživljavamo to jedinstvo svih stvari i ljubav prisutnu u čitavoj tvorevini.“[46]

I opet možemo da vidimo to koncentrisanje na SEBE SAMOG. Takođe, u izdanju časopisa *Imprimis* (latinski – ‘među prvim stvarima’) od juna 1998. nalazimo da čak i umetnost stavlja naglasak na ljudsko biće. Članak objašnjava:

„Od najranijih vremena je ljudska figura simbolisala nepoznate sile koje vladaju svemirom. Takođe je služila kao prenosno sredstvo za one sile koje čovečanstvo tako usrdno poštuje. U jednom ili drugom vidu, ona je bila u centru obreda širom sveta još od praistorijskih vremena i

predstavljala je medijum kroz koji je ljudsko komuniciralo sa božanskim.

Ljudska figura ovaploćuje univerzum ljudskog postojanja i iskustva. Ona oličava sve ono što je ljudsko i stoga predstavlja jedinu formu u umetnosti sa kojom se mi u potpunosti, jedinstveno i neposredno identifikujemo. Saosećanje proizlazi iz činjenice da je figura potpuni izražaj lepote, misterije i uzvišenosti ljudske ličnosti, odnosno suštastvenog oblika života...

Stari Grci su bili prvi koji su postavili standarde lepote za ljudsku figuru na osnovu savršenosti fizičkog razvoja. Oni su bili svesni toga da izgled ljudskog tela predstavlja beskrajno čudo proporcije i organizacije samih delova...

... ljudska figura je središnja tema u umetnosti, a čovekova čežnja za besmrtnošću princip koji se provlači ispod nje.“[47]

Da, Grci su zaista visoko cenili ljudsko telo – ali su slikali i vajali svoje ljudske figure kao nage.[48] Zapravo, kako kaže Terens D. Meklin (Terence D. McLean) – u vezi sa grčkom olimpijadom: „... na stadionu je svako morao da bude go.“[49]

„Olimpijski atletičari su služili kao modeli za one majstore koji su uobličavali idolske grčke bogove i boginje kojima će se narod klanjati! Samim tim su bogovi i boginje bili obdareni zanosnim fizičkim osobinama koje su ličile onim koje su imali grčki atletičari; a legende koje su izmišljene kao podrška ovim idolima govorile su da su grčki bogovi bili gotovo uvek nemoralni i promiskuitetni.“[50]

Naravno, ovo nemoralno ponašanje humanisti sasvim prećutno prihvataju (pa čak ponekad i podržavaju i promovišu). Setite se da (kao što smo ranije spomenuli) Humanistički manifest II kaže:

„I mada se ne slažemo sa seksualnošću koja iskorišćava i ponižava druge osobe, mi ipak ne želimo da zabranimo, putem zakona ili društvenih sankcija, takvo seksualno ponašanje između odraslih osoba koje se slažu da u tome učestvuju. Mnogi oblici seksualnog izražavanja ne bi trebalo da se sami po sebi smatraju ‘lošim’... civilizovano društvo bi trebalo da bude tolerantno, bez odobravanja, nepažljivog dopuštanja ili neobuzdanog promiskuiteta. Ljudima treba dopustiti da iskažu svoje seksualne

sklonosti i sprovode svoj životni stil onako kako oni to žele, naravno ukoliko ne ozleđuju druge ili ih ne prisiljavaju da čine isto kao i oni.“[51]

Puno se o ovoj seksualnoj toleranciji (ili, bolje rečeno, promiskuitetu) uči i u našim školama. Setite se da je, kao što je spomenuto u poglavlju o jin-jangu, Savet za seksualno informisanje i obrazovanje Amerike izjavio da kontraceptivna sredstva treba da stoje na raspolaganju i maloletnicima. Kako oni dodaju: „SIECUS-ovo stanovište je da korišćenje eksplicitnog seksualnog materijala (koji se ponekad naziva pornografijom) može poslužiti raznim važnim potrebama u životima bezbrojnih pojedinaca...“[52]

Biblija nas opet upozorava na ovo u Judinoj poslanici 1:17b-19: „... apostoli Gospoda našega Isusa Hrista... koji su vam govorili: U poslednje vreme biće rugača, koji će živeti po svojim bezbožnim željama. To su oni koji se odvajaju, telesni i lišeni Duha.“

„1933. godine je Humanistički manifest objavio da će ‘socijalna higijena’ (seksualno obrazovanje) biti jedan od puteva humanizma za budućnost. 1961. godine je formirana korporacija Jelisej (Elysium Inc.) da snabde pornografiju, što će dovesti do formiranja SIECUS-a ‘kako bi se rešio problem pornografije’ putem seksualnog obrazovanja u školama.“[53]

Jedan časopis pod nazivom Ank (Ankh) iz 1969. godine ovako govori o Institutu Jelisej:

„INSTITUT JELISEJ predstavlja neprofitnu organizaciju čiji je cilj istraživanje i širenje informacija u bihejvioralnim naukama u vezi sa golim telom i neurozama tipa ‘telesni tabu’, koje su veoma rasprostranjene u našoj kulturi. Institut Jelisej promoviše prihvatanje sebe samog i drugih ljudi kroz jedan celovit stav prema ljudskom telu i njegovim funkcijama, kako fizičkim tako i emotivnim, uključujući i čovekovu seksualnost.“[54]

„Izjava vere Jeliseja“ glasi (jednim delom):

„Mi ćemo ovu izjavu vere sprovesti u delo pružajući pomoć što većem broju ljudi kroz programe svesnosti na osetljivost i psihoterapiju, kao i kroz iskustvo rekreativnih aktivnosti u kojima se u golom telu uživa sa mogućnošću nošenja odeće ili bez nje...

Ovde ljudi doživljavaju veliku korist od rasterećenosti od odevanja u prikladnom okruženju... Bezbrižno prihvatanje sopstvenog golog tela donosi sa sobom emotivnu slobodu koja je nepoznata onima koji nisu uvedeni u socijalni nudizam. Za decu postoji ogromna korist od oslobođenosti od odevanja... Jedan sveštenik koji je nedavno posetio 'Jelisejsko polje' primetio je da su, bez truda sa bilo čije strane, ova deca primala najcelovitije seksualno obrazovanje koje je mogao da zamisli."[55]

Magazin *SIECUS kružok* (The SIECUS Circle) nas informiše:

„Sam SIECUS zapravo održava bliske veze sa pornografskim kartelom preko svojih veza sa Institutom Jelisej, smeštenim u Los Anđelesu. Ovo hedonističko utočište se hvali svojim programima o nudizmu, svesti na osetljivost i grupnim seksualnim aktivnostima koje nudi svojim klijentima. SIECUS je naveden u Imeniku Instituta Jelisej kao organizacija koja teži istim ciljevima kao i Jelisej i održava razmenu informacija sa njim, a osim SIECUSA, tu su i Liga seksualnih sloboda (Sexual Freedom League – iz Berklija); Kastalija (Castalia – „Liga za duhovna otkrića" Timotija Lirija („League for Spiritual Discovery", Timothy Leary); Institut za proučavanje nenasilnog ponašanja, čiji je jedan od direktora humanista Džoun Beiz (The Institute for the Study of Non-Violence, Joan Baez); Institut za racionalan život, kojim predsedava humanista Albert Elis (the Institute for Rational Living, Albert Ellis); Univerzitet za humanizam (The University of Humanism) i Andergraund pres (Underground Press) – posvećen promociji korišćenja droga, seksa, obučavanja u osetljivosti i odvratnosti.

Objavljeni ciljevi SIECUS-a i Jeliseja, koji su neverovatno slični po formulacijama, upoređeni su stavku po stavku u specijalnom članku koji je objavila grupa lekara protivnika seksualnog obrazovanja u stilu SIECUS-a. Naročito je upadljiva činjenica da izdavački ogranak Instituta Jelisej takođe štampa Goli život (Nude Living), ANKH, Jay Bird i Sun West – časopise u kojima se objavljuju potpuno neizmenjene slike muških i ženskih nagih tela u raznim nepristojnim i sugestivnim pozama. Članak ovih lekara dalje otkriva da, mada se dotična izdavačka kuća Jelisej duboko ukopala u polje pornografije, ona ipak hoće da očuva nekakav privid ugleda, pa se tako služi fiktivnim imenom 'PANU-CO' kada oglašava

određene odvratne publikacije u svojim časopisima.“[56]

Još nekoliko imena koja se nalaze u Imeniku Instituta Jelisej:

„Američka humanistička asocijacija; Institut Esalen; Kairos; Liga seksualnih sloboda; ... Glide Urban Center; Neo-American Church; Društvo za abortus kod čoveka (The Society for Human Abortion) – i to su samo neki od mnogih!“[57]

Zanimljivo je videti da i SIECUS i Jelisej koriste jin-jang kao svoj logo. Zapravo, časopis koji izdaje Jelisej, Goli život, ima logo jin-janga na zadnjoj strani časopisa gde oglašava Goli život i Sunčani sat (Sundial).[58]

Drugi logo koji koristi Jelisej je ank (ankh).[59] Ank je opisan na drugom mestu u mojoj knjizi.

Fascinira to što termin „Jelisej“ potiče iz mitologije. On je navodno bio sveto prebivalište za božanstva.[60] Jelisej je takođe bio i „stan sreće“.[61] (Sećate li se humanističkog simbola „srećnog čoveka“?) Jelisej je bio „otvoren za najbolje olimpijce i za duše pravednih“.[62] (Sećate li se da su olimpijci bili goli?) Da li je sve ovo samo puka „slučajnost“?

Postoji još jedan fascinantan detalj o Jeliseju. Knjiga Riznica magije kaže da je „Jelisej“ bilo ime „prizivano u rimskoj nekromantiji!“[63] Usput, nekromantija je komuniciranje sa mrtvima.

Vratimo se na simbol „srećnog čoveka“ – posmatrajte logo *Zajednice škola Severne Karoline* (The Communities of Schools of North Carolina). Ne izgleda li kao varijanta „srećnog čoveka“? Ne zaboravite da su naše škole pune humanističke nauke, pa bi tako ovo bio vrlo prikladan logo.

Primetite takođe logo za *Pregled holističkog obrazovanja* (Holistic Education Review) (slika desno dole). Njihov časopis kaže:

„Pregled holističkog obrazovanja teži da podstakne diskusiju i primenu svih obrazovnih ideja i metoda koji se FOKUSIRAJU NA LIČNOST.

U člancima se istražuje kako obrazovanje može podstaći najbolji mogući razvoj LJUDSKIH POTENCIJALA i PLANETARNE SVESTI. Mi verujemo da LJUDSKO ISPUNJENJE, globalna saradnja i ekološka odgovornost treba da budu primarni ciljevi obrazovanja i mi ćemo istraživati koji su to istorijski, društveni i filozofski problemi koji su ih sprečili da to i budu.“[64]

Holističko zdravstveno udruženje (The Holistic Health Association) iz oblasti Prinston (Princeton) takođe koristi varijantu „srećnog čoveka“ (slika dole levo). To nas ne iznenađuje, pošto sami tvrde da integrišu najbolje pristupe iz terapija LJUDSKOG POTENCIJALA, HUMANISTIČKE psihologije, parapsihologije, meditacije, vizuelizacije, biofidbeka, psihoterapije, HUMANISTIČKE gerontologije, itd.[65]

Društvo za slobodu pojedinca (The Society for Individual Liberty), jedna libertarijanska grupa, takođe koristi „srećnog čoveka“ (slika dole u sredini).

Čak i grupa Omladina za Hrista (Youth for Christ) kao sastavni deo svog logoa ima crtež sličan „srećnom čoveku“ (slika dole desno).

Da li je ovo samo slučajnost? Na kraju krajeva, Dr Sian-Jang Tan iz međunarodne Omladine za Hrista postavljen je kao profesor PSIHOLOGIJE 28. aprila 1998.[66] „On će ove godine biti predsednik 36. divizije (psihologija religije) u svetski poznatom *Američkom udruženju psihologa* (American Psychological Association).“[67]

„Minirt-Mejer klinika za novi život“ je ogrezla u ovakvoj psihologiji, pa nam se čini da nije iznenađujuće videti da i oni koriste varijantu „srećnog čoveka“.[68]

Pored ovih, i Univerzitet Pajap (The Payap University) ima zanimljiv logo. Postoji i varijacija na 666, ali ako pažljivo pogledate u sredinu ovog crteža, reklo bi se da je tu i „srećni čovek“.

Ispod je još nekoliko simbola koje koriste humanisti.

„Za ove krugove (prva sika dole levo), koje koriste *Američka humanistička asocijacija* i *Zajednica religijskih humanista* (The Fellowship of Religious Humanists), ideju je dao hvalospev tolerancije Edvina Markama (Edwin Markham): On je nacrtao krug koji me je izbacio/jeretik, buntovnik, koga se treba gnušati/Ali smo ljubav i ja imali snage da pobedimo/Mi smo nacrtali krug koji ga je primio u sebe.“[69]

„Krugovi koji se preklapaju simbolizuju integraciju unitarijanaca i univerzalista; svetiljku, znanje i apel na razum (druga slika dole levo). Simbol koji je prvobitno korišćen u *Unitarijansko-univerzalističkom službenom odboru* (Unitarian Universalist Service Committee), u međuvremenu su naširoko usvojile liberalne crkve.“[70]

„Konvencionalizacija univerzalnog čoveka Leonarda da Vinčija; donedavno korišćen na naslovnoj strani Internacionalnog humanizma (International Humanism), a odnedavno ga koristi Američka etička unija (The American Ethical Union).“[71]

„I.H.E.U. je skraćenica za Međunarodnu humanističku i etičku uniju organizovanu 1952. u Amsterdamu sa 38 humanističkih organizacija iz 23 zemlje koje su bile povezane sa njom u 1970. godini.“[72] (slika dole levo)

„Među humanistima simbol mira simbolizuje globalnu nadu za svet u miru koji je zajednički za sve, gde svi ljudi mogu da ostvare sigurnost, bratstvo i kreativnost.“[73] (slika dole desno) Ovaj simbol je detaljnije

objašnjen u poglavlju o znacima rukom.

Slede još nekoliko simbola „srećnog čoveka“.

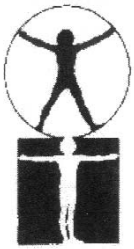

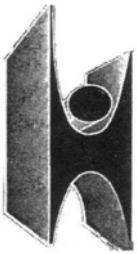

Čovek koji je istinski srećan je onaj koji se raduje u Gospodu. Psalam 37:4-5 kaže: *„Pronađi u Gospodu najveću sreću svoju, i daće ti što ti srce želi. Prebaci na Gospoda životne brige svoje; osloni se na njega i on će ti pomoći.“*

11. Životinje, ptice i insekti

Mnoge životinje se koriste da predstave određena značenja. Očigledno je da nema svaka životinja koju vidite okultno značenje povezano sa njom. Međutim, okultni svet itekako koristi određene životinje i kada to čini, iza njih postoji i značenje. Primera radi, pogledajmo delfine. *Priručnik za istraživače* kaže: „Priče o delfinima su deo planetarnog folklora.“[1]

Delfin je bio jedan od amblema boginja Cerere[2] i Demetre[3] i jedna od omiljenih životinja boga Dionisa.[4] Melkart, bog mora, predstavljen je kako jaše delfina.[5] Bog Apolon bi povremeno preuzimao oblik delfina.[6] Neptuna često predstavljaju kako sedi u kočiji koju vuku delfini.[7] Eros (ili Kupidon) je bio „dečko na delfinu“.[8] Nereide su bile pedeset nimfi koje su jahale delfine i nosile trozupce.[9] *Priručnik za ornamente* (The Handbook of Ornaments) dodaje: „U simboličkim predstavama on (delfin) predstavlja prijatelja nimfama, nereidama i tritonima i Arionu, Afroditi i Neptunu, sa čijim se trozupcem često kombinuje u ornamentu.“[10] Evo i nekih delfina ispod. Obratite pažnju na varijantu trozupca na kruni i repovima.

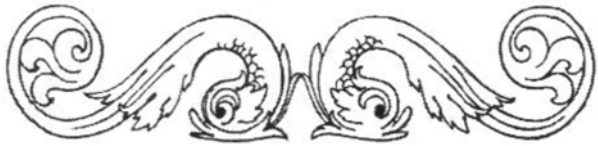

Ranije smo govorili o Mendesovom jarcu (koji oslikava Sotonu). Njegov pratilac je boginja u liku delfina.[11]

Rečnik simbola objašnjava:

„**Delfin** – Figura delfina se može videti u mnogim alegorijama i amblemima, ponekad i kao dvostruka... Ali, ako su postavljeni suprotno, tj. ako jedan delfin gleda nagore, a drugi nadole, to uvek predstavlja simbol dvojnih kosmičkih tokova involucije i evolucije; na to je mislio i

španski pisac iz 17. veka Saavedra Fajardo kada je rekao 'ili gore ili dole'.

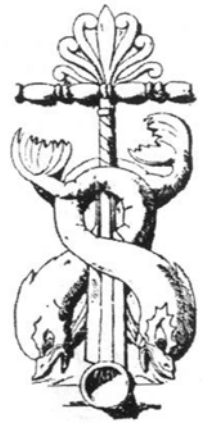

Delfin je sam po sebi alegorija za spasenje, za šta je uzeta inspiracija u drevnim legendama koje ga prikazuju kao čovekovog prijatelja. Njegova figura se povezuje sa figurom sidra (što je još jedan simbol spasenja), sa paganskim, erotskim božanstvima i drugim simbolima. Ljudi iz drevnih vremena su takođe smatrali da je delfin najokretnija od svih morskih životinja i zato, kada se među amblemima Frančeska Kolone (Francesco Colonna) prikaže uvijen oko sidra, to dobija značenje ukroćene brzine, to jest razboritosti."[12]

Interesovanje za delfine je obnovljeno 1959. godine kada je psiholog Džon Lili (John Lilly) počeo sa istraživanjima o njima. On je bio ubeđen da su delfini napredna duhovna bića. Mnogi nju ejdžeri takođe smatraju da se sa delfinima može telepatski komunicirati.[13] „U jednom intervjuu iz 1987. godine Lili je rekao da je telepatija, barem teoretski, najefikasniji način za komunikaciju između ljudi i delfina..."[14]

Ričard Oberi (Richard O'Barry) je trenirao delfine za televizijsku emisiju Fliper (Flipper). On je rekao:

„Sa delfinima sam radio sedam-osam godina. Imali smo ih pet u emisiji Fliper, a uradili smo 120 polučasovnih TV-emisija i dva cela filma za tri godine. Od malo delfina koje smo imali traženo je da se učini toliko toga i toliko različitih trikova koje smo ih učili na licu mesta. Na kraju sam shvatio da je sve bilo parapsihološkog karaktera! Nismo se služili nikakvim rečima; oni su prosto nekako sve shvatali i unapred znali šta vi hoćete da urade, i to su i radili... Nazovite to telepatijom ili kako god hoćete, ali upravo je to bilo u veoma velikoj meri deo onoga što se odvijalo."[15]

Pojavile su se i mnoge grupe koje nude radionice gde se može plivati sa delfinima itd.[16] *Baza podataka o delfinima* (The Dolphin Data Base) sadrži spisak od 3000 organizacija i ljudi koji su uključeni u projekte sa delfinima, pri čemu barem 300 njih pokušava da ostvari komunikaciju

između različitih živih vrsta.[17] Jedna grupa koja se zove *Crkva delfinskog društva* (The Dolphin Society Church)...

„... obučava ljude u vantelesnom putovanju sa duhovnim oslobodiocima delfinima i kitovima. Kroz praksu, kako tvrdi oglas samog Društva, 'mogu se steći prijatelji, duhovni pomagači i ljubavnici u moru, posetiti zvezdani sistemi sa vanzemaljcima, naučiti isceljivanje, levitacija, teleportovanje i promena oblika'."[18]

Nju ejdž almanah kaže:

„Fascinacija delfinima u nju ejdžu potiče od misticizma romantične prirode koji se iskazuje u brizi nju ejdžera za ekologiju i prava životinja. Nasuprot dobronamernim posetiocima, vanzemaljcima ili mudrim Uzvišenim gospodarima (Ascended Masters), čije postojanje nije utvrđeno obiljem dokaza, nema sumnje da delfini zaista postoje. Ni njihova inteligencija se ne dovodi u sumnju, iako naučnici podržavaju to da su dometi odnosno ograničenja njihove inteligencije nepoznati. Zbog svih ovih razloga, delfini su neprestan izvor špekulacija i fascinacije za nju ejdž zajednicu."[19]

Delfin je čak uvršten u obrazovanje dece u učionicama. Program za samopoštovanje pod nazivom *Razvijanje shvatanja sebe i drugih* (DUSO – Developing Understanding of Self and Others), ima niz od 42 lekcije sa slikama za rad uz pomoć nastavnika. Kada se deca opuste i zatvore oči, treba da zamisle da putuju na udaljena mesta. Tamo se sreću sa životinjama poput delfina DUSO.[20]

Još jedna životinja koja je postala popularna u protekloj deceniji je guska. *Enciklopedija simbola Kontinuum* (The Continuum Encyclopedia of Symbols) tvrdi:

„U egipatskoj mitologiji, guska igra važnu ulogu kao prvobitna guska koja je ili snela svetsko jaje ili – po različitim verzijama – bila rođena iz njega. U Egiptu, kao i u Kini, na divlje guske se takođe gledalo kao na posrednike između neba... i ZEMLJE. – U Grčkoj je guska bila posvećena Afroditi,

a u Rimu Junoni; smatrana je simbolom ljubavi, plodnosti i bračne vernosti, kao i bdenja... Za Kelte je guska bila simbolikom blisko povezana sa LABUDOM i, poput labuda, smatrala se poslanikom iz duhovnog sveta."[21]

Guska je bila posvećena paganskoj boginji.[22] Egipatski bog Seb (takođe i Geb ili Keb) nazivao se „veliko gakalo" i „guska koja je snela kosmičko jaje". Ponekad je naslikan sa guskom na glavi, a ponekad i on sam dobija izgled guske.[23] On je paganski bog Zemlje, ali takođe poseduje vlast i u Podzemlju.[24]

Kosmičko (ili svetsko) jaje se sreće u mnogim kulturama. „Ono je simbol sveukupnosti stvaralačkih snaga – smatra se da je postojalo kao prvobitni početak, kada je plutalo po prvobitnim vodama i izleglo iz sebe čitav svet i prirodne elemente, ili makar nebo i zemlju na samom početku."[25] Ono je takođe simbol savršenstva.[26] „U alhemiji, jaje mudrosti je igralo važnu ulogu kao simbol PRVOBITNE MATERIJE (PRIMA MATERIA), iz čega je vatra mudrosti izlegla Kamen MUDRACA."[27] Ispod je prikazana slika svetskog jajeta (koje označava Proviđenje) sa zmijom (što predstavlja vreme) koja se uvija oko njega. Pajk (Pike) kaže: „Zmija umotana oko jajeta je bio simbol zajednički za Indijce, Egipćane i Druide. Taj simbol je bio povezan sa stvaranjem svemira."[28] Takođe imamo i crtež Merkura u jajetu mudrosti.

Vratimo se na simbol guske: u Riznici magije naći ćemo da je guska bila povezana sa indijskim bogom Brahma.[29] Ona je takođe obeležje

Horusa, Ozirisa i Izide, a povezuje se i sa Marsom, Prijapom (bogom plodnosti) i boginjom Bau.[30]

U jednoj knjizi se govori o „božićnoj guski“ kao običaju koji je iz paganstva uveden u hrišćanstvo:

„Drugi hrišćanski običaji su ‘božićna guska’ (ili njen ekvivalent u različitim delovima sveta). Obe ove stvari su se koristile u religijskoj službi vavilonskom ‘mesiji’. Guska je bila sveta životinja u mnogim drevnim oblastima: Rimu, Maloj Aziji, Indiji, Haldeji. U Egiptu je guska bila simbol deteta, koje je spremno da umre! Drugim rečima, ovde imamo simbol paganskog ‘mesije’ spremnog da navodno dâ svoj život za ceo svet. To je hula! Satansko ruganje istini.“[31]

Prepelica ima važnost u Kini. Tamo je ona:

„... simbol proleća pošto je ptica selica koja se vraća u proleće. Ona je blisko povezana sa vatrom, svetlošću i tako i sa jang-principom. Njen dolazak i odlazak svake godine takođe ju je učinio simbolom naizmeničnog uticaja suprotnih sila.“[32]

I leptir je danas prilično popularan. Masoni 24. stepena ga stavljaju na „kordon“. Knjiga Most ka svetlosti (A Bridge to Light) kaže da je kordon „široka, vlažna skerletna traka koja se nosi zdesna nalevo. Spreda je izvezena zlatom, krilatim globusom i ispod njega buba skarabej, ispod kojih je blistav leptir; sve su to simboli besmrtnosti“.[33]

Pored simbola besmrtnosti, leptir predstavlja i reinkarnaciju,[34] ponovno rođenje i vaskrsenje.[35]

Japanci koriste leptira kao simbol ženskog roda, dok dva leptira oslikavaju bračnu sreću.[36]

„Kod Asteka je leptir simbolizovao dušu ili dah života koji izdišu ljudi na samrti. Leptir koji leti s cveta na cvet je predstavljao dušu ratnika koji je pao na bojištu... Mrtvi ratnici su bili sa Suncem tokom prve polovine njegovog vidljivog puta, do podneva. Potom su silazili na zemlju u obliku kolibrija i leptira...

Tako je astečki bog vatre nosio ukras na poprsju koji se zvao ‘OBSIDIJSKI leptir’. Poput kremena, obsidijan služi za dobijanje vatre, a poznata je i njegova upotreba za oštrice žrtvenih noževa. U ‘Domu orlova’

(The House of Eagles) ili Hramu ratnika (Warriors' Temple), Sunce je bilo oslikano kao leptir.

Simbol dnevnog svetla i sunčeve vatre – i otud i ratnikove DUŠE – leptir je za Meksikance takođe bio simbol 'crnog sunca', koje je prolazilo kroz podzemni svet tokom svog noćnog putovanja. Ono je tako bilo simbol skrivene vatre podzemnog sveta i vezivalo se sa idejama žrtvovanja, smrti i vaskrsenja. Na astečkim rezbarijama leptir je postao alternativa za ruku kao amblem figure PET, što je broj centra Zemlje... Slično tome i savremena psihoanaliza gleda na leptira kao na simbol ponovnog rođenja.

U klasičnoj antici bilo je uobičajeno verovanje da duša napušta telo u vidu leptira. Duša se prikazuje kao mala devojčica sa krilima leptira..."[37]

Šeri Hansen Štajger (Sherry Hansen Steiger), nju ejdžerka koja se interesuje za NLO, očigledno je znala koje se značenje krije iza leptira. Ona je svojoj organizaciji dala naziv *Centar za transformaciju Leptir* (The Butter fly Center for Transformation).[38]

I feniks se takođe vraća u današnje društvo. Izdavač koji je izdao knjigu *Šta rade veštice* (What Witches Do) nosi naziv Kompanija za izdavaštvo Feniks. Jedna televizijska serija je nazvana „Feniks" koja nam je dala „vanzemaljskog šamana i 'mesiju' od koga može da zavisi spasenje sveta. On je obdaren strašnim parapsihološkim moćima, među kojima su i levitacija, psihokineza i oštra ESP (ekstrasenzorna percepcija)".[39] „I kralj Henri VII i njegova unuka, kraljica Elizabeta I (Kraljica Engleske od 1558-1603), koristili su 'feniksa' kao jedan od svojih simbola."[40]

Broj časopisa *Ekonomista* (The Economist) od 9. januara 1988. govorio je o tome da se priprema nova valuta i da će njeno ime biti feniks.[41]

Mason i okultista Menli Palmer Hol (Manly Palmer Hall) napisao je knjigu pod naslovom *Feniks: ilustrovani pregled okultizma i filozofije* (The Phoenix: An Illustrated Review of Occultism and Philosophy). On kaže:

„Među ljudima iz antike legendarnu pticu zvanu feniks opisali su

stari pisci kao što su Klement, Herodot i Plinije: po obliku i veličini ona je ličila na orla, ali sa određenim razlikama. Telo feniksa je bilo pokriveno sjajnim ljubičastim perjem, dok su pera na repu naizmenično crvena i plava. Glava ptice je svetle boje, a oko vrata ima kružić od zlatnog perja. Na zadnjem delu leđa feniks je imao ćubu od perja sjajne boje. Navodno je samo po jedna ovakva ptica bila živa, sa staništem u zabačenim delovima Arabije, u gnezdu punom mira i tamjana. Kaže se da feniks živi 500 godina, a da mu se prilikom smrti telo otvara i da izlazi novorođeni feniks. Zbog ovakve simbolike, feniks se generalno smatra kao predstavnik besmrtnosti i vaskrsenja.

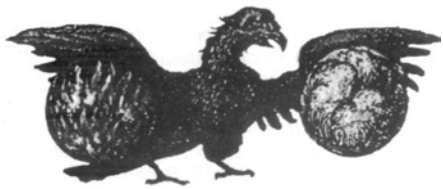

Svi simboli vuku svoje poreklo iz nečeg opipljivog, a feniks je jedan znak tajnih redova starog sveta i inicijata tih redova, jer je bilo uobičajeno govoriti o osobama koje su primljene u hram kao o ljudima koji su dvaput rođeni, ili nanovo rođeni. Mudrost daruje novi život, a ko postane mudar biva ponovo rođen.

Simbol feniksa je bitan iz još jednog razloga – kao kraljevsko obeležje moći, superiornosti i besmrtnosti među gotovo svim civilizovanim narodima. Feniks u Kini nosi identično značenje kao i feniks u Egiptu; a

feniks kod Grka je isto što i grom-ptica američkih indijanaca.“[42]

U još jednoj Holovoj knjizi nalazimo:

„Među narodima koji su još južnije, simbol grom-ptice se spojio sa kvecalom i sa zmijom pokrivenom kvecalovim perjem. Kvecal je bio identičan po značenju sa feniksom u Aziji, severnoj Africi i na Bliskom istoku. Simbolika pernate zmije može se povezati sa Nagama ili bogovima Indije u obliku zmija pokrivene glave, kao i sa krilatim zmijama koje se pojavljuju u spisima i vajarskim delima Egipćana.“[43]

Feniks je takođe „drevni simbol ljudske težnje prema Univerzalnom dobru“.[44] Radikalna feministkinja Barbara Voker (Walker) otkriva da su Egipćani i Feničani verovali da feniks predstavlja boga „koji se uzdigao na nebo u vidu zvezde Danice, poput Lucifera, nakon svog žrtvovanja kroz vatru u smrt, pa u ponovno rođenje...“[45]

Jedna bivša veštica otkriva:

„Veruje se da je feniks ili benu (bennu) božanska ptica koja se vraća u Egipat... Ovaj feniks sagori sam sebe u plamenu, pa se potom digne iz pepela. Većina okultista veruje da je feniks simbol Lucifera koji je bačen u oganj i koji će (kako oni misle) jednog dana trijumfalno ustati. Ovo se, naravno, takođe odnosi i na uzdizanje Hirama Abifa (Abiff), masonskog ‘hrista’.“[46] (slika gore levo)

Svojim neprestanim ponovnim rađanjem feniks je postao simbol reinkarnacije[47] i večnosti.[48]

E. A. Volis Badž piše: „Zvezda danica je bila posrednik OZIRISA ili OZIRISOVE duše, to jest ptice benu, koju su GRCI identifikovali kao feniks.“[49] Bog sunca, koji je navodno stvorio sve ostale bogove, takođe se

predstavlja u obliku feniksa.[50]

Jedan od simbola u 32. stepenu masonerije je trougao na kome su nacrtani gavran, golub i feniks (slika gore desno).[51]

Orao (takođe nazivan i Jupiterovom pticom)[52] se često identifikuje sa feniksom.[53] Kao što je dobro poznato, orao se veoma često koristi u masoneriji. U Masonskoj bibliji postavlja se pitanje: „Koja je simbolika orla u slobodnom zidarstvu?“ Odgovor glasi: „Orao predstavlja simbol među raznim narodima sveta još odvajkada. U Egiptu, Grčkoj i Persiji bio je posvećen suncu; među paganima je bio Jupiterovo obeležje; među Druidima je bio simbol njihovog vrhovnog boga.“[54]

Ova Masonska biblija je takođe postavila pitanje šta je to amblem (obeležje). Odgovor je glasio: „Amblem je OKULTNA predstava neke ideje, principa ili istine koji se ne mogu videti golim okom, ali se mogu videti razumom i srcem.“[55]

15. stepen u masoneriji zove se Vitez orla, a 30. stepen – Vitez belog i crnog orla.[56] Belo i crno na orlu simbolizuju jin-jang.

Jedan oglas za kopču na pojasu glasio je ovako: „Orao je takođe jedan od najstarijih simbola za natprirodno i okultno. U Egiptu i Grčkoj on je bio posvećen Suncu; takođe je bio Zevsova ptica kojoj su se klanjali. Za učene Druide on je bio transcedentan i njihovo najveće božanstvo. Rimske legije su ga usvojile kao osveštanu maskotu.“[57] Usput, reč maskota potiče od francuske reči za vešticu! Grci su obožavali orla kao boga munje.[58] „Oni su prikivali orlove na vrhove hramova da bi služili kao magični gromobrani; to su bile preteče današnjih petlova-vetrokaza koji se nalaze na vrhovima mnogih zgrada.“[59] U misticizmu orao predstavlja inicijaciju.[60] Masonski pisac Reks Hačens (Rex Hutchens) kaže ovako: „Pošto je orao takođe predstavljao velikog egipatskog boga sunca Amona Ra (hebrejski „Amon Ra“ = mnogo zla), on je simbol beskonačnog Vrhovnog razuma ili inteligencije.“[61]

Albert Pajk otkriva: „Orao je bio živi simbol egipatskog boga Mendesa... i predstavljao je Sunce...“[62] Sećate li se sotonskog boga

Mendesa? Dakle, orao je njegovo obeležje.

Hol zapaža:

„Orao je takođe bio hermetički simbol sumpora i označavao je tajanstvenu vatru škorpije – što je zodijački znak sa najdubljim značenjem i Kapija velike misterije (The Gate of the Great Mystery). Pošto je jedan od tri simbola škorpije, orao je, poput Mendesovog jarca, bio obeležje teurgijske veštine (magije) i tajnih procesa kojima se paklena vatra škorpiona preobražavala u duhovnu vatru svetlosti bogova.“[63]

Orao je bio Jupiterova ptica.[64] Horus je bio orao.[65] „U sarmatskoj umetnosti, orao je simbol munje i ratovanja.“[66]

U poglavlju o simbolima sa krilima videćemo simboliku Saturna, starca koji umire (stare godine koja se završava) i bebe koja donosi novu godinu. Ovo je povezano sa oroborosom[67] (o kome će uskoro biti reči), a u knjizi *Misterije Ozirisa* (The Mysteries of Osiris) nalazimo da je ova simbolika takođe povezana sa orlom:

„Kada su oni (pagani) hteli da izraze obnovu ili početak godine, oni su to predstavljali u vidu vratara.

To prepoznavanje se lako vršilo prema karakteristikama ključa; dotična procedura se prenosila, bez naročitog verovanja u suštinu svega, u još jedno novo doba ili u novu godinu sledećeg doba, u simbolici apostola Petra i njegovog ‘ključa’. Ponekad je ta predstava imala dve suprotno okrenute glave, od kojih je jedna predstavljala starca, što je označavalo godinu koja se završava, a druga mladića, što je označavalo novu godinu. Tokom vremena, ovo je postao i dvoglavi orao simboličke masonerije...“[68]

„Tako se pojavljuje dvoglavi orao (povezan sa Janusovim simbolom), koji je zapravo predstavljen u dve boje sa velikim mističkim značenjem – crvenoj i beloj.“[69] Knjiga *Most ka svetlosti* dodaje: „Dvoglavi orao je simbolika za prošlost i budućnost, jer u ovoj odaji kandidat na oltar istine žrtvuje svoje sopstvene ambicije i želje.“[70]

U knjizi *Masonerija: Drevni Egipat i islamska sudbina* saznajemo:

„Takođe se veruje da dvoglavi orao aludira na čovekovu prirodu.

Glava koja gleda ka istoku je simbolika čovekovog duhovnog vida, a glava koja gleda na zapad odnosi se na njegov materijalni vid. Masonski red pokušava da inicira ili da nauči čoveka materijalnoj ili ljudskoj nauci i duhovnim naukama podražavajući mističke sisteme drevnog Egipta koji su čoveka podučavali 'nižim' i 'višim' misterijama."[71]

Broj *Žurnala Škotskog obreda* (The Scottish Rite Journal) od jula 1998. kaže da je orao takođe bio simbol regeneracije i ponovnog rođenja.[72] Još jedan masonski i okultni simbol regeneracije je zmija.[73] *Rečnik simbola* daje podrobnije objašnjenje o zmiji:

„Zmije su čuvari izvora života i besmrtnosti, kao i onih viših bogatstava duha koja su simbolizovana skrivenim blagom...

... Zmija je životna snaga koja određuje rođenje i ponovno rođenje i otud se povezuje sa Točkom života...

Zmija je bila važan simbol za gnostike... Ipolit... je tvrdio da se za zmiju govorilo da živi u svim predmetima i bićima. Ovo nas dovodi do kundalini koncepta joge ili zmije kao prikaza unutrašnje snage. Kundalini se simbolično predstavlja kao zmija koja se uvija sama oko sebe u obliku prstena (kundala), u onom osetljivom delu organizma koji odgovara donjem kraju kičmenog stuba; takvo je, svakako, stanje kod običnog čoveka. Međutim, kao rezultat vežbi usmerenih ka njegovoj spiritualizaciji – na primer hata jogom – zmija se raspliće i ispravlja kroz točkove (čakre), koji odgovaraju različitim spletovima u telu, sve dok ne stigne do čeone oblasti što odgovara trećem Šivinom oku. Tada, prema hinduističkom verovanju, čovek ponovo uspostavlja svoj osećaj za večnost."[74]

Upravo je spomenuta reč „čakra". „U hinduističkom ili joga svetu 'stvarnosti', oni veruju, kao i veliki broj okultnih i nju ejdž meditatora, da telo sadrži sedam osnovnih centara energije, poznatih kao čakre (slika dole). Kada se ovi centri ispravno podese praktikovanjem joge i

meditacije, tada će doći do 'spajanja' kičmene čakre (kundalini zmije) sa Šivom, koji je smešten u frontalnoj čakri (parapsihološko treće oko) i za ovu 'duhovnu uniju' se veruje da pojačava ekstrasenzorne i parapsihološke snage."[75]

U knjizi *Bogovi Indije* saznajemo:

„Šiva nosi zmiju oko vrata. Zmije uvek okružuju njegov lik, a jedna zmija je umotana i oko njegovog polnog organa (linga)...

Međutim, glavno značenje koje je vezano za zmiju je da ona predstavlja osnovnu skrivenu energiju, nalik seksualnoj moći, koja je umotana oko dna kičme i koja predstavlja podršku jogiju u njegovim nastojanjima da osvoji više svetove tokom svog unutrašnjeg putovanja. Energija, koja je izvor svih duhovnih osvajanja, naziva se kundalini (umotana, obavijena moć), odnosno moć zmije."[76]

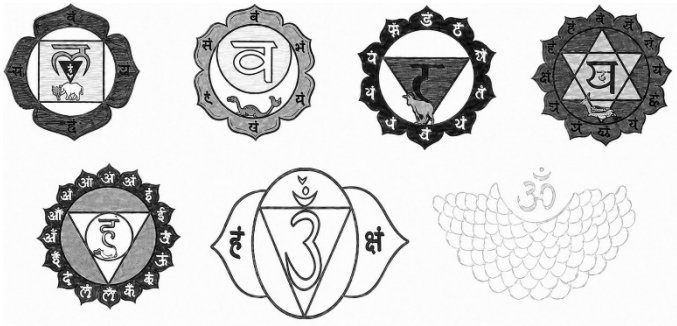

Prikaz sedam čakri

Priručnik za istraživače spominje da je zmija takođe simbol beskonačnosti.[77] Simbol za beskonačnost je „lenja osmica" o kojoj se govori na drugom mestu u ovoj knjizi (slika dole u sredini).

„Druidi su veoma poštovali zmiju. Za njihovog velikog boga Hua taj gmizavac predstavlja prototip; a njega takođe predstavljaju Bardi kao 'predivnu glavnu Aždaju, nebeskog suverena'."[78]

Poput orla, i zmija je simbol sunca.[79] Osim toga, označavala je plodnost.[80] „Takođe se može videti i drvo života sa zmijom uvijenom oko njega i ovaj simbol takođe predstavlja sunčeve i generativne procese."[81] (slika dole desno)

„U predstavi drevnog vavilonskog Nergala, gospodara podzemnog sveta, falus i zmija su bili identični. Na Novoj Gvineji, gde tradicija seksualno povezuje ženu sa zmijom, na ženskim idolima se nalaze stvorenja nalik zmijama.“[82]

„Unija ženskog sa muškom trijadom označavana je svetim mističkim brojem 4, što je često simbolizovano zmijom kojoj je rep u ustima; dvema ribama koje su savijene i obrazuju krug (jin-jang) i mnogim drugim likovima.“[83]

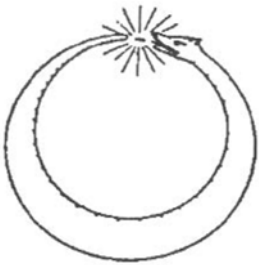
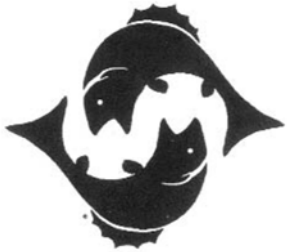

Zmija sa repom u ustima se naziva *oroboros* (takođe uroboros). Još jedan oblik oroborosa je aždaja sa repom u ustima.

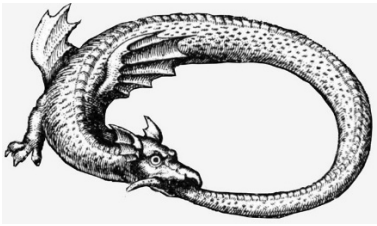

„U alhemiji je aždaja, ili češće zmija koja jede svoj rep, poznata kao uroboros. Aždaja je bila simbol boga Merkura, a krug predstavlja moćan simbol večnog prirodnog ciklusa. Budući da se uroboros sam regeneriše time što se hrani sopstvenim telom, on predstavlja simbol materije koja se transformiše, odnosno same alhemije.“[84]

U ovom obliku zmija predstavlja „beskrajni sled inkarnacija koje formiraju točak života“.[85] Drugim rečima, oroboros je obeležje reinkarnacije. On je takođe simbol večnosti.[86] U stvari, saznajemo da oroboros „zapravo predstavlja početak i kraj života; Alfu i Omegu“.[87] Ovo je svakako bogohuljenje. Biblija nam jasno kaže da je Isus Hrist Alfa i Omega. Otkrivenje 22:13 kaže: *„Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji, Početak i Svršetak“* (Takođe vidi Otkrivenje 1:8,11 i 21:6). Alfa i Omega se koriste u masoneriji, ali sada možemo videti da kada se ovi simboli koriste, oni su povezani sa zmijom, a ne sa Isusom Hristom.

Kao što kaže masonski autor Džordž Oliver: „Zmija se uopšteno smatra legitimnim simbolom Slobodnog zidarstva.“[88] Okultista i mason Menli Palmer Hol hvali se da je „zmija simbol i prototip Univerzalnog spasitelja, koji iskupljuje svetove time što tvorevini pruža poznanje o njoj samoj i razumevanje dobra i zla.“[89]

Masonska Alfa i Omega

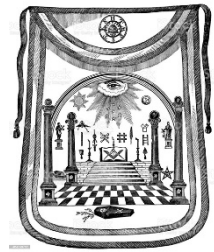

Masonska kecelja

Da li shvatate šta je upravo priznao Hol? Kada je Bog stavio Adama i Evu u vrt, rekao je: *„Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu; ali s drveta poznanja dobra i zla ne jedi, jer u koji dan okusiš s njega umrećeš“* (1. Mojsijeva 2:16-17). Naravno, SOTONA se pojavio i pitao: *„Je li zaista kazao Bog: Nemojte jesti sa svakoga drveta u vrtu?“* (1. Mojsijeva 3:1) Eva je odgovorila da su mogli da jedu sa svakog drveta osim sa drveta poznanja dobra i zla, jer će umreti ako to urade. Sotona (zmija) je bestidno rekao: *„Nećete vi umreti; nego Bog zna da će vam se u onaj dan u koji okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi, poznajući dobro i zlo“* (1. Mojsijeva 3:4-5). Sotona je, KROZ NAMAMLJIVANJE I LAŽ, upravo tada prevario prvog čoveka i ženu, obećavši im da će postati kao bogovi! On je Evi rekao da će znati dobro i zlo. Sotonina ponuda za

saznanje OBE STVARI – i dobra i zla – predložila je mogućnost koja je Evi do tada bila nepoznata. Ona nikada pre toga nije znala zlo i stoga iskušenje da se nauči nešto novo i drugačije mora da ju je zaintrigiralo. Sve do tog trenutka ona je znala samo dobro, istinu, savršenstvo, zdravlje i lepotu. Sada će, zbog privlačnosti nepoznatog što je ponudio Sotona svojom prevarom, naučiti zlo, smrt, tugu, nečistotu, bol i razdvojenost od Boga. Onog istog trenutka kada su okusili zabranjeno voće, Adam i Eva su duhovno umrli i izbačeni su iz predivnog Edemskog vrta. Tog istog dana oni su okusili smrt za čednost, smrt za savršenstvo, smrt za radosti koje su znali, da bi naposletku okusili i fizičku smrt, čak prenoseći ovu fizičku smrt na ČITAVO čovečanstvo jer „po Adamu svi umiru“ (1. Korinćanima 15:22).

Pa ipak nam Hol kaže da je onaj koji je pružio znanje dobra i zla (što je bio Sotona) „Univerzalni spasitelj“! Prema masonskom piscu Lin Perkins, čovekov pad je bilo nešto DOBRO. To nije bio „pad“, već poboljšanje našeg stanja.[90] On otvoreno izjavljuje da se čovek „podigao do božanskog statusa time što je pojeo ‘plod sa drveta poznanja dobra i zla’.“[91] On dodaje da je savet koji je zmija dala Evi bio „mudriji nego zapovest od Boga koja bi, da su joj se pokoravali, zauvek ograničila Adama i Evu i njihove potomke na status životinje...“[92] Još jedan okultista i mason, Albert Pajk, hvali se da je oroboros „telo Svetog Duha, sveopšteg Agenta, Zmije koja proždire sopstveni rep...“[93] Kakvo bogohuljenje!

Oroboros takođe predstavlja hermafrodita.

„Zmijska glava i vrat su karakterističan muški simbol, ali je zmija ponekad simbolizovana sa repom u ustima, obrazujući tako telom krug, koji je ženski. Takođe, usta su ženska, dok je rep, koji je u ustima, muški. Tako iz dva dobra razloga zmija sa repom u ustima predstavlja oba pola.“[94]

Kao što je ranije rečeno, hermafrodit (androgin – što znači muško i žensko u jednom telu) se smatrao „slikom ljudskog savršenstva i celovitosti“.[95]

Još jedno biće sa nekim svojstvima zmije je bazilisk. On je:

„... izmišljena životinja sa zmijskim telom, špicastom glavom i trozubom krestom. U srednjovekovnim opisima govorilo se da se izlegao iz jajeta bez žumanceta koje je sneo petao, a na kome je ležala krastava žaba na sloju balege; takođe se govorilo da ova životinja ima trokraki rep, svetlucave oči i krunicu na glavi. Za njen pogled se verovalo da je smrtonosan, tako da je jedino mogla da se ubije ako bi je napadač gledao u ogledalu. Ovo verovanje je povezano sa mitom o Gorgonovoj glavi. Na Istoku je njeno telo navodno bila mešavina petla, zmije i krastava žabe. Prema Dielu, ova projektovana slika čovekove psihe je jasno paklenog karaktera, kao što se vidi po njenim trostrukim osobinama (njena trozuba kresta i trokraki rep), budući da one predstavljaju suprotnost osobina u Trojstvu; to se takođe vidi i po preovlađujućim zlim komponentama, kao što su krastava žaba i zmija. Ovo stvorenje je jedno od mnogih 'čuvara blaga' koji se spominju u legendama."[96]

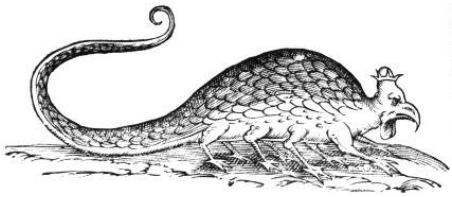

Još jedan masonski simbol je pčela i košnica. Jedan izvor otkriva:

„Pčela je posvećena boginji Veneri i smatra se svetim ženskim simbolom. Prema misticima, pšenica, banane i pčele su oblici života koji su dospeli na zemlju sa planete Venere pre mnogo miliona godina...

U Grčkoj se pčela smatrala svešteničkim bićem. Sveštenice Eleusa i Efesa su se zvale Melise ili 'pčele', verovatno u vezi sa time što su pčele radilice bile bespolne (device). One su služile prilikom najvećeg grčkog praznika u čast Demetre, Matice, proslavljajući povratak Persefone iz Ada tokom dve trećine svake godine, kada bi na zemlji izobilno bujalo cveće – povezujući tako pčele sa ponovnim rođenjem. A zbog njihove važnosti u oprašivanju cveća, pčele su prihvaćeni simbol generativnih snaga.

Pčela se takođe smatra za simbol duše na koju utiče Sunce, kao i da poseduje besmrtnost i duhovnu telepatiju."[97]

Jedan masonski bilten priznaje:

„Egipćani su, kao odvajkada izvrsni i drevni masoni, obožavali Pčelu u vidu Bika, kako bi bolje sakrili misteriju; tog Bika su oni zvali Apis, što je latinska reč za Pčelu; Zagonetka toga što se Pčela predstavlja u vidu Bika se sastoji u ovome, što prema doktrini *Pitagorejske lože masona*, duša svake Krave-kralja prelazi u Pčele...“[98]

Kraljevska masonska enciklopedija (The Royal Masonic Cyclopaedia) dodaje da je košnica:

„... obeležje za marljivost; prikladna za treći stepen. Ova vrlina je oduvek na visokoj ceni u Zanatu, jer nam Stara zaduženja kažu da će ‘svi masoni časno raditi tokom radnih dana, da bi mogli pošteno da se odmaraju tokom praznika’. Ezoterijsko značenje košnice je bilo značenje regeneracije; košnica je bila i preteča barke. ‘Otuda su se’, kako kaže Fejber (Faber) (Orig. of Pag. Idol., drugi tom, str. 133), ‘i potopne sveštenice i regenerisane duše zvale pčelama; otuda je izmišljeno da su pčele nastale iz leša krave, koja je takođe simbolizovala barku i otuda se med, budući da je veliki otac poštovan kao bog PAKLA, mnogo koristio kako u pogrebnim ceremonijama, tako i u misterijama’... Pčele i ljiljani imaju mnoga ezoterička značenja.“[99]

U *Masonskom izveštaju* (The Masonic Report) postavlja se pitanje: „Kakvu ulogu igra pčela u falusnoj filozofiji masonerije?“ Odgovor glasi:

„Prilikom oplodnje matice, trut gubi svoje polne organe i tako osakaćen, ostaje da ugine na zemlji. Ovaj opis se može primeniti sa neverovatnom tačnošću na smrt Ozirisa, koji je izgubio svoju polnu sposobnost, i na Hirama Abifa, koji je navodno izgubio reč Gospodara, što je zapravo skriveni simbol njegove polne sposobnosti. Tako zaključujemo da naglasak koji se stavlja na košnicu u ovoj lekciji treba shvatiti u falusnom smislu.“[100]

„‘U Indiji je’, kako piše Menli P. Hol, ‘bog Prana – oličenje sveopšte životne sile – ponekad prikazan sa krugom pčela koje ga opkoljavaju. Zbog svoje važnosti u oprašivanju cvetova, pčela je prihvaćeni simbol moći rađanja’.“[101]

Masonski autor H. L. Hejvud (Haywood) nas informiše da je „Pčela napravljena kao simbol neba, kao što se može videti u izvesnim starim

hinduističkim slikama boga Krišne gde se pčele nalaze iznad glave božanstva...“[102] On dodaje: „I Persijanci i Egipćani su ponekad balzamovali svoje mrtve u medu pošto su verovali da poseduje antiseptička svojstva; iz ovog običaja može se verovati i da je nastala kasnija navika da se pčela koristi kao simbol besmrtnosti.“[103]

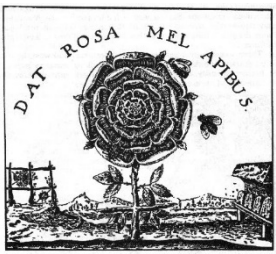

Rozenkrojceri (koji su blisko povezani sa masonima) takođe su koristili simbol pčele i ruže. „Pčele oko ruže predstavljaju vernike koji primaju božansku hranu“.[104] (Za više informacija o simbolici rozenkrojcera, uključujući i ružu, videti poglavlje pod nazivom „Simboli organizacija“.)

Psalam 119:103-104 nam kaže da je Božja reč slađa od meda: *„Slatke li su reči tvoje mom jeziku! Slađe su od meda ustima mojim. Od zapovesti tvojih postadoh razuman, zato i mrzim na svaki put lažni.“* Takođe, Psalam 19:9-10 kaže: *„Strah od Gospoda čist je i doveka traje. Sve su presude Gospodnje istinite i pravedne. Bolje su od zlata, od mnogoga zlata žeženoga, i slađe od meda, od meda što se iz sata cedi.“*

Nimroda su predstavljali kao lava sa pčelom u ustima.[105] Sigurno ćete se setiti da je Nimrod bio Nojev praunuk (1. Mojsijeva 10:8-9) i da su ga nazvali „dobar lovac pred Gospodom“. Ova reč „pred“ na hebrejskom ima nekoliko značenja, a jedno od njih je i „protiv“. Čitanjem celog konteksta uvidećete da je to ispravno objašnjenje za ovu reč. Vidite, upravo je NIMROD BIO TAJ KOJI JE SAGRADIO VAVILONSKU KULU IZ PRKOSA I POBUNE PROTIV BOGA (1. Mojsijeva 10:10; 11:2). Međutim, masoni su ponosni na ovu građevinu jer se Artur Edvard Vejt hvali: „Kada je masonerija u pitanju, VAVILON je svakako PREDSTAVLJAO MASONSKI (ZIDARSKI) PODUHVAT...“[106] Još jedan masonski autor Džon Jarker se hvali: „Dobro je znano da je VAVILONSKA KULA BILA JEDNA OD NAJSTARIJIH MASONSKIH TRADICIJA...“[107]

U *Masonskoj knjizi sa pitanjima* postavlja se pitanje „Ko je bio NIMROD?“ a odgovor glasi: „On je bio Hušov (Husov) sin. U Starim ustavima se o njemu govori kao o JEDNOM OD OSNIVAČA MASONERIJE, a u

Bibliji kao o arhitekti mnogih gradova.“[108] U Jorkovom (York) rukopisu nalazimo: „Prilikom izgradnje Vavilonske kule tamo se prvi put masonerija počela veoma ceniti, a ... i SAM NIMROD JE BIO MASON i mnogo voleo masone.“[109]

Zanimljivo je da nam masonski autor Kenet R. H. Mekenzi (Kenneth R. H. MacKenzie) kaže da je Hermes takođe bio jedan od osnivača masonerije.[110] Setite se da okultista, nju ejdžer i teozof Helena Petrovna Blavatski povezuje Hermesa i Sotonu kada piše sledeće:

„... Hermes, bog mudrosti, takođe zvan i Tot, Tat, Set i Sotona; i da je štaviše, kada se posmatrao pod svojim lošim aspektom, bio Tifon (Typhon), egipatski Sotona, koji je takođe bio i Set.“[111]

Pčela je takođe i kraljevski simbol.[112] Glavni simbol Merovinga je bila pčela.[113] Mormonska crkva takođe koristi pčelu kao svoj simbol.[114]

Jedan masonski bilten, *Košnica* (The Bee Hive), kaže da su francuski kraljevi (koji su bili masoni):

„... nosili tri pčele na svom oružju, ali da bi izbegao optužbe za egipatsko idolopoklonstvo obožavanja pčele, Klodovej (Clodovaeus), njihov prvi hrišćanski kralj, nazvao ih je ljiljanima ili cvetovima svetlosti (Flower-de-Luces) u kojima, uprkos maloj promeni zarad prikrivanja, još uvek postoji pravi lik pčele... Možda ste čitali o velikom broju zlatnih pčela nađenih u kovčegu paganskog kralja Francuske... za koje je on naredio da se zakopaju sa njim, kao znak toga što je bio mason.“[115]

Papa Urban VIII takođe je imao žig na kome su bile i pčele (slika dole levo). Kako saznajemo:

„Ovaj žig je u magijske svrhe koristio papa Urban VIII, vođa Katoličke crkve iz sedamnaestog veka koji se bezbožno uključio u astrologiju i okultne rituale. Pčela je već odavno simbol kurve vavilonske misterije, religijskog sistema Antihrista koji dolazi (Otkrivenje 17. poglavlje). Trougao od tri pčele predstavlja pagansko nesveto trojstvo (Lucifer, njegova kraljica i njihov sin Antihrist).“[116]

Skarabej je još jedan sveti insekt (slika dole desno). Pošto se „za

skarabeja mislilo da je u stanju da se obnavlja... on je postao simbol prošlih i budućih života".[117] Ovo znači da skarabej simbolizuje reinkarnaciju. Biblija jasno uči da ne postoji tako nešto poput reinkarnacije. Jevrejima 9:27 kaže: „I kao što je ljudima određeno jednom umreti, a zatim da im se sudi."

„Skarabej je još od pradavnih vremena bio, i još uvek jeste, svet u Egiptu; mislilo se da nije ni muški ni ženski, već da umesto toga sadrži u sebi moć stvaranja. On simbolizuje Keberu (Khebera), boga stvaranja i vaskrsenja, koji je začeo samog sebe."[118]

Magijski žig pape Urbana

Drugo ime za Kepri (Keberu ili Keperu) je bilo Atum.[119] *Egipatska mitologija* (Egyptian Mythology) daje više objašnjenja o ovom aspektu:

„Atum je bio 'onaj koji je stvorio sebe samog'. Njegov sledeći čin je bio da stvara druge bogove. Pošto je bio sam na svetu, morao je da stvori potomstvo bez partnera. Njegovo sredstvo za postizanje tog cilja bila je zajednica sa njegovom senkom, ili masturbacija... Atum se često u tekstovima smatrao dvopolnim bogom i ponekad su ga zvali i 'Veliki On-Ona'."[120]

„Tako je Kepri simbolizovao vaskrsenje tela i ponovno rođenje (reinkarnaciju) duše kroz transformaciju i obnovu. Iz ovog je razloga i postao popularan egipatski običaj nošenja skarabeja, kao i običaj njihovog stavljanja u grobnice i na tela mrtvih."[121]

„Kepri (ili Kepera) označava u isto vreme 'skarabeja' i 'onoga koji nastaje'. Za građane Heliopolisa on je predstavljao izlazeće sunce koje, baš kao i skarabej, izlazi samo od sebe i samo od sebe se ponovno rađa. Kepri je bio bog transformacija koji manifestuje život što večno obnavlja

sebe samog. On se predstavlja kao čovek sa licem skarabeja ili kao čovek nad čijom se glavom nalazi ovaj insekt. Ponekad se jednostavno pojavljuje samo kao skarabej.“[122]

Anton Lavej, osnivač Satanske crkve, kaže:

„Feničani su se klanjali bogu muva, Balu, odakle dolazi i Đavo – Beelzebub. I Bal i Belzebub su identični sa egipatskim balegarom ili skarabejom, koji je očito vaskrsavao sebe samog, slično legendarnoj ptici feniksu, koja se dizala iz sopstvenog pepela.“[123]

Jevanđelje po Mateju 12:24 kaže da je Balzevuv knez đavolski. Dakle eto šta skarabej zapravo predstavlja! (Takođe videti Jevanđelje po Luki 11:15 i po Marku 3:22.)

Skarabej je takođe simbol plodnosti i „jedan od najdrevnijih simbola božanstva...“[124] Osim toga, skarabeji su se koristili u moćnim amajlijama za isceljivanje i magiju.[125] Zapravo, jedno od navedenih magijskih oruđa jeste i skarabej.[126]

Pošto se masonerija temelji uglavnom na egipatskoj mitologiji, nije nikakvo iznenađenje što otkrivamo da se skarabej nalazi na masonskoj kecelji 25. stepena, uz zmiju sa repom u ustima (oroboros).[127] Mi smo već delimično govorili o jarcu, u poglavlju o pentagramu.

Kao što je spomenuto, jarac je predstava Đavola.[128] Okultista Menli P. Hol kaže: „Jarac je kako falusni simbol, tako i amblem hrabrosti ili težnje, zbog svoje stamenosti i sposobnosti da se popne i na najviše vrhove. Za alhemičare je jarčeva glava bila simbol sumpora.“[129]

U Jevanđelju po Mateju 25. poglavlje nalazimo da će Hrist razdvojiti ovce od jaraca:

„Kad dođe Sin čovečji u slavi svojoj, i svi sveti anđeli s njime, tad će on sesti na presto slave svoje. Pred njim će se sabrati svi narodi, i on će razlučiti jedno od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca; i postaviće ovce s desne strane sebi, a jarce s leve. Tada će reći kralj onima što mu stoje s desne strane: Hodite blagosloveni Oca moga, primite kraljevstvo koje vam je spremljeno od postanja sveta... Tada će reći i onima što mu stoje s leve strane: Idite od mene prokleti...“ (Matej 25:31-34, 41).

Imajući u vidu to što okultni svet veruje da jarac predstavlja Sotonu,

fascinantno je videti šta uči okultista Elis Bejli u vezi sa ovim odeljkom Biblije. Ona otkriva:

„Htela bih da ukažem na to da je razlika između 'ovaca i jaraca' uglavnom hijerarhijskog karaktera. Termin 'jarci' se ezoterijski primenjuje za inicirane učenike i na one koji su se popeli na planinu inicijacije. Termin 'ovce' se koristi za one koji slepo prate unutrašnje podstreke svoje duše i koji napipavaju svoj put (u relativno velikom broju) prema Hijerarhiji. Za njih tek treba da dođe veliko otkrivenje da je 'kraljevstvo Božje u vama samima'. Tako glasi reč za njih na ovom stupnju istorije čovečanstva."[130]

Ona takođe kaže (kroz svoga demonskog duhovnog vođu, Đual Kala (Djwhal Khul)):

„Obično se smatra da su ovce otišle na nebo, a jarci u pakao, a upravo je obrnuta situacija. Jarac u astrološkom znaku Jarca predstavlja inicijata i iz određenog ezoteričkog ugla jarci stvarno idu na nebo pošto funkcionišu u duhovnom kraljevstvu... Ovce ostaju na zemlji... dok ne postanu jarci..."[131]

Lako se može videti kako je okultna nauka okrenula sve naopako i izopačila istinu iz Božje Reči.

Dole je prikazan simbol za četiri stilizovana jarca. Jarci su simbol Ea-Oanesa (Ea-Oannes) koji je Gospodar voda.[132]

Jednorog je mitološko biće. U astrologiji jednorog predstavlja Meseca, a takođe je i simbol ponovnog rođenja (ili reinkarnacije).[133]

Jednorog je još jedan hermafrodit među simbolima. U Kini je jednorog poznat kao kilin (k'i lin) što znači muško-žensko.[134]

Al Dejger (Dager) objašnjava:

„Hermafrodit jednorog predstavlja samo senku uniseksualnog mentaliteta koji se iskazuje u savremenoj umetnosti i muzici, kao i u sveopštoj prihvaćenosti homoseksualnih i lezbejskih životnih stilova.

Ali štaviše, nju ejdžeri smatraju jednoroga simbolom nevinosti i nežnosti oličenih u osvajačkom detetu Horusu. Ovaj egipatski sunčev heroj, kako se govori, osvaja preko nežnosti.

Prema učenju nju ejdža, svet treba da uđe u drugo Zlatno doba, koje bi trebalo da počne oko 2000. godine. Zlatno ili Novo doba je takođe poznato i kao Doba vodolije i kao Horusov eon – era mira i bratske ljubavi.

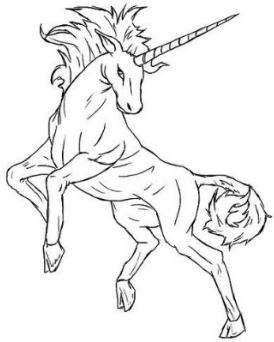

Tako vidimo da je jednorog zapravo simbol budućeg osvajača koji će na zemlju doneti mir. Ko to može biti ako ne anti-Hrist (mali rog koji izrasta usred deset rogova u viziji proroka Danila – Knjiga proroka Danila 7:8) na koga svet čeka, nesvestan njegove prave prirode?...

Koliko će se hrišćana pokoriti lepoti jednoroga kada bude podigao glavu da probode poslednje tragove Božjeg uređenja?“[135]

Ovo je dobro pitanje, naročito zato što saznajemo:

„U Kini kažu da se Jednorog ili Ki-Lin sporadično pojavljuje na Zemlji i da njegova pojava označava osvit nove ere harmonije i prosvetljenja. Jedan se, kako kažu, pojavio prilikom rođenja Konfučija, 551. godine p.n.e.“[136]

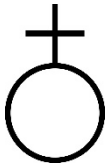

„I u evropskoj i u istočnjačkoj tradiciji Jednorog se identifikuje kao Mesija koji dolazi kada se svet nalazi u opasnosti i koji objavljuje dolazak novog i boljeg doba. Poput alhemijskog simbola za element Zemlju, on predstavlja zemaljsku svest i ponovno probuđenje prirodnih vrednosti.“[137]

Svako ko poznaje biblijsko proroštvo može spremno da prizna da ovaj „Mesija“ nije niko drugi do Antihrist.

Rog koji izrasta iz glave jednoroga predstavlja treće ili svevideće oko, o kome se govori na drugom mestu u ovoj knjizi.[138]

U *Priručniku za istraživače*, pod odrednicom „Jednorog“ nalazimo:

„U keltskoj mitologiji i evropskom folkloru, to je izmišljena životinja nalik konju, sa jednim spiralno uvijenim rogom koji izrasta iz sredine čela. U alhemiji, to je simbol potpunog vladanja nad falusnom seksualnošću putem obrednog (neorgazmičkog) snošaja i njegov preobražaj u sile čiste VIZUELIZACIJE.“[139]

U *Nauci jednoroga* (The Lore of the Unicorn) saznajemo da se jednorog koristio kao talisman ili amajlija.[140]

Nekoliko paganskih i veštičjih grupa uzele su naziv jednoroga za svoje organizacije ili biltene. Neka od ovih imena glase: *Astrološke usluge Jednorog* (Unicorn Astrological Services),[141] *Savez Jednorog* (The Unicorn Coven),[142] *Jednorog govori* (The Unicorn Speaks), *Bilten Jednorog* (The Unicorn Newsletter),[143] *Pero i jednorog* (The Quill and Unicorn),[144] *Magijski glasnik jednoroga* (Magical Unicorn Messenger) i *Malecki jednorog* (The Littlest Unicorn).[145]

Takođe je interesantno primetiti da Rotšildovi (Rothschilds) na svom porodičnom grbu imaju jednoroga.[146]

12. Simboli sa krilima

Predstava krila je veoma važna u mitologiji. U *Rečniku simbola* nalazimo:

„**Krila** – U opštijem smislu krila simbolizuju duhovnost, maštu i misao. Grci su oslikavali ljubav i pobedu kao figure sa krilima, a i neka božanstva – kao na primer Atina, Artemida i Afrodita – ispočetka su takođe (mada ne i kasnije) predstavljana sa krilima... U alhemiji se krila uvek povezuju sa višim, aktivnim, muškim principom; životinje bez krila se povezuju sa pasivnim ženskim principom.“[1]

Merkur je jedan od bogova koji na sebi ima veliki broj krila. On poseduje Glasnikovu palicu ili kaducej (sa krilatim zmijama), a i njegov šlem i sandale takođe imaju krila.[2] Šlem sa krilima (koji se zove petaz) i krilate sandale simbolizuju Hermesovu hitrost.[3] Zapravo, on se naziva „letećim čovekom“.[4]

U rimskoj mitologiji Merkur je:

„... bio bog trgovine i putovanja, kao i zaštitnik lopova, kockara i izaslanika. Grci su ga zvali Hermes ili Kilenije, pošto je rođen na planini Kileni u Arkadiji. On je bio sin Jupitera (Zevsa) i Maje, Atlasove kćerke. Pan, bog pastira, bio je Merkurov sin.“[5]

Apolon mu je dao:

„... čarobni štapić koji se zvao kaducej. Merkur ga je koristio da vodi duše umrlih u Donji svet. Takođe je njime mogao da kontroliše žive i mrtve, ili da bilo šta pretvori u zlato.“[6]

U jednoj knjizi o mitologiji, naći ćete Merkura „kako sedi go na steni...“[7] Jedna knjiga o magiji nam govori da je Merkur bio „pronalazač vradžbina i da su ga obično prizivali u magijskim obredima...“[8] Merkur je takođe bilo jedno od božjih imena koja su se prizivala u rimskoj

nekromantiji.[9] Nekromantija predstavlja vračanje ili komunikaciju sa mrtvima. Druge knjige spominju da je Merkur bio „sprovodnik mrtvih u Ad (pakao)“.[10] Masonski autor Albert Pajk, naravno, tvrdi da je Merkur „čuvar i vođa za duše“.[11] Da li hoćete da bog koga magovi prizivaju vradžbinama i koji je sprovodnik mrtvih u pakao bude „čuvar i vođa“ VAŠE duše?

Ovaj bog je predstavljen u masoneriji i kultu Istočne zvezde – ali u drugom obliku. U kultu Istočne zvezde, „Zvezda na istoku“, odnosno obrnuti/sotonski pentagram, predstavlja Merkurov lik. U masoneriji je Govornik (Orator) Merkurova predstava. Albert Pajk kaže:

„O HERMESU, grčkom Merkuru, egipatskom Totu i feničanskom Tautu (Taaut) smo stoga dovoljno i nadugačko govorili. On je bio pronalazač slova i govorničke veštine, krilati glasnik bogova i nosio je Kaducej opleten zmijama; a U NAŠEM VEĆU PREDSTAVLJEN JE KAO GOVORNIK.“[12]

Da li već stičete sliku boga koji se predstavlja u masoneriji i kultu Istočne zvezde? Njihov bog ima magijske moći. On je bog podzemnog sveta (pakla) i zaštitnik lopova i kockara. Takođe primetite da je Merkurov sin Pan.[13]

Kaducej (ili magični štapić) koji nosi Merkur „sastoji se iz tri elementa: štapa, para krila i dve isprepletene zmije. Štap predstavlja obeležje moći i autoriteta. U rukama primitivnih ljudi, najveća palica koju neko ima da nosi jasno je ukazivala na to ko je bio vođa plemena“.[14] Za kaducej „se govorilo da ima moć da uspava. Milton o njemu govori kao o opijatskoj palici“.[15]

U *Rečniku simbola* nalazimo:

„Za Rimljane je kaducej služio kao simbol moralne ravnoteže i dobrog ponašanja. Štap predstavlja silu; dve zmije – mudrost; krila – marljivost; a šlem je oznaka uzvišenih misli... Prema ezoteričkom budizmu, štap kaduceja odgovara osi sveta, a zmije su povezane sa silom koja se zove Kundalini, koja po tantričkom učenju spava umotana u dnu kičmenog stuba – što je simbol evolutivne snage čiste energije. Šnajder (Schneider) tvrdi da dve zmije u obliku latiničnog slova ‘S’ odgovaraju

bolesti i ozdravljenju. U suštini, ono što definiše suštinu kaduceja je priroda i značenje ne toliko njegovih pojedinačnih elemenata, koliko složene celine. Precizan simetrični i dvostrani raspored, kao kod ravnoteže vage ili u tro-jedinstvu u heraldici (grb sa svoja dva ljudska ili životinjska oslonca), uvek predstavlja istu ideju aktivne ravnoteže međusobno suprotstavljenih sila koje balansiraju jedna drugu na takav način da stvaraju višu, statičku formu. U kaduceju se ova uravnotežena dualnost dva puta iskazuje: zmijama i krilima, čime se naglašava to uzvišeno stanje snage i samokontrole (a samim tim i zdravlja) koje se može dostići kako na nižem instinktivnom planu (što simbolizuju zmije), tako i na višem duhovnom nivou (što predstavljaju krila).“[16]

Pajk ovako objašnjava kaducej:

„To je ispočetka bio običan krst, koji je simbolizovao ekvator i ravnodnevnični kolur (Colure), kao i ČETIRI ELEMENTA koji su proisticali iz zajedničkog centra. Ovaj krst, nad kojim je krug, a iznad kruga polumesec, postali su obeležje vrhovnog božanstva – ili aktivne STVARALAČKE sile i sa njom udružene pasivne sile PRODUKCIJE – i pripisano je Totu ili Merkuru. Potom je prisvojen poboljšani oblik, gde su kraci krsta zamenjeni krilima, a krug i polumesec su formirale dve zmije koje su izlazile iz štapa i formirale krug međusobnim ukrštanjem, dok su im glave formirale vrhove polumeseca i u tom obliku se može videti u Anubisovim rukama.“[17]

Sem toga, kaducej, kako kaže Pajk, simbolizuje i četiri elementa. Naravno, četiri elementa igraju istaknutu ulogu u magiji. Jedna veštica piše:

„Prilikom bacanja magičnog kruga mi prvo očistimo prostor koji ćemo koristiti sa četiri elementa – zemljom, vazduhom, vatrom i vodom. Potom hodamo oko mesta koje će postati magični krug noseći činiju soli i vode (za zemlju i vodu) i kadionicu (za vatru i vazduh). Dok idemo putanjom kruga izgovaramo: ‘Neka se vodom i zemljom, vatrom i vazduhom, i duhom ovaj krug veže i očisti kako mi hoćemo’.“[18]

Da li ste primetili da je kaducej „postao amblem vrhovnog božanstva“ i da je predstavljao „aktivnu stvaralačku snagu udruženu sa

pasivnom silom produkcije“?

Simbol četiri elementa

Drugim rečima, ovaj amblem predstavlja skriven simbol seksualnog čina i upravo taj simbol predstavlja vrhovno božanstvo kod masona (i samim tim i u kultu Istočne zvezde)! Elifas Levi, OKULTISTA čije je ideje Albert Pajk koristio u knjizi *Moralnost i dogma* (Morals and Dogma)[19] – za koje nam masonski autor Lusijen V. Rul (Lucien V. Rule) kaže da je „najveće delo o masonskoj filozofiji koje je ikad podareno svetu“[20] – takođe spominje da je bog Merkur povezan sa „POLNIM organima“.[21]

H. P. Blavatski napominje:

„Činjenica da su zmije oduvek bile simboli mudrosti i razboritosti ponovo se vidi kod Merkurovog kaduceja... Dve zmije koje su uvijene oko štapa, predstavljaju falusne simbole Jupitera i drugih bogova koji su se preobražavali u zmije kako bi zavodili boginje... Zmija oduvek predstavlja simbol iskusnih poznavalaca, kao i njihovih moći besmrtnosti i božanskog poznanja... Ona pokazuje dvostruku moć tajne mudrosti: CRNU I BELU MAGIJU.“[22]

Svakako da masonski simboli jedan za drugim nose ovo seksualno značenje, ali uprkos ovim seksualnim aluzijama, Savršen majstor Albert L. Vudi (Woody), Veliki predavač u državi Ilinois, kaže:

„Tek 1812. godine su u državi Pensilvanija đakoni u povorci nosili stubove – ISTE one stubove koji sada počivaju na Stražarskim postoljima (Wardens’ pedestals). Đakoni su prvo nosili plave štapove sa zlatnim šiljcima, što je simbolizovalo prijateljstvo i dobronamernost; kasnije su na vrhovima štapova bile BOROVE ŠIŠARKE kao IMITACIJA Merkurovog KADUCEJA, a Merkur je bio glasnik bogova.“[23]

Jedna masonska knjiga se, nakon što daje objašnjenja o kaduceju, ovako hvali: „Štap Gospodara ceremonija predstavlja analogiju (ekvivalent ili paralelu).“[24] Još jedna masonska knjiga tvrdi da „Merkur

kaducifer, koji nosi glasničku palicu, ima svoju analogiju u jednoj masonskoj loži, u vidu đakona seniora, koji prati inicijata kroz ceremonije i pomaže mu u obnavljanju njega samog, iako sam nije u stanju da povrati život".[25]

Kaducej je takođe simbol za besmrtnost.[26] Merkur svakako nije jedini bog koji nosi kaducej. Pajk kaže da su ga takođe nosili „Sibila, Minerva, Anubis, Herkul, Ogmius (keltski bog), a ovaploćeno sazvežđe Device je bilo u vidu krilatog štapa, obavijenog dvema zmijama".[27]

Delo *Premeštanje simbola* otkriva da se kaducej „na smenu smatrao ekvivalentom Groma, oblikom Svetog drveta, skupljenim Skarabejom, kombinacijom sunčevog Globusa i Polumeseca i tako dalje".[28]

Još jedan simbol koji ima krila se zove krilati globus (ili sunčev globus). Helena Petrovna Blavatski, okultista i nju ejdžer, kaže da je „'krilati globus' samo još jedan oblik jajeta, i da ima isto značenje kao i skarabej... što se odnosi na čovekovo ponovno rođenje, kao i na njegovo duhovno rađanje".[29] Egipćani su koristili ovaj simbol kao predstavu svog tvorca i on je tamo bio toliko rasprostranjen da je Egipat bio poznat kao „zemlja krilatog globusa".[30] Pajk nam kaže: „U Egiptu je Sunce koga su nosile dve zmije bilo obeležje dobrog duha Horhata, a zmija sa krilatim globusom je stavljana iznad vrata i prozora u hramovima boga zaštitnika."[31] Masonski Časopis za nju ejdž (The New Age Magazine) beleži: „Krilati globus i zmija su simbolizovali njihovo (egipatsko) trojedino božanstvo."[32]

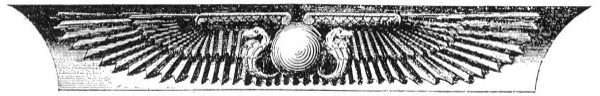

Džordž Oliver u svojoj masonskoj knjizi *Znaci i simboli* (Signs and Symbols) kaže:

„Egipat je bio veliki čuvar drevnog idolopoklonstva... Knef (Cneph) je bio Zmijski bog ovog naroda; on je bio druga odoba u svetoj trijadi (trojstvu) i govorilo se da je Stvoritelj sveta. Uobičajeno je predstavljan u vidu zmije sa pokrivenom glavom, koja se ponekad zvala Bazilisk ili Kraljevska zmija... Ukoliko bi (poklonik) meditirao o tajanstvenom

trojedinom božanstvu Eikton-Knef-Fta (EictonCneph-Phtha), njemu bi se iznosilo pokloničko sećanje preko lika Globusa i Krilate zmije; Globus je simbolizovao Vrhovnog i večnog Boga, Zmija oživljavajući princip, a Krila Božji duh koji se spušta i koji se pomerio sa vode prilikom stvaranja sveta."[33]

Pajk napominje:

„Zmije koje okružuju prstenove i globuse, i koje se legu iz globusa su uobičajena pojava na persijskim, egipatskim, kineskim i indijskim spomenicima. Višnu je predstavljen kako se odmara na uvijenoj zmiji, čiji umotaji prave strehu iznad njega. Mahadeva je predstavljen sa zmijom oko vrata, jednom zmijom oko kose i zmijskim narukvicama na obe ruke. Bhairava sedi na umotanoj zmiji, čija se glava podiže iznad njegove. Parvati ima zmije oko svog vrata i struka. Višnu je Duh zaštitnik, Mahadeva je Šiva, Zli princip, Bhairava je njegov sin, a Parvati njegova supruga. Kralj zlih demona se u hinduističkoj mitologiji zove Naga, Kralj zmija, iz čijeg imena imamo i hebrejsku reč za zmiju nahaš."[34]

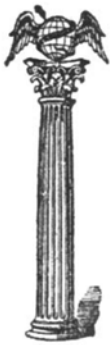

Krilati globus, kako kaže H. G. Vels (Wells), „treba da postane simbol Novog svetskog poretka kada bude otvoreno upravljao svetom".[35] Rozenkrojceri takođe tvrde da je ovo njihov simbol. R. Svinbarn Klajmer je rekao da je „krilati globus prvenstveno simbol rozenkrojcera".

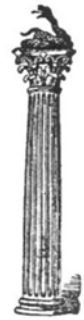

On dodaje: „Krilati globus je simbol savršene duše koja se vraća na izvor svoje tvorevine s one strane Jelisejskih polja."[36]

Još jedno ime za krilati globus je links (Lynx). Reč je o „živom krilatom globusu haldejske magijske tradicije, koji simbolizuje sveopšti duh".[37]

Muzička rok-grupa Džurni (Journey – putovanje) takođe je koristila krilati globus na bar tri svoje slike na albumima.[38] Erik Bardžer (Eric Barger) zapaža da krilati globus „označava DEMONSKO BOŽANSTVO i sveprisutnost boga sunca Ra".[39] (hebrejski „Ra" = zlo)

Krilati Ra

Jedan simbol koji sadrži krilati globus u svome značenju je lik azota (Azoth) (videti sliku dole). U Drevnoj praktičnoj masoneriji saznajemo da je „Azot“ OKULTNI jezik za peti element.[40] Pajk objašnjava ovaj simbol:

„Na njemu se vidi trougao na ugaoniku, a oba se nalaze u krugu; iznad ove slike, na aždaji stoji ljudsko telo sa samo dve ruke, ali i dve glave – jednom muškom, a drugom ženskom. Pored muške glave nalazi se sunce, a pored ženske mesec, odnosno polumesec u krugu punog meseca. Ruka sa muške strane drži šestar, a sa ženske ugaonik...

Dvopolni lik predstavlja simbol dvostruke prirode koja se u staro vreme pripisivala božanstvu, kao onom koje se razmnožava i stvara, kao BRAHM i MAJI kod Arijanaca, i Oziris i Izida kod Egipćana. Kao što je sunce bilo muško, tako je mesec bio žensko; Izida je Ozirisu bila i žena i sestra. Šestar je stoga hermetički simbol Stvaralačkog božanstva, a ugaonik simbol produktivne Zemlje ili Univerzuma...

Stoga ŠESTAR, kao simbol Neba, predstavlja duhovni, intelektualni i moralni udeo ove dvostruke prirode čovečanstva, dok UGAONIK kao simbol Zemlje predstavlja njen materijalni, čulni i niži udeo.“[41]

Masonski pisac Džon Jarker dodaje: „Ovde simbolika jasno aludira na dvopolnu prirodu svih metala.“[42] Još jedan mason, Džon Sebastijan Marlou Vord (John Sebastian Marlow Ward), govori:

„Dvoglavi lik predstavlja prirodnog i ponovo stvorenog čoveka, koji je okružen sa sedam planeta i svojom levom nogom gazi aždaju koja je pognuta iznad krilatog globusa. Činjenica da lik u svojim rukama drži ugaonik i šestare, ukazuje na mogući međuodnos između ovih filozofa i masonskih cehova, dok naglašen način na koji se istupa prvo levom nogom dokazuje da je za njih ovaj mantrički znak imao veoma određeno

unutrašnje značenje. Možda aždaja koja je ovako napadnuta simbolizuje egzoteričnu religiju i popularne ideje ispravnog i pogrešnog, za koje su alhemičari mislili da ih treba zbaciti da bi svetlo sunca i planeta moglo opet da zasija svetu koji je obavijen tamom.“[43]

Otud neće biti nikakvo iznenađenje otkriti da se krilati globus, kao simbol besmrtnosti,[44] koristi i u jednom od masonskih stepena. Evo šta se dešava u velelepnosti 31. stepena prema masonskom autoru Reksu R. Hačensu:

„Odaja pravde. Egipćani su verovali da se aspekti čovekovog *ka*, ili dvojnika, mogu videti u materijalnom svetu. Takvo se objašnjenje davalo za čovekovu senku ili odraz u ogledalu. Ove fizičke manifestacije ka su za njih bile dokaz njegovog postojanja. Verovali su da *ka* prati telo u Boravište mrtvih, gde će mu se suditi i gde će odgovarati za životne vrline i poroke.

U zemlji Kemi (Chemi) živeo je arhitekta koji se zvao Keres (Cheres), što je lik koji je usvojio kandidat. Kada je on umro, njegov ka je sišao sa telom u Boravište mrtvih na sud. Mi sada idemo sa njim na njegov put i ulazimo na Sud za mrtve kako bismo videli kakav će biti usud ovog čoveka.

Na Istoku postoji prozračnost krilatog globusa sa dve zmije. U centru odaje stoje velike terazije. Na jednom tasu je vaza u obliku srca, a na drugom lik boginje istine i pravde Ma. Vaza u obliku srca predstavlja dela duše dok je bila u telu. Zapadno od terazija je odar na kome stoji predstava leša umotanog kao mumija sa kapicom na lobanji i posudom sa lotosovim semenjem pored glave. U svakom uglu odaje je stočić na kome je kadionica za paljenje mirisa. Za Egipćane je ovo bila Odaja dveju istina, čije ćemo značenje uskoro objasniti.

Egipatska božanstva prisutna u odaji su:

Oziris: Gospodar i Sudija mrtvima;

Atum: zvan ‘Otac duša’;

Ma: boginja istine i pravde čiji lik stoji na jednom od tasa terazija;

Tot: Pisar bogova;

Anubis: Vodič duša; sin Ozirisa preko njegove sestre Neftis;

Horus: Ozirisov sin, koji predstavlja upokojenje svome ocu;
Izida: Ozirisova žena i sestra, a Horusova majka;
Neftis: sestra Ozirisa i Izide, a Anubisova majka preko Ozirisa;

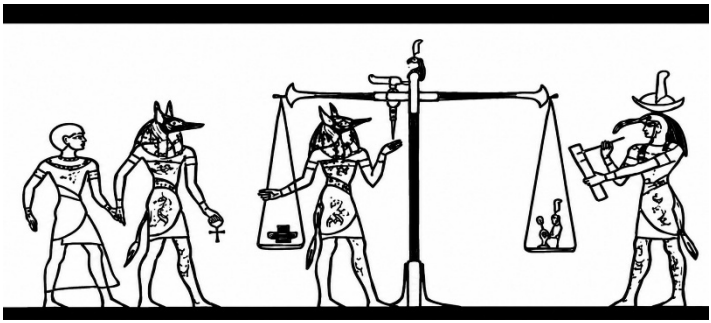

Inspektor inkvizitor, 31. stepen masonerije

Četiri Horusova sina: Kebhsenuf, Tau-mutef, Hapi i Amset.

Kandidat se uvodi u Sud za mrtve da mu se sudi za dela dok je bio živ i da bi se odlučilo da li zaslužuje da živi među bogovima. Njegov pratilac je Horus. Najpre govori Izida, Horusova majka, postavljajući pitanje čija je ka došla na sud.“[45]

Još jednom možemo videti paganizam koji toliko preovladava u masoneriji. Takođe možete videti da masone uče da ako njihova dobra dela nadmaše loša, onda će „živeti među bogovima“. Ovo je učenje koje je suprotno od Božje reči, jer nas naša dela nikada ne mogu spasiti. Druga poslanica Timotiju 1:9 spominje da nas Bog *„spase i uputi svetom*

zvanju, NE PO DELIMA NAŠIM, nego po svojoj nameri i blagodati koja nam je dana u Isusu Hristu pre merljivih vremena". U Poslanici Titu kaže se: *„On nas spase, NE ZBOG DELA PRAVEDNIH, koja bismo mi učinili, nego po svome milosrđu, i to krštenjem preporođenja i obnovljenjem po Duhu svetome"* (Titu 3:5). Svakako, posle samo nekoliko stihova nalazimo *„da oni koji su verovali u Boga (treba da) nastoje da čine dobra dela"* (Titu 3:8). Takođe znamo da mnogi ispovedaju i *„govore da poznaju Boga, a delima ga se odriču, jer su mrski i neposlušni i ni za kakvo dobro delo sposobni"* (Titu 1:16), ali nas samo dobra dela neće spasiti. Kao što je apostol Pavle napisao: *„Jer STE VI MILOŠĆU SPASENI, PO VERI. I to ne dolazi od vas; dar je to Božji, i ne po delima, da se niko ne bi pohvalio"* (Efescima 2:8-9). Međutim, kada se spasimo, poželećemo da se pokorimo Božjim zapovestima i da radimo za Njega iz ljubavi prema Bogu, ali nas samo naša dela ne mogu spasti. *„Tako i vera ako nema dela, mrtva je po sebi"* (Jakov 2:17).

Još jedan simbol sa krilima je krilati disk ili krilati sunčev disk. On je simbol boga neba[46] i „prvobitno se koristio u magiji".[47]

„Ovaj simbol vuče poreklo iz drevnog Egipta, gde je predstavljao esencijalni simbol – predstavu Horusa, boga sunca. Krilati disk se vekovima koristio kao predstava vrhovnog boga drugih paganskih kultova i društava. On je bio simbol boga Bala tokom Jezabeline vladavine, kao i bog zoroastrijanskog kulta, koga je osnovao Zaratustra, verski prorok iz Persije..."[48]

Rečnik simbola nas dalje informiše:

„**Disk**. Obeležje sunca, kao i neba. U Kini je 'sveti disk' simbol nebeskog savršenstva, a disk koji zapravo predstavlja nebo (disk od džade ili nefrita koji se zvao Pi) ima u sredini rupu. 'Krilati disk' je jedan od najšire rasprostranjenih drevnih simbola, koji se i danas koristi na znacima i obeležjima; u najdubljem smislu on predstavlja materiju u stanju sublimacije i preobražaja. Dve male zmije koje se često mogu videti pored diska su one iste zmije sa kaduceja, što aludira na uravnoteženost suprotstavljenih sila. Ali u ezoteričnijem smislu, krilati disk označava disk u pokretu – disk koji leti; stoga se on danas sasvim ispravno upotrebljava

na obeležjima pravljenim u doba u kome je ostvarena dominacija nad vazduhom i svemirom.“[49]

Krilati sunčev disk predstavlja različite bogove. Na primer, egipatski bog Behdeti se obično javlja u vidu krilatog sunčevog diska. „On se često pojavljuje u prizorima bitki iznad Faraona kao veliki soko raširenih krila...“[50] Krilati sunčev disk predstavlja i Horusa.[51] Kako saznajemo u *E-gipatskoj mitologiji*:

„Sunce je, kao veoma važno među egipatskim božanstvima, imalo mnogo imena, pa su i tumačenja njegovih funkcija varirala u ogromnoj meri. Kao sunčev disk zvao se Aten; kao izlazeće sunce ime mu je bilo Khepri, to jest velika buba kotrljan koja pred sobom kotrlja sunčevu loptu, baš kao što na zemlji pred sobom kotrlja kuglicu od balege u koju je položio jaja i iz koje će bujati život; dok se sunce penjalo ka zenitu zvalo se Ra, vrhovni bog Heliopolisa; a dok je zalazilo kao starac zvalo se Atum. Takođe se zvalo i Horus, a kada se ovaj aspekat kombinovao sa aspektom boga Ra kao Ra-Harakhte posmatralo se kao mlado sunce na horizontu, odnosno krilati sunčev disk.“[52]

Asirski bog sunca Šamaš je takođe bio predstavljan krilatim sunčevim diskom,[53] kao i Ašur (Asshur), asirski bog rata.[54]

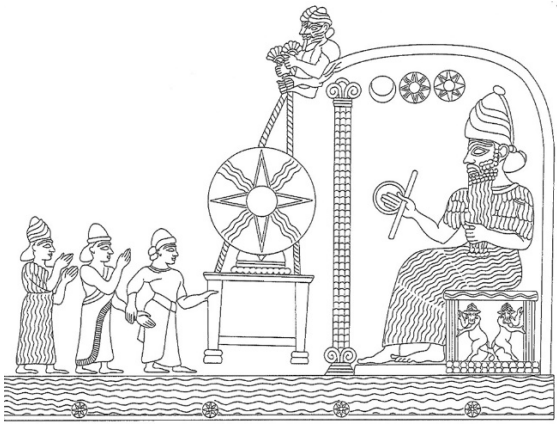

Izida

Krilati sunčev disk je takođe koristio osnivač Jehovinih svedoka Čarls Tejz Rasel (Charles Taze Russell). On je hteo da se krilati disk stavi na sve korice njegovih knjiga (što je kasnije skinuo Džozef Raderford (Joseph Rutherford).[55] Naravno, ne iznenađuje to što je Rasel koristio masonski simbol 33. stepena pošto je i sam bio mason.[56]

Postoje i brojna krilata bića. Egipatska boginja Izida (Izis) se često prikazuje sa krilima.

Potom postoji i krilata zmija (ili urej), simbol kraljevskog veličanstva.[57] Astečki bog Kvecalkoatl (Quetzalcoatl), predstavljan je kao uspravljena pernata ili krilata zmija. „Zmija je predstavljala simbol mudrosti, a kada se nalazila u uspravnom položaju to je značilo da je mudrost dobila krila i da je postala duhovna mudrost ili prosvetljenje.“[58]

Egipatska boginja Uazit je takođe predstavljena kao krilata zmija.[59]

Još jedna egipatska boginja, Buto, simbolizovana je u vidu krilate kobre. Ona je bila faraonova zaštitnica.[60] *Nova Larusova enciklopedija mitologije* (New Larousse Encyclopedia of Mythology) objašnjava:

„Buto je bila zmijska boginja, često predstavljana u vidu kobre, ponekad sa krilima, a ponekad sa krunom. Ona je takođe često predstavljana kao žena koja nosi – bilo direktno na glavi ili na ukrasu za glavu u obliku lešinara – crvenu krunu Severa, čija je bila zvanična zaštitnica, dok je Nekhebet bila zaštitnica bele krune Juga.“[61]

U bliskoj vezi sa krilatom zmijom je i krilata aždaja.

„Aždaja nosi simboličko značenje za mnoge ljude, mada joj svako dodeljuje različito značenje. Za neke ona označava veliku mudrost i besmrtnost, dok za druge predstavlja simbol dobre sreće. Treći pak aždaju znaju kao moćnog i dobronamernog prijatelja.“[62]

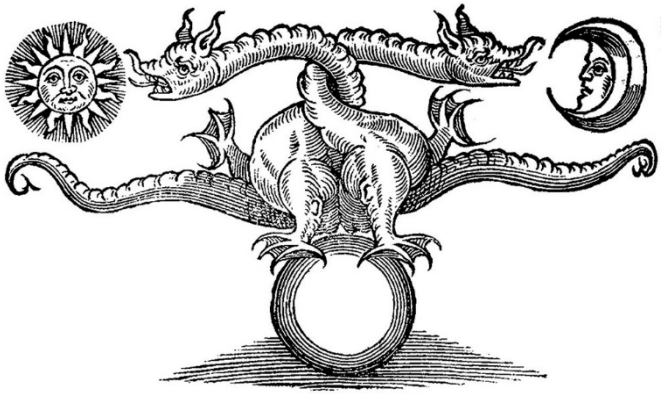

Jedan katalog slika aždaja koje igraju nudi „poster zlatne aždaje“. Oglas ovako kaže: „Zlatna krilata aždaja izlazi iz uzburkanog mora.“ Zmija i aždaja su zapravo simboli Sotone.[63]

U vezi sa aždajom je i vivern (wyvern). Reč je o biću koje se obično „predstavlja kao stvorenje na dve noge sa krilima, koje liči na aždaju“.

Pegaz je još jedna krilata životinja koja je danas prilično popularna. Predstavlja se kao leteći konj ili konj sa krilima. Fil Filips (Phil Phillips) kaže: „Jednorog i krilati konj (Pegaz) predstavljaju zajedničke neopaganske simbole. Oni se izvode iz grčke i rimske mitologije, gde ih uglavnom jašu bogovi i boginje.“[64]

„Pegaz, koga je posedovao Belerofon (Bellerophon), bio je zapravo krilati konj, neumoran kada je letenje u pitanju: leteo je kroz vazduh brzinom vihora. Grci su verovali da je Pegaz ponikao iz Gorgonine krvi nakon što ju je ubio Persej, još jedan legendarni lik. Pegaz je dobio moć letenja kada je na njega stavljena zlatna uzda. Nakon smrti svog gospodara, koju je Pegaz namerno izazvao, on je otišao da živi u štalama Zevsa, boga munja i gromova. Pegazov posao je bio da odnese munje i gromove Zevsu kad god je trebalo.“[65]

Prema objašnjenju jednog istraživača:

„Pegaz ili krilati konj, potiče iz grčke mitologije kao simbol Pega, vodenih sveštenica. Za Pegaza se pričalo da je sin boginje meseca Meduze. Njegova potkovica je imala oblik polumeseca, što je danas još jedan nju ejdž i okultni simbol. Pegaz se danas vidi u dečjoj crtanoj seriji ‘Ši-Ra’ (engleski – She-Ra, odnosno ‘ženski bog Ra’, prim. prev.), a kristalni pegazi su uobičajene amajlije i dekorativni elementi u domovima nju ejdžera.“[66]

Zarad pojašnjenja, jedna priča spominje Gorgonu, a druga Meduzu. Ovde nema kontradikcije, jer su postojale tri Gorgone koje su bile sestre, a jedna od njih je bila Meduza.[67] Posejdon je zaveo Meduzu u Atininom hramu. Ova se zbog toga naljutila i „pretvorila Meduzinu kosu u zmije. Kada je Persej odrubio glavu Meduzi, krv koja je istekla iz rane rodila je Hrisaora (Chrysaor) i konja Pegaza“.[68]

Hronos je još jedan bog koji se ponekad predstavlja sa krilima. Hronos, Horus i Saturn se zajednički smatraju „bogom vremena“.[69]

Hronos (koji se takođe na engleskom može pisati i Kronus, Cronus, Chronus, Chronos, Cronos i Kronos), odakle potiče i reč „hronologija“,[70] bilo je grčko, a Saturn rimsko ime za istog boga.[71] Masonski pisac Dž. S. M. Vord kaže nam u svojoj knjizi *Masonerija i drevni bogovi* da je Saturn „Sotona, Kušač, ili bolje rečeno Ispitivač“.[72] Elifas Levi tvrdi da se „za dela prokletstva i smrti brinuo Saturn“.[73] Stoga nije čudno što se Saturn zove „Gospodar smrti“.[74] Zapravo, njemu su se prinosile i ljudske žrtve.[75]

Masonski pisac Robert Mekoj (Macoy) otkriva da su neki ljudi verovali:

„... da je Bal bio Saturn u Grčkoj i Rimu, kao i da je postojalo veliko podudaranje između obreda i prinošenja žrtvi Saturnu i onoga što Biblija govori o žrtvama prinošenim Balu.“[76]

H. P. Blavatski takođe potvrđuje da je SATURN BEL ILI BAAL .[77] Biblija je na brojnim mestima osudila klanjanje Balu. Kad god bi ljudi napustili pravog Boga, okretali bi se da poštuju lažne bogove, i to obično Bala. Otišli su toliko daleko da su čak i svoju decu spaljivali i žrtvovali Balu: *„Izgradili su obredne uzvišice Balu i u vatri spaljivali svoje sinove, prinoseći ih Balu kao žrtve paljenice, što ih nikad nisam uputio, niti sam o tome govorio, niti mi je to na um palo“* (Jeremija 19:5). Još neki od stihova koji se tiču odvratnog poštovanja Bala su: Sudije 2:11,13; 3:7; 8:33; 10:6,10; 1. Samuilova 7:4; 12:10; 1. Kraljevima 18:18; 22:53; 2. Kraljevima 17:16; 21:2-3; 2. Dnevnika 17:3; 24:7; 28:2; 33:3; Jeremija 11:13,17; 23:13; 32:29 i 35.

Osim toga, SATURN je bio poznat kao bog SET.[78] Sećate li se Seta, „egipatskog boga zla“,[79] o kome smo ranije govorili?

U drevnoj mitologiji je održavan praznik u Saturnovu čast, a zvao se saturnalije.[80] „PROSTITUCIJA I SLOBODNO SEKSUALNO OPŠTENJE u hramu... bili su najizraženiji tokom rimskih saturnalija.“[81] Ovaj praznik je takođe proslavljao zimsku kratkodnevnicu,[82] koja se i danas obeležava kod veštica i masona.[83]

Saturn „je predstavljen kao starac pogrbljen od starosti koji nosi kosu u desnoj ruci“.[84] Saznajemo da je „kosa takođe simbol žetve – odnosno obnovljenih nada u ponovno rođenje“[85] ili REINKARNACIJE.

Kosa je takođe simbol vremena.[86]

„Vreme je predstavljeno kao starac sa krilima, kosom i peščanim satom, koji raspliće uvojke devici koja plače“.[87] Ponekad je čak i sam peščani sat nacrtan sa krilima.

Verovatno ste videli Hronosa na televiziji i na drugim mestima, a da niste ni bili svesni šta je predstavljeno. Najveće šanse da se vidi Hronos (ili Saturn) su na kraju stare ili početkom nove godine. Hronos je starac koji napušta staru godinu, a beba koja puzi (odnosno donosi novu godinu) predstavlja ponovno rođenje boga.

Uzgredno, Saturn je takođe predstavljen u vidu glave jarca![88] Da li vas to podseća na Mendesovog jarca u obrnutom pentagramu o kome smo ranije govorili? Trebalo bi!

Još jedan praznik koji koristi boga sa krilima kao svoj simbol jeste Dan zaljubljenih (Dan svetog Valentina). U *Kratkom rečniku mitologije* (Short Dictionary of Mythology) nalazimo:

„**Kupidon**, bog ljubavi, sin Jupitera i Venere, predstavljen je kao GOLO dete sa krilima, naoružano lukom i strelama. Na ornamentima je uglavnom predstavljen u nekoj dečijoj zabavi i razonodi.. On je mogao,

kao uostalom i drugi bogovi, da poprimi različite oblike. U Eneidi je predstavljen u vidu Askanija, na zahtev svoje majke, i to kako ide na Didonin dvor gde je kraljicu nadahnuo ljubavlju.“[89]

Još jedno ime za Kupidona je Eros.

„Eros je bio najmlađi od svih bogova; on je bio dete sa krilima, ljupko ali i neposlušno, čije su podvale i hirovi izazvali mnogo patnji među ljudima i bogovima. Bio je naoružan lukom i strelama čiji bi ubod izazivao vatrenu strast u svakom srcu. U svojoj zlobi nije poštovao ni sopstvenu majku, pa je Afrodita morala ponekad da ga kazni time što mu je oduzimala krila i tobolac. Ipak, on je uglavnom bio njen odani sluga. Pomagao joj je sa toaletom i bio joj svuda pratilac.“[90]

„Kupidon je često naslikan kako ispaljuje strele u srca nesrećnih žrtvi. Kupidon se i danas još uvek prikazuje na čestitkama za Dan zaljubljenih, u pozorišnom dekoru i sl. – obično je go, sa krilima, i naoružan lukom i strelom.“[91]

Kao što smo upravo spomenuli, Kupidon (Eros) je bio Venerin (Afroditin) sin. Od Erosa nam dolazi reč „erotski“, a i Venera je takođe smatrana za rimsku boginju erotske ljubavi. Zapravo i reč „venerična bolest“ je izvedena iz Venerinog imena.[92] Takođe i luk i strela koje nosi Kupidon imaju seksualnu konotaciju. U *Rečniku simbola* saznajemo da luk i strela „označavaju sunčevu energiju, njegove zrake i njegove oplođujuće i pročišćujuće moći. Slična je i simbolika luka, samo što je složenija, budući da sadrži ‘sponu’ između luka i njegovog stabla“.[93]

Kupidon nije nikakav ljupki, mali, nestašan bog koji stvara zaljubljene parove. On je bog (zapravo demon) vulgarnosti i nepristojnosti – ali je predstavljen na simpatičan način, prerušen veoma nevinim izgledom. Naše društvo je veoma poplavljeno i zasićeno paganizmom. On je postao toliko uobičajen da ga više ni ne primećujemo. Jednostavno ga prihvatamo kao deo života ni ne shvatajući koliko samo vređamo Boga time što koristimo i propagiramo pagansku simboliku i pravimo idole od

razvratnih, izopačenih i opakih paganskih bogova i boginja.

„A mudrost odozgo je najpre čista, zatim mirna, umerena, pomirljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, bez pristrasnosti i licemerja“ (Jakov 3:17).

Dva mitološka stvorenja koja imaju krila su sfinga i grifon (polulav-poluorao).

Evo još nekoliko simbola sa krilima koji se javljaju u masoneriji, okultnom, itd.

13. Simboli organizacija

Mnoge organizacije na svoje logotipe stavljaju okultne simbole. Neke od ovih simbola pojedine grupe koriste možda u naivnosti, ali mnoge druge znaju tačno značenje simbola koje biraju. U stvari, neke organizacije čak sa ponosom govore o logotipu koji su izabrale. Na primer, grupa rozenkrojcera koja se zove *Drevni i mistički red ružinog krsta* (AMORC – Ancient and Mystical Order of the Rosae Crucis) veoma detaljno objašnjava hermetički ružin krst. Oni delom kažu:

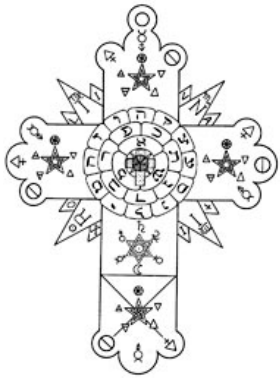

„Ovde prikazani složeni simbol zove se alhemijski i hermetički ružin krst i predstavlja vrlo star MISTIČKI simbol. Sastavljen je od dva ružina krsta koji su spojeni u jedan: mali ružin krst u centru – predstavnik čoveka, mikrokosmosa – je i središnja tačka veće ruže koja se nalazi u srcu velikog krsta i predstavlja simbol makrokosmosa. Na četiri kraja velikog krsta ispisana su tri ALHEMIJSKA simbola: živa, sumpor i so. Na vrhu krsta je živa smeštena u sredini, sumpor na levoj, a so na desnoj strani. Na drugim krajevima krsta simboli su ispisani redoslednom koji je u skladu sa EZOTERIČKOM tradicijom.

Takođe se na svakom kraku pored alhemijskih simbola nalazi i simbol PENTAGRAMA. Ova petokraka figura jeste simbolička predstava samog ružinog krsta – pobede suštastvenosti nad četiri alhemijska elementa. Točak na vrhu svakog pentagrama predstavlja tu suštastvenost...

Na donjem kraku ove figure, ispod velike ruže, nalazi se HEKSAGRAM – simbol makrokosmosa – koji je sastavljen od dva trougla koji se prepliću. Pored njegovih krakova je iscrtano šest planeta, prema staroj ASTROLOŠKOJ tradiciji: na dnu se nalazi mesec, njemu zdesna je Venera,

a potom redom idu Jupiter, Saturn, Mars i Merkur. U centru heksagrama se nalazi SUNCE. Redosled po kojem su raspoređeni ovi simboli usklađen je sa određenim KABALISTIČKIM RITUALIMA.

Donji deo najdužeg kraka je podeljen na četiri sekcije dvema dijagonalnim linijama. Ove sekcije su obojene prema četiri boje Malkuta (Malkuth) sa kabalističkog 'Drveta života'. Četiri grupe od po tri zraka koji izlaze iz sredine velikog krsta simbolizuju božansku svetlost. Slova koja su upisana na svaki središnji zrak daju INRI, a ta kombinacija prema istoričaru rozenkrojcera Fr. Vitemansu (Wittemans) predstavlja latinski moto koji znači 'priroda se obnavlja vatrom'. Slova na manjim zracima predstavljaju imena za obrede PRIZIVANJA latinskog, egipatskog i grčkog porekla.

Broj latica velike ruže na krstu je 22, što predstavlja broj slova u hebrejskom kabalističkom alfabetu. Spoljašnji krug od dvanaest latica predstavlja dvanaest pojedinačnih slova ovog alfabeta, a naročito dvanaest znakova Zodijaka. Sledeći krug od sedam latica simbolizuje sedam duplih slova – a naročito sedam ASTROLOŠKIH planeta. Krug koji je skroz unutra, a ima tri latice, predstavlja tri maternja slova – vazduh, vatru i vodu.

U središtu velike ruže nalazi se mikrokosmički ružin krst – razvijena KOCKA sa ružom od pet latica u svome središtu. Četiri zupca izlaze iz pozadine ovoga krsta, pokazujući na četiri pravca u svemiru.

Kompletni simbol 'enciklopedijskog' ružinog krsta označava svu veličanstvenost, silu, lepotu i zaštitu Rozenkrojcerskog reda."[1]

Gornji opis je naprosto prepun OKULTNIH konotacija. Bilo bi suviše detaljno da o tome govorimo ovde, ali želimo da ukažemo na tri stvari. Pre svega, spominje se reč „alhemija". U knjizi *Moć veštice* (Power of the Witch) koju je napisala Lori Kebot otkrivamo:

„Veštice (magovi) se zovu mnogim imenima – šamani, mudraci, vračevi, ALHEMIČARI, mistici, parapsiholozi. Međutim, bez obzira na imenovanje, ovi ljudi koji se bave magijom imaju među sobom nešto zajedničko, a to je jedinstven odnos sa prirodom, sa božanstvom i sa ljudskim društvom."[2]

Kebot na drugom mestu kaže:

„Naučna tradicija (veštičarenje) se bazira na hermetičkim pricipima koji su paralelni sa principima nove parapsihologije. Oni vuku svoje poreklo od učenja Hermesa, koji je Egipćanima bio poznat kao Tot, a Rimljanima kao Merkur... Zapravo, HERMES je po svoj prilici bio univerzalni indoevropski bog koji je PODUČAVAO ASTROLOGIJU, ALHEMIJU, KAO I MNOGE MAGIJSKE VEŠTINE KOJE SE NALAZE U SRCU VEŠTIČJEG ZANATA. Po svoj prilici je svuda učio univerzalne istine, jer se čak javlja i među domorodačkim Amerikancima u vidu bogova prevaranata Gavrana, Kojota i Zeca.“[3]

Lako možemo videti da se veštičji zanat služi alhemijom. Naravno, alhemija je takođe bitna i u masoneriji. Na primer, na 21. stepenu masonerije inicijatima kažu sledeće:

„Hermetički filozofi se takođe mogu zvati i spekulativni alhemičari. Ime ‘hermetički’ potiče iz tradicije da je osnivač alhemije bio Egipćanin (Tot) koga su Grci zvali Hermes Trismegistus, odnosno Trostruko veliki Hermes, identifikujući ga sa svojim Hermesom, a rimskim Merkurom.

Alhemičarska tradicija se najbolje može razumeti ako se oni koji je praktikuju podele na dve grupe: prva grupa, koju možemo nazvati ‘operativni alhemičari’ je zaista verovala da je moguće pretvarati metale. Njihov cilj je bio da pretvore osnovne metale, kao što su olovo i bakar, u srebro i zlato i da se tako obogate. Druga grupa, ‘špekulativni alhemičari’ bili su mistici koji su govorili da alhemija nije nauka o pravljenju zlata, već DUHOVNA NAUKA REGENERACIJE I SVETA VEŠTINA POSVEĆENA TUMAČENJU MISTERIJA BOGA i života. Kada govorimo o alhemiji u masoneriji mislimo na ovu drugu grupu.“[4]

Sećate li se Hermesa, Merkura i Tota o kojima smo ranije govorili? To su sinonimi za Sotonu, kako kaže okultista Helena Petrovna Blavatski.[5]

Masonska knjiga Most ka svetlosti kaže: „28. stepen masonerije je čista filozofija i najmističniji je od svih. Na njemu se objašnjavaju načela NUMEROLOGIJE, ASTROLOGIJE I ALHEMIJE.“

Delo *Misterije mišljenja, prostora i vremena* (Mysteries of Mind, Space and Time) kaže:

„Bilo je normalno pretpostaviti da, kada bi ČOVEK MOGAO DA SEBE ZAISTA UČINI BOGOLIKIM, on bi onda stekao moć da pretvara niže metale u zlato preko apsolutno istih procesa kojima je ono nastalo unutar Zemlje. Ovo verovanje je izraženo na Smaragdnoj ploči, za koju se veruje da ju je napisao bog Tot, koji je navodno naučio stare Egipćane prirodnim naukama i veštini pisanja. (Grci su identifikovali Tota sa jednim oblikom njihovog boga Hermesa – Hermesom Trismegistusom, odnosno 'trostruko velikim'. Otuda i termin 'hermetička veština' za alhemiju.)

Svi ovi različiti putevi su se spojili: prvobitno verovanje, da je potraga za načinom da se pretvore osnovni metali u zlato obuhvatala sled božanskih radnji, razvilo se u verovanje da je VAŽAN DEO ALHEMIJE NASTOJANJE DA SE POSTANE POPUT BOGA — 'kako gore, tako i dole'. Iz ovoga nesumnjivo potiče i uverenje da je KRAJNJI ISHOD ALHEMIJSKIH ISTRAŽIVANJA DA SE DOĐE DO VEČNOG ŽIVOTA...

Na nižim nivoima taoističke prakse, mešanje jina i janga se moglo postići kontrolisanim polnim odnosom; napredniji mistici su praktikovali različite procedure u meditaciji, čija je svrha bila da dovedu do svojevrsne 'destilacije' janga unutar tela. Ovakva praksa je obično bila poznata kao 'seksualna alhemija'."[6]

U Rečniku misticizma stoji objašnjenje da se „hermetičko" sada „koristi u opštem značenju OKULTNO ili ezoteričko... Takođe, kao imenica znači učenika ili onog koji se bavi alhemijom ili OKULTIZMOM ili ezoteričkom naukom".[7]

Još jedna knjiga, Ilustrovana istorija magije i natprirodnog (A Pictorial History of Magic and the Supernatural) napominje: „Grci su verovali da je Hermes Trismegistos začetnik OKULTNE FILOZOFIJE, odnosno MAGIJE. Zapravo, reč je bila o složenoj ličnosti – pola Hermes, a pola egipatski bog Tot."[8]

Okultista i psiholog Karl Jung dodaje: „Alhemija je, sa druge strane, veličala najgnusnije kršenje zakona – incest, u vidu simbola jedinstva suprotnosti, nadajući se da će na takav način povratiti zlatno doba."[9]

Čini nam se vrlo interesantno to što nalazimo u *Okultnom* (The Occult): „Treba imati na umu da je psiholog Jung... smatrao otkriće

alhemije jednim od najvećih intelektualnih avantura svog života...“[10] On je takođe „smatrao ALHEMIJU PRETHODNIKOM SAVREMENE PSIHOLOGIJE...“[11]

Drugi nazivi za alhemiju (osim hermetičke veštine) su spagirička veština (spagyric art)[12] i vai-tan (wai tan).[13]

Vratimo se na objašnjenje AMORC-ovog logotipa iz drugog razloga. Primetite da je dvaput spomenuta „suštastvenost“. Mason, okultista i crtač Bafometa, Elifas Levi, daje komentar: „Zvezda vodilja je ista ona blještava zvezda koja predstavlja simbol u svim inicijacijama. Za alhemičare ona je znak SUŠTASTVENOSTI, za magove je ona velika misterija (arkanum), a za kabaliste sveti PENTAGRAM.“[14]

Kao treća stvar, spominje se Kabala. Ukratko, Kabala:

„... pretpostavlja da reči, znakovi i brojevi imaju magičnu moć i da postoji mogućnost da se kroz poznavanje ove moći predviđaju budući događaji i utiče na njih. Kabala je priznala i moć amajlija, magičnih formula, prizivanja duhova i drugih natprirodnih postupaka.“[15]

U članku pod naslovom „Jung i Kabala“ saznajemo:

„Kabala je jedan od najstarijih filozofskih sistema na zapadu. NA NJOJ SE TEMELJI VEĆI DEO ASTROLOGIJE, TAROTA, ALHEMIJE, NUMEROLOGIJE, MITOLOGIJE I RITUALNE MAGIJE.“[16]

Knjiga pod naslovom *Magijske veštine* (Magical Arts) tvrdi: „Poput većine okultnih sistema u okviru evropske tradicije visoke magije, KABALA JE IMALA I VRADŽBINE čija je svrha bila da navede nevidljivu grupaciju duhova da sprovede u delo magove želje.“[17]

Zapravo, u Rečniku misticizma saznajemo da je KABALA „OSNOVNI ELEMENT U VEĆINI OKULTISTIČKIH ŠKOLA“.[18]

Tako bi sada trebalo da imamo malo jasniju predstavu o okultizmu koji je naširoko predstavljen na logotipu rozenkrojcera. Možemo videti da je čovek koji je osmislio taj logo tačno znao šta radi. Takođe možemo videti da su rozenkrojceri očekivali jedan svetski poredak i jednu svetsku religiju. Pogledajmo šta se pojavilo u *Rozenkrojcerskom pregledu* (The Rosicrucian Digest) juna 1941. godine:

„Mi predviđamo da će mistički panteizam biti religija sutrašnjice...

Neće biti crkava, već samo jedne crkve... Pošto je zemlja čovekovo stanište, ona je takođe i zajednička imovina za sve ljude... Svetska država će izgraditi i održavati bolnice, sanatorijume i klinike... Lekare će plaćati država i ona će koristiti čitavu njihovu profesionalnu službu... Svaki građanin će uživati ove zdravstvene usluge i zaštitu... Kvote će biti stavljene na sve profesije, u svakoj od zona Svetske države."[19]

Na sledećoj strani možemo videti još nekoliko rozenkrojcerskih simbola.

Okultni tržni centar, koji prodaje ljudske kosti, za svoj logotip ima uljanu lampu. Oni objašnjavaju:

„Naš logo je crtež uljane lampe od fine bronze. Devet ih je napravljeno za Red zlatnog svitanja Alistera Kroulija (OTO). Lampu je nacrtao Arkon Daraul na 226. strani knjige 'VEŠTICE I ČAROBNJACI' (WITCHES AND SORCERERS). Jedna se nalazi u našoj ličnoj kolekciji predmeta za magijske veštine."[20]

Oni dodaju da ova „čarobna lampa" „predstavlja zemlju, vatru, vazduh, vodu. Znak paganskog okultiste, usamljenog putnika mudrog na putevima kosmosa... (Za dodatne informacije videti 'Čarobni krug – njegova uspešna organizacija i vođstvo', napisan od strane velečasnog Jedža Nomolosa (The Magic Circle; Its Successful Organization & Leadership, Rev. Yaj Nomolos)".[21] Nomolos je inače član Satanske crkve.[22]

Savet Parlamenta svetskih religija (CPWR – The Council for a Parliament of World Religions) takođe opisuje logo koji koristi. Izdanje iz novembra 1993. Žurnala CPWR (CPWR Journal) objavljuje:

„Pre pet godina, kada je Hajd Parker Leri Dženijak (Hyde Parker Larry Janiak) napravio simbol jedinstva za Parlament svetskih religija, on je verovao da će jednoga dana ljudi Čikaga moći da vide šta je napravio. Nije ni znao da će njegov simbol postati poznat ljudima širom sveta. 'Veoma sam srećan i nadam se da će ovaj simbol pomoći da se ujedine svetske religije', rekao je 55-godišnji Dženijak...

Nakon istraživanja tradicionalnih religijskih simbola, Dženijak je za

dve sedmice razvio svoj simbol jedinstva. Simbol je kružnog oblika nazvan mandala. Kako je Dženijak rekao, mandala simbolizuje savršenost i jedinstvo.

Crtež po Dženijaku predstavlja 'sunce čiji su zraci u obliku dužica Božjeg oka'. Simbol se zasniva na drevnim poetskim duhovnim konceptima: svevidećem Božjem oku; vatri, plamenu i suncu kao izvoru čitavog života na zemlji; suncu kao hrani i izvoru života na zemlji, i na jednom plamenu sveće, kao što kaže poslovica: 'Upali jednu sveću umesto što proklinješ tamu'.

Središte je okruženo sa devet pojedinačnih plamenova, koji prema Dženijaku predstavljaju različite puteve SVETSKIH RELIGIJA, KOJE SVE DOLAZE IZ ISTOG DUHOVNOG IZVORA."[23]

Još jednom možemo videti da je dizajner ovog logotipa tačno znao šta radi. Čak je rekao da je simbol MANDALA. Ipak, da bismo dobro razumeli šta je Dženijak imao na umu, potrebno je da otkrijemo šta je mandala. U knjizi *Tantrički misticizam Tibeta* (The Tantric Mysticism of Tibet) saznajemo da koncept jin-janga obrazuje osnovu mandale.[24] Ovo je interesantno budući da smo već videli okultnu simboliku jinjanga.

Jedan časopis nam kaže: „Reč mandala može se sa sanskrita prevesti kao ČAROBNI KRUG. Kada ispunimo krug bojom, oblicima i simbolima, to može biti MAGIČAN doživljaj."[25]

Jedna nju ejdž organizacija, opisujući jednu od njihovih radionica, kaže:

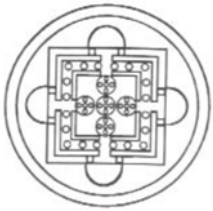

„Vežbaće se tehnike vizuelizacije, meditacije i disanja u boji... Svi će se ovi faktori upotrebiti kada svako bude pravio sopstvenu mandalu...

Sanskritska reč mandala, što je obično krug, predstavlja MISTIČKI crtež. U istočnjačkoj filozofiji se koristi kao tačka za koncentraciju. Smatraju je 'mašinom moći', za koju mnogi veruju da poseduje talismanske osobine i da zrači silu koja projektuje kvalitete koji su povezani sa njom, odnosno za šta je i napravljena, na primer za mir, isceljenje, zaštitu, itd."[26]

Jedan katalog iz Teozofskog društva (Theosophical Society) kaže:

„Reč mandala potiče iz Sanskrita, a znači sveti ili magični krug. Strukturu mandale određuju tri principa u rasporedu: središte, zračenje koje proističe iz njega i periferija kruga. Centar predstavlja MISTERIOZNU DUHOVNU SILU, odnosno mesto rođenja čitave egzistencije u prostoru i vremenu. Zračenje dolazi iz centra kruga ka njegovoj periferiji, čime ujedinjuje unutrašnje i spoljašnje. Naš put ka samospoznaji može voditi u centar bića. I tamo možemo otkriti smirenu usredsređenost i isceliteljsku energiju terapije bojama."[27]

U *Priručniku za boje u jogi* (A Color Guide to Yoga) saznajemo da svaki detalj mandale ima DUHOVNO značenje.[28] Ova knjiga još kaže: „Mandala je crtež u kome vas čitava šema vodi ka centru. Skoncentrisan pogled u mandalu vam pomaže da usredsredite svoje misli i dovodi vas do traženog stanja usmerene koncentracije."[29]

Lori Kebot ponosno govori:

„Na mnogim stranama (svoje Knjige senki) nacrtala sam male pentagrame, kao što to činim kada se potpisujem u pismima i na dokumentima. Verujem da je pentagram jedan od najstarijih geometrijskih simbola poznatih čoveku. On se sastoji od PETOKRAKE ZVEZDE UNUTAR KRUGA I PREDSTAVLJA KLJUČNI SIMBOL ZANATA. TO JE VEŠTIČJA MANDALA, geometrijski crtež čitave egzistencije, koji sadrži i tvorca (creatrix)

i tvorevinu.“[30] Još jedna knjiga daje objašnjenje:

„Mandala je poznata kao ‘crtež moći’ poteklog iz tantričkog budizma, čiji je cilj da izmeni svest i probudi kundalini energiju u čoveku, tako dovodeći do ‘prosvetljenja’ ili shvatanja ličnog božanskog karaktera.“[31]

Tako možemo videti da je Dženijak znao tačno šta radi kada je crtao logo za Savet Parlamenta svetskih religija.

Sledeći logo koji ćemo pogledati je iz časopisa *Svetionik* (The Beacon). Postoji članak koji ide uz ovaj simbol i objašnjava ga, a nosi naslov „Nju ejdž simbol“ iza čega stoji zvezdica, a napomena glasi: „Ovaj duboko EZOTERIČKI simbol se sada nalazi na koricama Svetionika“. Članak je napisao Foster Bejli, mason 32. stepena[32] i suprug Elis Bejli (osnivač izdavačke kuće „Lucifer“ (Lucifer Publishing Company),[33] koja se sada zove kompanija „Lucis“ (Lucis Trust), jedan od ogranaka Teozofskog društva).[34] Bejli daje opširno objašnjenje:

„Ovaj simbol je postavljen u beskrajno plavo polje, koje označava sferu životnog izražaja našeg sunčevog Logosa, za kog se kaže da je tamnoplavi, drugi zrak Logosa. Snaga i kvalitet njegovog prožimajućeg života održava i uslovljava sve unutar sunčevog sistema, uključujući i život i sudbinu našeg planetarnog Logosa, Sanat Kumare. Reč je o najmoćnijem činiocu koji smo u stanju da mentalno dokučimo.

Zlatni disk, preko koga su postavljeni trougao i zvezda, simbolizuje sveobuhvatnu pozadinu našeg života na ovoj planeti. Sanat Kumara može da gleda kroz njega... O njemu se govori u toj najdrevnijoj od svih mantri, Gajatri: ‘Razotkri nam lice pravog duhovnog Sunca, koje je sakrio disk sa zlatnom svetlošću, da bismo saznali istinu.’

Iza čitavog simbola, šireći se izvan diska sa zlatnom svetlošću, pomalja se kosmički krst, koji se nalazi u svesti velikana na tom dalekom Suncu, Sirijusa...

Neke od ovih sila su delimično na raspolaganju u odaji Šambalovog saveta (Shamballa)... Naš simbol se dotiče samo nekoliko ovih novih snaga i sadrži mešavinu i starog i novog doba...

Trougao koji stoji preko diska je žute boje, jer je to boja budija

(buddhi). Hijerarhija funkcioniše na takozvanoj budičkoj ravni, a sile ovog trougla na tom mestu prodiru u naš planetarni život. Ovaj trougao obrazuju tri velika vanplanetarna entiteta (demona!) koji sada pomažu Plan za planetu...

Jedan od ova tri velika bića nam je poznat kao Gospod Buda... Od sve trojice on je najbliskiji Hristu. On stoji sa desne strane Hristu i stoga se predstavlja u donjem desnom uglu trougla.

U donjem levom uglu stoji veliko Biće koje nosi moć sunčeve ravnoteže; koje je sada nanovo na raspolaganju Sanat Kumari. O njemu gospodar Đual Kal govori kao o 'duhu ravnoteže' i 'duhu mira', 'miru koji prevazilazi svaki razum'...

Na vrhu ovog novog i jedinstvenog trougla stoji taj Avatar sinteze... Njegov prodirući uticaj ubrzava čovekovo razumevanje toga da zapravo živimo u jednom svetu kao jedno čovečanstvo sa zajedničkom sudbinom...

Na trougao sila novog doba dodata je petokraka zvezda Hrista... Staro i novo se moraju spojiti. Problem nije boriti se da se ubije staro, već na mudar način i u pravo vreme INFILTRIRATI novo u kotao našeg vremena.

Naš simbol samim tim povezuje dve ere i ispravno oslikava Hristovo delo danas, i sile koje On mora imati. Tačka u centru je mesto gde stoji Hrist. Reč je o centru zvezde, centru trougla i centru diska zlatne svetlosti.

Iz tog centra radi On, a dok radi pomalja se krst novog doba. Ovo je krst sa jednakim kracima koji odražava svoj kosmički arhetip i koji će na osnovu onoga što jeste postati krst čovečanstva u danima koji dolaze. On simbolizuje uravnoteženi život ispunjen ispravnim odnosom sa Bogom preko težnje Njemu, kao i ispravan odnos sa čovekom preko služenja drugima i deljenja sa njima. Napokon ćemo znati i živeti po činjenici da ništa zapravo ne pripada bilo kom pojedinačnom čoveku."[35]

Gornji opis je prepun okultne terminologije za čije bi objašnjenje bila potrebna zasebna knjiga. Međutim, treba ukratko reći nekoliko stvari. Treba ukazati na to da kada Bejli govori o „Hristu", on ne misli na

Isusa Hrista iz Biblije. Nju ejdžeri uče da je svako Hrist. Oni veruju i da je Lucifer bio Hrist. Na primer, časopis Teozofskog društva Lucifer (koga uređuju Helena Petrovna Blavatski i Eni Besant (Annie Besant)) piše sledeće: „'Ja Isus... sam svetao, odnosno Zvezda Danica', (...Lucifer).“ Oni dodaju: „Lučonoša je Zvezda Danica ili Lucifer; 'a Lucifer nije profana ili sotonska titula. To je latinska reč Luciferus – onaj koji donosi svetlost, Zvezda Danica...'“[36]

Osim ovoga, Sirijus se spominje u objašnjenju logotipa koje je upravo izneto. „Vekovima je većina okultista i učitelja ezoterije držala da je Sirijus mesto gde živi LUCIFER sa svojom hijerarhijom. U hrišćanskoj terminologiji, Sirijus je jednostavno reč koja označava 'pakao'.“[37] U knjizi pod naslovom *Sirijus* nalazimo:

„Eufraćani, Persijanci, Feničani i ljudi iz vedske Indije su nazivali Sirijusa vođom, dok su Rimljani znali Sirijusa kao Janitor Lethaeus, odnosno čuvara pakla, a obe ove titule mogu podsetiti na Anubisa, egipatskog boga koji je vodio preminule kroz podzemni svet. Egipćani su i sami poštovali Sirijusa i pod nekoliko drugih imena, među kojima su Sothis, Sothi, Sept, Sepet, Sopdet, Sot i Sed.“[38]

Zanimljivo je primetiti da je i Venera „postala boginja Pseće zvezde, Sirijusa...“[39] Venera je, uzgredno, drugo ime za Lucifera![40] Sirijus je toliko bitan za okultiste da je jedna nju ejdž organizacija čak svoje društvo nazvala Zajednica „Sirijus“, a njihov bilten se zove Žurnal „Sirijus“.[41] Ovu grupu su osnovali bivši članovi Fajndhorn komjunitija smešteni u Škotskoj. Na slici levo vidimo njihov logo.

Jedan bivši član i ko-direktor Fajndhorn komjunitija bio je Dejvid Spengler.[42] Po svemu sudeći, Spengler je prilično očaran Luciferom. Neki od njegovih citata o Luciferu su već izneti u ovoj knjizi. Evo još dva njegova citata:

„Lucifer priprema čoveka na sve načine da postane Hrist, a Hrist priprema čoveka za doživljaj Boga... Međutim, svetlo koje nam otkriva Hristovo prisustvo, svetlo koje nam otkriva put do Hrista, dolazi od Lucifera. On je davalac svetlosti. On je s pravom nazvan Zvezdom Danicom, jer je njegova svetlost ta koja objavljuje čoveku osvit više svesti. On je prisutan kada dolazi do tog svitanja. Više ne stoji kao kušač ili ispitivač, već kao veliki inicijator, odnosno onaj koji prenosi dušu Hristu ili od Hrista u još više svetove."

„Hrist je ista sila kao i Lucifer, ali se kreće u prividno suprotnom smeru."

Naravno, citati poput ovog uopšte nisu iznenađujući pošto nam i sami masoni (kao i drugi) kažu da je Lucifer (ili Venera) Lučonoša i Zvezda Danica.[43] H.P. Blavatski piše o Druidima, Magima, Zoroastrijancima itd., pozdravljajući „Zvezdu Danicu – prelepu Veneru-Lucifera".[44]

Simbol koji predstavlja Veneru

Obratite pažnju na heksagram i na zmiju koja grize svoj rep

Kao što je već spomenuto, kompanija „Lucis" je bila jedan ogranak Teozofskog društva, koje je osnovala Helena Petrovna Blavatski, okultista,[45] luciferijanac, mag,[46] i mason.[47] Ona je napomenula: „... Lucifer ili Luciferius je ime. Lucifer je božanska i zemaljska Svetlost, 'Sveti Duh' i 'Sotona' istovremeno".[48] Drugim rečima, ona tvrdi da je Lucifer Sveti Duh i Sotona, ali nije i jedina koja je Lucifera nazvala Svetim Duhom. Masonski autor Albert Pajk je vređao i hulio na Svetog Duha kada je zabeležio da je „telo Svetog Duha, sveopšteg Uzroka, ustvari Zmija koja proždire svoj rep".[49] Zapravo, masonima inicijatima na 28. stepenu masonskog predavanja govori se IDENTIČNA stvar![50]

Kao što je takođe spomenuto, bilten Teozofskog društva se zvao

Lucifer. Jedna od osoba čiji se materijal štampao u ovom časopisu bio je Elifas Levi, čovek koji je nacrtao Bafometa. On je izjavio: „Intelektualni LUCIFER JE DUH INTELIGENCIJE I LJUBAVI; on je paraklet, on je Sveti Duh..."[51] Reč „paraklet" znači „zaštitnik" ili „posrednik". Apostol Jovan je napisao: *„A ako neko sagreši, imamo zastupnika (parakleta) kod Oca, Isusa Hrista pravednika"* (1. Jovanova 2:1). Hrist je naš posrednik: *„Jer jedan je Bog, i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovek Isus Hristos"* (1. Timotiju 2:5). Okultisti pokušavaju da ukradu titulu Isusa Hrista i da je daju Luciferu (Sotoni) što uopšte ne iznenađuje, jer se Lucifer hvalio:

„Do nebesa ću se podići. Iznad Božjih zvezda podići ću svoj presto i sešću na zbornu goru na krajnjem severu. Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Svevišnjim." (Isaija 14:13-14).

Međutim, Sotonino razmetanje je isprazno pošto Bog otkriva: *„Ali ti u pakao [heb. šeol ili grob] pade, u dubinu grobnu"* (Isaija 14:15).

„Svetlost" (ili „Hrist") o kome govore okultisti je zapravo LUCIFEROVA SVETLOST. Kao što su napisali Elifas Levi i Albert Pajk: „LUCIFER, Lučonoša!... Lucifer, Sin jutra!"[52] H. P. Blavatski se hvali „da je Sotona, ili Crvena vatrena aždaja... i Lucifer, ili 'Lučonoša' u nama: to je naš Um – naš kušač i Iskupitelj, naš inteligentni oslobodilac i Spasitelj iz čistog animalizma".[53]

U knjizi H. P. Blavatski takođe nalazimo:

„Sveti je Šabat božji: blagosloveno i sveto je ime Anđela Ada – SOTONE.

Jer je 'slava Sotonina senka Gospodnja': Boga u vidljivom svetu; 'Sotonin presto je podnožje nogama Adonaja' – a to podnožje je čitav KOSMOS."[54]

Nešto kasnije u svojoj knjizi ona dodaje da ime „neprijatelj" ne pripada Sotoni, već biblijskom Bogu, o kome ona govori kao o „prvom i najokrutnijem 'neprijatelju svih ostalih bogova'..."[55] Ona je rekla da je zmija (Sotona) „samo govorila reči saosećanja i mudrosti..."[56]

Menli Palmer Hol, takođe MASON I OKULTISTA, VERUJE DA JE MESIJA „PLANETA VENERA, INAČE ZVANA LUCIFER..."[57] U Holovoj knjizi *Inicijati plamena* (Initiates of the Flame) nailazimo na zapanjujuću izjavu.

On kaže:

„Postoje dva dela ili divizije čovečanstva čija je istorija blisko povezana sa istorijom Učenja mudrosti. Ti delovi predstavljaju doktrine o vatri i vodi, dve suprotnosti u prirodi. Oni koji slede put vere (ili srca) koriste vodu i poznati su kao Setovi sinovi, dok su oni koji slede put razuma i delanja sinovi Kajina, koji je bio sin SAMAELA, Duha vatre. Danas ovog drugog nalazimo kod alhemičara, hermetičkih filozofa, rozenkrojcera i slobodnih zidara.“[58]

Ono što je toliko zapanjujuće jeste to što H. P. Blavatski objašnjava ko je zapravo Samael. Ona beleži: „U kabali SAMAEL... JE SOTONA...“[59] (Videti sliku i tekst u slici na 39. strani.) Tako su, prema Holu, masoni, alhemičari i rozenkrojceri sinovi Sotonini!!!

Takođe obratimo pažnju na to da u spisima masona Lina Perkinsa on tvrdi: „PUT NA NEBO OČIGLEDNO IDE KROZ PAKAO i tako je izgleda i bila namera Tvorevine.“[60] Sa ovim gledištem postoji, međutim, jedan problem, a to je da KAZNA PRILIKOM BOŽJEG IZVRŠNOG SUDA NEOPOZIVA I PODRAZUMEVA VEČNU SMRT (videti Otkrivenje 20:7-15).

Hajde da vidimo još jedan logo. Lanac radnji „Target“ koristi tačku u krugu kao svoj simbol. Kao što je ranije spomenuto, ovaj znak je predstava falusa. Obelisk (kao na primer Spomenik u Vašingtonu) je još jedan falusni simbol. Sa ovim na umu, prilično je interesantno to što lanac radnji „Target“ pomaže da se obnovi Spomenik u Vašingtonu. Takođe imaju igračku od debelog papira na kojoj se može napraviti obelisk.[61] Da li je ovo samo „slučajnost“?

Još jedan logo dolazi od Satčidananda Ašram-Jogavila (Satchinananda Ashram-Yogaville). Primetite sredinu u obliku mandale sa tačkom u krugu, heksagramom, trouglom, jin-jangom, polumesecom, punim mesecom itd. Ovaj logo je očigledno predstava ujedinjenja svih religija

u jednu. Naravno, upravo to nju ejdž hoće da uradi. Oni hoće da spoje sve religije. „Fabijanski socijalista H. G. Vels napisao je da će se 'Svetska država koja dolazi... zasnivati na zajedničkoj Svetskoj religiji, u velikoj meri pojednostavljenoj i uopštenijoj i bolje shvaćenoj'."[62] Robert Maler (Muller), bivši pomoćnik generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, rekao je: „Moramo krenuti što je moguće brže ka jednoj svetskoj vladi; JEDNOJ SVETSKOJ RELIGIJI; pod jednim svetskim vođom."[63]

Maler je takođe izjavio: „Moj veliki lični san je stvaranje ogromnog SAVEZA IZMEĐU SVIH VEĆIH RELIGIJA I UJEDINJENIH NACIJA."[64]

Maler o sebi govori kao o humanisti[65] i jedan je od savetnika u uredništvu časopisa „Mozak/Mišljenje" nju ejdžera Merilin Ferguson (Marilyn Ferguson). Takođe se nalazi u savetodavnim odborima *Centra za lečenje uz pomoć stava* (The Center for Attitudinal Healing),[66] još jedne nju ejdž organizacije, *Instituta za obrazovne studije* (The Institute for Educational Studies) i *Hrama razumevanja* (The Temple of Understanding),[67] gde je naveden kao jedan od „prijatelja osnivača". Takođe je u Povereničkom odboru *Globalnih članova obrazovanja* (Global Education Associates).[68] Maler je isto tako u *Odboru direktora Građana planete* (Planetary Citizens)[69] i bio je jedan od suosnivača ove grupe, kao i član odbora *Planetarne inicijative za svet koji mi biramo* (The Planetary Initiative for the World We Choose),[70] još jedne nju ejdž grupe. Štaviše, „Maler podstiče rad Bendžamina Krema iz centra 'Tara', koji daje oglase u vodećim svetskim novinama i objavljuje: 'HRIST JE SADA OVDE'."

Budući da je osnovao *Školu drevne mudrosti* u Fort Vortu u Teksasu (The School of Ancient Wisdom, Fort Worth, Texas), smatraju ga ocem

globalnog obrazovanja,[71] a njegov *Svetski osnovni nastavni plan* (World Core Curriculum) se koristi u školama širom sveta.[72] Maler, koji je vatreni sledbenik okultiste i nju ejdžera Elis Bejli,[73] zapravo tvrdi da mu je ovaj Sažeti nastavni program za ceo svet dao njegov duhovni vođa (koji je zapravo demon) po imenu Đual Kal, takođe poznat i kao Tibetanac![74] Reč je o istom duhovnom vođi koji je naveo Bejlijevu da napiše i mnoge svoje okultne knjige. Maler je veoma ponosan zbog ovoga, jer literatura koju smo dobili iz škole „Robert Maler" jasno priznaje da se filozofija koja stoji iza ovog nastavnog programa „zasniva na učenjima koja je u knjigama Elis Bejli izneo tibetanski učitelj Đual Kal, kao i na učenjima M. Morija (Morya)".[75]

Maler je održao govor na „Konferenciji u potrazi za pravim značenjem mira" (The Conference in Search of the True Meaning of Peace), koja je održana u Kostariki od 25-30. juna 1989. On je insistirao na tome da treba raditi u pravcu jedne svetske religije. Evo dela njegovog govora:

„Potrebna nam je svetska ili kosmička duhovnost... verske vođe će se okupiti da pre kraja ovog veka definišu kosmičke zakone koji su zajednički za sve njihove vere... Oni bi trebalo da kažu političarima koji su to kosmički zakoni i šta Bog, ili bogovi, ili kosmos očekuju od ljudi.

Takođe se moramo nadati da će papa doći pre 2000. godine u Ujedinjene nacije, govoriti za svaku religiju i svaku duhovnost na ovoj planeti i dati svetu religijski pogled na to kako bi treći milenijum trebalo da bude duhovni milenijum; milenijum u kome će doći do integracije i harmonije čovečanstva..."[76]

Maler takođe tvrdi:

„Glavne svetske religije moraju dramatično da ubrzaju svoj ekumenski pokret i da priznaju da se jedinstvo njihovih ciljeva nalazi u raznolikosti njihovih kultova. Religije moraju aktivno sarađivati da dovedu do neslućenih visina bolje razumevanje misterija o životu i o našem mestu u univerzumu. Pitanja kao što su 'moja religija – u pravu ili ne?' i 'moja nacija – u pravu ili ne?' moraju se zauvek napustiti u planetarnoj eri."[77]

Uz ideju jedne svetske religije dolazi i ideja jednog čovečanstva i

jednog sveta. *Globalni forum duhovnih i parlamentarnih vođa o ljudskom opstanku* (Global Forum of Spiritual and Parliamentary Leaders on Human Survival) ima logotip koji nam daje ideju čovečanstva koje se ujedinjuje i stvara jedan svet, a takav logo imaju i *Kvartus fondacija* (The Quartus Foundation) i *Planetarna komisija za globalno isceljenje* (The Planetary Commission for Global Healing).

Centar za igre za sveopšti mir (The Center for the Dances of Universal Peace) ima logo koji se sastoji od srdaca povezanih u krug i naizgled ne sugeriše jedan svetski poredak; međutim, ispod ovog obeležja stoji rečenica: „Kroz muziku i igru KA JEDNOM SVETU, unutar nas i izvan nas.“[78] Ova grupa takođe objašnjava svoj logo. Kako oni kažu:

„Krug od srca je zapravo originalno delo koje je uradio grafički umetnik Mark Takaha (Marc Takaha); on je U VIZIJI PRIMIO NACRT kako treba da izgleda logo za igre za sveopšti mir. VIZIJA JE SPONTANO DOŠLA i Mark je ljubazno poklonio delo Centru. Mi želimo da poštujemo svrhu OVOG DARA IZ KOSMOSA...“[79]

Da li ste uočili da je ovaj logo došao preko vizije? Drugim rečima, on je očigledno dat posredstvom duhova (demona)! Oni se takođe hvališu da su se ove:

„... igre proširile po svetu i da se koriste u raznolikim ambijentima, kao što su mirovne studije, transpersonalno savetovanje, holističko zdravstveno obrazovanje, ekumenske konferencije i transkulturne umetničke proslave. Igre su prisutne i na proslavi Dana Ujedinjenih nacija, Nacionalnoj konferenciji Udruženja za humanističku psihologiju, Festivalu folk muzike u San Francisku, proslavama Međuverskog mira (Interfaith

Peace Celebrations), Studijskoj konferenciji *Udruženja za proučavanje transkulturne svesti* (Association for the Study of Cross-Cultural Consciousness Studies Conference), Konferenciji *Američkog makrobiotičkog društva*, izložbama *Celovitog života* (Whole Life Expos) i dr.“[80]

Uzgredno, „igre su bile izvorna tvorevina učitelja SUFIJA Muršida Semjuela L. Luisa (Murshid Samuel L. Lewis), a inspiracija je bio njegov učitelj Hazrat Inajat Kan (Hazrat Inayat Khan), kao i američki pionir igre Rut St. Denis (Ruth St. Denis)“.[81]

Stav o jednom čovečanstvu i jednom svetu takođe je iskazan na logotipu koji se pojavio u jednom članku *Duhovnog jedinstva naroda* (SUN – the Spiritual Unity of Nations). Na prvoj strani piše: „POSVEĆENO DUHOVNOM JEDINSTVU RELIGIJA, NACIJA I NARODA.“[82]

Jedan pisac nas obaveštava:

„Od septembra 1995. ova Svetska međuverska mreža (World Interfaith Network) održava sastanke u verskim i duhovnim centri-

„Maja meseca 1968. godine je S-U-N (Duhovno jedinstvo naroda) održala međunarodnu konferenciju duhovnih i EZOTERIČKIH organizacija u mestu Houv u Saseksu u Engleskoj (Hove, Sussex). Bilo je prisutno 1650 delegata, od kojih su neki došli iz politički i ideološki različitih sredina, a neki iz tako dalekih krajeva kao što je Island. Postoji S-U-N centar u Detroitu i grupe u Čikagu, Atlanti, Kosta Mesi (u Kaliforniji), Bulavaju (Bulawayo – Zimbabve), na Novom Zelandu, kao i mnoge u Južnoafričkoj republici. Amerikanci su sponzorisali veliku S-U-N konferenciju u novembru 1968. u cilju formulisanja ‘svetske religije za novu eru’ koji bi dopunio novi svetski poredak u eri vodolije.“[83]

Gornja ilustracija se pojavila u jednom od članaka SUN-a. SUN takođe ima interesantan logo na svom kancelarijskom priboru. Obratite pažnju na tačku u trouglu, krug, sedmokraku zvezdu i dvanaestokraku zvezdu – a sve to unutar kruga.

Još jedna grupa koja radi na tome da spoji sve kulture i religije je *Svetski savet za jedinstvo i različitosti* (UDC – the Unityand-Diversity World Council). Prethodna imena za ovu istu grupu su bila *Savet za međunarodnu saradnju* (International Cooperation Council) i *Savet za jedinstvo i različitost* (Unity-and-Diversity Council).[84]

„Savet za jedinstvo i različitost je moćna mreža za promovisanje nju ejdža... koji je povezao ogranke sa međunarodnom mrežom 'Festivala uma, tela i duha'. Ovim se oformila ogromna vojska posvećena stapanju svih religija u jednu, pod svetskim vođom."[85] Oni su sastavili i Imenik za Novi svet.[86] Cilj im je da „podstaknu pojavljivanje nove ličnosti i civilizacije utemeljenih na dinamičkoj integraciji različitosti među svim narodima i u čitavom životu".[87] Njihov internet sajt kaže: „Metode koje koristimo se zasnivaju na našoj potrazi za sveopštim moralnim i DUHOVNIM principima. Mi pozdravljamo ZAJEDNIČKO SPAJANJE SVIH rasa, kultura i RELIGIJA u zajednicu koja neguje jedinstvo i raznolikost kako na lokalnom planu, tako i širom sveta."[88] Među njihovim aktivnostima su i Međuverske proslave (Interfaith Celebrations).

„Od septembra 1995. ova *Svetska međuverska mreža* (World Interfaith Network) održava sastanke u verskim i duhovnim centrima oko Los Anđelesa, kao što su *Društvo 'Vedanta', Islamski centar, Društvo za molitvu za svetski mir* (The World Peace Prayer Society) i *Mormonski hram*... Proslave obuhvataju meditaciju... i poruke iz različitih verskih grupa."[89]

Lilend P. Stjuart (Leland P. Stewart) je bio osnivač Svetskog saveta za jedinstvo i različitost. 10. maja 1998. godine održao je govor na festivalu „Taurus Vesak" (Taurus Wesak Festival), koji je sponzorisala losanđeleska Intergrupa. Pre nego što spomenemo neke od Stjuartovih opaski, mislim da treba objasniti šta je festival „Vesak".

Grupa za kreativnu meditaciju (The Group for Creative Meditation) nam kaže:

„Ovaj festival, koji se održava tokom sunčevog meseca Taurusa

(Bika) na pun mesec u maju, SLAVI BUDU, GOSPODARA SVETLOSTI, Vesnika sa Istoka. Upravo ovaj veliki živi Avatar donosi 'Svetlost prosvetljenja' iz 'Centra gde se spoznaje Volja Božja' bliže čovečanstvu. Mi se tokom Vesaka podsećamo da Volja Božja probuđuje čovečanstvo i otkriva njegov pravi smisao na zemlji.

Svake godine Sile Svetlosti čine napore tokom Vesaka da povećaju dotok prosvetljenja u svet i da bace svetlost mudrosti i razumevanja 'u umove ljudi'. Ukoliko je zahtev od strane čovečanstva dovoljno jak, mentalno snažan i adekvatno skoncentrisan, onda se Sile Prosvetljenja mogu prizvati i dovesti u tok ljudskih aktivnosti."[90]

O ovom festivalu se govori kao o „najuzvišenijem trenutku u godini".[91] Tom Karni (Carney) kaže da je Vesak „predivna prilika da se razgovara o izlazećem suncu, jer to i jeste suština festivala – da oko bude jedinstveno, a celo telo ispunjeno svetlošću. Suština je u uticaju volje na posvećenog slugu, na jedinstveno oko i jedinstvenu volju".[92]

Levo je kružni simbol koji predstavlja „tri povezana prolećna festivala meditacije" (od kojih je jedan „Vesak").

Na ovom festivalu u Budinu čast je i Stjuart prokomentarisao:

„Dok sam se danas pripremao za ove komentare, potrudio sam se da pronađem sve knjige Elis Bejli i da ih pregledam, a naročito knjigu pod naslovom *Eksternalizacija hijerarhije* (The Externalisation of the Hierarchy). Otkrio sam brojne ZAJEDNIČKE OBLASTI sa radom *Svetskog saveta za jedinstvo i različitost*. Sada bih voleo da spomenem nekoliko tih oblasti:

Otkrio sam da je Sinteza veoma bitan termin u učenjima Elis Bejli... U ovim učenjima Buda predstavlja svetlost, budući da je on 'prosvetljen'... Centralni cilj ovih učenja je da se pomogne u rađanju nove svetske religije. Sve ove dimenzije su u saglasnošću sa našim delom.

Značenje jedinstva i različitosti u ovoj oblasti je u služenju kako sintezi, koju nazivamo jedinstvom, tako i u dobrom obraćanju pažnje na različitost, koju predstavlja svaki aspekat jedinstva...

Dopustite mi da dam komentar o samom festivalu 'Vesak' u tom pogledu. Vesak u budizmu simbolizuje Budino rođenje, život i smrt...

Osim budizma i hrišćanstva, treba dobro da obratimo pažnju i na judaizam, islam, taoizam, konfučijanizam, kao i na gomilu savremenih duhovnih pokreta, kao što su Bahai, Vendanta i sl. Svaki od ovih pokreta daje svoj doprinos religijskom životu...

NOVA SVETSKA RELIGIJA je takođe fokus zajedničke oblasti. Mi od 1950-tih godina radimo na Svetskom pismu kao na dokumentu koji ljudi mogu koristiti kako bi se naučili da žive u skladu sa našim sveopštim nasleđem... Svakako da bi trebalo da obuhvatimo i neka od najznačajnijih ezoteričkih učenja...

Neka naš zajednički duhovni rad bude sve moćnija sila u probuđenju pojedinaca i grupa širom planete za NOVU SVETSKU RELIGIJU i za novi svet na krupnom planu!"[93]

Lilend Stjuart nije jedini koji traga za novim svetom punim jedinstva i različitosti. Red „Sufi" (The Sufi Order), koji je osnovao Hazrat Inajat Kan, predstavlja jednu međuversku grupu čiji je cilj:

„... da proširi poruku o jedinstvu i da promoviše probuđenje čovečanstva za ono božansko što postoji u svakome; da donese program duhovne obuke koja bi dovela do duboke lične transformacije, što bi za svoj vrhunac imalo jedan uravnotežen, skladan i kreativan život; da pronađe načine da primeni duhovne ideale ljubavi, harmonije i lepote na izazove svakodnevnog života; da promoviše razumevanje i prihvatanje među pripadnicima različitih vera, kao i da podstakne razvoj sveopšteg srodstva u ljubavi."[94]

Primetite da njihov logo koristi krila kao i polumesec.

Tomas Erenceler (Thomas Ehrenzeller) je pripadnik *Svetskog federalističkog udruženja* i *Udruženja za ujedinjenje demokratija* (the World Federalist Association, the Association to Unite the Democracies).[95] Obe ove organizacije rade na svetskoj vladi. Erenceler napominje:

„Era u kojoj narodi sveta konačno odbacuju stege nacionalističke

samoobmane i oslobađaju se u cilju zajedničkog udruživanja u jednu slobodnu zajednicu, biće pravo Sunčevo doba. Kao sunčevi građani, bićemo sastavni deo jedne moćne rase... Mogli bismo da izgradimo svetsko društvo... i to ćemo i uraditi... Ljudsko društvo konačno mora da postane jedno jedinstveno društvo, UJEDINJENO U SVOJOJ RAZLIČITOSTI... Dolazi novo doba, bez obzira na to da li su čuvari starog spremni ili ne... Može postojati Novi svetski poredak... Mi ćemo spasiti svet time što ćemo od njega napraviti blistavo Novo doba“.[96]

Mihail Gorbačov takođe poziva na jedinstvo u različitosti. U svom obraćanju Ujedinjenim nacijama (UN) 7. decembra 1988. godine Gorbačov...:

„... je veličao ‘ogroman podsticaj za napredak čovečanstva’ koji je došao od francuske i ruske revolucije, i pozvao je UN da obavlja novu ulogu, rekavši: ‘Svetski napredak je jedino moguć kroz potragu za sveopštim konsenzusom ljudi kako se krećemo ka novom svetskom poretku... Ono o čemu mi govorimo... je jedinstvo u različitosti’. (Članak u časopisu Newsweek od 19. decembra 1988. koji je govorio o ovome, nosio je naslov ‘Hrabri novi svet’.)“[97]

Gorbačov, koji je bio predsednik Rusije, sada je predsednik *Međunarodnog zelenog krsta* (The Green Cross International). Evo i njihovog logotipa (obratite pažnju na jin-jang na njemu).

Gorbačovljeva fondacija u SAD (The Gorbachev Foundation USA) je smeštena u Prezidiju (Presidio) u San Francisku u Kaliforniji. Oni imaju isti logo kao i Inicijativa ujedinjenih religija (United Religions Initiative), koja je pokušavala da smesti svoju direkciju u Prezidio.[98]

Takođe je zanimljivo primetiti da je sada Rusija promenila svoj simbol srpa i čekića u dvoglavog orla.[99] (O simbolici orla se govori na drugim mestima u ovoj knjizi.)

Gorbačov je spomenuo da nam je potreban novi svetski poredak. Za taj poredak se već prave planovi. Čak postoji i zastava koja se zove „Zastava jednog sveta“ („One World Flag“). Oni ovako objašnjavaju ovaj

svoj simbol:

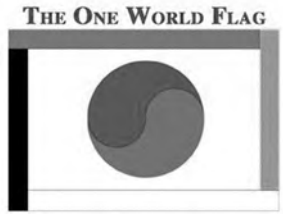

„Predstavljajući nebo iznad nas i zemlju pod nama, kružna slika privlači pogled i skreće nam pažnju ka centru. Poput poznatog jin-jang simbola i drugih mandala, on je sveobuhvatan i sve je kod njega u ravnoteži. Budući smešteni unutar okvira čije boje predstavljaju četiri pravca — kao što se uglavnom slažu domorodački Amerikanci i mnogi svetski urođenički narodi – mi smo pozvani da neprestano razmišljamo i delamo iz šire perspektive. A preklapanjem ovih traka mi smo inspirisani da krenemo napred – u budućnost koju smo uvek zamišljali kao moguću.“[100]

Oni dodaju: „Koraci na našim putevima mogu se razlikovati, ali ćemo svi stići na isto odredište!“[101] Eto ponovo te teme jedinstva u različitosti. Uzgredno, ovaj internet sajt je osvojio nagrade „Najbolje od paganskog na mreži“ (Pagan Best of the Web) i „Mističku nagradu“ (Mystic’s Award).[102]

Saradnici na globalnom obrazovanju (Global Education Associates) takođe rade na svetskom poretku. Oni svoj logo ovako opisuju:

„Sfera predstavlja svakog od nas, i sve nas zajedno, i zemlju kao celinu u sistemu/misteriji koje je univerzum.

Drvo je život – naš život – koji postaje ono što može biti unutar toga i zavisno od veće životne sfere.

Suprotstavljena tečna polja tame i svetlosti su drevni elementi: zemlja i voda (tama), vazduh i vatra (svetlost).

Tama i svetlost su takođe jin i jang života. One predstavljaju suprotnosti koje ne mogu postojati odvojeno, a koje zajedno predstavljaju integrisanu celinu. One su unutarnje i spoljne dimenzije naše humanizacije – naše zajedničke sadašnjosti i budućnosti.“[103]

Savet za inostrane odnose (CFR – The Council on Foreign Relations) takođe insistira na jednom svetskom poretku. CFR objavljuje časopis koji se zove *Inostrani poslovi* (Foreign Affairs), a štampa i „radove u vezi

sa gledištem“. Jedan od ovih radova je objavljen 25. novembra 1959. i nosio je naslov Studija br. 7.[104] Ovaj dokument je pozivao na „izgradnju novog međunarodnog poretka koji bi mogao biti odgovoran za svetske mirovne težnje i za društvene i ekonomske promene... Međunarodni poredak – ... uključujući to što označavaju sebe same kao socijaliste (komuniste).“[105]

Oni imaju zanimljiv logo – nagog čoveka koji jaše belog konja. Izgleda kao da bi njegova ruka mogla da pokazuje znak rogatog Đavola.

Biblija nam u Psalmu 9:17 kaže: „Odneće su u pakao (šeol) bezdušnici i narodi koji za Boga ne mare.“ U Enciklopediji „Britanika“ nalazi se fascinantan podatak u vezi sa slovima CFR. Muslimani veruju da treba da se pojavi Antihrist koji će imati „jedno oko“:

„Niti je Antihrist nepoznat muhamedanskoj teologiji u kojoj se on zove Mast-al-dadžal (Masth al Dajjal), odnosno lažni Hrist ili Hrist koji laže... On treba da bude jednook i da mu na čelu bude oznaka sa slovima C.F.R, tj. Kafir ili nevernik.“[106]

Trilateralna komisija, još jedna grupa koja radi na svetskoj vladi, ima logo koji predstavlja varijantu triskeliona i 666. Zapazite takođe da strelice obrazuju trougao, čije središte sadrži prelomljeni krst.

„Ujedinjeni Amerikanci za razdvajanje crkve i države“ (AU – Americans United for Separation of Church and State) je još jedna organizacija čiji logo obrazuje trougao. Obratite pažnju na plamen na vrhu ovog simbola. O baklji govorimo na drugom mestu u ovoj knjizi. Takođe spominjem da se jedan masonski izdavač zove „Baklja“ (The Torch Press). Treba zapaziti da je „oko 80% sredstava za udruženje, koje prethodi Ujedinjenim Amerikancima za razdvajanje crkve i države, došlo od masona“.[107] Njihova adresa je potpuno ista kao i adresa

Udruženja masonske službe (The Masonic Service Association). Zapravo, jedan od bivših izvršnih direktora, Dr Glen L. Arčer (Dr. Glenn L. Archer) i jedan od bivših direktora ovog udruženja, Dr. K. Stenli Louel (Dr. C. Stanley Lowell) bili su masoni 33. stepena.[108]

AU je protiv toga da se u školama uči kako je Bog stvorio svet, a podržavaju abortus, kontracepciju i seksualno obrazovanje. Pismo koje smo primili od Berija Lina (Barry Lynn), direktora AU, izjavljuje:

„Sada tražim od vas da pristupite Ujedinjenim Amerikancima u sklopu naše pripreme za veliki okršaj sa Verskim pravima.

Ne znam za vas, ali sam ja lično dovoljno video, dovoljno čuo i dovoljno pročitao o novom moćnom političkom uticaju obnovljenog pokreta za verska prava. Nema nikakve potrebe da ublažavam reči: oni se moraju zaustaviti! Što pre, to bolje.

Ukoliko nas nadvladaju Verska prava, oni će uništiti naš čudesni američki mozaik. Oni će zabosti svoj nos u pluralizam i ugušiti različitost. Svoj sopstveni etički kodeks će ubaciti u naše lične živote. Mi ne možemo i ne smemo da im to dozvolimo!

Eto zašto vam danas pišem da bih vas zamolio – zapravo da bih vas nagovorio – da se pridružite Ujedinjenim Amerikancima i odigrate svoju ličnu ulogu u našoj borbi protiv Verskih prava.“[109]

Štamparija „Trismegistus“ je izdala jednu masonsku knjigu (koja je bila puna prikrivenog okultizma) V. L. Vilmshursta (W. L. Wilmshurst). Možete videti da i njihov logo koristi baklju, zajedno sa krugom i trouglom. Uzgredno, da li se sećate da se bog Hermes zvao Hermes TRISMEGISTUS ili Tri puta veliki Hermes.[110] Upravo je Hermes Trismegistus bio začetnik OKULTNE FILOZOFIJE i MAGIJE.[111] Da li je to ono što predstavlja štamparija „Trismegistus“?

Organizacija „Anonimni alkoholičari“ (AA – Alcoholics Anonymous) takođe u svom logou koristi krug i trougao. Bil Vilson (Bill Wilson), suosnivač AA, dao je objašnjenje za njihov logo. On je rekao: „Krug predstavlja čitav AA svet, a trougao predstavlja tri zaveštanja AA: oporavak, jedinstvo i pomoć.“[112] To ne zvuči loše, ali je potom dodao: „Možda nije

slučajno to što su drevni sveštenici i proroci smatrali ovaj simbol sredstvom za teranje zlih duhova.“[113]

Zanimljivo je šta ovaj simbol (sa trouglom uperenim nagore, koji se naziva MAGIČNI TROUGAO) zapravo predstavlja. Reč je o „simbolu značajnom za VEŠTICE“,[114] i „predstavlja zaštitu koju daje ‘krug’ i moć koju daje trougao. Takođe se povezuje sa OKULTNIM i koristi se da pruži DEMONSKU pomoć u raznim obredima“.[115] Al-Anon, grupa koje se zasniva na principima AA, takođe koristi krug i trougao kao svoj logo.

Logo *Kalifornijskog instituta za integralne studije* (California Institute of Integral Studies) u sebi sadrži veliki broj trouglova. Jedan članak ove grupe kaže:

„Centar za integralno savetovanje (The Integral Counseling Center) nudi oblasti San Franciska razvojno savetovalište zasnovano na integralnoj perspektivi koja jedinku shvata kao kontinuum tela, uma i duha. Savetnici su široko utemeljeni u istočnoj i zapadnoj filozofiji i psihologiji: psihodinamici, kognitivnoj, psihosintetičkoj jogi, meditativnoj, geštalt i jungovskoj psihologiji, Rankovoj terapiji i tumačenju snova.“[116]

Logo za računare marke „Epl“ (Apple Computers) je zagrizena jabuka.

„Za mnoge okultne insajdere ovo znači da je to što su Adam i Eva u Edemskom vrtu pojeli zabranjeno voće (simboličnu jabuku) bilo nešto dobro. Okultisti i nju ejdžeri uče da je to što su zagrizli jabuku pružilo znanje ili gnozu prvom ljudskom paru, a to ih je stavilo na put ka tome da sami postanu bogovi.“[117]

Interesantno je da je cena prvog personalnog računara Epl iznosila 666 dolara.[118]

Neobičan je logotip koji koriste raelisti. Jedan pisac ukazuje na sledeće:

„Prošle godine (1991) oni su se okupili u Kanadi; ove godine su sunčane plaže Francuske bile domaćin za 600 nagih sledbenika. Oni sebe

zovu raelisti, a njihov vođa i prorok je Rael, Francuz, bivši sportski reporter, koji sada objavljuje: 'Ja sam Mesija!'

Ime 'Rael' dolazi od kombinacije reči RA, što je jedno od imena drevnog egipatskog boga sunca, i EL, što je hebrejska titula za božanstvo. 45-ogodišnji Rael kaže da je 1973. godine odleteo na 'Elohimovu planetu' u letećem tanjiru. Tamo su ga dva malena vanzemaljca jajastih očiju kratko informisala o njegovoj zemaljskoj misiji kao glasnika i spasitelja čovečanstva.

Rael objašnjava da su mu svemirci takođe dali simbol nove vere — svastiku unutar navodne Davidove zvezde. Ovo, kako on ukazuje, označava mir, ljubav i harmoniju i nema nikakve veze sa Hitlerom ili nacizmom.

Glavni metod obožavanja kod raelista je sveti seks koji se upražnjava na otvorenom prostoru, dok njihov mesija sedi u turskom sedu i svira na duvačkom instrumentu. Ovaj NLO kult koji se brzo širi, sada ima poklonike u 38 zemalja, među kojima su SAD, Japan, Belgija, Švajcarska, Italija i Kanada."[119]

Brukridž institut (The Brookridge Institute) je ranije koristio simbol šestougaonika, ali sada koristi drugačiji logo. Urednici kažu: „Naš energetski model šestougao nam je dobro služio, međutim ovaj drevni keltski simbol, triscele, rečitije iskazuje pristup svesti... Triscele predstavlja tri životna ciklusa, a i mi ćemo od sada našu publikaciju izdavati tri puta godišnje."[120]

U pratećem članku „Triscele", saznajemo podatak:

„Triscele, keltska varijanta JIN-JANG simbola, predstavlja celokupnost života. To je krug koji sadrži tri spiralne figure koje izgledaju kao da se kreću u istom smeru iz jedne centralne tačke. Trostrukost simbolizuje stadijume života: rođenje, smrt i ponovno rođenje. KELTSKE BOGINJE su uobičajeno pokazivale tri lica...

Brukridž institut je usvojio ovaj simbol kao svoj logo zato što Institut ima dva od četiri prirodna elementa u svom imenu (Brook – potok i Ridge – brazda) i mi se takođe zalažemo za celokupnost i cikličnu, regenerativnu osobinu života.“[121]

Mnoge druge grupe koriste triskele (ili triketre) kao svoj logo. Ne zaboravite da je reč o varijanti simbola jin-jang, ali da se takođe radi i o predstavi broja 666!

Nju ejdžer Ričard (Dik) Satfen, daje definiciju za logo koji koristi za svoju organizaciju zasnovanu na učenju o reinkarnaciji.

„On sadrži varijantu pentagrama, kombinovanog sa golubom koji drži maslinovu grančicu. Pentagram, odnosno petokraka zvezda sa vrhom nagore, predstavlja najuzvišeniju silu duhovnosti na zemlji i pečat protiv zla i negativnosti. Često se zove ‘čovečja zvezda’, a gornji krak predstavlja Uzvišeno Ja koje dominira nad četiri niža kraka – nad elementima vatre, vode, vazduha i zemlje – što predstavlja simbol čoveka koji kontroliše i stvara sopstvenu realnost.“[122]

Satfen je takođe primio simbol tokom meditacije u noći u kojoj je rođen njegov sin, Hanter Šejn (Hunter Shane), 2. juna 1986. On se hvalio: „On je blizanac, sa podznakom u škorpiji i mesecom u ovnu. Astrološki, sve to govori o veoma dobro opredeljenom momku koji tačno zna

šta hoće.“[123] Natpis ispod ove slike je objavio:

„Objava Hanterovog rođenja je sadržala simbol Lovca (engleski ‘hunter’ (hanter) – lovac), koga je Ričard primio u meditaciji u noći u kojoj je Hanter rođen. Bio je to mladić na konju u krstaškoj uniformi, koji nosi gral, a iza njega – sjajan zlatni pentagram.“[124]

Zanimljivo je primetiti da je „barem 20-30 parapsihologa širom zemlje proreklo da će Tara (žena Dika Satfena) roditi devojčicu. Jedino su dvojica prorekli dečaka, od kojih je jedan bio bliski Satfenov prijatelj, pisac Džes Stern (Jess Stearn)“.[125] To bi trebalo da demonstrira koliko su neprecizna predviđanja parapsihologa – a ovog puta su čak imali mogućnost 50:50 da pogode, pa je ipak većina njih omanula!

Jedno izdanje Satfenovog rada spominjalo je reči „nju ejdž“ ili „nju ejdžeri“ barem 169 puta na 26 strana.[126] Njegovi časopisi su puni oglasa za knjige, video i audio kasete o analizi rukopisa, automatskom pisanju, iskustvima iz prošlog života, tarotu, kako stupiti u kontakt sa duhovnim vođama, o hipnozi itd. On je takođe držao seminare parapsihologije.

Kaljostro (Cagliostro) je bio okultista i mason koji je koristio simbol sa zmijom. Njegov simbol se može ovako opisati:

„Kaljostru su, zbog poznavanja alhemijskih misterija, hermetizma i veštine transmutacije (preobražavanja), dodeljene nove počasti. Upravo mu je u ovo vreme jedan stručnjak iz Nirnberga predao simbol koji je on trebalo da usvoji kao svoj amblem i da ga ureže na svoj pečat u znak priznavanja sila koje su mu bile podarene. Simbol je predstavljao zmiju koja se podigla na svoj rep i koja je grizla jabuku dok je strela celu probada, a krv joj lije iz rane. Strela je uperena nadole, a zmija otvara svoju čeljust nagore – što je simbol i žig rozenkrojcera. Zmija je tako predstavljena kako jede plod poznanja, ali potom i umire od njega. Kaljostro nas obaveštava da je ušao u ezoterički trag ovog simbola u velikom rukopisu ‘Nepoznatih nadređenih’ iz Nemačke. On takođe priča kako mu se jedan masonski velikodostojnik, videvši ovaj simbol na njegovom pečatu, duboko naklonio. U Nirnbergu mu je još jedan gospodar, primetivši ovaj uvaženi simbol, ponudio u znak poštovanja prsten sa prelepim dijamantom.“[127]

Još jedan logo koji koristi zmiju je Himalajski institut (The Himalayan Institute). Obratite pažnju na to da je krug zapravo zmija koja grize svoj rep.

Simbol Američkog udruženja lekara je kaducej, što ne iznenađuje kada pročitate zakletvu koju polažu lekari. Hipokratova zakletva glasi: „Kunem se lekarom Apolonom i Eskulapijem i zdravljem i svim bogovima i boginjama da ću, u skladu sa svojim mogućnostima i sudom održati ovu zakletvu i sporazum...“

Simbol kiropraktičara je često kaducej sa samo jednom zmijom. Međunarodno udruženje kiropraktičara (The International Chiropractors Association) koristi logo koji liči na varijantu jinjanga. Ispod je (u sredini) još jedan simbol kiropraktičara.

Teozofsko društvo je još jedno društvo koje koristi zmiju na svom logotipu. Obratite pažnju na to da na ovom crtežu, pored zmije, postoje i brojni drugi simboli. Tu je ank, beli i crni trouglovi koji sačinjavaju heksagram, svastika i Om. Masonski pisac Dž. D. Bak otkriva:

„Savršena ravnoteža duha i materije je simbolizovana u šestokrakoj zvezdi, koja je opet samo još jedna forma ugaonika i šestara, od kojih svaki sada ima osnovnu liniju iz koje će oformiti trougao. Stavite zvezdu u krug, koji simbolizuje beskonačnost, i predstavili ste harmoniju ili prisajedinjenje (pomirenje, engleski at-one-ment) Duha koji je sišao, i tela koje je sada očišćeno, sa Božanstvom ili Nad-dušom. Smestite u ovako

postavljenu zvezdu egipatski simbol života (ank) i dobijamo simbol Besmrtnosti, kao posledicu regeneracije. Pretvorite krug u zmiju i sada to postaje simbol Mudrosti, kao kruna ili rezultat ravnoteže; takođe je to i dvostruki glif (simbol) povratka materije u svoje ishodište u duhu. Razdvojte jezik i rep zmije Torovim čekićem, ili svastikom unutar kruga i to sada simbolizuje regeneraciju kroz pokoravanje životinjskog mišljenja, baš onako kako se uči i u Loži kao duhovno značenje simbola šestara.“[128]

Zapazite šta je u sredini velike slike dole – isto kao i na maloj slici. A tu je još jedan logo za Teozofsko društvo.

DASO ima katalog koji nudi sve vrste okultne opreme, među kojom su i statue bogova i boginja. I njihov logo ima zmiju. Oni kažu:

„Naša nova ponuda je bogata mističkom simbolikom. Obratite pažnju na čoveka na slici. On ima i krila i korenje, što označava slobodu i pričvršćenost. Glava mu je nagnuta kao znak pokornosti.

Njega okružuje zmija, što simbolizuje KUNDALINI silu. Pogledajte zmijinu glavu: srcolikog je oblika, a između očiju su obrve u obliku simbola za ovna (astrologija), što simbolizuje obnovu i ponovno rođenje. Zmija kao šare na krljuštima ima ruže, što predstavlja radost života i njegova odgovarajuća razočarenja.

Kombinovanje zmije i čoveka je stvorilo oazu u pustinji, gde cveta lotos i gde se igraju dva vilina konjica. Iza njih možete videti sunce kako se podiže iznad piramida, što je novi dan koji sviće za drevno znanje...

Aktivacija kundalinija je opasan korak, ali kada se jednom aktivira,

kroz učenika protiče vitalna životna snaga. Kada se to desi, INICIJAT postaje nabujala reka ljubavi, koja utiče na ljude koji stupaju u kontakt sa njim.

Piramide simbolizuju obnovu znanja koje se nekad smatralo svetim u vreme starog Egipta. Tajni procesi probuđenja vaše duše!

DASO je odabrao ovu sliku za svoj logo zbog značenja koje stoji iza nje. Sada ćemo staviti celu sliku na raspolaganje kupcima kao Oruđe za MEDITACIJU. Nadamo se da ćete meditirati nad ovom slikom i da ćete naći SKRIVENA ZNAČENJA u njoj."[129]

Bivši predsednik Džordž Buš pripada tajnom društvu zvanom „Lobanja i kosti" (Skull & Bones). „Obred inicijacije u 'Lobanji i kostima' je bizaran i groteskan. Novi članovi moraju proći kroz strahovita iskušenja. U jednom trenutku inicijat, koji go leži u mrtvačkom kovčegu u mračnoj prostoriji, mora da otkrije najintimnije detalje svog ranijeg seksualnog života i iskustva."[130] Logo za ovo udruženje je lobanja sa kostima i tajanstvenim brojem 322 ispod njih.

Gorski prosvetitelj (Mountain Luminary) je rad sa tematikom nju ejdža. Njegov logo koristi svevideće oko.

Logo za Red istočnog hrama (Ordo Templi Orientis) takođe koristi svevideće oko.

„Negde početkom veka je Nemac Karl Keler (Keller) osnovao Red istočnog hrama (OTO), grupu za obrednu magiju koja je učila seksualnu magiju. Krouli se učlanio u OTO i postao je vođa njegovog britanskog ogranka. Na heteroseksualni deveti stepen on je dodao homoseksualni jedanaesti. OTO seksualna magija je po svoj prilici izvedena iz istočnjačkih izvora kao i od P. B. Rendolfa (Randolph) iz Američkog bratstva Ružinog krsta. Nju je Krouli usavršavao tokom tri godine (1920-23) u opatiji Telema (The Abbey of Thelema) na Siciliji. Krouli je takođe 1922. nasledio Teodora

Rojsa (Theodor Reuss) kao spoljašnji vođa OTO-a.

Nakon Kroulijeve smrti 1947. godine, Karl Johanes Germer (Karl Johannes Germer) je nasledio mesto spoljašnjeg vođe ovoga reda. Germer je bio sa Kroulijem u Engleskoj, ali se vratio u svoju domovinu Nemačku tokom 1930-ih godina.“[131]

Američko udruženje za psihoterapiju (The American Psychotherapy Association) ima pentagrame na svom simbolu.

Šri Gurudov Ašram (Shree Gurudev Ashram) kao svoj simbol koristi „Om“.

Na sledećim stranicama su prikazani simboli velikog broja organizacija (od kojih su mnoge vladina udruženja) koje koriste raznu okultnu simboliku. Ne kažemo da su ove grupe namerno upotrebile bilo koji simbol sa okultnim asocijacijama, ali je važno zapamtiti da mnogi zvaničnici američke vlade zaista pripadaju tajnim društvima kao što su „Slobodno zidarstvo“ ili „Lobanja i kosti“. Knjiga *Sirijus* nas podseća:

„Mnogi od otaca osnivača Sjedinjenih Američkih Država bili su masoni i koristili masonske obrede u posvećivanju svog nadahnutog rada, uključujući i podizanje važnih vladinih zdanja. Proučavanje će otkriti da postoji mnogo više masonerije nego što se može videti savremenim okom, jer se tu nalaze važni aspekti Misterija unutar njega, kao što nam kaže Tibetanac.“[131]

Tibetanac je duhovni vođa (zapravo demon) od koga su dobili uputstva mnogi nju ejdžeri, kao što su Elis Bejli, Robert Maler, M. Templ Ričmond (M. Temple Richmond),

itd.

BOARD OF GOVERNORS
OF THE FEDERAL RESERVE SYSTEM
AMOCO
U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES
U.S. PUBLIC HEALTH SERVICE
1798
U.S. EQUAL EMPLOYMENT OPPORTUNITY COMMISSION
GENERAL SERVICES ADMINISTRATION
BUREAU OF ALCOHOL, TOBACCO AND FIREARMS
ALFA ROMEO
PEUGEOT
NAVY SEALS

DEPARTMENT OF STATE
UNITED STATES OF AMERICA

CITGO

REPUBLICA DE EL SALVADOR EN LA AMERICA CENTRAL

CHRYSLER
CORPORATION

DEPARTMENT OF EDUCATION
UNITED STATES OF AMERICA

NAVAL SUPPLY SYSTEMS
COMMAND

SEAL OF THE SPEAKER
1789
UNITED STATES HOUSE OF REPRESENTATIVES

REPUBLICA DE NICARAGUA
AMERICA CENTRAL

THE UNITED STATES
NAVAL WAR COLLEGE
VIRIBUS MARI VICTORIA

U.S. NAVAL
OCEANOGRAPHIC OFFICE

FEDERAL EMERGENCY MANAGEMENT AGENCY

DEPARTMENT OF THE ARMY
UNITED STATES OF AMERICA
1775

DIET
PEPSI

PEACE CORPS

14. Znaci rukom

U Bibliji, u Izrekama 6:12-13 nam se kaže: *„Pokvaren i zloban čovek ide okolo i pokvareno govori, namiguje okom, daje znakove nogom, pokazuje prstima.“* Ovaj stih bi mogao da se primeni na masone, okultiste, članove bandi i mnoge druge grupe ljudi jer oni često koriste ruke i noge da bi preneli poruke jedni drugima. Na primer, masoni imaju svoje tajne položaje ruku. Oni takođe karakteristično drže svoja stopala u vidu tau krsta. Ovakav položaj može biti od koristi ako je mason pozvan na sud. Sa ovakvim držanjem, sudija (ukoliko je i on mason) može lako da vidi da je čovek ispred njegovog stola isto član njegovog društva.

Mason koji polaže zakletvu na 3. stepenu OBEĆAVA DA ĆE SAKRITI SVE ZLOČINE KOJE POČINI DRUGI MASON osim izdaje i ubistva.[1] Na 7. stepenu masonerije, kandidat mora da obeća: „Pomagaću drugu masonu iz Kraljevskog luka kada ga vidim u bilo kakvoj teškoći i zalagaću se za njegovo pitanje da bih ga izvukao iz problema, BEZ OBZIRA DA LI JE U PRAVU ILI NE.“[2]

Na 13. stepenu polaže se zakletva čija je suština da TREBA SAKRITI SVE ZLOČINE, UKLJUČUJUĆI I UBISTVO I IZDAJU.[3]

Ovo naravno znači da ako neki mason počini ubistvo, a sudija je takođe mason, onda je sudija obavezan svojom masonskom zakletvom da oslobodi ubicu, čak i ako to ima za posledicu okrivljavanje nedužne osobe! Zapravo, ova se zapovest daje u jednom priručniku:

„MORAŠ DA SAKRIJEŠ SVE ZLOČINE TVOG BRATA MASONA... A UKOLIKO SE DESI DA TE POZOVU KAO SVEDOKA PROTIV BRATA MASONA OBAVEZNO GA UVEK ŠTITI... TAČNO JE DA TO MOŽE BITI KRIVOKLETSTVO, ALI SE TI TAKO PRIDRŽAVAŠ SVOJIH DUŽNOSTI.“[4]

Veštice nam kažu da su znaci rukom veoma važni. U knjizi *Vika: vodič za pojedinačnog maga* (Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner) nalazimo:

„Gestovi su nečujna dopuna za reči. Oni mogu da pojačaju Vika

obrede kada se obavljaju u kombinaciji sa prizivanjem demona ili igranjem, ili se pak mogu koristiti zasebno za svoju pravu moć... *Moj uvod u Vika magiju* je sadržao neke od ovih starih gestova. 1971. godine video sam neke fotografije MAGIČNIH zaštitnih GESTOVA kao što su *mano figa* („šipak“: ruka stisnuta u pesnicu i palac koji viri između kažiprsta i srednjeg prsta) i *mano cornuta*, odnosno slovo ‘V’ koje se napravi kažiprstom i malim prstom i drži naopako... ovaj drugi znak SE KORISTI U VIKA MAGIJI, sa vrhovima nagore koji predstavljaju boga u njegovom rogatom aspektu... Gestovi u Vika obredu lako mogu da postanu mehanički. Kada se prizivaju boginja ili bog, ruke se mogu držati podignute sa raširenim prstima da bi se primila njihova sila. Boginja se može pojedinačno prizvati levom rukom, sa podignutim palcem i kažiprstom savijenim u krug, dok su ostali prsti skupljeni uz dlan. Ovo je predstava polumeseca. Bog se priziva podignutim kažiprstom i srednjim prstom desne ruke ili kažiprstom i malim prstom nagore, dok palac drži ostala dva prsta uz dlan, što predstavlja rogove.

Duhovi se mogu prizvati pojedinačnim gestovima kada pristupamo sa četiri usmerenja: ravna ruka paralelno sa zemljom za prizivanje Zemlje na severu; podignuta ruka sa široko raširenim prstima za prizivanje Vazduha na istoku; podignuta pesnica ka jugu za prizivanje Vatre i ruka u obliku čaše ka zapadu za prizivanje Vode...

GESTOVI SE KORISTE I U MAGIJI. Svaki od prstiju se odnosi na specifičnu planetu, kao i na drevno božanstvo. Pošto je pokazivanje prstom magijski čin i deo mnogih vradžbina, može se odabrati prst po svojoj simbolici.

Palac se odnosi na Veneru i na Zemlju. Jupiter (i planeta i bog) vladaju kažiprstom. Srednjim prstom vladaju bog i planeta Saturn, domalim Sunce i Apolon, a malim prstom planeta Merkur, kao i bog po kome je dobila ime...

Gestovi su magijsko oruđe moćno koliko i svako drugo, koje uvek možemo nositi sa sobom da ga upotrebimo ako zatreba.“[5]

„Mano figa“, takođe zvan i „fika gest“ (već spomenut) „se smatra odbranom protiv urokljivog oka, grubom uvredom, kao i seksualnim simbolom“.[6]

Takođe je spomenuta i „mano cornuta“. Ovaj gest je poznat i po brojnim drugim imenima kao što su: Đavolja trijada, il cornuto, cornuto, rog, rogati Đavo, dvorogi pozdrav, rogata ruka, Đavolji pozdrav i pozdrav rogatog Đavola.

Đavolja trijada je znak raspoznavanja među satanistima i vešticama. Setite se da je Sotona (ili Pan) nazvan rogatim bogom, i zato se i znak rukom tako pravi da liči na rogove. I mnogi ljudi u hevi-metal ili rok muzici koriste ovaj znak. Neke od rok grupa koje ovo koriste su: Džin Simons (Gene Simmons iz grupe KISS), Hart (Heart), Čip Trik (Cheap Trick), Utopia (Utopija),[7] i takozvana „hrišćanska“ rok grupa *Petra*.[8] Bitlsi su bili prvi rok sastav koji je upotrebio đavolju trijadu na naslovnoj strani albuma.[9]

Još jedan roker koji često koristi đavolji pozdrav je Roni Džejms Padovana (Ronnie James Padovana) koji samog sebe zove „Dio“ (što je na latinskom „Bog“). On priznaje da je upoznat sa okultnom naukom[10] i da je jedno vreme „na koncertima vodio hiljade ljudi u ‘poziv Sotoni sa oltara’...“[11]

Njegove naslovne strane albuma takođe imaju ovaj znak. Osim toga, zanimljivo je primetiti njegovo ime na slici. Kada se njegovo ime okrene naopako, reč se iz „Dio“ pretvara u „Devil“ (Đavo)!

Đavolja trijada „je silikijski znak Đavola koji se koristio za bacanje čini i za odbijanje ‘urokljivog oka’“,[12] kao i znak za vračanje i bajanje (bacanje čini), što je eksplicitno zabranjeno u 5. Mojsijevoj 18:10-12: *„Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svog sina ili svoju kćer provodio kroz vatru, ni koji gata, ni koji se bavi magijom, ni koji proriče po zvezdama, ni vračar, ni koji baca čini, ni koji priziva poznate duhove, ni opsenar, ni koji pita mrtve. Jer ko god tako nešto čini odvratan je Gospodu.“*

Ovaj znak „takođe koristi mafija kao signal smrti“.[13]

Takođe je intrigantno primetiti da se i bog Šiva (Siva), što je sinonim za Sotonu (prema Satanističkoj bibliji[14]), takođe može videti kako pravi Đavolju trijadu na nekim slikama. Jedan mason, Dž. S. M. Vord, se hvali: „Šiva, koji u svojoj drugoj desnoj ruci nosi kejbltou (cabletow) konopac smrti.... je Gospodar smrti, a time i ponovnog rođenja (reinkarnacije); naročito je značajno da bude predstavljen kako pokazuje znak onoga što jeste.“[15]

U knjizi *Bogovi Indije* nalazimo:

„Klanjam se Šivi kao Isani, Vladaru, koji ima pet lica. Praćen kozom on u svojim rukama drži Vede, slonovsku kuku, omču, sekiricu, lobanju, doboš, brojanicu, trozubac, a pokazuje i gestove za uklanjanje straha i donošenje radosti.“[16]

Evo i „mesečevog znaka“. Koriste ga veštice da pozdrave izlazeći mesec.

Znak rukom se takođe može videti i u špilu tarota:

„Mađioničar (takođe se zove i Mag ili Opsenar) je mladić koji drži štapić u svojoj desnoj ruci, a levom pokazuje na zemlju. Na stolu ispred njega se nalaze simboli četiri elementa, a iznad njegove glave nalazi se znak večnosti ili beskrajnosti... On je Mag, Veštak, ljudsko biće integrisano na svim nivoima, volja oslobođena kroz razumevanje. Njegov GEST se tiče osnovnog OKULTNOG principa ‘Ono što je gore je kao i ono što je dole, ali na drugi način’.“[17]

Primetite da je crtač Bafometa, Elifas Levi (mason i okultista), nacrtao Bafometa koji pokazuje iste OKULTNE gestove!

S. R. Parčment se hvali:

„Onima koji su primili inicijaciju u misterije dati su određeni ključevi koji se odnose i na crnu i na belu magiju – predstavljene Bafometovom desnom rukom koja pokazuje nagore ka blistavom disku rastućeg

meseca, dok je leva ruka pokazivala nadole ka Luni u tami. NIJEDAN UČENIK OKULTNE NAUKE NEĆE POREĆI da su MNOGA vodeća svetla MASONERIJE BILA U POTRAZI ZA MAGIJSKIM TAJNAMA..."[18]

Još jedan gest rukama se zove „mudra". *Priručnik za istraživače* objašnjava da je mudra:

„... obredni gest ruke ili tela; često se vidi u istočnjačkoj umetnosti i vajarstvu, kao na figurama koje pokazuju Budu sa jednom podignutom rukom u gest koji donosi mir i odbacuje strah. Takođe, pokreti nalik onima u transu, ili grčevite i ekstatičke poze i gestovi rukama, često grčevito izvodi neko ko prima direktan prenos duhovne moći od učitelja (šaktipata)."[19]

Rečnik misticizma beleži da je mudra „'mistički pečat' istočnjačkog okultizma; niz okultnih znakova prstima za koji se smatra da ima magijska dejstva".[20]

U knjizi *Bogovi Indije* nalazimo:

„Osim mantri i jantri, treći način predstavljanja božanstava je kroz gestove (mudre). Postoji veliki broj simboličkih gestova koji se koriste u obredu i za koje se veruje da prizivaju natprirodna bića. Mnoga od mudra kroz koje se može prizvati božanstvo se takođe koriste u svetom igranju."[21]

Primetite kako su prsti na slici dole obrazovali krugove. Ovo se zove mudra.

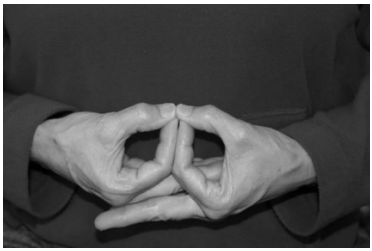

Još jedan gest rukama je gest blagosiljanja. Senka „predstavlja Sotonu.

Ta senka, prema satanistima, predstavlja simbol proklinjanja. Osavremenjena upotreba ovog znaka se pojavila u časopisu *Daily World* od 18. oktobra 1969. godine, kao znak raspoznavanja... Komunističkih vojnika i veterana za mir (Communist GIs & Vets for Peace)".[22] Papa često pokazuje ovaj znak, naročito kada daje

blagoslove.[23]

Jedan bivši mag, mason i satanista objašnjava:

„Međutim, mudra od dva SPOJENA prsta simbolizuje:

a) masonsko-gnostički zakon suprotnosti. Potrebu i za svetlošću i za tamom, i za dobrim i za zlim, i za bolom i za zadovoljstvom, čiji je tipičan primer u takvim masonskim ikonama kao što je 'Učiteljev tepih', koji je osmišljen da izgleda kao crno-bela šahovska tabla. Ovo vuče korene iz persijskog dualizma (doktrine da postoji bog dobra i bog zla i da su oba boga jednaka po moći i neophodni za ravnotežu u kosmosu) i potpuno je nebiblijskog karaktera...

b) Oni takođe simbolizuju 'Aba' ili 'Očinski tok' u Magiji, kao i 'Aima' ili 'Majčinski tok'. Ovi tokovi ili 'linije moći' dolaze do nas kroz vekove od Vavilona i Nimroda...

U satanizmu je taj gest poznat kao znak 'Strelca'. To je simbol antihrista. Ova asocijacija Strelca/Antihrista U OKULTNOM... je zbog veze između Rogatog boga magije i lova. Popularno ime za Rogatog boga u Engleskoj je zapravo lovac Herne."[24]

Kompletna knjiga o magiji otkriva:

„Postojalo je duboko ukorenjeno verovanje u fascinaciju ili očaranost senki; tako da je veštica ili mag mogao da ih koristi ili da izazove bolest i smrt ili da inspiriše ljubav... smatrali su (Satanisti — američko mišljenje) da senka sveštenikovih prstiju podignutih za blagosiljanje ima loše značenje... Naročita stvar koja je povezana sa tako podignutom rukom jeste to da njena senka predstavlja glavu i rogove Bafometovog jarca... simbola crne magije. Upotreba 'senke blagosiljanja' se smatrala kao legitimno papino pravo i najstravičnije se praktikovala tokom Mračnog doba i vremena Inkvizicije."[25]

Znak povezan sa ovim je „znak mira" ili „v-znak". Taj znak „je zapravo počeo da se koristi kao simbol satanističkog blagosiljanja tokom obreda".[26] Ovaj znak su koristili Jaser Arafat, Ričard Nikson, Vinston Čerčil, kao i Stjuart Mičam

(Stewart Meacham), kopredsedavajući Komiteta za novu mobilizaciju crvenih (Reds' New Mobilization Committee).[27] Čerčil je rekao da ovaj znak predstavlja pobedu, ali ne zaboravite da je Čerčil bio jedan od insajderske „elite" i mason. On je najverovatnije znao loše značenje ovog simbola, ali je pokušao da ga malo našminka.

„V-znak" ima šaroliki istorijat. „V" je rimska oznaka za broj pet, a Adam Vajshaupt ga je koristio u Iluminatima da simbolično iskaže „Zakon petica",[28] ali ima toga još. U Kabali:

„... značenje hebrejskog slova za V (vav) jeste 'ekser'. 'Ekser' je jedna od tajnih Sotoninih titula unutar Satanističkog bratstva (The Brotherhood of Satanism). Sotona nam daje na znanje da je ovo jedan od njegovih omiljenih znakova. Zašto bi inače voleo PENTAgram (penta znači pet!) i PETOstruki pozdrav kojim se služe u masoneriji i magiji?"[29]

Štaviše:

„Levičari i Satanisti koji su popularizovali taj znak... veoma dobro znaju njegovo drevno značenje. Zapravo, taj znak 'V' sada naširoko koriste takve komunističke organizacije kao što su 'Savez mladih socijalista' (Young Socialist Alliance), 'Veterani za mir u Vijetnamu' (Vets for Peace in Vietnam) i 'Studenti za demokratsko društvo' (Students for a Democratic Society)."[30]

Iako nije reč o znaku rukom, treba razmotriti i sam simbol mira.

„Poznat kao 'znak mira' tokom 1960-tih godina pa sve do danas, ovaj simbol predstavlja teutonsku runu (misteriju) smrti. Moguće je da je pobornika mira iz 1950-tih godina Džeralda Holtoma (Gerald Holtom) angažovao komunistički simpatizer Bertran Rasel (Bertrand Russell) da osmisli simbol koji bi ujedinio učesnike levičarskih mirovnih marševa 1958. godine. Jasno je da su ili Holtom ili Rasel smatrali da je teutonski (Neronov) krst adekvatan simbol u njihovom slučaju.

Tokom prethodnih 2000 godina ovaj simbol je označavao mržnju prema hrišćanima. Neron, koji je prezirao hrišćane, razapeo je apostola

Petra na naopaki krst. Ovaj gnusni događaj je bio sličan teutonskom krstu i postao je popularan paganski znak raspoznavanja današnjeg vremena. Od tog vremena je ovaj znak postao poznat kao 'Neronov krst'.

Poreklo ovog simbola u istoriji dokazuje da je on bio vizuelni mistički simbol za 'Aum' (razdvojeno slovo 'Y'). Ovo je sveta reč za hinduiste. Ponavljanje sloga 'Aum' navodno pomaže da se probudi 'zmijska moć Brahme' pri dnu kičme kod čoveka. Okultista Albert Pajk takođe identifikuje ovaj simbol kao mistički u svojoj knjizi o masoneriji *Moralnost i dogma*."[31]

Simbol mira (takođe se zove i „prelomljeni krst", „vranina kandža", „veštičje stopalo", „Neronov krst", „znak 'slomljenog Jevrejina'„ i „simbol 'anti-Hrista'"[32]) je zapravo krst sa prelomljenim kracima. On takođe označava „gest očaja" i „smrt čoveka".[33]

„Germanska plemena koja su ga koristila pripisivala su čudna i mistička svojstva ovom znaku. Za ovakvu 'runu' se kaže da su je koristili 'crni magovi' u paganskim bajanjima i osuđivanjima... Obrnuti prelomljeni krst – identičan sa socijalističkim simbolom 'mira' – je do dana današnjeg ostao poznat u Nemačkoj kao 'todersrune' ili runa smrti. Ne samo da su Hitlerovi nacional-socijalisti naredili da se on mora pojaviti na nemačkim čituljama, već je on bio i sastavni deo zvaničnog natpisa koji je određen da se stavlja na nadgrobne spomenike nacističkih oficira zastrašujućeg SS-a. Ovaj simbol je odgovarao nacističkom akcentu na paganskom misticizmu."[34]

Ako se kraci krsta podignu u uspravnu poziciju, to je onda „pitagorejski amblem životnog toka u obliku puta nagore sa putevima koji se račvaju ka Dobru i Zlu".[35] On takođe označava plodnost, ali ako su mu kraci okrenuti nadole, onda označava zlo i smrt.[36]

„Zapravo, naopaka 'čovekova runa' – figura koja sa krugom predstavlja uobičajeni znak za koji nam komunisti kažu da znači 'mir' – je vekovima omiljeni znak Satanista."[37]

Anton Lavej, osnivač Satanske crkve, koristio je „simbol mira" kao pozadinu za svoj oltar.[38]

Jedna bivša veštica daje sledeći komentar o simbolu mira:

„Reč je o drevnom i moćnom simbolu Antihrista. Tokom mračnog doba koristio se u druidskoj magiji, kao i od strane Satanista svih vrsta tokom inicijacije novog člana u njihov red. Oni bi nacrtali magični krug i dali inicijatu krst. Inicijat bi potom podigao krst i okrenuo ga naopako. On bi se potom odrekao hrišćanstva u sve tri vremenske dimenzije (prošlosti, sadašnjosti i budućnosti) i prelomio horizontalne komade nadole obrazujući maketu 'Gavranove kandže'. Ovaj ružni simbol nije ništa drugo do hula na Svetoga Duha. Nositi ili prikazivati ovaj simbol zapravo znači objaviti bilo znajući ili ne znajući da ste odbacili Hrista. Ne zaboravite da je simbolizam jezik slike, a da slika vredi kao hiljadu reči."[39]

Gore imamo nekoliko primera kako se koristi simbol mira.

Još jedan znak rukom je Vulkanov znak mira. On navodno treba da označava „Da živiš dugo i da napreduješ" i može se videti u Zvezdanim stazama.

Vulkan je bio božanstvo sunca koji se povezivao sa vatrom, munjama i svetlošću.[40] Praznik u njegovu čast se zvao Vulkanija, u kome su se prinosile ljudske žrtve.[41] „Prema Dielu, on je u porodičnom odnosu sa hrišćanskim Đavolom."[42] Fascinantno je saznanje da je oženio Veneru,[43] što je još jedno ime za Lucifera ili Đavola. Ono što je još interesantnije jeste da Vulkana obožavaju u masoneriji pod nazivom Tubal Kajin.[44] U *Masonskoj knjizi sa pitanjima* postavlja se pitanje: „Ko je bio Tubal Kajin?" Odgovor glasi: „On je paganski Vulkan."[45]

U masoneriji je Tubal Kajin ime lozinke za masona Učitelja trećeg stepena.[46]

Poslušajte šta ima da kaže okultista i mason Menli Palmer Hol:

„Kada mason nauči da je ključ za ratnika pravilna primena žive sile, on je naučio majstoriju svog Zanata. Uzavrela Luciferova energija je u njegovim rukama i pre nego što zakorači napred i nagore, mora da dokaže svoju sposobnost da pravilno primeni energiju. On mora ići stopama svog praoca, Tubal-Kajina, koji je silnom snagom boga rata raskovao svoj mač u raonik.“[47]

Postoji i seksualna konotacija u vezi sa Vulkanom i Tubal Kajinom.

Bivši mason Bil Šnebelen daje objašnjenje:

„Za masone koji hoće da sakriju svoje članstvo od nemasona, a da ga i dalje pokazuju svojoj braći iz Lože, postoji specijalna igla (ili šnala za kravatu) koju mogu da nose. Ona izgleda kao obrnuta palica za golf sa dve loptice pri vrhu... Mnogi pretpostave da taj čovek obožava golf, ali je zapravo reč o vizuelnoj masonskoj doskočici (slika desno).

Ovo se zove ‘štap sa dve loptice’ (engleski, ‘Two Ball Cain’) i predstavlja igru reči za tajnu šifru masonskog učitelja – ‘Tubalkajin’... To je takođe sasvim očigledna doskočica za ‘boga’ masonerije, odnosno muški polni organ. Nije li to divno?... naročito pošto mnogi ljudi nose ove bedne stvari u crkvu!“[48]

Dok smo još na temi masonerije, postoji još jedan masonski simbol koji se zove ‘ruke koje se drže’. Naravno, masoni nisu jedini koji koriste ovaj simbol.

„Sada ga koristi... *Američka federacija rada* i *Kongres industrijskih organizacija* (A.F.L. – C.I.O. – American Federation of Labor and Congress of Industrial Organizations) i često se prikazuje u komunističkom magazinu *Daily World* kako bi ukazao na jedinstvo među drugovima. Ovaj znak raspoznavanja je zvanični simbol Studentskog ‘nenasilnog’

koordinacionog komiteta pod komunističkom kontrolom (Student 'Nonviolent' Coordinating Committee), a služi kao logo za Radnički svet (Workers World) trockovskih komunista."[49]

Ovaj amblem je bio i pitagorejski simbol.[50] (Pitagora je bio MAG.) Mnogi masonski izvori otkrivaju da su ruke koje se drže „simbol vernosti",[51] ali se ne zaustavljaju na tom objašnjenju. Na primer, Albert Meki, mason 33. stepena, priznaje:

„Desna ruka je u svim razdobljima smatrana simbolom vernosti, a naša drevna braća su se klanjala BOŽANSTVU POD IMENOM FIDES ili Fideliti (Vernost), koje se ponekad predstavljalo DVEMA SPOJENIM DESNIM RUKAMA, a ponekad dvema ljudskim figurama, koje se rukuju desnom rukom...

Numa je bio prvi koji je podigao oltar FIDESU, pod čijim imenom je vršena služba i BOGINJI ZAKLETVI i iskrenosti. Obećanja data u njeno ime su se smatrala nepovredivijim od bilo kojih drugih."[52]

Dakle, ovde opet masonski simbol predstavlja PAGANSKOG BOGA — ovoga puta je to Fides.

Zapravo, već prvi stepen masonskog obreda sadrži sledeće pitanje i odgovor:

„*Pitanje*: Zašto su od vas tražili da stavite desnu ruku na Bibliju, ugaonik i šestare?

Odgovor: Zato što su naša drevna braća mislila da je desna ruka sedište vernosti, i tako su se oni klanjali božanstvu pod imenom Fides, koje se predstavljalo sastavljenim desnim rukama i dvema ljudskim figurama koje se drže za desnu ruku; desnu ruku mi stoga u masoneriji koristimo da na najjači mogući način označimo iskrenost naših namera u poslu u kome smo angažovani."[53]

Kako da se hrišćanin klanja Fidesu i da se u isto vreme klanja Bogu koji je zapovedio: *„Nemoj imati drugih bogova pred licem mojim"* (2. Mojsijeva 20:3)? *„NE POMINJITE imena drugih bogova. Neka se to ne čuje iz vaših usta."* (2. Mojsijeva 23:13)

15. Mešavina simbola

Kao što je ranije spomenuto, triskele (ili triskelion) je jedan simbol koji se danas pojavljuje na mnogim logotipima. Iako većina ljudi verovatno neće znati šta znači „triskele“, sigurno će prepoznati sliku ovog simbola. „Triskelion (‘tri noge’ na grčkom) je simbol sunca čiji je smisao u izražavanju kretanja. Sličan simbol, samo sa četiri noge, zove se tetraskelion i predstavlja modifikaciju svastike (kukastog krsta)“.[1] Poput svastike, on se smatra simbolom dobre sreće.[2]

Jedna okultna organizacija prodaje triskelion i zmijski privezak. Oni se hvale: „Dupla magija! Crteži na obe strane ovog neobično primamljivog priveska. Na jednoj strani su tronogi triskelioni koji simbolizuju izlazak, zenit i zalazak. Na drugoj (strani) zmija oslikava snagu, božansku moć, beskrajnu mudrost, večnost.“[3] Još jedan katalog nam kaže da „‘noge’ predstavljaju rođenje, smrt i ponovno rođenje“.[4] Naravno, ovde je reč o REINKARNACIJI.

Moramo se setiti da se, budući da triskele predstavlja „keltsku varijantu jin-jang simbola života“,[5] kao i modifikaciju svastike,[6] ono što je ranije rečeno o jin-jangu i svastici (o kojoj će biti reči kasnije) odnosi i na ovaj simbol.

Jedna nju ejdž organizacija prodaje šnalu keltske boginje, koja je ovako opisana:

„Simboli triskele (mora, dobre sreće) i kotla (obilja, inspiracije) slave Ceridven (Cerridwen): to je keltska boginja preobraženja, koja nudi pomoć i duhovnu obnovu u ključnim trenucima života njenih sledbenika. U velškoj

mitologiji ona je čuvala kotao inspiracije i bila je muza bardova (pesnika).“[7]

Ceridven je boginja mudrosti[8] i magije.[9] Jedan bivši mag otkriva: „Ceridven je tradicionalno ime za Smežuranu babu (Crone). Saznao sam da je ona u drevnoj legendi čuvar Crnog kotla besmrtnosti. To je kotao iz koga jedan mali gutljaj može da dovede do neverovatne pronicljivosti, mudrosti i natprirodnih moći.“[10]

Ceridven je takođe još jedno ime za Veneru (poznata i kao Lucifer), Izidu[11] i Hekatu (Hecate).[12] U knjizi *Mitologija* nalazimo da je „Hekata bila boginja tamne strane meseca i crnih noći kada se mesec ne vidi. Nju su povezivali sa delima tame, boginjom raskršća, što se smatralo sablasnim mestom zle magije“.[13]

Veštica Lori Kebot kaže: „Govorilo se da Hekata prilikom smrti susreće duše umrlih i vodi ih u Podzemlje... I tako je Hekata postala poznata kao Kraljica veštica...“[14] Nije ni čudo što je Hekata nazvana „Kraljicom veštica“ budući da je podučavala VRAČANJE i MAGIJU.[15]

Nju ejdžer Merilin Ferguson je koristila simbol triketre (engleski triquetra – što je još jedan naziv za triskele) na svojoj knjizi *Zavera vodolije* (The Aquarian Conspiracy). Ovo je varijanta broja 666.[16] Druge knjige i materijali imaju sličan crtež na sebi, kao što su knjige Dejvida Spenglera, čoveka koji hvali Lucifera,[17] i Veštičjeg grimoara (The Witch’s Grimoire). Kao što većina ljudi zna, broj 666 je broj zveri (vidi biblijsku knjigu Otkrivenje 13:18) i predstavlja zlo, ali ga ipak okultisti i nju ejdžeri vole i smatraju svetim brojem.[18]

Kao što je ranije rečeno, mnoge organizacije, kao na primer Društvo za svetsku budućnost (The World Future Society) i Trilateralna komisija, imaju ovaj simbol na svom logotipu. Mislim da je vrlo interesantno videti da se ovaj isti simbol pojavljuje i na koricama Biblije Nju King Džejms (New King James Bible)! (slika na sledećoj strani)

Simbol predstavljen levo se koristi za isterivanje zlih duhova. Zar nije vrlo upadljiva sličnost sa logotipom na Bibliji Nju King Džejms?!

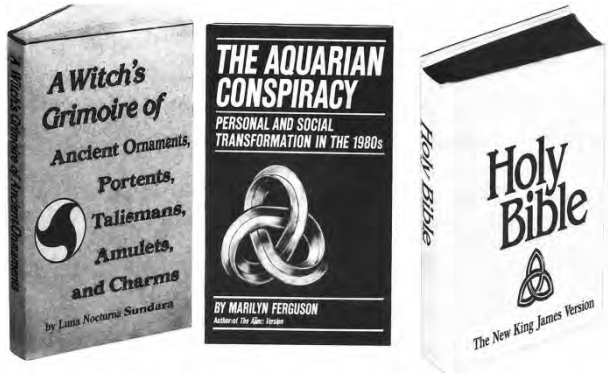

Evo još nekoliko varijanti triskela (triketre).

Mislim da je interesantno primetiti da je bivši budista koji je sada navodni hrišćanin, Pol (Dejvid) Jongi Čo (Paul (David) Yonggi Cho), pastor najveće svetske crkve sa oko 800 hiljada članova. Njegova crkva u Seulu u Koreji – Joido celovita jevanđeoska crkva (Yoido Full Gospel Church) pripada konferenciji Božje skupštine (The Assemblies of God). Logo koji on koristi je triskele. Kao bivši budista morao bi biti sasvim svestan simbola koji koristi.

Satanisti vole da koriste broj 666, ali ga ponekad maskiraju u „FFF“, pošto je slovo „F“ šesto slovo abecede. Ponekad koriste i broj 999, pošto je devetka obrnuta šestica. U satanizmu se koriste i tri kruga koja su povezana u sredini, što je još jedan simbol koji predstavlja žig zveri ili 666.

Još jedan simbol koji se koristi u satanizmu je oznaka anarhije. To je veliko slovo A unutar kruga i „predstavlja ukidanje svih zakona. Ispočetka su zaljubljenici ‘pank’ muzike koristili ovaj simbol, ali sada je rasprostranjen i među sledbenicima hevi metala“.[19]

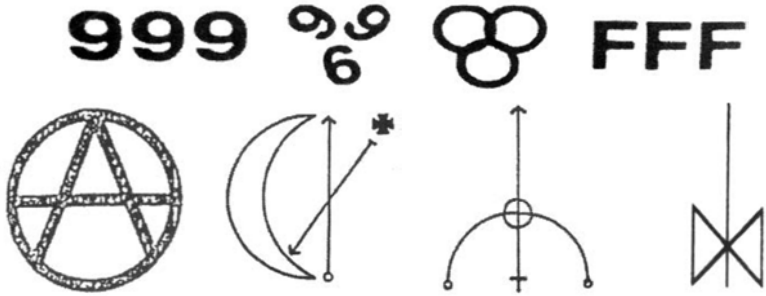

Ovaj simbol je zapravo simbol pobune. Biblija nam kaže da je „neposlušnost kao greh od čaranja“ (1. Samuilova 15:23). Nije teško sagledati kako se neposlušnost (pobuna) mogu pretvoriti u čaranje (magiju). Sotona se pobunio protiv Boga i sada njegovi sledbenici očigledno idu

njegovim stopama.

Evo i dva simbola koji se koriste u satanizmu (slike gore u sredini). Prvi je „simbol krvavog obreda koji predstavlja ljudske i životinjske žrtve“,[20] a drugi „seksualni obredni simbol koji se često naslikava na predmete blizu puteva kao znak da satanisti koriste tu lokaciju“.[21]

Satanisti takođe koriste obrnutu sekiru sa dve oštrice da bi predstavili „anti-pravdu prema satanistima“.[22] (slika gore desno)

Naravno, sekira sa dve oštrice (ili labris) ni u uspravnom položaju nije dobar simbol. Jedan časopis za magiju kaže:

„Labris je sekira sa dve oštrice za koju neki kažu da datira iz vremena matrijarhata. Žene koje se bave Dijaninom magijom i s tim u vezi putevima feminističke duhovnosti nose amajlije sa labrisom za zaštitu, snagu i sticanje moći. Za neke je labris i simbol Amazona.“[23]

Labris je zapravo jedan od simbola koji se u magiji koristi u čast boginje.[24] Još jedna knjiga o magiji kaže: „Labris je simbol mesečevih mena i Boginje. Njegova upotreba je bila rasprostranjena na Kritu.“[25]

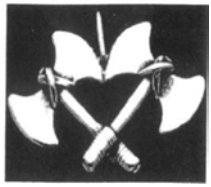

Jedna gej i lezbejska organizacija s ponosom koristi labris. Oni se hvale:

„Labris dolazi iz vremena kada su žene živele slobodno i s jednakim pravima. On je simbolizovao silu i snagu, preobraženje i Boginju. Naziv labris potiče od labia, a od njega potiče i lavirint, odnosno mesto inicijacije. Lezbejke su samoinicirane žene koje su se transformisale i stekle moć. Sekira sa dve oštrice je naš simbol, nosite ga s ponosom!“[26]

Paganski bog Marduk je bio poznat kao gospodar sekire sa dve oštrice,[27] a jedna masonska knjiga nam kaže da je ta sekira bila glavni Sandanov simbol i da je takođe bila „povezana sa sirijskim bogom plodnosti...“[28] Rečnik simbola nam daje neke veoma dragocene podatke o sekiri:

„Simbol sile svetlosti... Ali je mnogo važnije i složenije značenje sekire

sa dve oštrice, povezane sa znakom tau... Prema Luku Benoistu (Luc Benoist) ova sekira je ista kao i hinduistička vajra i Jupiterova munja, i stoga postaje simbol nebeskog prosvetljenja. U današnje vreme se sekira sa dve oštrice (labris) povezuje sa lavirintom, a oba su simboli kritskog kulta.“[29]

Tau je masonski simbol. Mason svojim stopalima pravi tau krst tokom svog obreda inicijacije, a trostruki tau se pojavljuje i na masonskoj kecelji. Mason Dž. S. M. Vord otkriva da se tau krst „stavlja na kecelju Učitelja Lože, premda obrnuto, kako bi simbolizovao ugaonik, a i naglasio svoje falusno značenje“.[30] On dodaje: „Tau krst je takođe simbol muške ili kreativne strane božanstva, i zapravo je konvencionalizovani oblik falusa.“[31] Knjiga *Znakovni jezik misterija* (The Sign Language of the Mysteries) kaže donekle istu stvar: „Tau krst je veoma star simbol i predstavlja falus; otuda često označava i naše životinjske strasti.“[32]

Knjiga pod nazivom *Anakalipsa* (Anacalypsis) otkriva:

„Tau, odnosno slovo T, je Merkurovo ili Hermesovo obeležje. To je crux ansata i crux Hermis... crux Tau je takođe bio obeležje generativne sile, večnog života koji se stalno premešta i tako se nije pravila razlika u njegovom korišćenju sa Falusom. On je zapravo i bio falus. Tau je Tot, Teut, Teutat kod Druida; a Teutat je bio Merkur...“[33]

Jedan bivši mason spominje da je tau krst „zapravo simbol zaklanog i vaskrsnutog paganskog boga Tamuza (Ezekijel 8:13-14). To je simbol za samo još jednog lažnog masonskog ‘Hrista’.“[34]

Feničani su koristili tau krst kao magijski simbol.[35]

Kao što je maločas spomenuto, tau i sekira sa dve oštrice su isto što i munja. Tor, Set, Zevs i Jupiter (kao i drugi bogovi) su smatrani bogovima munja i gromova.[36] Zanimljivo je primetiti da je Tor (o kome se detaljnije govori u poglavlju „Masonski i simboli kulta Istočne zvezde“) još jedno ime za Sotonu. Setite se da satanisti vole da se služe munjama (koje se takođe nazivaju satansko „S“).

Satanska rok grupa KISS („ime označava 'Vitezove u službi đavola' – 'Knights in Satan's Service'"[37]) koristi satansko „S" za poslednja dva slova svog naziva. Oni takođe imaju pesmu na jednom od svojih albuma koja se zove „Bog groma" („God of Thunder").[38] Neke druge rok grupe koje koriste satansko „S" su „Blek Sabat (Black Sabbath), Ej-si-di-si (AC-DC), Rejven (Raven), Metalika (Metallica), Krokus, Džudas prist (Judas Priest), Kil (Keel) i Bouvi (Bowie)..."[39]

Fascinantna je kratka priča o tome odakle potiče satansko „S".

Kako saznajemo:

„U ranim fazama potpune nacifikacije Nemačke šef Gestapoa Hajnrih Himler (Heinrich Himmler), jedan od najstrašnijih i najmrskijih ljudi u čitavom narodu, preduzeo je arheološka iskopavanja u različitim delovima Evrope, u potrazi za znacima 'veličanstvene' prošlosti arijevske 'super-rase'. Na jednom lokalitetu u Bavariji otkriveni su drevni runski natpisi. Rune su bile sastavni deo vekovima starog germanskog alfabeta koji je posedovao mističko značenje za stanovnike teutonskog plemena iz tog doba. Jedan od iskopanih simbola je bila munja u obliku slova 'S'. Himler je uvrstio ovaj znak u Gestapo, i od njega napravio zloglasni 'SS' (na nemačkom 'šuc-štafel' (Schutzstaffel) – 'Zaštitni eskadron').

Još nekoliko drugih runa se takođe koristilo u tajnim obredima SS-a.

Dva slova iz logoa grupe KISS su identična sa onim iz Himlerovog SS-a..."[40]

„Ove nazubljene simbole je takođe koristio nacistički SS kao svoj znak satanske strahovlade. Ovaj znak predstavlja Luciferovu silu koja otpada od Milosti na zemlju u vidu munje (Luka 10:18)."[41]

Kako tvrdi Rečnik simbola:

„Munja se smatra obeležjem vrhovne vlasti. Krilata munja izražava ideje moći i brzine. Tri Jupiterove munje simbolizuju slučaj, sudbinu i proviđenje – sile koje kroje budućnost... Vajra, tibetanski simbol 'munje' i 'dijamanta', takođe se povezuje sa osom sveta... Takođe je povezana i sa pogledom Šivinog (ili Sivinog) trećeg oka, a Šiva je uništitelj svih materijalnih oblika."[42]

Munju u obliku dordža (dordj) „koriste lame (tibetanski monasi) i bonzi (budustički monasi) da blagosiljaju verne i da isteruju demone“.[43] Kao što smo maločas videli, takođe je povezana i sa trećim Šivinim okom. O trećem oku se govori u poglavlju „Svevideće oko“, ali treba obratiti pažnju na to da je, prema Satanističkoj bibliji, Šiva drugo ime za Sotonu.[44]

Šiva nosi trisulu[45] (ili trozubac, o kome se govori kao o indijskom kaduceju[46]), a Jupiterova munja je bila u obliku trozube viljuške.[47]

Broj tri je veoma bitan u masoneriji i okultnoj nauci. Jedan masonski autor, Džon T. Lorens (John T. Lawrence), podseća nas:

„Tako mi (masoni) imamo tri stepena, tri velika svetla, tri manja svetla, tri glavna oficira, tri oficira pomoćnika, tri skupa od po tri alatke, tri koraka, tri stuba, tri ornamenta, tri komada nameštaja, tri pokretna dragulja, tri nepokretna dragulja, tri velika principa, tri ubice, tri lože za istragu, trojicu koji vladaju ložom, tri Velika Učitelja i tri reda arhitekture. Zapravo, poštovanje koje masoni imaju prema ovom broju ide dotle da ukazuje na to da naše misterije nemaju srodnosti samo sa egipatskim obredima i ceremonijama, već i sa obredima velikog broja drugih naroda. U mitologijama Grčke i Rima Jupiterova munja je bila trozuba; Neptunov skiptar je bio trozubac. Postojale su tri Parke (Fate) i tri boginje osvete. I sunce i mesec su imali po tri imena – Apolon, Sol i Liber, i Dijana, Luna i Hekata. Kerber je imao tri glave. U hinduističkoj mitologiji je Višnuov poklonik na svom čelu imao ukras u vidu trozupca.“[48]

Rečnik simbola objašnjava da je trozubac „simbol boga nesvesnog i greha – Neptuna, u čijem carstvu obitavaju čudovišta i niži oblici života. Trostruki karakter trozupca je ‘PAKLENA kopija Trojstva...’“[49] Neptun, Bog mora, takođe je poznat i kao Posejdon, Ad (pakao) i Šiva.[50]

Mitolog Džozef Kembel (Joseph Campbell) nas podseća da je „detelina ili trozubac simbol Šive, Posejdona, Sotone“.[51] Gospodar bezdana je predstavljen sa čekićem koji je „takođe simbol munje prosvetljenja...“[52] Trozubac je „takođe

simbol vatre...“[53] Setite se da je Lucifer (Sotona) nazvan Lučonoša i da nam Biblija kaže da Sotona dolazi kao „anđeo svetlosti“ (2. Korinćanima 11:14).

Trozubac ili munja se koristi na mnoge načine. Reč je o simbolu koji se koristi za psihologiju i za Neptuna, kao amblem na zastavi Barbadosa, kao i Koledža ratne mornarice Sjedinjenih Američkih Država (The United States Naval War College).

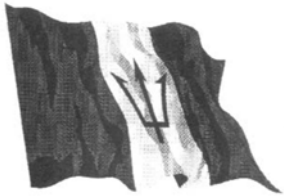

Još jedan satanistički simbol je „lenja osmica“ ili znak beskonačnosti. *Priručnik za istraživače* kaže da je ovaj znak „zapadnjački ekvivalent JIN-JANGA“.[54]

Helena Petrovna Blavatski daje komentar da ovaj znak „simbolizuje Kaducej“.[55] Jedna knjiga o magiji tvrdi da je reč o simbolu besmrtnosti.[56] Za okultiste on predstavlja Luciferovu večnu pobedu.[57] Takođe simbolizuje i reinkarnaciju i karmu.[58]

Ovaj se simbol može videti na određenim tarot kartama kao što su „mađioničar“[59] (za sliku vidi poglavlje o znacima rukom) i „snaga“.

Simbol beskonačnosti ponekad okružuje globus i u tom slučaju znači da Sotona drži čitavu zemlju pod svojom kontrolom.

Rok grupa Journey takođe ima lenju osmicu i globus na naslovnoj strani svog albuma.

Po veštici Starhok, postoji još jedno značenje. Ona tvrdi:

„U vilinskoj (Feri) tradiciji veštičjeg zanata, nesvesni um se zove Mlađi ego; svesni um se zove Ego koji govori...

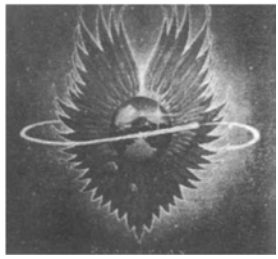

U vilinskoj tradiciji, smatra se da postoji i treći 'ego': Duboki ego ili Božanski ego... Duboki ego je ono božansko unutar nas... i može se pojmiti i kao muško i kao žensko... Čest simbol za njega su dve povezane spirale ili znak beskonačnosti, odnosno horizontalna osmica. U vilinskoj tradiciji to se zove Dijan-iglas (Dian Y Glas), odnosno Plavi Bog. Plavo simbolizuje duh; za Duboki ego se kaže da se vidi kao plav kada se 'posmatra' fizički... 'Dijan' se odnosi i na Dijanu i na Tanu, što je vilinsko ime za boginju; takođe se odnosi i na Dženikot (Janicot), što je baskijsko ime rogatog boga...

U savremenom okultizmu Duboki ego se često javlja kao 'Duhovni vođa...'"[60]

Kao što zna svaki biblijski religiozan čovek, duhovni (spiritistički) vođa je zapravo demon. Biblija upozorava: *„... da će u poslednja vremena otpasti neki od vere, da slušaju lažne duhove i nauke đavolske"* (1. Timotiju 4:1). Možemo videti da se ovo danas često dešava. Naše se društvo brzo vraća u paganizam.

Znak beskonačnosti takođe predstavlja „veštakov peščani sat kroz koji protiče beskonačno vreme".[61] Još jednom otkrivamo da je peščanik masonski simbol.[62] On se takođe koristi u organizaciji „Suvišni momci" (Odd Fellows), koja je poznata kao „masonerija siromašnog čoveka".[63]

U poglavlju o simbolima sa krilima videli smo da je Hronos (ili Saturn) naslikan kao starac sa kosom (alatkom) i peščanikom.[64] Peščanik je takođe simbol Šivinog doboša (Damaru).[65]

Kao što smo ranije spomenuli, Šiva je još jedno ime za Sotonu.

Njegov doboš je peščanik koji predstavlja znak beskonačnosti. Imajući ovo u vidu, bilo je fascinantno saznati da i znak za sumpor sadrži oznaku beskonačnosti na svom simbolu. Takođe je bilo interesantno videti da se simbol sumpora nalazi na vrhu „Devet satanskih izjava“ Sotonske crkve.

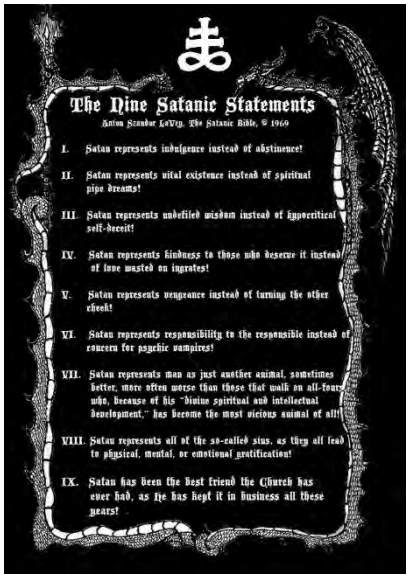

Sotonu (odnosno Bafometa ili Lucifera) nju ejdžeri, okultisti i satanisti proglašavaju svetlonošom. Na crtežu Bafometa (Mendesovog jarca) Elifasa Levija, masona i okultiste, vidimo da on ima zapaljenu baklju među rogovima. Jarac se koristi u hermetičkoj MAGIJI gde predstavlja VATRU, a takođe je i simbol stvaranja.[66]

Stoga je baklja još jedan simbol koji treba razmotriti, ali ćemo pre toga pogledati jedan od veštičjih praznika koji se zove Imbolk (Imbolc), a proslavlja se 2. februara. Ovaj praznik:

„... označava Boginjin oporavak nakon što je rodila Boga. Nju bude sve duži dani. Bog je malo, živahno dete, ali se Njegova sila oseća tokom dužih dana. Toplota oplođuje Zemlju (Boginju) i semenje klija i niče. I tako nastupaju najraniji počeci proleća.

Ovo je Šabat (Sabbat) očišćenja posle pritajenog života zime, kroz obnoviteljsku moć Sunca. To je takođe praznik svetla i plodnosti, koji se nekada u Evropi obeležavao velikim plamenovima, bakljama i vatrom u svakom obliku. Ovde vatra predstavlja naše sopstveno prosvetljenje i inspiraciju isto onoliko koliko predstavlja i svetlost i toplotu.

Imbolk je takođe poznat kao Praznik baklji, Oimelk (Oimelc), Luperkalije, Panov praznik, Praznik visibabe, Praznik dužih dana, Dan Brigide i verovatno i pod mnogim drugim nazivima. Neke žene koje se bave Vikanom slede stari skandinavski običaj nošenja kruna na kojima su zapaljene sveće, ali mnogo više njih nosi tanke sveće tokom svojih obreda prizivanja (invokacija).“[67]

Obratite pažnju na to da je Praznik baklji takođe nazvan i Panovim praznikom:

„Bog Pan je simbol prirode i obično je predstavljen sa rogovima (što simbolizuje sunčeve zrake i agresivnu Ovnovu silu) i sa nogama pokrivenim dlakom (što označava vitalnost osnovnih sila, zemlje, grmlja i instinkta). U astrologiji je Pan jedan aspekat Saturna, a izjednačuje se i sa Sotonom i sa životom u svojim zamršenim, a naročito osnovnim aspektima.“[68]

„PAN JE BIO SVETAC ZAŠTITNIK SEKSUALNE RAZONODE... On je često pokušavao da zarobi žene, a zbog njegove pohote one su živele u takvom strahu od njega da se njegovo ime još uvek povezuje sa strahom, kao na primer u imenici ‘panika’.“[69]

U Satanističkoj bibliji Pan je nazvan „grčki bog požude“ koji je „kasnije proteran kao Đavo“.[70] Pošto je Pan predstavljen sa rogovima, nije nikakvo čudo što ga magovi nazivaju „rogatim bogom“.[71]

Vratimo se na Panov praznik ili Dan Brigide: da li ste primetili da neke veštice (vikani) imaju običaj da nose krune na kojima su zapaljene sveće 2. februara? Veštica Starhok otkriva:

„Brigida je irska boginja kovačkog zanata, poezije i isceljivanja – Boginja vatre kojoj se takođe klanjaju na svetim izvorima. Njen praznik, na veče uoči 2. februara, predstavlja svetkovinu svetla koga sve više ima, i proslavlja se kada sunce počinje da biva jače, a dani sve duži. Takođe zvan Svećnica, predstavlja vreme očišćenja i osnaženosti, i činilo se pravim vremenom za naš obred.“[72]

Svećnica je „jedan od osam religijskih svetkovina kod veštica“.[73] (slika desno) Ono što je zanimljivo jeste što se UPRAVO OVAJ PRAZNIK (uključujući i sveće), pod istim imenom, SVEĆNICA, proslavlja u Katoličkoj crkvi. Mag Stjuart Farar daje komentar o Svećnici:

„Reč je o klasičnim Luperkalijama ili Panovom prazniku. Iz još drevnijih vremena, ovaj praznik predstavlja proslavu Boginjinog oporavka nakon što je rodila Boga sunca za novu godinu, što dolazi šest sedmica nakon zimske kratkodnevnice. Isti koncept je neprikriven opstao u vidu hrišćanske svetkovine Očišćenja blažene device Marije...“[74]

Jedan autor beleži:

„Još jedan dan primljen iz paganizma, koji navodno slavi Mariju, zove se ‘Svećnica’ ili ‘Očišćenje blažene device’ i slavi se 2. februara... U paganskom Rimu se ovaj praznik držao tako što su se nosile baklje i sveće u čast praznika Februa, odakle je i mesec februar dobio ime! Grci su držali ovaj praznik u čast boginje Cerere (Ceres), Prozerpinine majke, koja ju je sa učesnicima obreda koji su nosili sveće tražila u podzemnom svetu. Tako možemo videti kako je prihvatanje 2. februara kao Marijinog očišćenja izvršeno pod uticajem paganskih običaja sa svećama, čak dotle da se taj dan nazove ‘Svećnica’. Na ovaj dan se blagosiljaju sve sveće koje će se koristiti tokom godine u katoličkim obredima... Kako kaže Katolička enciklopedija (The Catholic Encyclopedia): ‘Mi se ne moramo ustručavati da priznamo da su se sveće, poput tamjana i vode za očišćenje, uobičajeno koristile u paganskim službama i u obredima posvećenim mrtvima’.“[75]

Svećnica, odnosno Praznik baklji, predstavlja samo jednu od paganskih upotreba plamena. Mnogi od bogova i boginja iz mitologije su nosili baklje. Neki od njih su: Hekata („Kraljica veštica“),[76] Komus (Comus),[77] Eros,[78] Himenej (ili Himen),[79] Apolon,[80] Ilitija (Ilithyia),[81] Eos (ili Aurora),[82] Jakhos (Iakchos),[83] i Fosfor (Phosphorus)[84] (koji se takođe zove i Lucifer[85]).

Čujte šta kaže okultista Eduard Šur (Edouard Schure) o Luciferu i njegovoj baklji:

„Lucifer će, nakon što povrati svoju zvezdu i dijademu (krunu), sabrati svoje legione za novo delo stvaranja. Nebeski duhovi će, privučeni njegovom bakljom, sići... i on će poslati ove glasnike iz nepoznatih zemaljskih sfera. Potom će Luciferova baklja signalizirati 'S neba na zemlju!' – a ... (nju ejdž) Hrist će odgovoriti 'Sa zemlje na nebo!'"[86]

Jedan magijski alat – obratite pažnju na plamenove, heksagram, trougao, krug i mesec

Svetlost je (onako kako je označava baklja) veoma važan masonski simbol. Masonski pisac Artur H. Vord (Arthur H. Ward), u Masonskoj simbolici i mističkom putu (Masonic Symbolism and the Mystic Way), beleži: „Kada mu se kasnije (masonu) da SVETLOST, to zapravo znači da se on uči principima OKULTIZMA..."[87] Okultista i mason Menli Palmer Hol kaže da „baklje predstavljaju OKULTNE veštine i nauke, doktrine i dogme čijom svetlošću Istina postaje vidljiva".[88]

Zapravo, izdavač koji štampa masonske knjige i knjige kulta Istočne zvezde zove se Torč Pres (Torch Press) (engleski 'torch' = baklja). Baklja je takođe veoma zastupljena na Olimpijskim igrama. Olimpijske igre smo ukratko spomenuli u poglavlju o humanističkim simbolima, ali hajde da sada malo detaljnije vidimo ovu temu. U nju ejdž Biltenu duginog mosta (Rainbow Bridge Newsletter), nalazimo neke zanimljive podatke.

„Baklja je vekovima bila simbol Božje svetlosti koja plamti u čovekovom duhu. Kako se palila na prethodnim olimpijadama i slala drugim narodima, tako se prenosila i simbolika duhovnog plamena koji se širi s jednog naroda na drugi. Ovoga puta je baklja došla u zemlju na čijem pragu stoji žena sa još jednom upaljenom lampom, koja značajno osvetljava put za one koji traže slobodu. Naš nacionalni moto je 'Ja osvetljavam put'...

Tako je olimpijska baklja došla u zemlju koja je spremna za njen dolazak... Baklja je došla u 'Grad anđela', odnosno u središnju čakru

naše zemlje i ponosno ju je držao uvis jedan od nas za sve nas...

Džon Sinkler (John Sinclair) je, govoreći ranije na Gori meditacije o Igrama, rekao: 'Olimpijske igre su nasleđe ranih formi od kojih je Sintetička joga nova joga koja dolazi. Reč je o jogi jedinstva, truda, preduzimljivosti, a sve se to brižljivo čuva u okviru Igara. Čovekove godine su predstavljene, a njegova budućnost izražena, u naporima i vrlini koju one predstavljaju. Avatar sinteze je ono što inspiriše Sintetičku jogu, koju sada čovek mora da razvije.

Stalno se prikazivao simbol petokrake zvezde. To je simbol *Nove grupe svetskih pomoćnika* (The New Group of World Servers), simbol usavršenog čoveka, zvezda inicijacije. Kao energija, on predstavlja ekspanziju, progres, slobodarsku dominaciju nad materijalnom ravni, kao i energiju pročišćenja na svim ravnima."[89]

Trke sa bakljama su paganskog porekla. Hefestija (Hephestia) je bila „atinska svetkovina u čast Hefesta (Hephaistos), grčkog Vulkana, tokom koje bi trkači u trkama nosili baklje i predavali ih jedni drugima".[90] Isto tako, Prometeja je bila „svetkovina koja se u Atini održavala u čast Prometeju, tokom koje se održavala trka sa bakljama, zbog verovanja da je Prometej ukrao vatru sa neba i da je zato nazvan 'bakljonoša'."[91]

„Trke sa bakljama datiraju iz vremena starih Grka. Jedno svetilište u Olimpiji posvećeno boginji Hestiji, Zevsovoj sestri, 'čuvalo je žar koji bi svake četiri godine raspalili tokom trke atletičari pobednici. Da bi se sačuvala čistota i jačina vatre, atletičari su morali brzo da se kreću. Ubrzo su se razvila i nadmetanja da bi se videlo koji će od pojedinaca ili grupa – etapnih takmičara – najbrže trčati sa bakljom. Pobednik bi imao čast da zapali vatru u ime božanstva zaštitnika tog grada'."[92]

Upravo ovako kako je rečeno – i Kip slobode drži baklju u svojoj ruci. Stoga nije iznenađenje što saznajemo da su nam masoni podarili ovu „boginju".

„Izdignuta iznad svetlucajućih, ali zagađenih voda, ona drži u svojoj ispruženoj ruci baklju i svetlost. Kao poklon masonskog reda, odnosno savremenih naslednika baštine Iluminata, Kip slobode je napravio Frederik Bartoldi (Frederic Bartholdi), član masonske lože Alzas-Lorena u Parizu u Francuskoj. Novi kip je značajan za tajna društva koja spremaju Novi svetski poredak.“[93]

Knjiga Premeštanje simbola otkriva: „Ruka koja je ispružena ka nebu ... stoji na kućama starosedelaca... da bi terala zle duhove od njenih ukućana.“[94]

Još jedan popularan simbol kod nju ejdžera i okultista je duga. Bog je dugu dao kao obećanje čovečanstvu da više nikada neće da pošalje potop na zemlju i uništi čoveka (1. Mojsijeva 9:13-16).

Nju ejdžeri su uzeli ovaj simbol i pretvorili ga u nešto što on nikad nije značio. Masonski pisac Džordž Oliver zapaža:

„Zanimljivo je da je u svim drevnim sistemima MITOLOGIJE, Veliki otac ili MUŠKI STVARALAČKI PRINCIP dosledno predstavljan TAČKOM U KRUGU. Ovo obeležje su skandinavski sveštenici i pesnici stavili na centralni vrh DUGE, koja je u bajkama bila most koji vodi sa zemlje na nebo.“[95]

Još jedan pisac otkriva:

„Danas se u praksi vudu crne magije na Haitiju i u Africi DUGA PREDSTAVLJA KAO DOGAĐAJ KOJI PROSLAVLJA BRAK IZMEĐU ‘BOGA DUGE’ I ‘BOGA ZMIJE’.

U drevnoj jevrejskoj KABALI – koju sada oživljavaju današnji učitelji nju ejdža – mistički rabini su učili da DUGA SIMBOLIZUJE SEKSUALNI OBRED. Dugin luk je navodno bio falus muškog boga koji je sišao u carstvo materice, kraljice ili boginje. Smatralo se da ova unija stvara ogromne božanske moći.“[96]

U skandinavskoj mitologiji je postojao dugin most koji se zvao Bifrost.97 Ovaj most je „takođe bio poznat kao ‘Đavolji most’“[98] i identifikovao se sa rekom Stiks (Styx) kod Egipćana,[99] za koju su verovali da teče kroz pakao.

„U grčkoj mitologiji duga predstavlja ovaploćenje vesnika boginje, Iris...“[100] Kineska duga se delimično razlikuje u tome što ima samo pet boja (umesto uobičajenih sedam), a „njihova sinteza simbolizuje uniju JINA I JANGA“.[101] U vavilonskoj književnosti duga je bila „znak gneva, straha i bolesti, i kao atribut boginje Tir-an-na, donosilac nesreće“.[102]

U masonskoj simbolici nalazimo da se duga javlja kao predstava Lučonoše Lucifera.[103]

Dugin most (takođe zvan i antahkarana) se često spominje u nju ejdž pokretu, a veoma često se sreće i u okultnoj literaturi.[104] Jedan hrišćanski autor daje objašnjenje: „U okultnoj nauci je duga hipnotičko sredstvo koje navodno stvara most između pojedinačne i nad-duše ili Velikog univerzalnog uma. Ovaj ‘um’ nije Bog.“[105]

Lin F. Perkins, mason i autor knjige Masonerija u novoj eri (Masonry in the New Age), otkriva sledeće o antakharani:

„Masoni bi, kao ‘graditelji duhovnog zdanja’, trebalo da budu upoznati sa ovim starim hinduističkim terminom. On se odnosi na ‘most’ ili ‘putanju’ koju svaki čovek svesno ili nesvesno gradi između svog ‘nižeg ega’ i ‘Visokog ega’, odnosno između svog nesavršenog i savršenog bića. ‘Graditeljski’ proces nikada ne prestaje IZ ŽIVOTA U ŽIVOT BILO U FIZIČKO TELO ILI IZ NJEGA.

‘Grub kamen’ naposletku postaje ‘Savršen ašlar (Ashlar)’.“[106] Primetimo, usput, da Perkins takođe zagovara REINKARNACIJU time što kaže „iz života u život“!

U učenjima tibetanskog budizma:

„... DUGA SIMBOLIZUJE ČOVEKOVO konačno stanje savršenstva –

BOŽANSTVO, kada je dostigao unutrašnje jedinstvo dobra i zla, tmine i svetlosti, i kad postaje jedno sa Velikim bogom.

Drugim rečima, NJU EJDŽ UČI DA JE ČOVEKOV PUT KA BOŽANSTVU SIMBOLIČNO PREDSTAVLJEN 'DUGINIM MOSTOM',

koji čovek prelazi dostizanjem više svesti. A nagrada na drugom kraju duge je samoovlašćenje, besmrtnost i božanski karakter."[107]

Imajući ovo u vidu, neće biti nikakvo iznenađenje videti sledeći oglas u jednom magijskom časopisu. On kaže:

„NOSITE PREDIVAN SIMBOL NJU EJDŽA. PROŠIRITE REČ – PRIDRUŽITE SE LEGIONIMA SVETLOSTI...

Aštar (Ashtar) i 'Svemirska braća' (Space Brothers) neprestano govore da je vreme da mi, nju ejdžeri, pokažemo svoju veru u postojanje naprednijeg života u svemiru. Kao specijalan suvenir koji izlazi istovremeno sa ovim važnim brojem, mi pružamo ograničenu ponudu predivnog medaljona koji oslikava simbol Novog svetskog poretka – dugu sa letećim tanjirom iznad nje..."[108]

Nju ejdž knjiga, Svetlost će vas osloboditi (The Light Shall Set You Free), kaže:

„Pošto sedam glavnih čakri sadrži sedam DUGINIH boja... i pošto sedam DUGINIH boja formiraju BELU SVETLOST, moraju nam sve ove čakre titrati maksimalnom jačinom u svakom trenutku. Ovo se izvodi putem umnih snaga i kroz VIZUELIZACIJU. Proces se takođe pojačava putem MEDITACIJE...

Kada je svaka čakra u potpunosti aktivirana i titra u svojoj najčistijoj boji, sedam boja se kombinuju i stvaraju polje aure BELE SVETLOSTI. Time se stvara i zaštitno energetsko polje oko nas i daje nam sjaj energije koji se često zove PROSVETLJENJE."[109]

Bela svetlost je važan simbol u nju ejdžu. Jedan bivši mag je napisao: „Na gornja tri nivoa magije LUCIFER JE PREDSTAVLJEN BELOM SVETLOŠĆU."[110] Centar „Tara", poznata nju ejdž organizacija koja promoviše „nju ejdž Hrista" zvanog Maitreja, pruža objašnjenje:

„Rad sa trouglovima je jednostavan. Mentalno se povežite sa dva druga člana; zamislite TROUGAO BELE SVETLOSTI koji kruži iznad vaših

glava; potom glasno (kad god je to moguće) izgovorite Veliko prizivanje (invokaciju). Sagledajte svoj TROUGAO povezan sa svim drugim trouglovima i grupama za prenos misli i meditaciju na planeti. Zapazite kako BELA SVETLOST kruži kroz ovu mrežu fokalnih tačaka i kako se izliva da obuhvati ceo svet, čime se pomaže stvaranje kanala za izlivanje Svetlosti i Ljubavi u korpus čovečanstva.

Kada kažete: 'Iz centra gde je spoznata Božja volja', koja je šambala, zamislite veliku sferu BELE SVETLOSTI."[111]

Šambala je, uzgredno, mitološko mesto gde navodno živi „Gospodar sveta" – Sanat Kumara ili Šiva (koji je zapravo Sotona)![112]

Mag Denis Karpenter (Dennis Carpenter) savetuje: „Povežite se sa Božanstvom onako kako ga vi znate. Zamislite sebe okruženi BELOM SVETLOŠĆU, zaštitnom sferom svetlosti koja će vas štititi tokom ove meditacije."[113] Lazaris, duhovni vođa (a zapravo demon), „predlaže da ga zamisle (vizuelizuju) jednostavno kao sferu BELE SVETLOSTI".[114]

Kundalini je naziv zmije koja navodno leži sklupčana u dnu kičme, ali se ispravlja u toku joge. Nju ejdžer Elizabet Kler Profet (Elizabeth Clare Prophet) naziva Kundalini belom svetlošću.[115]

Profetova, kao i drugi okultisti, govori o Velikom belom bratstvu (Great White Brotherhood). Nju ejdžeri Širli Mekjun (Shirley McCune) i Norma Milanović (Norma Milanovich) objašnjavaju:

„Veliko belo bratstvo (belo u značenju BELA SVETLOST) je sastavljeno od mnogih osoba u Kosmičkoj hijerarhiji. Ova organizacija sadrži sedamdeset redova/bratstava čitavog univerzuma...

Ljudi svetlosti mogu istovremeno da budu članovi i Melhisedekovog reda (Order of Melchizedek) i Velikog belog bratstva. Zapravo većina, ako ne i svi, i pripadaju i prvom i drugom."[116]

I masonerija i mormonizam govore o Melhisedekovom sveštenstvu. Zapravo, da bi neko postao bog prema mormonskoj doktrini, mora pripadati Melhisedekovom sveštenstvu. U Škotskom obredu masonerije, 19. stepen se zove „Veliki poglavar". Tokom ove ceremonije „kandidata pomazuju uljem i on biva proglašen sveštenikom zauvek po Redu Melhisedekovom". Biblija nam, međutim, kaže da *„Hristos nije sam sebe*

proslavio postavši prvosveštenik“, već je bio *„pozvan od Boga za prvosveštenika po redu Melhisedekovu“* (Jevrejima 5:5,9), dok pak okultisti, mormoni i masoni SAMI SEBI određuju slavu i NA SEBE preuzimaju svešteničku slavu koja je bila data JEDINO Hristu.

Biblija dalje otkriva da Hrist *„pošto on ostaje doveka, ima nezamenljivo sveštenstvo“* (Jevrejima 7:24). Reč na grčkom za izraz „koje se ne može prenositi“ je „aparabatos“ i znači „NEPRENOSIV“. Drugim rečima, ovo sveštenstvo se ne može prenositi sa jedne osobe na drugu. Hrist je jedan jedini koji može da nosi ovakvu svešteničku titulu.

Mogli bismo dati nebrojene primere ovakvih citata o „beloj svetlosti“.[117] Takođe je interesantno primetiti da je Bela svetlost (The White Light) naziv publikacije OKULTNE organizacije „Hram istine“ (The Temple of Truth).[118] Ova publikacija se oglašava kao „Časopis za obrednu magiju“ (The Magazine of Ceremonial Magick).[119] Naziv njihove knjižare je Magični krug (The Magick Circle).[120]

Još jedan simbol koji se danas često viđa je lotosov cvet. H. P. Blavatski kaže da je lotos:

„... cvet posvećen prirodi i njenim Bogovima... Kod Indusa je lotos obeležje produktivne snage u prirodi, kroz delovanje vatre i vode (duha i materije)... Lotos je u Indiji simbol plodne zemlje... Lotos je dvostruka preteča božanskog i ljudskog hermafrodita, stvorenja koje takoreći ima dvostruki pol...

Lotosov cvet, predstavljen kako raste iz pupka boga Višnu – tog Boga koji se odmara na vodama svemira i njegove Zmije beskonačnosti – je najveća alegorija ikad osmišljena: Univerzum koji evoluira iz centralnog Sunca, TAČKE, zauvek skrivene klice.“[121]

Hol piše:

„Ponekad ćete videti čudne male kineske bogove ili istočnjačke statue Bude koji sede na lotosovom cvetu. U stvari, ako pažljivo pogledate, videćete da su skoro svi istočnjački bogovi tako predstavljeni. To znači da su oni u sebi otvorili tu Duhovnu svest koju zovu KUNDALINI.“[122]

Jedan od Izidinih obeležja je lotos, koji je simbol vaskrsenja.[123] Naravno, u egipatskoj mitologiji ideja vaskrsenja znači ponovno rođenje ili REINKARNACIJU. Lotos se takođe povezivao i sa bogovima sunca.[124]

„Jedna egipatska legenda kaže da pre stvaranja nije bilo ničega osim nepokretnog okeana na kome je plutao lotos. Kada se otvorio prelepi cvet, čitava se tvorevina, uključujući i Bogove, rasula iz njega. Druga priča kaže kako se veliki lotos otvorio i otkrio skarabeja koji je postao sunce i da se svaki dan kada moćni Ra otvori Svoje oko (lotos) pojavljuje sunce. Lotosov cvet se otvara i zatvara svaki dan prilikom izlaska i zalaska sunca, pa je time veoma jasna povezanost između cveta i sunca.“[125]

Hol objašnjava:

„U zapadnom svetu je lotos promenjen u ružu. Ruže rozenkrojcera, ruže masonskih stepena, kao i ruže Odreda podvezice (The Order of the Garter) u Engleskoj – SVE one označavaju ISTO: buđenje duhovne svesti i potpuni procvat kvaliteta čovekove duše. Kada čovek u sebi otvori ovaj pupoljak on nalazi, poput zlatnog polena u cvetu, ovaj predivan duhovni grad, ŠAMBALU, u sredini lotosa mozga sa hiljadu latica.“[126]

Pajk kaže da je „Ruža u staro vreme bila posvećena Aurori i Suncu“.[127] U još jednoj knjizi Hol izjavljuje:

„Od sve simbolike cveća najvažniji su lotosov cvet Indije i Egipta, kao i ruža kod rozenkrojcera. Po svojoj simbolici se ova dva cveta smatraju identičnim. Ezoterička nauka koju predstavlja lotos na istoku ovekovečena je u savremenoj Evropi u obliku ruže. Ruža i lotos su jonička obeležja, jer prvenstveno označavaju materinsku tajnu stvaranja...“[128]

Hol je upravo rekao da su lotos i ruža simboli ženskih polnih organa. Detaljnija definicija postoji u Rečniku simbola. Još jedan autor piše:

„Primera radi, lotos simbolizuje žensku vulvu Majke Boginje, a dijamant muški organ drevnog Boga Oca iz paganizma. Samim tim, kada pripadnik nju ejdža misteriozno govori o ‘dijamantu koji ulazi u lotos’ tokom obreda religijske inicijacije, on bukvalno misli na seksualni odnos kao sveti ritual nju ejdža.“[129]

„Postoje izvesne paralele između simbolike lotosa i simbolike ruže u zapadnoj kulturi. U Egiptu lotos simbolizuje život koji se rađa, ili njegovu

prvu pojavu. Saunije (Saunier) ga smatra prirodnim simbolom za sve oblike evolucije... Kao umetnička tvorevina, on je povezan sa mandalom, a značenje mu se razlikuje u zavisnosti od broja latica: lotos sa osam latica se u Indiji smatra Mestom gde živi Brahma i vidljivom manifestacijom njegove okultne (skrivene) aktivnosti... Lotos sa 'hiljadu latica' simbolizuje konačno otkrivenje... Iz najranijih dana starog doba lotos je bio jednoglasan izbor Kineza, Japanaca, Indijaca, Egipćana i Arijevaca. Lotosov cvet koji raste iz pupka boga Višnu simbolizuje univerzum koji izrasta iz sunca u svom centru – što je središnja tačka ili 'nepokretni pokretač'. To je atribut mnogih božanstava."[130]

Mandala spomenuta u prethodnom pasusu je:

„... hinduistički termin za krug. To je vrsta jantre (instrumenta, sredstva ili obeležja) u vidu obrednog geometrijskog crteža, koji ponekad odgovara specifičnom božanskom atributu ili nekom vidu bajanja (mantre), koja tako dobija svoj vidljivi izraz... Mogu se naći po celom Istoku i to uvek kao sredstvo za kontemplaciju i koncentraciju – kao pomoć u izazivanju određenih mentalnih stanja i u podsticanju duha da krene dalje svojim putem evolucije od biološkog do geometrijskog, iz carstva telesnih formi u duhovno."[131]

Jedan predmet koji se koristi u budizmu je točak za molitvu. „U budističkim zemljama točak (ili čakra) se vrti u cilju proricanja budućnosti i kao sredstvo za dobijanje inspiracije."[132] Tibetanci stave molitvu u točak i onda ga stalno okreću. Misle da se svaki put kada ga okrenu pošalje molitva. Ovo je ponavljački vid molitve. U knjizi *Numerologija: magija brojeva* (Numerology: The Magic of Numbers) nalazimo:

„Mi smo svi danas svesni da sa novim interesovanjem za indijski okultizam moderni gurui ili učitelji vole da kažu 'reč' svojim učenicima, koju oni potom koriste kao oblik molitve; ona ima vibracije koje se izgrade u telu osobe dok

ova ponavlja molitvu. Reč, kao što je om, uvek
mora da bude karakteristična reč koja se daje učeniku, a na guruu je da otkrije koja će to reč da titra u stvarnom skladu sa vibracijama učenika. 'Magija' je očigledno u neprestanom izgovaranju reči, dosta nalik tibetanskom točku za molitvu koji vergla svoje jednolične molitve."[133]

Biblija govori i na ovu temu (Mateju 6:5-8):

„A kad se molite, ne budite kao licemeri, koji vole da se mole stojeći u sinagogama i na raskršćima, da se pokažu ljudima. Istinu vam kažem: dobili su svoju nagradu. Nego, kad se moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i moli se svome Ocu, koji je u tajnosti, i uzvratiće ti tvoj Otac, koji gleda u tajnosti, javno. Kad se molite, ne brbljajte kao neznabošci jer oni misle da će zbog mnogo reči biti uslišeni. Ne budite, dakle, kao oni jer vaš Otac zna šta vam je potrebno i pre nego što ga zamolite."

16. Zodijački znaci

Astrologija (vrsta proricanja budućnosti) je veština u kojoj čovek konsultuje sunce, mesec, zvezde i planete da bi prorekao buduće događaje. Jedan okultni časopis kaže:

„Željni da saznaju budućnost, oni su verovali da gledanjem u zvezde mogu unapred da utvrde šta će raditi njihovi bogovi i boginje koji su kontrolisali svaki aspekat njihovog života. Astrologija potiče iz drevnog Vavilona gde je postavljen Zodijak.“[1]

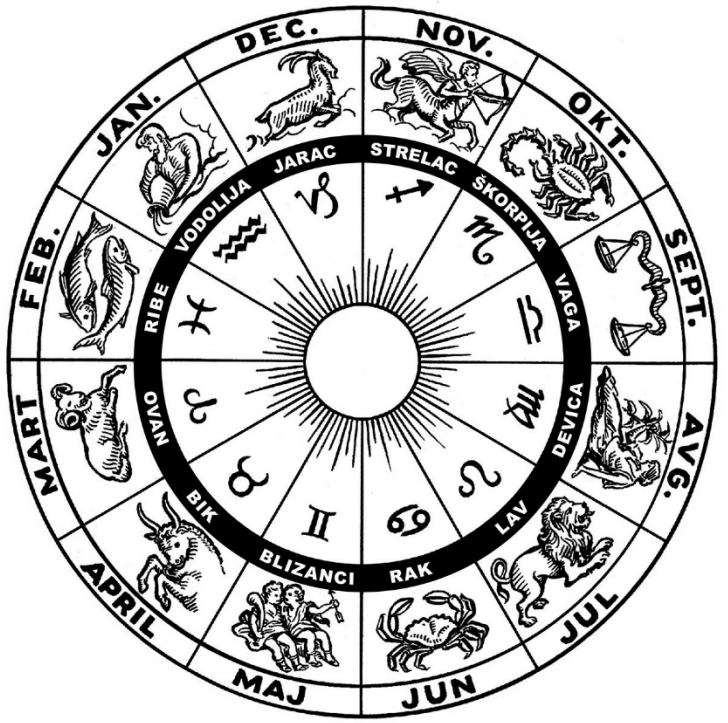

Astrolozi tvrde da će položaj nebeskih tela u trenutku nečijeg rođenja uticati na njegov čitav život uključujući njegovu ličnost, emotivni život i karijeru. Ako znaju tačno vreme i mesto gde je neko rođen, astrolozi

(oni koji proučavaju astrologiju) onda mogu da odrede koji će dani biti „srećni“, a koji „loši“. Ovi dobri i loši dani se razlikuju od čoveka do čoveka. Ako je, na primer, za vas 18. avgust određen kao srećan dan, onda ćete poželeti da baš na TAJ dan sklopite velik poslovni ugovor, da se prijavite za specijalni posao koji ste oduvek želeli ili ćete krenuti na dugo očekivani put. Međutim, ako je 18. avgust jedan od vaših loših dana, ne bi trebalo da donosite bilo kakvu važniju odluku dok ne dođe jedan od „dobrih“ dana; time izbegavate mogućnost da stvari krenu kako ne valja.

Enciklopedija sveta (The World Book Encyclopedia) kaže: „Tokom drevnih vremena rasprostranjeno je bilo verovanje u OKULTNE nauke. Među najpoznatijim drevnim OKULTNIM naukama bile su ASTROLOGIJA, alhemija, nekromantija i magija.“[2] Pod odrednicom „ASTROLOGIJA“ nalazimo ovo: „Današnja astrologija je astrologija koja donosi sud. Ona je bila i još uvek je blisko povezana sa drugim pseudonaukama i sujeverjem kao što su gledanje u dlan, numerologija i korišćenje amajlija i magije.“[3] Među odrednicama koje su povezane sa „Magijom“ tu su: ASTROLOGIJA, vidovitost, proricanje budućnosti, urok, isterivanje demona, hipnoza, nekromantija, šaman (vrač), telepatija, trans, vudu i veštice![4]

Net Fridlend (Nat Freedland) u knjizi *Okultna eksplozija* (The Occult Explosion) piše da je „astrologija nesumnjivo NAJVAŽNIJI deo OKULTNE eksplozije“.[5] On takođe kaže i ovo: „Najveći zajednički imenilac OKULTIZMA u Americi je rubrika za astrologiju.“[6]

Knjiga *Riznica magije* kaže: „Alhemija, proricanje sudbine, astrologija i levitacija potiču od Crne magije i sadrže goetičke pretpostavke, uz preuzimanje tehnike i preduslova okultnih veština.“[7] Usput, goetička magija je crna magija ili vračanje.[8] Mason Kenet Mekenzi kaže da je goetija „termin za crnu magiju, za razliku od teurgije ili bele magije. U ovom sistemu su se prizivale sile mraka uz stravične obrede“.[9] Jedna knjiga ovako objašnjava Goetički krug ugovora (slika dole):

„Simboli igraju ključnu ulogu u paklenoj zakletvi... Goetički krug ugovora, koga je nacrtao Elifas Levi u 19. veku, vrač treba da upotrebi kada sklapa ugovor sa Padajućom hijerarhijom. Tri kruga u središtu

predstavljaju mesta gde stoje vrač i njegovi učenici. Lobanja mora biti od ubice roditelja, rogovi od jarca, slepi miš mora biti udavljen u krvi, a crna mačka, čija glava stoji nasuprot lobanji, mora biti ona koja se hranila ljudskim mesom."

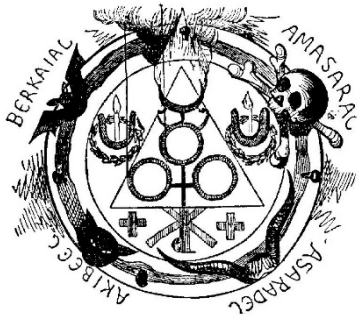

I opet možemo otkriti kako masonerija PROMOVIŠE OKULTNU veštinu. Jedan masonski autor, g. Kastels (Mr. Castells), hvali se: „Zodijak još uvek postoji kod nas u Kraljevskom luku, iako (je)... poput mnogih drugih simbola Slobodnog zidarstva, nejasna njegova prava važnost i značenje."[10] On dodaje: „1775. godine, kada je podignuta Masonska dvorana, PRIZNAT JE ZODIJAK KAO MASONSKI SIMBOL njegovim stavljanjem iznad glavnog ulaza u to zdanje."[11]

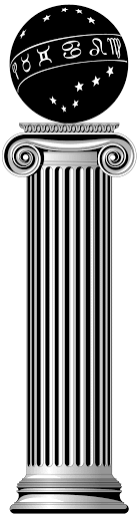

U knjizi *Masonerija i njeni simboli u svetlu „Mišljenja i sudbine"* (Masonry and Its Symbols in the Light of „Thinking and Destiny") nalazimo: „Zodijak je najbolji simbol kruga sa dvanaest tačaka na kružnici koje daju vrednost geometrijskim simbolima... Masonerija je svoje simbole preuzela iz Zodijaka."[12] (Zapazite astrološke simbole na masonskom globusu.)

Još jedan mason tvrdi: „Prema Okultnom učenju, svaka reinkarnacija je u sledećem znaku zodijaka, i otud je znak od trideset ugaonih stepeni simbol ponovnog rođenja, a kretanje napred za trideset stepeni predstavlja obeležje ponovnog rođenja."[13]

Zodijak se zasniva na astrologiji koja je ODUVEK BILA povezivana sa OKULTNOM NAUKOM i MAGIJOM. Međutim, uprkos tome, neki „jevanđelisti" (kao što su D. Džejms Kenedi iz Službe „Koralni greben" (D. James Kennedy; Coral Ridge Ministries)) promovišu zodijak i govore o „biblijskoj astrologiji". U jednom oglasu u časopisu *Harizmi i hrišćanskom životu* (Charisma and Christian Life) stajalo je:

„Zapanjujuća otkrića istaknutog teologa Dr D. Džejmsa Kenedija dokazuju da je Bog stvorio Zodijak! Bog je odredio da zvezde predviđaju budućnost sveta. Otkrijte ono što Dr Kenedi naziva BIBLIJSKOM ASTROLOGIJOM ili Jevanđeljem zvezda. Naručite knjigu na kaseti 'Pravo značenje Zodijaka'..."[14]

Hajde da vidimo deo onoga što uči Kenedi. On tvrdi:

„Četvrto, u znakovima zodijaka je i strelac. Strelac je KENTAUR SA KONJSKIM TELOM I LJUDSKIM TRUPOM. On je čovek sa nategnutim lukom i strelom. Biblija govori o jednom takvom čoveku u Knjizi Otkrivenja 6:2: *'Videh, i gle, konj beo. I onaj što seđaše na njemu imaše luk... i on iziđe kao pobednik i da pobedi'.* OVO JE SLIKA ONOGA KOJI IMA DVE PRIRODE: HRISTA KOJI JE BOGOČOVEK (teantropos, i čovek i Bog) i koji izlazi kao pobednik i da pobedi."[15]

Mi smatramo da je ovo bogohuljenje. Kentaur je MITOLOŠKA životinja, pa da li to onda znači da je Hrist mitološko stvorenje? U Otkrivenju

6. poglavlje vidimo DVA ZASEBNA stvorenja – konja i čoveka, a ne konjanika koji je pola čovek, a pola konj. Ovo navodno predstavlja dve Hristove prirode, ali da li onda konj predstavlja ljudski ili božanski Hristov aspekat? Ili da li pak čovek predstavlja njegov ljudski ili božanski aspekat? Ni konj ni čovek ne mogu da budu BOŽANSKE prirode. Biblija upozorava:

„Tvrdili su da su mudri, ali su postali bezumni i zamenili su slavu neraspadljivog Boga likovima načinjenim po obličju raspadljivog čoveka i ptica i četvoronožaca i gmizavaca… Oni su Božju istinu promenili u laž, pa su poštovali i obožavali ono što je stvoreno umesto Stvoritelja, koji je blagosloven u svu večnost. Amin." (Rimljanima 1:22-23,25)

Kenedi priznaje:

„Zanimljivo je da zvezde na nebu koje predstavljaju ovih dvanaest znakova nemaju apsolutno nikakve sličnosti sa slikama samih znakova. Na primer, ono što nazivamo Velikim kolima se zove 'Ursa major' (Veliki medved). To uopšte ni ne liči na velikog medveda, kao što ni bilo koji od

drugih znakova ne liči na ono što navodno predstavlja.“[16]

Evo barem nekakvog priznanja! Kenedi tvrdi da je „Bog odredio da zvezde predviđaju budućnost sveta“,[17] ali ako znakovi „ne liče na ono što navodno predstavljaju“, kako se onda Jevanđelje može jasno propovedati preko sazvežđa? Biblija nam kaže: „I ne sudelujte u besplodnim delima TAME, nego ih OSUĐUJTE“ (Efescima 5:11). Mi ne treba da pokušavamo da „hristijanizujemo“ okultnu nauku.

U Bibliji postoje mnoga izričita upozorenja PROTIV ASTROLOGIJE.

Već smo spominjali 5. Mojsijevu 18:10,12, ali vredi ponoviti taj tekst:

„Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svog sina ili svoju kćer provodio kroz vatru, ni koji gata, ni koji se bavi magijom, ni koji proriče po zvezdama (ASTROLOG) ni vračar… jer ko god tako nešto čini odvratan je Gospodu.“

Knjiga proroka Jeremije 10:2-3 upozorava: *„Ne učite se da idete putem kojim idu narodi i ne plašite se nebeskih znakova, jer se njih narodi plaše. Običaji koje drže narodi samo su taština...“*

Govoreći o propasti Vavilona, Bog je preko Isaije rekao:

„Uzdala si se u svoju zloću... Snaći će te nevolja, a ti nećeš moći da je sprečiš čaranjem... Nastavi onda sa svojim čaranjem, i mnogim vradžbinama.... Neka sad ustanu i neka te spasu pretskazivači koji posmatraju nebesa, koji gledaju u zvezde, koji u vreme mladog meseca proriču šta će te snaći.... Niko te neće spasti“ (delovi stihova iz Knjige proroka Isaije 47:10-15).

Jedan bivši mag nas upozorava da su astrologija, okultni dragulji, šaranje lica, tarot karte, igraće karte, tamjan, droga, golotinja i okultne igre definitivno sastavni deo magije. Učinimo ono što nam kaže Biblija: *„Uzdržavajte se od SVAKOG zla“* (1. Solunjanima 5:22).

U vezi sa astrologijom je još jedan simbol koji je u današnje vreme prilično popularan, a zove se eneagram (enneagram). Jedan istraživač objašnjava:

„Trenutno je popularna varijanta trougla zvana eneagram – simbol koji ima nekoliko trouglova raspoređenih tako da devet tačaka dodiruje

spoljašnji krug. Ser Džon Sinkler u svom objašnjenju zaveštanja Elis Bejli, osnivača kompanije 'Lucis', napominje da eneagram potiče iz starog Egipta. On kaže da devet tačaka eneagrama predstavljaju devet različitih grupa radnika nju ejdža: ulagači i ekonomisti, psiholozi, ljudi koji telepatski komuniciraju, radnici na polju religije, prosvetni radnici nju ejdža, kvalifikovani posmatrači, naučni pomoćnici, politički organizatori i magnetni iscelitelji.

Đual Kal, duhovni vođa koji je otkrio ovaj crtež i njegovo značenje Elis Bejli, poverio joj je da će kada se okupi ovih devet grupa, doći do formiranja 'desete grupe' – nju nije mogao da identifikuje – koja će dovesti do Jednog svetskog poretka.

Eneagram je i hinduistički simbol. Šri Aurobindo, hinduistički guru iz Indije, čiji spisi i učenja imaju čudnu moć fascinacije za američke i evropske nju ejdžere, povezuju eneagram ne samo sa Majkom boginjom u hinduizmu, nego i sa mitovima o boginjama Grčke i Rima."[18]

„Povezujući takođe eneagram sa okultnom astrologijom, Aurobindo je tvrdio da su tajne eneagrama toliko važne da će osoba koja otkriva njegove tajne 'uživati u blagodatima i bogatstvu i biti seksualno plodna'.

Eneagram je nažalost takođe u modi i stiče popularnost među brojnim hrišćanskim grupama, kako kod protestanata, tako i kod katolika, čije su vođe očigledno uvek u potrazi da pruže nešto novo svojoj publici. Naročito je popularan u katoličkim krugovima, gde i sveštenici i kaluđeri zagovaraju korišćenje eneagrama u cilju određivanja osnovnih tipova ličnosti, neodoljivih sila i opsesija. Jedan katolički sveštenik je čak pokušao da poveže svaku od devet tačaka eneagrama sa devet Isusovih crta ličnosti! Međutim, eneagram se ne koristi samo u Katoličkoj crkvi. Iako nema spora oko njegovog drevnog okultnog porekla, takođe saznajem da učenje o eneagramu postaje sve popularnije u južnim baptističkim molitvenim grupama, kao i u krugovima metodista, episkopalaca i harizmata."[19]

U jednom oglasu u časopisu *Joga internešnal* (Yoga International) pisalo je sledeće:

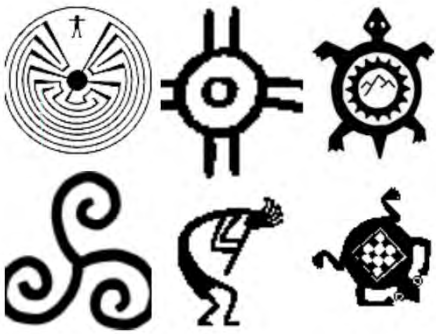

Neki od simbola američkih urođenika

„Organizacija 'KASETE POVERENJA' nudi audio i video kasete koje su snimili katolici slobodarskog duha, od kojih su mnogi dobro upoznati sa izvorima Junga, sa kojih piju; potom Duhovnost američkih domorodaca (Native American Spirituality), nju ejdž muzika, vodič za stvaranje slika, kao i Eneagram. Ovo nije crkva vaše majke, ali verovatno jeste crkva vaše dece!"[20]

Čovek koji je uveo eneagram u Evropu bio je okultista Džordž Gurdžijev (George Gurdjieff).

„(On) tvrdi da je eneagram nastao pre oko 2500 godina u jednoj vavilonskoj školi mudrosti... To bi moglo da ga poveže sa vavilonskom astrologijom, pošto bi se te karakteristike označavale tačkama eneagrama. Gurdžijevljeva upotreba eneagrama analogna je i sa 'Drvetom života' jevrejskog misticizma u ezoteričkoj kabali."[21]

Uopšte nije važno kakav tip ličnosti neko ima: Bog ga može koristiti AKO se ta osoba u potpunosti posveti Njemu. Bog može da okorelog, opijenog i bezbožnog grešnika promeni u dobru, brižnu i pažljivu osobu, da od stidljive osobe napravi smelog čoveka koji je spreman da ako treba i umre za istinu. Petar je, zajedno sa ostalim učenicima, napustio Hrista kada je došlo vreme Njegovog raspeća, a ipak su posle samo pedeset dana ti isti učenici bili dovoljno smeli da svedoče o Hristovom vaskrsenju (Dela 2:1-47). Kada su bili u zatvoru i kada su ih upozoravali da ne govore o Hristu, smelo su odgovorili: *„Više treba Boga slušati nego ljude"* (Dela 5:29).

Hajde da zaboravimo na sve čovekove (i demonske) izume i testove ličnosti i hajde da i mi *„više slušamo Boga nego ljude", „da se vaša vera ne bi zasnivala na ljudskoj mudrosti, nego na Božjoj sili."* (1. Korinćanima 2:5).

17. Talismani

Vebsterov rečnik nam govori da je talisman „predmet koji ima na sebi znak ili simbol urezan pod astrološkim uticajima, za koji se smatra da deluje kao amajlija koja odbija zlu, a donosi dobru sreću“.

U knjizi *Amajlije i sujeverje* (Amulets and Superstitions) saznajemo:

„Namena talismana se prilično razlikuje od namene amajlije. Amajlija navodno ima neprestanu zaštitnu moć za osobu ili stvar, dok talisman obavlja samo jedan određeni zadatak. Tako se talisman može staviti u zemlju sa novcem ili blagom koje treba da zaštiti i on neće raditi ništa drugo. Međutim, retko ko uočava tu liniju koja razdvaja amajliju od talismana, a u moderno vreme se upotreba i značenje ova dva predmeta uglavnom mešaju, čak i kod obrazovanih sujevernih ljudi. Ni stručnjaci se ne slažu po ovom pitanju.“[1]

Jedan okultni katalog koji prodaje talismane i amajlije kaže:

„Veruje se da reč TALISMAN dolazi iz arapskog, pošto postoje velike sličnosti u tom jeziku. Jedna od korenskih reči znači ‘praviti žigove kao što to radi mag’. Reč AMAJLIJA se izvodi iz latinske reči amuletum i predstavlja magijski predmet.

Jedno vreme je postojala razlika između amajlije i talismana u tome što je talisman pravljen za jedan određeni zadatak, dok je amajlija imala širu upotrebu. Vremenom je (tokom vekova) iščezla ova razlika i danas se amajlija ili talisman smatraju jednim te istim predmetom kada je u pitanju posedovanje magičnih moći.

Postoje nebrojeni oblici amajlija i talismana. Oni mogu biti u obliku pečata, pentagrama (pentakla), amajlije za nošenje, kruga, vudu vevea, table (ime dato određenim rezbarenim tablicama), žiga, dragog kamena, korenja, kostiju, minijaturnih statua bogova i boginja i bilo kojeg drugog predmeta koji predstavlja magičnu silu koja donosi dobro svom vlasniku...

Takođe postoje amajlije i talismani koji su povezani sa ritualima obredne magije. To su pečati, žigovi, tablice i druge forme koje se koriste u prizivanju natprirodnih sila i dobijanju njihove pomoći u bilo kakvim naporima. Takva natprirodna stvorenja imaju različite moći i mora se sprovesti pravilan obred i koristiti potrebni predmeti u skladu sa tim ko se priziva.“[2]

Sirijusov magični pečat

Mason i okultista Artur Edvard Vejt otkriva:

„Talismani se mogu napraviti ili od sedam kabalističkih metala – zlata, srebra, gvožđa, bakra, žive u čvrstom stanju, mesinga i olova – ili od dragog kamenja, kao što su rubini, kristali (kvarc), dijamanti, smaragdi, ahati, safiri i oniksi.“[3]

Jedan talisman se zove „Sotonin pečat“. On prikazuje „Lucifera kao kralja s vilama u rukama (kojima hvata grešnike) i sa rukama i kandžama poput onih koje imaju životinje mesožderi. Natpis oko pečata glasi: ‘Gospodar paklenog bezdana’.“[4]

Jedna amajlija se u katalogu ovako opisuje: „Neka vam ovaj čudni mali japanski DUHOVNI DEMON donese bezbednost i sigurnost. Mnogi tvrde da nošenje ove amajlije donosi vedrinu i spokojstvo.“[5]

Vodena amajlija – ovo je isti simbol koji se koristi za „Tao“.

Jedan talisman koji prodaje Kolekcija „Piramida“ (The Pyramid Collection) jeste japanska vodena amajlija. Ona se ovako opisuje:

„U Japanu ideografski simbol za ‘vodu’ takođe može predstavljati osobine tog elementa, kao što su život, očišćenje i emocije. Privesci slični ovom prikazanom... (njegov izgled je uzet sa jednog starog grba)

su se često nosili kao amajlije protiv vatre. Jak i izražajan talisman za muškarce i žene.“[6]

Drugi talisman koji se prodaje je nakit sa runama (slika gore desno). Kako katalog objašnjava:

„Rune su tajni, okultni simboli koje su koristili norveški učitelji runa do 17. veka. Savremeni učitelji konsultuju rune kada komuniciraju sa svojim nesvesnim. Šest mesinganih runa, sa srebrnim reljefnim simbolima, su talismani koji potpomažu unutrašnji razvoj.“[7]

Obratite pažnju da su rune OKULTNI simboli. Šta onda takozvani „hrišćanin“ Majkl Smit (Michael Smith) radi sa runskim znakovima na svom albumu? Nekoliko slova (M, E i T) njegovog imena tačno predstavljaju rune (slika na sledećoj strani). Kada smo pisali Smitu oko ovoga, odgovorio nam je njegov menadžer. On je porekao da album ima runske znakove, ali nam je ipak rekao da pogledamo u svoju biblioteku ako hoćemo da saznamo nešto više o runama! Možda on ne odobrava rune u potpunosti, ali svakako nije pokušavao da nas upozori da su rune okultni simboli. Uzgredno, na drugoj strani ovog albuma je Smitovo ime napisano unazad.

„Pisanje unazad je SOTONSKI princip. Učitelj satanizma Alister Krouli je učio svoje učenike da idu unazad, pričaju unazad, misle unazad, govore unazad, pišu unazad, pa čak i da slušaju fonografske zapise unazad kako bi stekli uvid u budućnost.“[8]

Takođe je interesantno primetiti da se u ovom „hrišćanskom“ albumu Isusovo ime spominje samo JEDNOM![9]

Vratimo se na rune: saznajemo da reč runa znači „tajna“.[10] „Rune su bile vezivane za tajnu ili misteriju zato što ih je znalo samo nekoliko ljudi. Paganski sveštenici su prvi put upotrebili slovne znakove na svojim amajlijama i u magijskom čaranju.“[11] Rune se smatraju sličnim Ji đingu i Tarotu[12] i predstavljaju jedan vid PRORICANJA BUDUĆNOSTI.[13]

U knjizi *Magijske veštine* se kaže:

„Pre više od 2000 godina u hladnim i negostoljubivim skandinavskim zemljama, šamani su uhvatili prolazne magijske ideje i uobličili ih u simbole koje su nazvali runama. Ovi znakovi, nalik štapićima koji su se urezivali na oblutke i komade drveta, služili su kao talismani i sredstva za proricanje budućnosti, zaštitu i pomoć onima koji bi tražili njihovu mudrost...

Izvorni simboli runa su se razvili u slova najranijeg germanskog alfabeta, poznatog kao stariji futark (the Elder Futhark). Čak i kada su stavljene u ovu praktičnu upotrebu, oznake su zadržale svoja stara okultna značenja... i rune su bile svuda prisutne tokom vikinškog razdoblja kao znaci magične moći. Ljudi bi prekrivali svoje domove ovakvim simbolima da bi odagnali zlo; ratnici bi ih urezivali na drške mačeva, u nadi da će dobiti snagu u boju; babice su ih rezale na dlanove porodilja da bi se osigurao bezbedan porođaj; a šamani su ih koristili da opšte sa mrtvima, da bacaju čini, pa čak i, navodno, da lete.“[14]

Rune „su bile toliko povezane sa magijom, da su rani hrišćanski misionari u Evropi odbili da ih koriste. Oni su ovaj jezik sotonskih znakova zamenili latinskim alfabetom“.[15]

Pogledajmo jedan talisman koji prodaje Papa Džim (Papa Jim). Reč je o varijaciji na broj 666 koja navodno može da porazi magiju ili vudu!

Zar nije čudno kako je Sotona zaslepio vid ljudima da misle da se nošenjem okultnog komada nakita mogu suzbiti okultne sile? Ovo bi bilo kao da Sotona izgoni Sotonu. Isus je rekao:

„Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako je jedno kraljevstvo protiv sebe razdeljeno, to se kraljevstvo ne može održati, i ako je koji dom protiv sebe razdeljen, taj se dom ne može održati, i ako Sotona ustane sam na sebe, on se ne može održati, nego će propasti“ (Marko 3:23-26).

Satanski krst, koji su usvojili satanisti i Đavolovi poklonici,[16] je još jedan talisman. Reč je o hrišćanskom krstu koji je okrenut naopako. Satanisti izokreću mnoge stvari, kao što recimo

imaju „molitvu“ „oče naš“ unazad.

Satanisti takođe okreću naopako i znak pitanja. Kako saznajemo: „Naopaki upitnik nas podrugljivo pita: ‘Da li je Isus stvarno umro za naše grehe?’“[17]

Evo još nekoliko talismana za različite svrhe. Jedan se zove „Talisman vidovitosti“ (Clairvoyance Talisman), koji navodno omogućava jednom čoveku da čita misli nekog drugog. Za jedan talisman se tvrdi da uništava zlo od crne magije. Drugi pak „otkriva najskrivenije tajne, što omogućava onom ko ga poseduje da prodre bilo gde, a da ga ne vide“. Postoji i talisman koji služi za egzorcizam (isterivanje duhova). Ima još jedan za koji se tvrdi da će „naterati i najćutljivijeg čoveka da otvori svoju dušu vlasniku talismana, i da će ispovediti svoja spletkarenja“.[18] Kao što se može videti, ovi talismani svakako nemaju nikakve veze sa pobožnošću i Biblijom!

Nama nisu potrebni talismani da nas štite ili da „unište zlo od crne magije“. Naša nada i pouzdanje su u Gospoda i On će nas čuvati od zla ako Mu budemo verovali. *„U miru ću leći i spavati, jer mi ti, Gospode, daješ da živim u spokoju.“* (Psalam 4:8). *„Jer će Gospod biti uzdanica tvoja, i čuvaće nogu tvoju da se ne uhvati u zamku.“* (Izreke Solomonove 3:26). *„Anđeo Gospodnji ulogoren stoji oko onih koji se Boga boje, i izbavlja ih.“* (Psalam 34:7). *„Bolje je tražiti utočište kod Gospoda nego uzdati se u čoveka zemaljskog.“* (Psalam 118:8) ili se uzdati u okultne talismane i amajlije.

18. Nakit

Verujemo da su mnogi ljudi svesni da postoji okultni nakit kao što je prsten sa pentagramom. Međutim, priča o nakitu se nipošto ne završava sa samo nekoliko urezanih okultnih simbola. Mag Skot Kaningem (Scott Cunningham) objašnjava:

„Poreklo nakita je u magiji. To ne treba da nas iznenadi, jer kao što sam rekao, skoro svi ljudski običaji i tehnike koje iz njih proističu potiču od drevne magijske prakse i verovanja.

U najstarije vreme, nakit se nosio da odagna negativnu energiju, koja se tada zamišljala u vidu 'zlih duhova'. Nakit se takođe često stavljao sa ostalim stvarima u grobove da štiti mrtve. Ljudi su, sa sve oštrijom percepcijom energije u predmetima, počeli da povezuju i određeno drago kamenje i metale sa različitim organima i oblastima u telu i da ih nose da bi sačuvali zdravlje. Kasnije su na odeću stavljali drago kamenje, metale, roščiće, perje, kosti i mnoge druge materijale, zbog njihove sposobnosti da privlače ljubav, zdravlje, novac i druge stvari potrebne za život...

Kada je materijalizam nadvladao naturalizam, nakit je opstao kao običan ukras ili, ponekad, kao oznaka pripadnosti nekoj društvenoj klasi. Da, nakit još uvek ima nekoliko obrednih uloga, kao što su veridba i burma, ali je čak i u ovim slučajevima izgubljena izvorna magijska poruka...

Sve do 19. veka u većem delu Zapadnog sveta je istorijat nakita bio i istorijat magije..."[1]

Još jedna veštica, Lori Kebot, daje komentar:

„Mnoge veštice nose kristale kao nakit, zajedno sa drugim dragim kamenjem koje ima magičnu moć. Nakit je način da nosite magiju na svom telu, a da niko to ne zna osim vas i drugih koji su mudri na putevima Zanata. Magovi uglavnom nose nakit jer on usmerava energiju u različite delove tela."[2]

U *Masonskoj knjizi o Kraljevskom luku* (Freemasons' Book of the Royal Arch) nalazimo: „Prsten, narukvica, ogrlica oko članka i oko vrata, koji se sada svi nose kao ukras, ispočetka su smatrani sredstvom za zaštitu od zla."[3]

Još jedna čuvena veštica, Sibil Lik, takođe hvali „zaštitne osobine nakita". Ona kaže:

„Nakit i metali imaju sopstvene vibracije i odgovarajuće brojeve, i tu opet postoji veza sa vibracijama i bojama planeta. Omiljeni komad nakita će preuzeti vibracije osobe koja ga nosi, naročito tokom dužeg perioda, što vibracijama daje vremena da se pojačaju i postanu moćne. Amajlije i talismani su se nosili vekovima ne kao vid dekoracije, već kao ključna tačka koja se može naelektrisati pogodnim vibracijama. Ni danas nismo oslobođeni od korišćenja takvih stvari, jer je sve veći biznis u prodaji amajlija, iako one sada mogu biti samo deo labave narukvice. Reklo bi se da amajlije i talismani dobijaju novu šansu u životima ljudi BEZ OBZIRA DA LI SU KUPCI, I ONI KOJI IH NOSE, SVESNI NJIHOVOG ZNAČENJA ILI NE."[4]

„U staro vreme su se mistička i magijska svojstva pripisivala zvezdanim poligonima, ali se njihov uticaj i danas oseća, čak i ako su oblici koji se koriste samo u vidu jeftinog nakita – amajlije. Pitagorejci su smatrali zvezdani poligon, izveden iz petougaonika, simbolom zdravlja."[5]

Mnoge ljude privlači karakterističan dizajn, ali uopšte ne znaju šta se tu predstavlja. Na primer, u izdanju Brzine svetlosti (Light Speed) iz 1993. godine, otkrivamo: „Već nekoliko godina Kozmotekova (Cosmo Tech) odeća i nakit imaju neverovatan uticaj u vidu podrške koju daju ljudima koji pristupaju svojoj božanskoj prirodi i proživljavaju svoju Istinsku stvarnost. Svi izvrsni odevni predmeti i nakit se dizajniraju preko spiritističkog kanala Raztara (Rahztar) i Astare (Astara)."[6] Nju ejdžer Dik Satfen prodaje nakit koji se zove „Simbol kruga jedinstva" (Circle of Unity Symbol). To je:

„... simbol jedinstva čovečanstva. U regresivnoj hipnozi, Dik Satfen je kanalisao ovaj simbol iz veoma naprednog perioda Atlantide. To je bilo vreme kada su svi ljudi bili parapsihološki povezani – što je svakome

davalo mogućnost da telepatski komunicira. Simbol se sastoji od tri čoveka sa podignutim rukama, koji su povezani krugom jedinstva. Broj tri takođe predstavlja Boga, čoveka i duh."[7]

Kada uzmete u ruku neki komad nakita, lako može da se desi da ste izabrali predmet koji je kanalisan kroz demone! Katalog „Prizma" (Prisma) otkriva: „Amajlije iz starog doba su danas postale popularan nakit. Ponovo oživljava interesovanje za metafizičke atribute dragog kamenja i simbola."[8] Kao što smo ranije objasnili, amajlija je „ukras (nakit)... koji često ima natpis sa magijskom vradžbinom ili simbol koji treba da zaštiti nosioca od zla ili da mu pomogne." U knjizi *Okultne nauke* (The Occult Sciences) se daje objašnjenje da „reč amajlija sada znači vrećicu koja visi oko vrata, a u sebi ima korenje, semenje i druge predmete koji imaju delotvornu OKULTNU moć, ili metalnu pločicu na kojoj su urezani kabalistički znaci".[9]

Poznata je i čarobna narukvica. Ljudi je nose i ni ne razmišljaju o tome šta stvarno znači reč „čaroban".

Mnogi nose zečju šapu ili detelinu sa četiri lista za sreću ili stavljaju potkovicu na kuću da im donese sreću. Svi ovi predmeti su čari (vradžbine). Često se čuje i reč „očaran" za nekog ko je oduševljen nečim.

Pre samo nekoliko dana pregledali smo jedan katalog „hrišćanskih" knjiga. Iznenadili smo se i razočarali kada smo videli u oglasima: „Čarobna narukvica Isusovog rođenja." U opisu stoji: „Napravljene su od pozlaćenog metala. Ovih sedam AMAJLIJA su: dva mudraca, dva anđela, pastir, scena rođenja i Isus koji nosi krst."[10] Ne možemo da „hristijanizujemo" paganske običaje – čak i ako napravimo AMAJLIJU sa „Isusom". Ne zaboravite da se čarobnjak zove i vračar ili mag (mađioničar)!

Biblija upozorava:

„Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svog sina ili svoju kćer provodio kroz vatru, ni koji gata, ni koji se bavi magijom, ni koji proriče po zvezdama, ni vračar, ni koji baca čini, ni koji priziva poznate duhove, ni

opsenar, ni koji pita mrtve. Jer ko god tako nešto čini odvratan je Gospodu." (5. Mojsijeva 18:10-12)

U knjizi *Vika: vodič za pojedinačnog maga* jedan mag napominje:

„Izbor i nošenje obrednog nakita sasvim prirodno ide uz odevanje. Mnogi vikani imaju kolekciju egzotičnog nakita sa religijskim ili magijskim elementima. Potom, i amajlije i talismani (stvari napravljene da oteraju ili privuku sile) su često dodatni elementi obrednog nakita. Rariteti kao što su ogrlice od ćilibara i gagata (crnog ćilibara), srebrne ili zlatne trake koje se nose oko ručnog zgloba, srebrne krune ukrašene polumesecima, prstenje od smaragda i bisera, pa čak i ritualne podvezice ukrašene sitnim srebrnim kopčama, često su deo vikanskog obeležja."[11]

Jedan pisac daje komentar:

„Lični nakit je takođe veoma važan za ljude koji se bave magijom, pošto ga primaju tokom ritualnih ceremonija, nakon što je 'blagosloven' (proklet) demonima koji prianjaju za njega. Budući da se takvi predmeti nose blizu tela, veštica ili crni mag uvek imaju svog duha 'pri ruci'. Simboli na nakitu su veoma važni; oni nikada nisu slučajni ili bezopasni. Polumesec ili polumesec sa zvezdom su dva najčešća simbola koji predstavljaju Caricu nebesku i 'sjajnu jutarnju zvezdu' – Lucifera."[12]

Kao što bi do sada trebalo da bude očigledno, magijsko značenje ima ne samo crtež ili simbol na nakitu, nego i sam nakit. Mnogi ljudi nose prsten ili ogrlicu sa svojim „kamenom rođenja" (engleski – „birthstone"). Međutim, ovi različiti dragulji se koriste u magijske svrhe i zasnivaju se na ASTROLOGIJI.

Pisac Tanja Tarner (Tanya Turner) nas informiše:

„Kamenje rođenja su tokom klasičnog perioda napravili Rimljani, a svaki od njih ima astrološko značenje. U astrologiji postoji 12 znakova zodijaka i svaki pokazuje karakteristične znake slabosti i/ili snage. Određeni dragi kamen sa potrebnim osobinama je pripisan svakom vremenskom periodu zodijaka kako bi se osnažile slabosti i ojačale snage koje

su po pretpostavci posedovale osobe rođene u tom mesecu ili tom periodu zodijaka. Jedan članak u novinama „Getson“ (The Gatson Gazette) od 22. marta 1990. godine napravio je sledeću analizu: ‘Koncept kamenja rođenja određuje vrstu kristala za koju se misli da je naročito korisna za svaki pojedinačni zodijački znak, a bira se upravo u cilju zaštite od slabosti i jačanja snaga svojstvenih svakoj kući zodijaka’.“[13]

„U ranijim kulturama su šamani, odnosno vračevi i lekari koristili dragulje u uverenju da imaju mistične isceliteljske moći. Takođe se koristilo određeno kamenje za zaštitu protiv izmišljenih mentalnih i fizičkih zala. Kamenje se koristilo za ukrašavanje maski za umrle egipatske faraone i za sarkofage, za krune u Evropi, i za prste, ručni zglob i vrat nebrojenih zaljubljenih žena. Sa dolaskom nju ejdža svedoci smo obnavljanja upotrebe dragog kamenja u iste ove svrhe.“[14]

Katalog „Prizma“ oglašava i nakit. On kaže da rubin „povećava snagu i obnavlja vitalne životne snage“.[15] „Ovaj predivan kamen“, kako tvrdi Skot Kaningem, „se smatrao najsavršenijim prinosom Budi u Kini i Krišni u Indiji... U magiji 13. veka, čvrsto je bilo ukorenjeno verovanje da rubini donose bogatstvo. Oni su bili posebno efikasni ako bi se pre upotrebe na njih urezala slika aždaje ili zmije“.[16]

Smatra se da kamen opal pojačava „emocije i obnavlja slab vid. Poznat kao ‘Dragulj bogova’, za njega se veruje da otvara Treće oko“.[17] Još jedna knjiga objavljuje: „Opali se nose tokom astralne projekcije zbog zaštite, kao i da bi olakšali taj proces.“[18] Opali se takođe koriste da pomognu čoveku da se priseti svojih prošlih života,[19] što je lažno učenje o reinkarnaciji. Mag Kaningem dalje kaže:

„Mnogi smatraju da je ovaj kamen izuzetno dragocen za razvijanje parapsiholoških sposobnosti i često se u ove svrhe nosi u vidu nakita. Minđuše su idealne...

Magovi i vikani cene crne opale kao moćne dragulje. Oni se često nose na obrednom nakitu koji je napravljen da pojača izazvanu i oslobođenu energiju iz tela tokom magije.“[20]

„Mesečev kamen“ (engleski – „moonstone“) „simbolizuje Treće oko, izoštrava duhovnu svest i pomaže u astralnim carstvima“.[21]

Parapsihološke sposobnosti se popravljaju nošenjem kamena azurita, kako tvrdi ovaj katalog. Tako, dakle, drago kamenje iza sebe ima okultno značenje.

„U nekim savremenim vikanskim ugovorima, žene – obično prvosveštenice – nose ogrlice koje naizmenično imaju perle od običnog i crnog ćilibara. Iako se razlikuju razlozi za korišćenje ovih materijala, priča se da ova dva kamena predstavljaju boginju i boga, ženski i muški princip, projektivne i receptivne sile u prirodi. Oni takođe pojačavaju magijske efekte...

Veštice, mudre žene i šamani nose perle od ćilibara da pojačaju svoje čini, bez obzira da li ih bacaju u pećinama, napuštenim dolinama ili na usamljenoj morskoj obali, ili pak u magijski napravljenim sferama sile u spavaćoj sobi u urbanoj sredini. Veliki komad ćilibara stavljen na taj oltar povećava efikasnost vaše magije.“[22]

„BENGL (BANGLE) NARUKVICE su se nosile u Indiji da oteraju negativne astralne sile. Ručno rađene narukvice od bakra, srebra i zlata navodno vrše elektromagnetni uticaj na ćelije u telu.“[23]

Hajde da malo proučimo i prsten.

„Prsten je krug, simbol večnosti, jedinstva, reinkarnacije i svemira. U ranijim razdobljima se prsten povezivao sa Suncem i Mesecom. On je bio predmet koji štiti, magični čuvar koji je rasterivao negativnost putem svog kontinuiteta...

Svi su prstenovi nekada bili magični ili sveti. Čak su i boginje i bogovi nosili prstenje; vavilonska mitologija je prepuna priča o Šamašovom i Mardukovom prstenju. Prstenje se takođe povezuje sa zodijakom, jinjangom i ‘magičnim krugom’ magova i vikana. Njihova magijska istorija je složena i fascinantna.

U magijskom smislu, nošenje prstena vas ‘vezuje’ sa silom, odnosno sa energijom. Materijali od kojih je prsten napravljen, plus vaša vizuelizacija, određuju prirodu ove energije...

Izgled i privlačnost prstena, kao i svakako njegova materijalna

vrednost, nemaju veliki značaj u magiji. U izboru prstenja za magiju jedini važni faktori su ukrasi, metali i dragulji na prstenu...

Prst na kojem se nosi prsten ima magijsko značenje. Kažiprst se nekada smatrao naročito moćnim. Biljni preparati su se stavljali na telo kažiprstom kako bi se pojačala efikasnost lečenja. Tako je prstenje sa draguljima koji ubrzavaju izlečenje najbolje nositi na ovom prstu...

Nekada se prstenje obično nosilo na domalom prstu, jer se mislilo da on ima živac koji ide direktno do srca. Verenički prsten se još uvek po tradiciji nosi na ovom prstu.“[24]

Još jedna knjiga ponavlja:

„U astrologiji, PALAC je u uzajamnoj vezi sa Venerom, kažiprst sa Jupiterom, srednji prst sa Saturnom, domali prst (prstenjak) sa suncem, a mali prst sa Merkurom. – U narodu se domali prst nekad zvao ‘srčani prst’ jer je narod verovao da je on direktno povezan sa srcem preko specijalne vene ili nerva; sa ovim takođe ima veze i simbolika ljubavi i vernosti domalog prsta, naročito sa leve ruke (strana srca).“[25]

Knjiga *Naše falusno nasleđe* ovako govori o prstenu:

„Svadbeni prsten (burma), koji se obično stavlja tokom stupanja u brak i potom stalno nosi, falusnog je porekla. U budističkom znaku rukom za blagosiljanje, palac i kažiprst se dodiruju vrhovima, obrazujući krug, što je simbolika za joni, dok su ostala tri prsta (srednji, domali i mali) ispruženi, što simbolizuje... mušku (genitalnu) trijadu. Kada se prsten stavi na domali prst (simbolika za penis), to predstavlja jedinstvo muškog i ženskog; otud, kroz ovu simboliku, burma označava brak ili uniju.“[26]

Okultista i mason Menli Palmer Hol tvrdi:

„Izvorni smisao burme je bio da je u prirodi onog koji je nosi dostignuto stanje ravnoteže i savršenstva. Ovaj jednostavni zlatni prsten je time svedočio o uniji Više svesti (boga) sa nižom (priroda), a obred koji dovršava ovo neraskidivo stapanje božanskog i ljudskog u jednu prirodu iniciranog mistika sačinjavao je hermetički brak misterija.“[27]

O burmi se može više saznati u knjizi *Okultne nauke*, gde nalazimo

sledeće:

„Može se ukazati na to da su burme ostaci magijskog prstenja. One se nose na domalom prstu, jer u hiromantiji taj prst odgovara srcu. Muž će biti glavni u kući, ako povede računa da ga prilikom stavljanja ženi na prst gurne do kraja.“[28]

Prema Ilustrovanoj istoriji magije i natprirodnog, „hiromantija se zasniva na kabali...“[29]

Takođe, hiromantija je još jedan naziv za GATANJE IZ DLANA![30] Ovo je jedan vid PRORICANJA BUDUĆNOSTI.[31] Primera radi, Rečnik misticizma kaže: „Hiromantija – Veština PRORICANJA BUDUĆNOSTI na osnovu oblika šake i prstiju i linija, i drugih šara koje se pojavljuju na njima.“[32] Enciklopedija sveta za gatanje iz dlana kaže: „Hiromantija predstavlja kombinaciju astrologije i čitanja sa dlana... Takođe vidi PRORICANJE BUDUĆNOSTI.“[33]

Naravno, Biblija strogo zabranjuje proricanje budućnosti i astrologiju (videti 5. Mojsijeva 18:10-12; 2. Kraljevima 17:17 i Dela 16:16).

Hajde da sada usmerimo pažnju na ogrlice. Kaningem otkriva:

„Ogrlica je jednostavno veliki prsten koji se nosi oko vrata. Njene moći i načini upotrebe su uglavnom isti kao i kod prstena. Pošto se ogrlice često nose blizu srca, one se mogu koristiti za rad sa emocijama, ili za privlačenje ili učvršćivanje ljubavi.

U savremenoj Vika magiji, žene često nose ogrlice sa dragim kamenjem, što predstavlja reinkarnaciju i boginju.

Nošenje ogrlice sa dragim kamenjem pojačava njihovu energiju zato što ste okruženi (vezani) njihovom silom. Tako je ogrlica mnogo jača nego bilo koji dragi kamen ponaosob.“[34]

Još jedna knjiga kaže:

„U širem smislu, ogrlica sa perlama nanizanim na konac označava ujedinjenje različitosti... Ako se gleda kao niz perli, ogrlica postaje kosmički i društveni simbol veze i povezanosti. Pošto se obično nosi na vratu ili grudima, ona uspostavlja simbolički odnos sa tim delovima tela i sa znakovima Zodijaka koji se odnose na njih. Pošto je vrat u astrološkom smislu povezan sa seksom, i ogrlica takođe označava erotsku

povezanost.“[35]

Predmet koji je često zakačen na ogrlicu je italijanski rog ili leprikonov (patuljkov) štap. Njega su „stvorili druidski gospodari Škotske i Irske“[36] i „koristio se kao oruđe za kastriranje životinja i ljudi kod druida. On je obajan i koristi se za sreću i uspeh. Satanistički sveštenici nose ovaj simbol, kao amajliju oko vrata, za blagostanje“.[37]

„Italijanski rog, takođe poznat i kao Rog jednoroga, predstavlja okultni simbol Đavola koji blagosilja nečije prihode. Veruje se da ova amajlija predstavlja ogranak reči ‘malaka’ (malucka) gde je izvedena reč ‘sreća’ (engleski – ‘luck’).“[38] Jedan bivši mag kaže da se „reč ‘sreća’ (luck) izvodi iz reči ‘Lucifer’.“[39] On dodaje da se rog izobilja (engleski – ‘cornucopia’) – o kome će biti reči u poglavlju o masonskim i simbolima kulta Istočne zvezde – „izvodi iz reči ‘jedno-rog’ (engleski – ‘uni-corn’).“

Još jedan predmet koji se nosi kao ogrlica je cvet tikve. „Privezak je napravljen u obliku meseca u prvoj ili poslednjoj četvrti; predstavlja simbol plodnosti.“[40] Jedan bivši mag piše sledeće o cvetu tikve:

„Ovaj simbol predstavlja Zvezdu koja raste. Čovek koji pravi ovaj simbol prinosi ga kao žrtvu boginji plodnosti. Pupoljak cveta tikve predstavlja mladost. Osoba koja ga nosi obično nije svesna zla koje se krije iza ovog simbola. Kada se kletva aktivira, ta osoba služi kao katalizator, jer je demonima potrebno telo da bi preneli svoje poruke i ona postaje Sotonin glasnik.“[41]

Prema knjizi *Magijske veštine*, smatralo se da zli duhovi mogu da uđu u telo kroz bilo koji njegov otvor i da preuzmu kontrolu nad njim. „Prve minđuše su se nosile da prepreče put ovim duhovima, a isto je bilo i sa prvim ružem za usne.“[42]

„Minđuše su prstenovi koji se nose na ušima. Bušenje uha za minđušu je drevni običaj.

Većina delova tela se tokom vekova bušila iz raznih magijskih i verskih razloga. Uši su bile među prvima, zajedno sa nosem koji se još uvek buši u Indiji iz zaštitnih, kao i kozmetičkih razloga.

Folklor još uvek okružuje ovaj običaj. Minđuše se uglavnom često preporučuju za jačanje slabog vida – a ako su ukrašene smaragdima, one su naročito efikasne. Osobe koje hoće da izleče glavobolju često nose zlatne minđuše, iako neki kažu da u ove svrhe nose jednu zlatnu i jednu srebrnu minđušu.“[43]

U Bibliji, kada je Bog rekao Jakovu da ode u Bet-El, Jakov...

„Tada je Jakov rekao svom domu i svima koji su bili s njim: ‘Uklonite tuđe bogove koje imate kod sebe, očistite se i presvucite se. Onda ustanimo i pođimo u Bet-El. Tamo ću napraviti oltar Bogu koji me je uslišio u dan moje nevolje i bio sa mnom na putu kojim sam išao.’ Tako su oni dali Jakovu sve tuđe bogove koje su imali kod sebe i minđuše koje su imali na ušima, i Jakov je sve to zakopao pod veliko stablo u blizini Šekema.“ (1. Mojsijeva 35:2-4)

Kada je Jakovljev dom bio spreman da traži Boga, oni su se otarasili svih svojih minđuša i idola. Ono što većina ljudi ne shvata jeste da je Sotona lažov i prevarant. Ovi predmeti umesto da štite čoveka OD zlih duhova, zapravo PRIVLAČE takve duhove.

Biblija kaže za ženu koja simbolično predstavlja Božji narod: *„...ukrašavala se minđušama i drugim nakitom i išla za svojim ljubavnicima, a mene je zaboravila, govori Gospod“* (Osija 2:13).

Biblija savetuje: *„žene da se ukrašavaju skromnom odećom, dolično i umereno, a ne pletenom kosom ili zlatom ili biserima ili skupom odećom, nego kako je svojstveno ženama koje ispovedaju pobožnost – sa dobrim delima.“* (1. Timotiju 2:9-10).

U vezi sa probušenim ušima bivši mag Dejvid Mejer (David Meyer) beleži:

„Mislim da je u ovom momentu zanimljivo primetiti da je Hilari Klinton rekla da nije dozvolila ćerki Čelzi da probuši uši dok nije napunila 13 godina. Za to, naravno, postoji veoma dobar razlog. Poznata je činjenica među okultistima da kada devojčica napuni 13 godina, odvode je na mesto koje se zove ‘spoljna palata’ ugovora, i znak da je ovo dete

postalo novopreobraćena veštica jeste bušenje ušiju.“[44]

Minđuše su takođe bile simbol ropstva.[45]

Kako se naša kultura vraća mnogim paganskim običajima, nije iznenađenje primetiti sve veće interesovanje za bušenje tela (pirsing). Neki to rade „samo iz šale“, iz čistog hira ili zato što je njihova omiljena rok zvezda to uradila. Bez obzira da li to rade naivno ili ne, deca se ipak otvaraju za demonski uticaj i đavolovu nauku time što učestvuju u tako nečem. Tetoviranje delova tela je danas takođe prilično rasprostranjeno. Biblija upozorava: *„Ne secite se po telu za mrtvacem i ne tetovirajte po sebi znakove. Ja sam Gospod.“* (3. Mojsijeva 19:28) Evo komentara vештice Lori Kebot:

„Poreklo tetoviranja je iz drevnih magijskih običaja slikanja šara i talismana na kožu bilo u privremene obredne svrhe ili trajno...

Posebno obratite pažnju na to kako šarate svoje čelo, gde se nalazi Treće oko. Stanovnici jugoistočne Azije nose crvenu tačku preko ovog mesta čakre, stari druidi su nosili krune sa krugom dragulja u sredini čela; afrički Berberi koriste crnu šminku za tetoviranje lica sa zvezdama, mesecima i drugim magijskim simbolima. Ako se preko Trećeg oka nosi kristal kvarca, on može biti veoma jak.“[46]

Da li to bušenje tela, zajedno sa prihvatanjem tetovaže, možda priprema put za žig zveri na desnu ruku ili na čelo?

Šaranje tela je takođe magijski običaj.

„I muškarci i žene koriste neku vrstu šminke kao oblik magije u veštičarenju... Američki starosedeoci, Polinežani, stari Egipćani, Kinezi i Japanci, i afrička plemena takođe su koristili i koriste šminku i boju za telo u magijske svrhe. Korišćenje boje utiče na naše ponašanje, emocije i raspoloženje.“[47]

Veštica Lori Kebot kaže:

„Iscrtavanje oka podražava boginju, često oslikanu sa velikim, karakterističnim očima, koje su u stanju da gledaju kroz prostor i vreme, kao i u našu najdublju intimu. Ištarta (Ishtarte), boginja svetlosti, je na drevnom

Bliskom istoku bila poznata kao Boginja oka, jer svetlo koje ona donosi sa neba na zemlju osvetljava ceo svet. Egipatska boginja Mat (Maat) je ispočetka imala Svevideće oko, koje je kasnije preneto na Horusa. U Siriji je boginja Mari imala velike, snažne oči koje su mogle da vide duboko u ljudsku dušu. Boginjina sposobnost da sve vidi i zna postala je strašan koncept u patrijarhalnom razdoblju, i njeno mistično oko je pretvoreno u 'urokljivo oko', koje se u vreme inkvizicije povezivalo sa vešticama...

Međutim, tradicija da se iscrtavaju oči u čast boginje ljubavi i da se sopstvene oči čine sjajnijim i misterioznijim je veoma davni običaj poštovan vekovima. Zeleni, roze ili bronzani lajner ili senka za oči crpe energiju od Venere, planete ljubavi i romantičnosti. Ružičasta senka, rumenilo ili ruž za usne će pojačati samopoštovanje. Svetlucave tačkice prelamaju i odbijaju svetlost i uputiće svetlost drugima. Stavljanje nakita na vaše telo ili lice takođe daje snagu. Ne zaboravite da naelektrišete svoju šminku i nakit i boju za telo pre nego što ih stavite, katalizujući ih sa konkretnom namerom vaše čarolije."[48]

Još jedan časopis kaže:

„I za korišćenje šminke se kaže da potiče iz magije, gde se verovalo da šaranje lica tera zlo. Upotreba šminke je bila rasprostranjena među indijanskim vračevima i evropskim magovima. Naročito je maskara bila amajlija, budući da je pravljena od antimona, starog magijskog metala."[49]

Biblija govori o šaranju lica na tri mesta. Knjiga proroka Jeremije 4:30 i Ezekijel 23:40-44 govore o bezbožnim ženama koje su pokušavale da namame muškarce u nemoral i greh. Druga knjiga Kraljevima 9:30 spominje da je Jezebela mazala svoje lice. Naravno, Jezebela je bila

paganka koja se bavila i magijom (2. Kraljevima 9:22) i klanjala Balu. Kralj Ahab se oženio njom, pa je i on počeo da služi Balu (1. Kraljevima 16:31-32). Pošto su pagani mazali lice, ne iznenađuje nas što vidimo da i Jezebela to radi.

„U vezi sa ovim bih voleo da ispričam jedan događaj. Pre oko 25 godina je jedan povratnik iz Kine govorio u crkvi i ispričao sledeće. On je bio sedam godina u Kini i kada se vratio u našu zemlju nakon tog odsustva, odmah je primetio nekakvu razliku kod Amerikanki. Mnoge od žena su tokom tih sedam proteklih godina prihvatile popularni hir mazanja lica (šminke). U Kini su prostitutke bile jedine žene koje su mazale lice, nosile minđuše i imale dugačke lakirane nokte. To je bio način da ih prepoznaju njihovi muški partneri u grehu. Šokantna stvar za ovog religioznog čoveka je bila ta što su Amerikanke preuzele običaj neznabožačkih kurvi.“[50]

Biblija kaže: „Uzdržavajte se od svakog zla“ (1. Solunjanima 5:22) i *„ne sudelujte u besplodnim delima tame, nego ih osuđujte“* (Efescima 5:11).

19. Masonski simboli kulta Istočne zvezde

Masoni koriste mnoge simbole o kojima smo već govorili, kao što su tačka u krugu, pentagram, krug, trougao, rukovanje, itd. Ukratko ćemo pogledati još nekoliko drugih simbola koje oni koriste.

Slovo „G“ je prilično značajno u masoneriji. Na nižim stepenima, mason uči da slovo „G“ znači „Geometriju“ ili Boga („God“). Međutim, okultista Elifas Levi nam govori da slovo „G“ označava Veneru i da je Venerin simbol zapravo lingam (simbol muškog polnog organa)![1] Setimo se da je Venera još jedno ime za Lucifera.[2]

Levi takođe kaže:

„Slovo G koje masoni stavljaju u sredinu Goruće zvezde označava GNOZU i STVARANJE, a to su dve svete reči drevne Kabale. Ovo slovo takođe označava VELIKOG ARHITEKTU, jer Pentagram, sa koje god strane se pogleda, uvek predstavlja slovo A. Ako Pentagram postavimo tako da su mu dva vrha gore, a samo jedan dole, možemo videti rogove, uši i bradu hijeratičkog boga Mendesa (Bafometa), kada on postaje znak paklenih obreda prizivanja.“[3]

Oziris je, uzgredno, „bio predstavljan u vidu Mendesovog ovna, sa rogovima karakterističnim za ovu životinju“.[4]

Mnogi drugi masonski pisci otkrivaju da slovo „G“ zaista znači rađanje (generaciju) ili da nosi seksualnu konotaciju. Albert Pajk tvrdi da je „generativni princip“ „predstavljen slovom ‘G’...“[5]

„Masonski simbol koji se ređe viđa je krst 33. stepena, jer pripada samo najvišim stepenima. On se češće naziva Krstaški krst ili Jerusalimski krst... Njega je po tradiciji nosio prvi Veliki gospodar vitezova Templara, Gotfrid Buljonski, nakon što je oslobodio Jerusalim od muslimana.

Ovaj simbol se nalazi na šlemu Vrhovnog velikog komandanta svih masona 33. stepena u neznatno izmenjenom obliku. On je sastavni deo magičnog potpisa Alistera Kroulija, vrhovnog sataniste XX veka! Takođe se nalazi i kao logo nove katoličke Biblije, odnosno Jerusalimske Biblije!“[6]

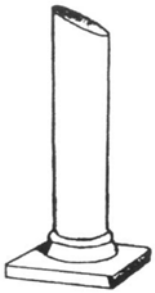

Prelomljeni stub se koristi kako u masoneriji, tako i u kultu Istočne zvezde. Inicijati uče da on označava ranu smrt,[7] a sama simbolika stuba datira još iz drevnog Egipta.[8] Međutim, mi saznajemo da su stubovi predstavljali bogove.[9]

U izdanju *Short Talk Bulletin* pod naslovom „Prelomljeni stub“ – izdanje Udruženja masonske službe za korišćenje u Loži, nalazimo: „U EGIPATSKOJ MITOLOGIJI SE IZIDA PONEKAD PRIKAZUJE KAKO PLAČE KRAJ PRELOMLJENOG STUBA koji krije telo njenog supruga Ozirisa, dok iza nje stoji Horus ili Vreme, i sipa joj ambroziju u kosu.“[10] (Videti sliku na strani 126.) Bivši satanista i mason objašnjava:

„Izida je bila i devica i majka, pa je tako ‘prelepa devica’ zapravo Izida koja plače. Prelomljeni stub je Ozirisov ud koga više nema (falus); akacija – aluzija na večni život koji su učili Egipćani, kao i akcenat na vegetaciju u kultovima plodnosti. Urna predstavlja kanopske ćupove koji su se koristili u egipatskom pogrebu za čuvanje vitalnih organa mumije.

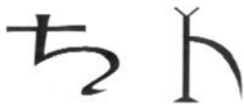

Astrološko predstavljanje Saturna

Najzad, imamo ‘Vreme’, odnosno boga Saturna, što je kasniji oblik misterioznog i zlog boga Seta. Saturn se u astrologiji zove ‘veliki zločinac’ ili veliko zlo.“[11]

Još jedno ime za Ozirisa je Saturn.[12] Masonski pisac Dž. S. M. Vord objašnjava da je Saturn zapravo Sotona.[13] *Rečnik simbola* spominje da je Saturn „povezan sa Oroborosom (ili zmijom koja grize svoj rep)“.[14]

Saturnov simbol je kosa (alatka).[15] Kosa je zapravo simbol obnovljenih nada u ponovno rođenje ili reinkarnaciju.[16] Reč je o veoma prikladnoj

simbolici, pošto prelomljeni stub simbolički predstavlja Izidu i Ozirisa.

Oziris je doživeo „ponovno rođenje“ zahvaljujući Izidinim MAĐIJAMA.[17]

Izida je bila poznata kao moćna ČAROBNICA,[18] „VELIKA ČAROBNICA, GOSPODARICA MAGIJE, ŽENA KOJA JE IZGOVARALA VRADŽBINE“.[19] Izida je bila ne samo čarobnica, nego „su je oduvek smatrali glavnom u zanatu PROSTITUCIJE...“[20] Usputno, Izidino ime među Sirijcima je bilo Ahot (Achot), što znači „SESTRA“.[21] Nije li interesantno to što saznajemo da je Martin stepen poznat kao „SESTRINSKI“ u kultu Istočne zvezde?

Saturn je simbolizovan u vidu jarčeve glave![22] Setite se da pentagram korišćen u kultu Istočne zvezde takođe predstavlja jarčevu glavu. Da li je i tu reč o samo još jednoj „slučajnosti“?

Saturn je takođe još jedno ime za Nimroda,[23] koga neki masoni smatraju jednim od osnivača masonerije. Prema Bibliji, Nimrod je sagradio Vavilonsku kulu, što nije bilo po volji Bogu, ali se masonski autor Džon Jarker hvali: „Dobro je znano da je VAVILONSKA KULA BILA JEDNA OD NAJSTARIJIH MASONSKIH TRADICIJA...“[24]

Osim toga, drvo akacija u masoneriji, i paprat ili borova grana u kultu Istočne zvezde, koja se koristi za Martu, simbolizuje večni život ili besmrtnost.[25] Akacija, koja je zapravo posvećena silama mraka[26] stavlja se na masonski grob, a u egipatskoj mitologiji otkrivamo da je akacija štitila Ozirisov grob.[27]

Još jedno ime za Ozirisa i Saturna je Baal.[28] Naravno, Biblija osuđuje poštovanje Bala; međutim, on je bog koji se u masoneriji i kultu Istočne zvezde simbolično predstavlja prelomljenim stubom, a postoji i još dublje značenje.

Prelomljeni stub je zapravo predstavljao Ozirisov falus. Albert Meki, mason 33. stepena, konkretno navodi da je „FALUS bio imitacija muškog polnog organa. Obično se predstavljao u vidu STUBA sa kružnim postoljem, što označava kteis (cteis), ili ženski polni organ“.[29]

Ugaonik se koristi i u masoneriji i u kultu Istočne zvezde. Pisac kulta Istočne zvezde, Meri En Sliper, kaže:

„Prilikom zidanja, kod pravih uglova, dobro je imati na umu da taj

čin predstavlja praktično priznanje velike istine postojanja. Ugaonik ne samo da znači priznavanje te Sile, već i našu veru u završeno delo Glavnog graditelja, koji će jednog dana pozvati svakog u taj Veliki hram, koji nije građen rukama, već je večan na nebesima.“[30]

Drugim rečima, ugaonik koji se koristi u zidanju u kultu Istočne zvezde predstavlja prelazak sa zemlje na nebo. Takođe je interesantno da i Dž. D. Bak i Herold Voldvin Persival (Harold Waldwin Percival) spominju da su masonski ugaonik i šestar samo još jedan oblik šestokrake zvezde, o kojoj je već bilo reči.[31] Masoni na svojim stepenima koriste kombinaciju ugaonika i šestara.

„Ugaonik predstavlja ženski (pasivni) princip rađanja, zemlju i nižu, čulnu prirodu, dok šestar predstavlja muški (aktivni) princip rađanja, sunce, nebo, kao i višu, duhovnu prirodu.“[32]

Ova dva simbola kad se zajedno prikažu još jednom predstavljaju seksualnu uniju. U stvari, u magiji je ugaonik simbol lingama ili muškog polnog organa, a šestar predstavlja ženski polni organ.[33] Kombinacija ova dva simbola daje očigledno vulgarno značenje.

Još jedno značenje ugaonika je da prestavlja boga ili bogove. A koji je bog u pitanju? Ne moramo da se dugo pitamo, jer su nam brojni masoni već otkrili neke od ovih bogova. Na primer, u *Masonskoj simbolici* (The Symbolism of Freemasonry) autora Alberta G. Mekija, masona 33. stepena, vidimo da su „Tebanci slavili Baha (Bacchus) u obliku grubog PRAVOUGAONOG kamena“.[34] On takođe objašnjava da su „Merkura ili Hermesa uvek predstavljali kamenom istesanim u kocku, zato što je on bio uzor istine...“[35] U fusnoti pak kaže: „U najstarije vreme su se po svoj prilici svi bogovi predstavljali kockastim kamenim blokovima, a Pausanija kaže da je video trideset ovakvih kamenova u gradu Faru, koji su predstavljali isto toliko božanstava.“[36] Masonski pisac Albert Čerčvord piše: „Ugaonik (prav ugao) je takođe veoma jasno simbolički prikazan u egipatskom Obredu, a PREDSTAVLJEN JE I U ‘KNJIZI MRTVIH’. Ovaj

ugaonik može se naći predstavljen na mnogim drevnim hramovima i u Velikoj piramidi, kao dva mesta za sedenje – jedno za Ozirisa, a drugo za Maat – REČ JE O MASONSKOM UGAONIKU.“[37]

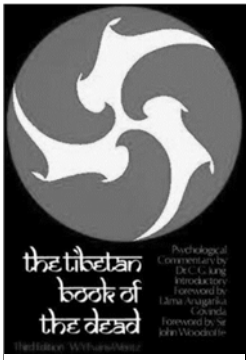

Tibetanska knjiga mrtvih (obratite pažnju na triskele (666) na koricama)

Džozef Fort Njutn, takođe mason, tvrdi da su se „Merkuru, Apolonu, Neptunu i Heraklu ljudi klanjali u vidu PRAVOUGAONOG kamena, dok je veliki crni kamen bio simbol Bude među Indusima, Mana-teus-ceresa u Arabiji (Manah Theus-Ceres) i Odina u Skandinaviji“.[38]

Lavirint se koristi u kultu Istočne zvezde. Saznajemo da je LAVIRINT „napravljen u skladu sa idejom PETOKRAKE ZVEZDE UNUTAR POTPUNOG KRUGA“.[39] Veštica Lori Kebot objašnjava da „KRUG OKO PENTAGRAMA predstavlja sveukupnost čitave inteligencije. Reč je o ZNAKU ZA BOGA I BOGINJU, odnosno punoću kosmičke inteligencije“.[40]

Albert Pajk spominje da je LAVIRINT „NAPRAVLJEN U ČAST SUNCA...“[41] Takođe saznajemo da su neki lavirinti napravljeni da bi se đavoli uvukli u njih, tako da posle ne mogu nikada da izađu.[42]

Lavirint je i jedan od simbola boginje,[43] što je interesantno ako se zna da su izvorna imena pet žena kulta Istočne zvezde zapravo bila imena boginja. Kako je onda prikladno koristiti jedan od boginjinih simbola!

Da li je lavirint namerno izabran ili je samo bila reč o slučajnosti? U *Simbolici kulta Istočne zvezde* (The Symbolism of the Eastern Star) možemo pročitati: „Značenje reči lavirint je niz vijugavih putanja, odnosno čitava zbrka zamršenih puteva; on predstavlja primerak konstrukcije koju je na Kritu napravio Dedal.“[44] *Priručnik za istraživače* daje detaljnije objašnjenje:

„Prema drugom izvođenju, reč lavirint potiče od stare grčke reči labris, odnosno 'dvosekla sekira'. Po kritskoj legendi je Dedalov lavirint, gde je Tezej pronašao i ubio Minotaura, bio poznat kao mesto dvosekle sekire – koja je očigledno bila oruđe za ubijanje ili žrtvovanje koje je iskoristio heroj. Ali, dublje istraživanje mediteranske kulture u periodu od par hiljada godina pre naše ere (koje prenosi Marija Gimbutas) otkriva intrigantnu ideju da je dvosekla sekira možda bila vizuelna igra reči: u najranijem razdoblju izgleda da se ona češće javljala kao slika leptira! A sam leptir – na grčkom psihe (psyche) – predstavlja najraniji simbol koji imamo za čovekovu besmrtnu dušu. On je takođe bio simbol koji se čuvao kao posvećen Velikoj boginji ili Majci zemlji. Leptir je na neki način duboko povezan sa lavirintom, kao i sa dvoseklom sekirom. Ove dve slike – jedna vrlo muškog, a druga vrlo ženskog karaktera – po svoj prilici proističu iz nekakvog drevnog jedinstva."[45]

Ova knjiga dodaje da reč lavirint:

„... potiče od latinskih reči labor + intus, 'prema unutra': dakle, mesto gde se ulazi u (porođajne) trudove, rođenje ili ponovno rođenje. Na svetim mestima, kao što su Šartr, Glastonberi i Knosos na Kritu, lavirint napravljen od zemljanih zidova, brazdi, pločica ili podzemnih vijugavih putanja, za koji se veruje da se koristio u inicijacijama kao mesto iskušenja i inicijacije kroz PSIHODRAMU... Lavirint je takođe blisko povezan sa SVETIM PLESOM, za koga je predstavljao neki vid skice na tlu."[46]

Hodanje po lavirintu postaje popularno u Americi.

„Reč je o mističkom srednjovekovnom običaju da se hoda kroz nacrtan lavirint širok oko 15 metara (znak potpunosti koji se takođe pojavljuje na tibetanskim mandelama i točkovima za lečenje kod Hopi Indijanaca), što postaje 'hodajuća meditacija'. Ljudi hodaju i 'kontempliraju', idući ka 'centru svoje duhovnosti'. U San Francisku je nju ejdžer Džin Hjuston (Jean Houston, guru gospođe Klinton) upoznao sa lavirintom episkopalnu sveštenicu Velečasnu Loren Arnes (Rev. Lauren Arness)

koja sada putuje Amerikom sa modelom lavirinta koji predstavlja drugima.

Unitarijanska crkva je napravila jedan model i iznajmila ga vašingtonskoj Nacionalnoj katedrali (Washington National Cathedral in DC). Episkopalna crkva Svetog Luke u Stjuartu na Floridi ima jedan model, a i ovde na lokalnom nivou je Saborna crkva hodočasnika, odnosno Crkva plavog krova (The Pilgrim Congregational Church; Blue Roof Church) u ulici Montkler napravila jedan model. Crkva hodočasnika redovno proslavlja VEŠTIČARENJE i ostala tamošnja nju ejdžerska dešavanja.“[47]

Mimi Lobell (Mimi Lobell) je „napravila ‘Hram Boginje’ sa lavirintom i vatrenim prstenom, kao simbolima svesti na višem nivou, i sa simbolima nesvesnog na nižem nivou“.[48] Njen suprug, Džon Lobel je održao govor na Forumu svetske službe (World Service Forum) koji je podržala kompanija „Lucis“.[49]

Terazije se javljaju u masonskoj i egipatskoj simbolici. U Egiptu je „Anubisova dužnost bila da se stara oko obredne pripreme tela, da izmeri srce svakog čoveka na skali pravde i da sudi čovekovim dobrim i zlim delima na zemlji“.[50]

„U mnogim tradicijama je Zakon karme simbolički predstavljen Terazijama pravde. Terazije ili vaga su takođe simbol za astrološki znak Vage.“[51]

Nije iznenađujuće to što je Anubis jedan od bogova koji se obožavaju u magiji. Jedan časopis za magiju govori o tome kako se može napraviti Anubisova zaštitna amajlija. Nakon uputstava, pisac članka dodaje: „Anubis može biti svačiji najbolji prijatelj (definitivno je i moj!), čak i ako ga mnogi smatraju najkobnijim bogom Podzemnog sveta (pakla).“[52]

Albert Pajk nam kaže: „Izidi je takođe pomagao u njenoj potrazi (za Ozirisom) Anubis, u obličju psa. ON JE BIO SIRIJUS ILI PASJA ZVEZDA...“[53] Anubis je navodno bio čuvar „kapija smrti“[54] i „povezivali su ga sa magijom i proricanjem sudbine“.[55]

Anubisov opis jasno govori da ovaj bog nikako ne može biti biblijski

Bog. Naime, Biblija definitivno govori da *„nije Bog, Bog mrtvih, nego živih!“* (Matej 22:31-32, Marko 12:26-27, Luka 20:37-38) Također zapazite da je Anubis predstavljen u životinjskom (ili delimično životinjskom) obličju. Tot je predstavljan kao čovek sa glavom ibisa, pavijan ili ponekad kao „majmun sa psećom glavom“ ili „pavijan sa psećom glavom“.[57] Seta su „predstavljali glavom životinje čudnog izgleda, koja je možda bila na prelazu između magarca i svinje“,[58] a takođe su ga obožavali i u vidu krokodila ili nilskog konja.[59] Horusa su predstavljali kao jastreba ili sokola,[60] a Pan je prikazivan kao „polujarac-polučovek“.[61]

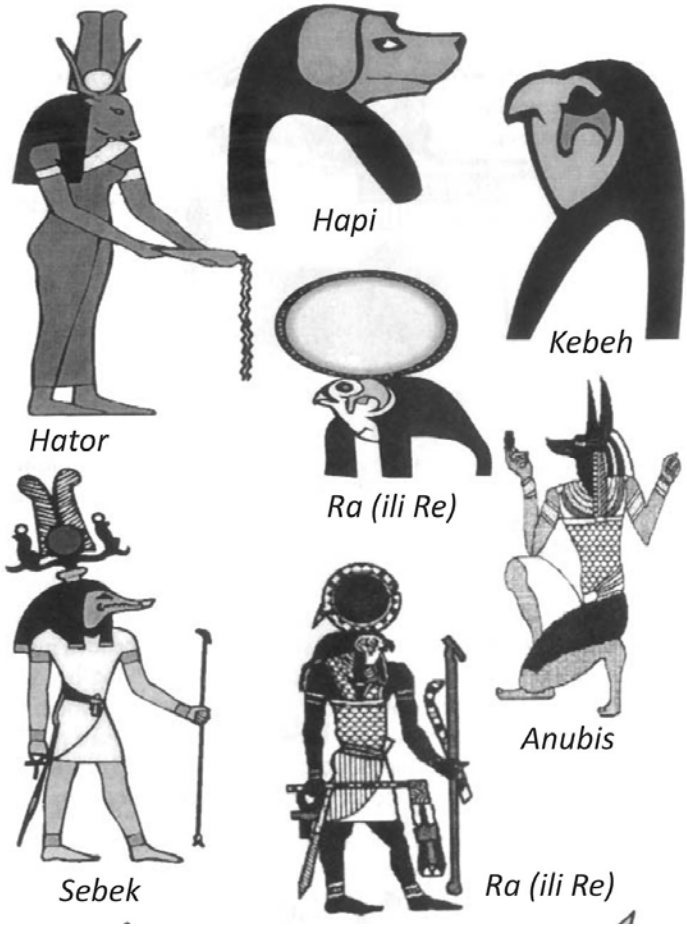

Garuda

Horus

Vidimo, dakle, da se „za bogove ispočetka verovalo da su životinje ili ptice – a kasnije su dobili ljudsko obličje i predstavljani su sa ljudskim telom i glavama životinja i ptica“.[62] Biblija svakako spominje takvo stanje stvari:

„Jer premda su upoznali Boga, nisu mu kao Bogu iskazali slavu ni zahvalnost, nego im je razmišljanje postalo isprazno i nerazumno srce im se pomračilo. Tvrdili su da su mudri, ali su postali bezumni i zamenili su slavu neraspadljivog Boga likovima načinjenim po obličju raspadljivog čoveka i ptica i četvoronožaca i gmizavaca… Oni su Božju istinu promenili u laž, pa su poštovali i obožavali ono što je stvoreno umesto Stvoritelja, koji je blagosloven u svu večnost.“ (Rimljanima 1:21-23, 25).

U nastavku ovog odeljka stoji:

„Zato ih je Bog prepustio sramnim strastima: njihove žene su prirodne odnose zamenile protivprirodnim… I pošto nisu želeli da znaju za Boga, Bog ih je predao umnoj pokvarenosti, i da čine ono što je nedolično, ispunivši se svakom nepravdom, bludom, zlobom, lakomstvom, pokvarenošću. Puni zavisti, ubistva, svađe, prevare, zlonamernosti, šire glasine, kleveću, mrze Boga, drski su, oholi, umišljeni, smišljaju zlo, neposlušni su roditeljima, nerazumni, ne poštuju dogovore, bezosećajni su prema drugima, nemilosrdni.“ (Rimljanima 1:26, 28-31)

Stoga nije nikakvo čudo što svakakvi oblici bezbožnosti prate ovakvo klanjanje paganskim bogovima, jer su i sami bogovi koji se poštuju predstavljeni kako čine zla dela. Samo jedan površan pogled u mitologiju će otkriti kako bogovi lažu, varaju, kurvaju se, imaju incestuozne odnose, čine preljubu, ubijaju i slično. Ovo je svakako potpuno drugačiji

način života od pravednog života kojim je živeo Hrist (videti Poslanicu Jevrejima 7,26). Apostol Petar nas takođe opominje: *„Nego kako je Onaj koji vas je pozvao svet, tako budite i vi sveti u celom življenju svome. Jer je pisano: 'Budite sveti, jer sam ja svet'"* (1. Petrova 1,15-16).

U opisu Anubisa takođe je predstavljena ideja da će čovek, ukoliko njegova dobra dela prevagnu nad zlim, biti nagrađen i obrnuto. Jedna knjiga koju su izdali masoni otkriva:

„Slika Pogrebnog rituala predstavlja sud nad dušom; ona se kreće ka boginji Tme (Thme), koja nosi nojevo pero na glavi; pored ovog božanstva pravde i istine stoji vaga na kojoj Anubis i Horus vagaju pokojnikova dela – oni na jednu stranu stavljaju nojevo pero, a na drugu sud u kome je srce; ako je težina srca veća od nojevog pera, onda se vaga spušta i duša biva primljena na nebeske dvore; iznad ovog prizora se vide 42 sudije duša koji sede, a glave su im ukrašene nojevim perima."[63]

Ono što je zanimljivo u vezi sa ovim objašnjenjem je da se OVAJ PRIZOR „EGIPATSKE MAGIJE"[64] ZAPRAVO PRIKAZUJE U MASONSKOJ LOŽI na 31. stepenu,[65] gde se kandidatova dela vagaju na terazijama. Na ovom masonskom stepenu „kandidat dolazi na Sud za mrtve, da mu se sudi za dela u toku života i da se odredi da li zaslužuje da stanuje među bogovima".[66] Ovo je učenje koje je suprotno Božjoj Reči, jer nas naša dela nikada ne mogu spasiti. Biblija kaže: *„(Bog,) koji nas spase i uputi svetom zvanju, NE PO DELIMA NAŠIM, nego po svojoj naredbi i po milosti koja nam je dana u Isusu Hristu pre večnih vremena"* (2. Timotiju 1,9). Biblija takođe kaže: *„NE ZBOG DELA PRAVEDNIH, koja bismo mi učinili, nego po svome milosrđu, i to krštenjem preporođenja i obnovljenjem po Duhu Svetome"* (Titu 3:5).

Mali čekić koji koriste sudije predstavlja važan simbol za masone i kult Istočne zvezde. Sara Teri nam u svojoj knjizi o kultu Istočne zvezde pod naslovom *Druga milja* (The Second Mile) kaže da je „u staro vreme ČEKIĆ bio povezan sa ČEKIĆEM BOGA TORA".[67] Tor je još jedan PAGANSKI bog – bog plodnosti.[68] On je deo

skandinavskog trojstva.[69] Interesantna stvar je da je TOR JOŠ JEDNO IME ZA SIRIJUSA – SJAJNU ZVEZDU ILI PENTAGRAM![70]

Albert Pajk daje još neka imena za Tora. Kako on objašnjava: „TOR JE BIO SUNCE, ODNOSNO EGIPATSKI OZIRIS i Knef (Kneph), feničanski BEL ILI BAAL (VAL).“[71] BAL JE TAKOĐE SINONIM ZA ĐAVOLA.[72] Ovaj bog Bal se pod imenom Tor naziva „Princ (knez) vazdušnih sila“.[73] Biblija osuđuje klanjanje Balu (1. Kraljevima 16:30-33; 22:53; 2. Kraljevima 17:16 itd.), a u poslanici Efescima 2:2 nalazimo da se Sotona naziva „knezom sile vazduha“. Nije samo stvar u tome da Sotona ima istu titulu koja je data bogu Toru, već bi trebalo da obratimo pažnju i na to da reč „Tor“ znači „grom“.[74] Tor je „bio bog munja i gromova u norveškoj mitologiji“.[75] Ovo je značajan podatak, jer satanisti koriste simbol koji se zove „satanističko ‘S’“, a liči na munju. U Jevanđelju po Luki 10:18 Isus kaže: *„Ja videh Sotonu gde pade s neba kao munja.“*

Da li je onda uopšte čudno što nam Biblija dalje govori da je ovaj „knez sila vazduha“ ustvari „duh koji sad deluje u sinovima PROTIVLJENJA“ (Efescima 2:2)?

Pored ovoga, čekić, poput mnogih drugih simbola, takođe ima seksualnu konotaciju. Masonski pisac Dž. S. M. Vord zapaža: „Tako vidimo da su ČEKIĆ i TAU u početku bili jedno te isto, i ovo predstavlja prirodnu evoluciju simbola, jer se TAU KRST RAZVIO IZ FALUSA, a to je SIMBOL BOGA Stvoritelja...“[76]

Ovo nam govori da su čekić i tau krst bili jedno te isto i da je samim tim i njihovo značenje identično.

Vord nastavlja:

„Međutim, ovo nije jedino mesto gde se pojavljuje tau krst. Svaki

čekić je zapravo krst u obliku slova ‘T’ i u jednom simbolu predstavlja kombinaciju čekića, simbola vladavine i T-krsta, simbola muške ili stvaralačke strane Božanstva; a da ne bi bilo zabune, slovo ‘T’ se stavlja na kecelju Učitelja Lože, iako se okreće naopako kako bi se dobio i simbol ugaonika, a i naglasilo njegovo FALUSNO značenje.“[77]

„Tau, odnosno slovo ‘T’, jeste Merkurovo ili Hermesovo obeležje. Reč je o *crux ansata* i *crux Hermis*. Ovo slovo je bilo poslednje u drevnim

alfabetima i obeležavalo je krajnju granicu; otud je počelo da se koristi kao oznaka za granice državnih okruga; međutim, Tau krst je takođe bio simbol moći rađanja i života koji večno prelazi iz jedne forme u drugu (reinkarnacija) i tako se njegova upotreba nije razlikovala od upotrebe falusa. On je zapravo i bio falus."[78]

Ank (ili „crux ansata") je simbol života.[79] Rečnik misticizma objašnjava ank kao „egipatski krst, u obliku velikog slova 'T' sa ovalnom omčom na vrhu, simbol života u okultnoj tradiciji".[80] Njega su „koristili bogovi kao sredstvo za buđenje mrtvih u novi život".[81]

Jedna masonska knjiga kaže: „'Crux Ansata', odnosno 'krst sa drškom' koji se tako često viđa u rukama kipova drevnih kraljeva i bogova Egipta, očigledno je imao i solarno i falusno značenje i predstavljao je kombinaciju muškog i ženskog principa u prirodi."[82]

U *Poreklu, običajima i tradiciji Noći veštica* (The Origins, Practices, and Traditions of Halloween) nalazimo da je ank „drevni simbol za besmrtnost i plodnost; to je krst sa kružnom drškom na vrhu koji se nosi i koristi u satanističkim obredima".[83] Bivši mag otkriva da je ank:

Izida i Amon oboje imaju ank u rukama

„... simbol za identifikaciju njegovog nosioca kao poklonika boga sunca Ra, istraživača satanističkih verovanja i čoveka koji se klanja nepoznatim natprirodnim bogovima. Nosilac simbola priznaje boga sunca Ra i bavi se vudu magijom nevidljivog sveta putem ovakvih čini."[84]

Zanimljivo je otkriti da je, prema jednoj masonskoj knjizi, „kaducej varijanta najranijeg oblika Krsta, odnosno *Cruxa Ansate* kod drevnih Egipćana".[85] (O kaduceju se govori detaljnije u poglavlju o simbolima sa krilima.) Predmet koji je povezan sa ankom,

Torovim čekićem i tau krstom jeste svastika (kukasti krst).

Okultista Helena Petrovna Blavatski zapaža: „Malo je svetskih simbola koji su tako bogati pravim OKULTNIM značenjima kao svastika.“[86] U *Kraljevskoj masonskoj enciklopediji istorije, obreda, simbolike i biografije* (The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography) nalazimo da je svastika:

„... bila čekić boga Tora, koga su slavili u mitologiji skandinavskih naroda; prema tradiciji, kada je Tor bacio svoj zlatni krst, on se nakon udarca vratio poput bumeranga u njegovu ruku... Međutim, vidimo da je u masoneriji Torov čekić veoma važan, kao i da se među Gotima koristi od davnina, a u masonskom bratstvu je opstao u vidu drvenog čekića.“[87]

U knjizi *Amajlije i sujeverje* saznajemo da postoje indicije da četiri kraka svastike „predstavljaju četiri kraja nebesa i zemlje, kao i da ceo simbol predstavlja obeležje INDRE, odnosno DJAUSA, odnosno ZEVSA, odnosno JUPITERA, odnosno TORA“.[88]

U stvari, Tor je koristio svoj čekić kao oružje, a svastiku kao svoj simbol.[89]

Mason Radjard Kipling je koristio svastiku kao svoj simbol.[90] Ono što većina masona danas verovatno ne shvata jeste da je i sama svastika bila MASONSKI simbol.[91] Ona je stariji oblik Tau krsta (anka).[92]

Ako pročitamo brojne stare masonske knjige iz XIX i s početka XX veka videćemo da mnoge od ovih knjiga spominju svastiku. Na primer, jedna od najpopularnijih masonskih knjiga koje su ikada napisane je *Graditelji* (The Builders) autora Džozefa Forta Njutna.[93] U ovoj knjizi on čitaoca upućuje na esej Tomasa Kara (Thomas Carr) „u kome on pokazuje da svastika predstavlja simbol Vrhovnog arhitekte svemira među današnjim masonskim radnicima.“[94]

Izdanje *Hinduizam danas* (Hinduism Today) nam pruža nešto istorijata ovog simbola:

„Kada je budizam podstakao njegov nastanak iz indijskog duhovnog

izvorišta, on je nasledio ovaj pravougaoni simbol. Ovaj mali crtež savitljivog lika za dobru sreću putovao je na leđima kaluđera ka severu preko Himalaja u Kinu – često urezan na Budina stopala — i raširio se u čitav spektar ukrasnih 'vijugavih' svastika, odnosno u klasični geometrijski istočnjački motiv. Amerikanci su u 19. veku uzeli ovaj simbol od Indijanaca. *Mladi izviđači* (engleski 'Boy Scouts') su pritezali svoje pumparice mesinganim kopčama u obliku svastike, a Svetski sajam SAD-a (US World's Fair) je izbacio drečave komemorativne novčiće sa likom svastike. Nakon što ga je Hitler izobličio u oznaku demonskog rasizma, ovaj drevni simbol je ubrzo iščezao, izuzev u Indiji, gde još uvek čuva svoj identitet povoljnog simbola i auru blagoslova."[95]

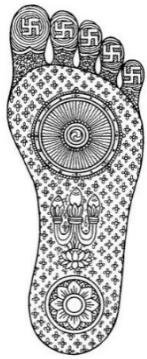

Otisak Budinog stopala – obratite pažnju na svastike na prstima

U *Ženskim misterijama* (Women's Mysteries) se govori:

„Svastika u smeru kazaljke na satu kod Indusa predstavlja muški princip – svetlo, život i slavu; ona je sunce na svom svakodnevnom putu od istoka do zapada. Svastika usmerena suprotno od kazaljke na satu, naprotiv, predstavlja obeležje boginje Kali; ona je ženski princip – tama, smrt i uništenje. Postoje četvorokrake svastike, koje se zasnivaju na ravnokrakom krstu; osim toga, takođe se javljaju i trokrake (tronoge) svastike, zvane triskele – na primer na Siciliji i u keltskim zemljama... Trokraka svastika je zvaničan simbol vojske na Čovečjem ostrvu (The Isle of Man), gde se nekada obožavala keltska boginja meseca, pod imenom Anu ili Anis."[96]

U *Rečniku misticizma* nalazimo da je svastika „veoma star i rasprostranjen simbol; jedan od najsvetijih i najmističnijih crteža u OKULTIZMU... Uglavnom se smatra simbolom sunca; naročito se u Indiji koristi kao simbol dobre sreće".[97]

Kao što je dobro poznato, Hitler je koristio svastiku kao simbol svoje nacističke partije. Hitler je pripadao okultnom društvu „Tule" (Thule-Gesellschaft) koje je takođe koristilo svastiku.[98] Osim toga, on je bio i učenik okultiste Helene Petrovne Blavatski.[99]

„Njena arijevska nauka se do 1914. godine proširila po Nemačkoj i Austriji. Prvi koji je upoznao Hitlera sa učenjima madam Blavatski bio je član unutrašnjeg kruga društva 'Tul', Ditrih Ekart (Dietrich Eckart). Hilter je držao primerak njene knjige Tajna nauka (The Secret Doctrine) kraj kreveta i upravo je iz njenih spisa saznao značenje arijevske svastike. (Svastika je simbol sedmog zraka inicijacije, a Hitler je bio inicijat šestog zraka.)"[100]

H. P. Blavatski kaže da svastika ima „čisto falusni karakter".[101] Ona takođe kaže: „Svastika, taj najsvetiji i najmističniji simbol u Indiji, odnosno 'Jaina-krst' kako ga sada zovu masoni... Ona je 'Đavolov znak', kako saznajemo od indijskih misionara."[102] „Nacistički simbol je postao popularan kod satanista, gde predstavlja prirodu u kojoj nema sklada."[103]

Evo još nekoliko prikaza svastike.

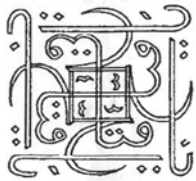

Druidi su takođe koristili svastiku,[104] ali to nije nikakvo iznenađenje, budući da masonski pisac Vilijam Hačinson (William Hutchinson) priznaje da „naš način podučavanja principa naše profesije (MASONERIJE) POTIČE OD DRUIDA... a naši glavni simboli potiču iz Egipta..."[105] Albert Čerčvord, još jedan mason, takođe piše o masonima kao „NAŠIM SADAŠNJIM DRUIDIMA"![106]

U knjizi *Božje maske* (The Masks of God) otkrivamo da je Gospodar bezdana imao „čekić u svojoj desnoj ruci, dok je na

levoj ruci imao rog izobilja...“[107]

Rog izobilja je isto tako masonski simbol. Možemo ga videti na komadu nakita koji nosi Stjuart (Poslužitelj).[108] Saznajemo da su rog izobilja „donele prve američke VEŠTICE koje su došle iz Škotske“.[109] Mnogi masonski autoriteti nam daju značenje ovog simbola. Velika loža Kanade (A.F. & A.M.) priznaje:

„Ovaj simbol aludira na drevnu grčku legendu o Amalteji, kozi koja je hranila boga Zevsa dok je bio beba. Njeni rogovi su bili čudesni; iz jednog od njih je tekao nektar, a iz drugog ambrozija. Jednom prilikom je polomila rog o drvo. Neko ga je uzeo, napunio ga voćem i doneo bogu-bebi. Prema nekim verzijama priče, on se stalno čudesno dopunjavao. Rog izobilja je simbol namenjen Stjuartu zbog njegove uloge u služenju braći prilikom zakuski.“[110]

Još jedan masonski autor, Karl Klodi, daje komentar:

„Intrigantno izvođenje masonskog simbola sa nebesa je simbol koji je jedinstveno povezan sa Stjuartima, a to je rog izobilja.

Prema grčkoj mitologiji koja seže do samog osvita civilizacije, bog Zevs se kao mali hranio mlekom koze Amalteje. U znak zahvalnosti, ovaj bog je zauvek postavio Amalteju na nebo kao sazvežđe, ali je pre toga dao jedan od njenih rogova svojim dadiljama uz čvrsto obećanje da će iz njega za njih zauvek izlaziti šta god budu htele.

Rog izobilja je tako simbol obilja. Radoznali ljudi mogu pronaći kozu od koje on potiče među sazvežđima pod imenom Jarac. Povratnik Jarca (južni povratnik) je južna granica do koje dolazi sunce na putanji koja označava ekliptiku, na kojoj zemlja prvo nagne svoj severni, pa potom i južni pol ka suncu. Odavde postoji tanka, ali ne i manje direktna veza između naših Stjuarta, njihovog simbola, svetla u loži, mesta tame i Solomonovog hrama.“[111]

Rog izobilja je još jedan primer hermafroditskog simbola. „Rog je bio muško, a njegova unutrašnjost žensko. Voće unutar roga je simbolizovalo žensku plodnost.“[112] *Rečnik simbola* daje više podataka o ovome

pod odrednicom „rog izobilja“:

„U mitologiji je koza Amalteja mlekom hranila Jupitera kao bebu. Imajući u vidu da je rog opšti simbol snage, kao i da koza poseduje značenja majke, a sem toga i da sam oblik roga (falusni spolja i šuplji iznutra) nosi u sebi složenu simboliku (uključujući i simboliku lingama, ili simbola rađanja), lako se može razumeti njegovo alegorijsko značenje roga izobilja. Piob (Piobb) takođe ukazuje na to da je rog izobilja odraz napretka izvedenog iz njegove povezanosti sa zodijačkim znakom Jarca.“[113]

Uprkos ovakvom tumačenju roga izobilja, masoni su ponosni što koriste ovaj simbol. U stvari, logo za *Jovove kćerke* (Job's Daughters, organizaciju pripojenu masonima) je dvostruki trougao sa slovima „IYOB FILIAE“ između dva trougla, a unutar manjeg su tri devojke koje nose krune. Jedna devojka drži rog izobilja, druga goluba, a treća kadionicu.[114]

Još jedan masonski simbol koji označava izobilje je nar.[115] Masonska knjiga pod naslovom *Savršeno istesan kamen* (The Perfect Ashlar) kaže: „Nar je, kao voće poznato po velikom broju semenki, simbol plodnosti, a venci ili spletovi rašireni po površini ukazuju na putanje nebeskih tela oko Zemlje.“[116]

Još jedna masonska knjiga pod naslovom *Loža i zanat* (The Lodge and the Craft) donosi proširenu (i vulgarniju) definiciju značenja nara u masoneriji. Kako pisac tvrdi:

„Da bismo ilustrovali neke niti razmišljanja koje se provlače među savremenim mudracima u Zanatu, opisaćemo nedavnu teoriju jednog brata, od koga nema nikog sjajnijeg među našim poznanicima. On je rekao: 'Loža predstavlja Hram kralja Solomona, a zaključak je da Hram simbolizuje maternje ljudsko telo, gde kandidat mora ući da bi se ponovo rodio. Materica i vagina predstavljaju predvorje Hrama, stubovi u predvorju predstavljaju falopijevu tubu, mrežica – širok ligament sa pratećim

krvnim sudovima, ukras sa ljiljanima – vrh falopijeve tube sa resicama, a nar – jajnik i njegovo izobilno seme, odnosno jajne ćelije. Vijugavo stepenište je predstavljeno sa tri creva. Tri stepenika predstavljaju deo debelog creva koji ide nagore, pa horizontalno, pa nadole; pet stepenika predstavljaju 'usukano crevo' (ilium), a sedam stepenika 'tašto crevo' (jejunum). Zastor u Hramu predstavlja dijafragmu, Šekina i oltar predstavljaju srce, izvor života, koje prvo živi i poslednje umire. Nad svim ovim se nadvijaju krila heruvima u obliku pluća. Sedmokraki svećnjak je predstavljen lukom aorte, velike arterije u grudima, koja je sama po sebi svetinja nad svetinjama, dok je abdomen (trbušna duplja) sveto mesto ili Središnja odaja. Mozak predstavlja Božanstvo, koje vlada nad svim stvarima i predstavlja analogiju Svetog kraljevskog luka, čija škrinja sadrži Božje ime koje se ne sme izgovarati'. Postoje mnoge druge analogije koje bi se mogle spomenuti, a koje se prosto nameću školovanom specijalisti za anatomiju."[117]

Ako znamo koje značenje stoji iza nara, nije li onda interesantno saznanje da je Milenko Matanović, prijatelj Dejvida Spenglera (koji slavi Lucifera), pokrenuo organizaciju koja se zove Fondacija „Nar"?[118] Matanović i Spengler su radili na jednom muzičkom komadu. Kako objašnjava Spengler:

„Jedan od mojih veoma bliskih saradnika i prijatelja koga sam upoznao ovde u Fajndhornu, Jugosloven po imenu Milenko Matanović – u velikoj meri odgovoran za osnivanje Novih trubadura (The New Troubadours) i za veći deo muzike koju smo pevali – radio je sa mnom na muzičkom komadu u tri čina... Na ovakav način smo pokušali da sagledamo, na kosmički i muzički način, tok čovekove evolucije. U prvom činu komada se okupljaju četiri uzvišena bića i procenjuju situaciju na Zemlji. Od njih su trojica zaista prisutni, dok se četvrto biće predlaže kao biće koje pokušava da bude prisutno. Trojica koji su prisutni su bili: Pan, koji predstavlja vrhovnog gospodara prirode i sve njene principe; Lucifer, koji predstavlja principe ega i sopstva i svega onoga u čemu se sastoji učenje o odvajanju od svemira kako biste ponovo mogli da se ujedinite sa njim; Logos, koji predstavlja silu tog ponovnog ujedinjenja u ljubavi.

Četvrto predloženo biće bi se pojavilo kada se sva ova tri elementa – Pan, Lucifer i Hrist – stope u jednu celinu.“[119]

Matanović je takođe napisao pesmu pod naslovom „Festival svetlosti“, koja je izvedena u Katedrali Sv. Jovana Bogoslova u Njujorku.[120] Ovo je veoma bezbožno mesto gde su skinuli Hrista sa krsta i stavili ŽENSKOG „Hrista“ („Hristu“) na krst umesto Njega.[121]

Vratimo se na simboliku nara. Masonska knjiga pod naslovom *Objašnjenja istorijskih prekretnica i drugih dokaza masonerije* (The Historical Landmarks and Other Evidences of Freemasonry, Explained) objavljuje: „Imena stubova su označavala moć i večitost; narovi na njihovim kapitelima su bili simboli rađanja. Otud se smatralo da se odnose na falus.“[122] On dodaje:

„‘Dva stuba’, kako kaže Felouz (Fellows)... ‘predstavljaju dva zamišljena stuba, navodno smeštena na nebeskom ekvatoru da podupiru nebesa... Stub na levoj strani se zove Bouz (Boaz) i označava Ozirisa, odnosno sunce, dok se stub na desnoj strani zove Jahin (Jachin) i označava Izidu, simbol zemlje i njene plodnosti, kao i meseca’.“[123]

Još jedan naziv za četvorostrani stub je obelisk.[124] Ljudi su oduvek obožavali stubove kao bogove.[125] U Egiptu je obelisk predstavljao boga sunca.[126] U Časopisu za nju ejdž je bio jedan članak masona 33. stepena, Henrija Ridžlija Evansa (Henry Ridgely Evans), u kome je on rekao da je Oziris, bog podzemnog sveta, takođe predstavljen u obliku stuba.[127]

U stvari, u delu *Brojevi: njihova okultna moć i mističke snage* (Numbers: Their Occult Power and Mystic Virtues) nalazimo da je lingam (muški polni organ) bio vertikalan stub.[128]

Još jedan mason, H. L. Hejvud, kaže:

„U nekim slučajevima se mislilo da su ovi stubovi od grubog kamena prebivališta bogova ili demona; u drugim – domovi za duhove; često su smatrani i seksualnim simbolima. Jedan pisac je o ovom poslednjem značenju rekao da su ‘kameni stubovi, kada su povezani sa obožavanjem, odvajkada smatrani simbolima aktivnog i pasivnog, principa rađanja i oplodnje’. U Egiptu su se Horus i Sut (Set) smatrali za dva živa stuba, blizance graditelje i podupirače nebesa...“[129]

Masonski autor Rolin Blekmer (Rollin Blackmer) razrađuje ideju:

„Simbolika povezana sa obožavanjem sunca koju označava tačka u krugu ima mnoge varijante, ali je jedna od najprimitivnijih i najprirodnijih bila da Sunce treba smatrati muškom stvaralačkom snagom u prirodi. Za drevnog mudraca je nastanak i stvaranje života dovelo do kontemplacije samo jednog procesa, a to je čin rađanja. Bog sunca je svakako bio davalac života, svetlosti i toplote, muški princip, a to se simbolički predstavljalo Falusom ili Lingamom, koji je bio nekakva – manje ili više prikrivena – slika čovekovog muškog polnog organa. Najčešća ilustracija je bila stub postavljen u centru kruga. Krug je isto tako upečatljivo predstavljao zemlju ili ženski princip. Sunce je bilo Veliki Otac. Sva je priroda isklijala pod njegovim blagonaklonim uticajem, a zemlja je bila Univerzalna majka, u čijoj su prostranoj materici sve ove klice i izrasle i sazrele.“[130]

U *Našem falusnom nasleđu* saznajemo da su „svi stubovi ispočetka imali falusno značenje i da su se stoga smatrali svetim“.[131] Pan je, kao bog sa likom jarca i bog čulnosti, često bio predstavljan obeliskom.[132]

Bivši mag nam daje interesantne podatke o obelisku. On piše: „Obelisk je dug i zašiljen stub, čiji deo pri vrhu obrazuje piramidu. Reč ‘obelisk’ bukvalno znači ‘Balov stub’ ili Balov polni organ. Ovo bi trebalo da nas prilično šokira kada shvatimo da imamo ogroman obelisk u prestonici, poznat kao Spomenik u Vašingtonu.“[133]

Naravno, masoni i Egipćani nisu jedini koji su veoma poštovali obelisk. U Vatikanu stoji potpuno isti obelisk koji je nekada stajao u Egiptu![134] Ralf Vudrou (Ralph Woodrow) objašnjava:

„Isti obelisk koji je nekada stajao kraj drevnog hrama – centra egipatskog paganizma – sada se nalazi ispred majke crkve u romanizmu! Reklo bi se da ovde ima više od puke slučajnosti.

Obelisk od crvenog granita u Vatikanu je visok 28 metara (a sa postoljem 44 metra) i teži 320 tona. 1586. godine je premešten na svoje današnje mesto naredbom pape Siksta V, kako bi stajao na sredini trga ispred bazilike Svetog Petra. Naravno, premeštanje ovog teškog obeliska – a naročito u ondašnje vreme – je bio veoma težak posao. Mnogi

su odbili da se prihvate ovog podviga, naročito pošto je papa zapretio smrtnom kaznom ako bi obelisk pao i razbio se!

Napokon je čovek po imenu Domeniko Fontana preuzeo na sebe odgovornost. Sa 45 dizalica, 160 konja i 800 radnika započeo je posao na premeštanju. Datum je bio 10. septembar 1586. godine. Mnoštvo ljudi je ispunjavalo prostrani trg. Dok se obelisk premeštao od mase je tražena tišina pod pretnjom smrtne kazne. Međutim, nakon što je obelisk uspešno podignut, začuo se zvuk stotina zvona, grmljavina topova i glasni poklici iz mnoštva.“[135]

Kada su sinovi Izraelovi ostavljali Boga, okretali su se obožavanju idola. Jedan od idola koji su obožavali je bio obelisk. Bog im je izričito zabranio da to rade. Biblija upozorava: *„Ne pravite sebi bezvredne bogove, ne podižite sebi rezane likove ni obredne stubove i ne postavljajte u svojoj zemlji kamenje ukrašeno slikama da se pred njim klanjate jer sam ja Gospod, vaš Bog.*“ (3. Mojsijeva 26:1) Takođe im je rečeno kada odu među paganske narode: *„Srušite njihove oltare, oborite njihove obredne stubove, spalite vatrom njihova obredna debla, uništite rezbarene likove njihovih bogova i istrebite njihova imena na tom mestu. Ne činite Gospodu, svom Bogu, ono što oni čine.“* (5. Mojsijeva 12:3-4) I još mnogo takvih upozorenja se nalazi u Bibliji. Sledeći odeljci Biblije koriste istu reč na hebrejskom za „stub“, ali se ona prevodi različitim rečima: „idol“, „kip“ ili „lik“. Videti: 2. Mojsijeva 23:24; 34:13; 5. Mojsijeva 7:5; 16:22; 1. Kraljevima 14:23; 2. Kraljevima 10:26; 27; 17:10; 18:4; 23:14; 2. Dnevnika 14:3; 31:1; Jeremija 43:13; Osija 10:1-2 i Mihej 5:13.

Kako neko ko stvarno ljubi Gospoda može da pripada masoneriji ili kultu Istočne zvezde, ili bilo kakvoj drugoj organizaciji pridruženoj masonima, kada oni tako glasno promovišu paganizam? Biblija jasno kaže: *„iziđite od njih, odvojite se od njih, govori Gospod, ne dirajte što je nečisto, i ja ću vas primiti“* (2. Korinćanima 6:17).

Biblija takođe upozorava:

„Ne činite ono što se čini u egipatskoj zemlji, u kojoj ste živeli, i ne činite ono što se čini u hananskoj zemlji, u koju vas vodim, i ne živite po njihovim odredbama… Pazite na moje upute i nipošto ne vršite neku od

gadnih uredbi koje su se praktikovale pre vas, da se njima ne onečistite. Ja sam Gospod, vaš Bog.“ (3. Mojsijeva 18:3, 30)

Još jedan falusni, mada ne i masonski simbol, je majsko drvo. Nju ejdž časopis *Utne* daje kraće objašnjenje o majskom drvetu i Prvom maju.

„U predindustrijskoj Evropi je bilo rasprostranjeno proslavljanje Prvog maja kao početka toplog vremena i bujanja prirode. Rimljani su održavali igre u čast boginje cveća u ovom periodu, a Druidi palili novu vatru u čast boga Bela. U srednjem veku je većina ljudi u Evropi slavila mesec maj time što bi ukrašavali domove novim cvećem (običaj unošenja korpi sa cvećem bio je poznat kao ‘unošenje maja’), birali Kraljicu meseca maja i podizali majsko drvo i igrali oko njega. Majsko drvo je sa svojim falusnim i paganskim konotacijama iznelo Prvi maj na loš glas među puritancima u 17. veku. U Staroj i Novoj Engleskoj su običaj da se igra oko majskog drveta stavili van zakona verski autoriteti.“[136]

Još jedan pisac beleži:

„Majsko drvo je nekada bilo ogroman falus ukrašen cvećem i svetlo obojenim trakama i uspravljen na otvorenom prostoru, oko koga bi omladina radosno igrala prilikom povratka sezone sparivanja. Ovo je predstavljalo sliku i priliku radosti zbog povratka proleća, sa svojim plodotvornim snagama, nakon što se zemlja probudila iz svog dugog zimskog sna.“[137]

Veštica Lori Kebot nam kaže da je Prvi maj veštičji praznik po imenu Beltejn (Beltane) na koji se:

„... pali vatra i proslavlja veliki ritual plodnosti boga i boginje uz majsko drvo, muziku i veliko veselje u prirodi koja postaje zelena. Maj je živahan mesec. Peti mesec u godini izražava sva seksualna i čulna značenja broja pet... Priroda proslavlja veliku plodnost zemlje u vidu obreda seksa, rođenja i novog života...

Seksualne sile proleća svuda su u izobilju. Mi simbolički proslavljamo te sile proleća postavljanjem majskog drveta, oko koga igraju mladići i devojke, i pletu raznobojne trake, a i sami se prepliću dok uvijaju drvo u praznične boje.“[138]

Feministkinja Naomi Goldenberg dodaje:

„Božja majka je i sama Boginja. S dolaskom proleća sin joj postaje ljubavnik (incest) i od njihove zajednice se čitav svet rascvetava u seksualnoj energiji. Prvi maj je vreme ove proslave – verovatno i najradosniji praznik veštičje godine. Čuveno majsko drvo predstavlja božji ukrućeni falus i koristi se kao mesto okupljanja za razne igre.“[139]

Mnogi drugi autori (kao što su masoni i magovi) otkrivaju da je majsko drvo falusni simbol. Znajući ovaj podatak, bili smo razočarani kada smo videli da su se u jednom časopisu za decu na zadnjoj strani spominjali Prvi maj i majsko drvo, a bila je i slika tog drveta sa odraslima i decom koji igraju oko njega. Zadatak za decu je bio da nađu skriveno cveće na ovom crtežu.[140]

Oni koji ispovedaju hrišćanstvo ne bi trebalo da zagovaraju ovakav praznik, koji se zapravo održava u čast boga Belenosa.[141]

Prvi maj nije samo istaknuti VEŠTIČJI i SATANISTIČKI praznik, već se proslavlja i kao komunistički praznik. Osim toga, to je dan kada su osnovani Iluminati i dan koji stoji na poleđini dolarskih novčanica (čemu su kumovali masoni).

Mason 32. stepena Džejms Voker (James Walker) spominje masonsku simboliku na dolarskim novčanicama. Evo šta kaže:

„13 listova na maslinovim grančicama

13 pruga i štrafti na štitu 13 pera u repu

13 strela

13 slova u natpisu na traci ‘E Pluribus Unum’

13 zvezda na zelenoj ćubi iznad

32 duga pera koja predstavljaju

32. stepen u masoneriji

13 granitnih blokova u Piramidi, sa masonskim ‘svevidećim’ okom na vrhu

13 slova u Annuit Coeptis – ‘Bog je poslao napredak’.

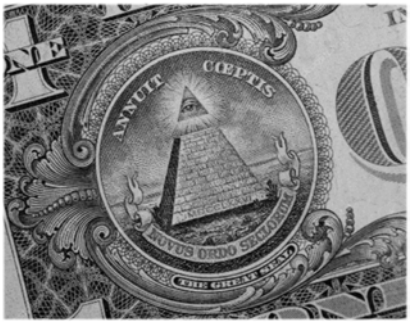

Na prednjoj strani dolarske novčanice stoji pečat Sjedinjenih Američkih Država napravljen od ključa, ugaonika i Terazija pravde, kao i šestara koji je dakako važan simbol u masoneriji.“[142]

Bivši mason i mag Bil šnebelen daje nešto više detalja o masonskoj simbolici na dolarskoj novčanici.

„Na prednjoj strani Pečata je orao. Zapanjujuće je da orao slučajno ima 32 pera na svom desnom krilu – a 32 je broj redovnih stepena Škotskog obreda. Levo orlovo krilo ima 33 pera, što odgovara 33. stepenu. Pera u repu ima 9, što je broj stepena u Jorškom (Kaptolskom) obredu. Sam orao je istaknuta ikona masonerije i puno se koristi u Škotskom obredu.

Za magove je orao često zamena za Feniksa...

Kao malo istorijske ironije, Škotski obred je započeo u Francuskoj, a Jorški obred je najveći uspeh doživeo u Americi. Tako se ovaj orao može tumačiti kao simbol francusko-američkog jedinstva. Ova tema se proširuje kada shvatimo da je ukupan broj pera na krilima 65. Ovo je kabalistički broj za hebrejski izraz ‘Jam Ehad’ (Yam Echad), koji znači ‘živeti u jedinstvu’...

Iznad orlove glave je oblak sa 13 pentagrama u obliku heksagrama – ili veliki Solomonov pečat. Za čarobnjaka je heksagram moćno sredstvo za prizivanje Sotone, kao i znak antihrista (6 tačaka, 6 uglova, 6 ravni – 666). Pet krakova pentagrama pomnoženi sa 13 zvezda daju 65: isti broj kao spomenuti kabalistički! Zbog toga se pitamo sa kim ili čim to treba da živimo u jedinstvu?

Iako postoji očigledan rezon za 13 zvezda (13 kolonija), postoji i suptilnije obrazloženje – 13 je ključni broj Sotone.“[143]

Masonski simbol koji deluje hrišćanski je simbol sa krstom i krunom. Međutim, to nije hrišćanski simbol. Masonski autor Rej Denslou

(Ray Denslow) otkriva:

„Za krst i krunu se može reći da se njihova upotreba gotovo isključivo svodi na istorijske stepene u masoneriji, za šta imamo primere u raznim viteškim redovima Jorka i u Škotskim obredima. Nalazimo da je u Galiji krst bio sunčev simbol, gde je imao jednake krake i uglove; za Feničane je on bio oruđe za žrtvovanje njihovom bogu Balu; a za Egipćane je *crux ansata* bio njegov simbol večnog života.“[144]

U *Masonskom izveštaju* nalazimo više o ovom simbolu:

„Pitanje: Šta zapravo označava masonski simbol ‘Krst i kruna’?

Odgovor: Masonski ‘Krst’ je krst mudrosti, prema Albertu Pajku (‘Moralnost i dogma’, str. 771). Reč je o krstu mudrosti u smislu da on svojim vertikalnim krakom predstavlja oplođujući princip rađanja, dok horizontalni krak predstavlja utrobu ili matericu prirode, odnosno ženski princip plodnosti. Filozofija masonskog krsta je potpuno falusnog karaktera.

‘Kruna’ ovog masonskog simbola je takođe falusnog karaktera, a predstavlja prvo proisticanje kabalističkog sefirota (Sephiroth)...“[145]

Jedan bivši mason takođe objašnjava:

„Drugi nakit Jorškog obreda koji možete videti je simbol Templara... Reč je o velikom malteškom krstu sa krugom u sredini. U krugu se nalazi crveni latinski krst sa krunom. Oko krakova krsta stoji komandirski moto ‘In Hoc Signo Vinces’. (Pobedi ovim znakom!)

Iako ovo može izgledati sasvim bezopasno, moto je izvorno pripisan caru Konstantinu, koji ga je koristio u vezi sa navodnom nebeskom vizijom da započne prevrat i uvođenje na političku scenu hrišćanstva i Biblije umesto lažnog i otpadničkog helenističkog kulta...

Slična prevara postoji i u vezi sa rečju ‘znak’... Znak o kome je Konstantin govorio NIJE bio hrišćanski krst, već oblik slova iks koji je imao i hrišćanske i paganske asocijacije. U savremenoj magiji to je znak pogubljenog i vaskrslog egipatskog boga Ozirisa (druga varijanta ‘pogubljenog

i vaskrslog' Hirama Abifa).

Masonerija je još jednom srozala Isusa i zamenila ga sopstvenim 'hristom'."[146]

Još dve druge grupe (obe su povezane sa masonima) koriste krst i krunu. Čarls Tejz Rasel je bio mason koji je osnovao Jehovine svedoke.[147] Koristio je crveni krst i druga karakteristična obeležja simbola Vitezova templara.[148] On je takođe koristio masonski simbol krilatog sunčevog diska sa zmijama, a „sahranjen je u piramidi sa masonskim simbolima na vrhu".[149]

Druga grupa koja koristi simbol krsta i krune je „Hrišćanska nauka" (Christian Science). Ovu grupu je osnovala Meri Bejker Edi (Mary Baker Eddy) u državi Masačusets, ali je mason Henri Stil Olkot (Henry Steel Olcott), suosnivač Teozofskog društva sa Helenom Petrovnom Blavatski,[150] bio kolega Meri Bejker Edi.[151] Nekoliko braće Edi je držalo seanse na kojima je H. P. Blavatski upoznala pukovnika Henrija Stila Olkota.[152] Sama Meri Bejker Edi se udala za masona i ovo je bilo jedino tajno društvo u kome je ona dozvolila drugim članovima Hrišćanske nauke da se pridruže.[153] Čak se i deo njenih radova štampao u *Mesečnom časopisu za masone* (Freemason's Monthly Magazine).[154] Nekoliko ljudi povezanih sa Hrišćanskom naukom, kao što su direktori i članovi odbora, kao i brojni urednici časopisa Monitor hrišćanske nauke (The Christian Science Monitor) bili su masoni.[155] Masoni su bili čak i predsednici Majke crkve (Mother Church) u periodima 1922-23 i 1923-24.[156]

Evo još nekoliko masonskih simbola kao i nekoliko logotipa različitih masonskih organizacija.

AUDI
VIDE
TACE

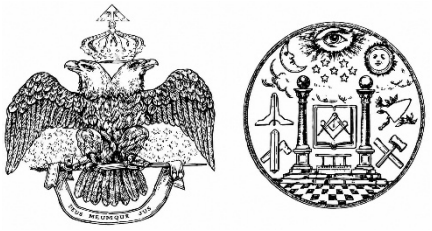

TYRE
A.A.O.N.M.S.
R.O.U.
SHRINE
SHRINE
INRI
DEMOLAY
SOJOURN

GROTTO
NOVPER
K.O.T.H.
R.Y.C.H.
GODLAND
R
RAINBOW

20. Svevideće oko

Jedan od najistaknutijih simbola u masoneriji je svevideće oko. Jedno, zasebno predstavljeno oko, danas se pojavljuje gde god da pogledate.

Ralf Anderson, mason 32. stepena, održao je govor 1985. godine. On je rekao:

„Sada ukratko o budućnosti. Tibetanac (demonski duhovni vođa) nam kaže: 'Može se smatrati da su tri glavna kanala preko kojih se odvija priprema za nju ejdž: crkva, masonsko bratstvo i polje obrazovanja. Od ovo troje nijedno još uvek ne uspeva da pruži odgovor na potrebe koje postoje, kao i na unutrašnje pritiske. Međutim, u svakom od ta tri polja se može naići na učenike Uzvišenih bića, koji istrajno rade na sticanju pozitivnog podstreka i ubrzo će krenuti na posao koji im je određen'.

On nam dalje kaže: 'Masonski pokret će – kada bude mogao da se razdvoji od politike, društvenih ciljeva i trenutnog stanja inercije koja ga paralizuje – odgovoriti na potrebe onih koji mogu da imaju i koji bi trebalo da imaju moć u svojim rukama. Ovaj pokret je čuvar zakona; on je dom Misterija i sedište inicijacije. U svom simbolizmu sadrži obred Božanstva, a i put spasenja je sačuvan u vidu slika u njegovom delu. Metodi Božanstva se demonstriraju u Hramovima, i pod Svevidećim okom delo može da krene dalje. Reč je o daleko okultnijoj organizaciji nego što se sada može shvatiti, i njena svrha je da bude škola za obuku za buduće napredne okultiste. U njenim obredima leži skriveno posedovanje sila koje su povezane sa razvitkom i životom prirodnih carstava i otkrivanjem božanskih aspekata u čoveku. U samom toku razumevanja te simbolike, doći će se i do mogućnosti saradnje sa božanskim planom. To predstavlja odgovor na potrebe ljudi koji rade na prvom Zraku volje ili moći'."[1]

Oko koje se koristi u masoneriji je predstava OZIRISA.[2] Pajk jasno otkriva da je svevideće oko „simbol Ozirisa, odnosno Tvorca".[3] On takođe tvrdi da Ozirisovu „silu simbolizuje Oko nad Skiptarom. Grci su Sunce zvali Jupiterovim okom i Okom sveta; a NJEGOVO (OZIRISOVO) OKO je Svevideće oko u našim Ložama".[4] Masonski autor Karl Klodi piše: „Ovo je jedan od najstarijih i najrasprostranjenijih simbola koji označavaju Boga. Nalazimo ga u Egiptu, u Indiji... Egipatsko Otvoreno oko je predstavljalo Ozirisa. U Indiji su Šivu predstavljali u vidu oka."[5]

Sa ovim se slaže i Albert Meki, mason 33. stepena. On kaže:

„To je simbol sveznajućeg i budnog Božjeg proviđenja. Reč je o veoma drevnom simbolu, a neki pretpostavljaju da je on ostatak prvobitnog obožavanja sunca. Volni (Volney) kaže (knjiga Ruševine (Les Ruines), str. 186) da se u većini starih azijskih jezika oko i sunce izražavaju istom rečju. Među Egipćanima je oko bilo simbol njihovog vrhovnog Boga, Ozirisa, odnosno sunca."[6]

„Za drevne Egipćane je desno oko simbolizovalo sunce, a levo mesec."[7]

„Legenda govori kako je Oko boga Ra, koje je pobeglo iz Egipta, vratio iz Nubije Anhur, i kako se ovo božansko Oko razljutilo kada je videlo da je drugo Oko zauzelo njegovo mesto. Ra ga je onda stavio sebi na čelo, gde je ono postalo Urej (Uraeus) koji je štitio samog boga od neprijatelja."[8]

„Oko ili urej je kasnije postalo simbol uspešnog vladanja svetom i kao takvo su morali da ga nose faraoni kao simbol svog veličanstva i svog silaska od boga sunca."[9]

Pošto svevideće oko predstavlja Ozirisa, hajde da pogledamo ko je zapravo Oziris. On je počinio incest sa svojom sestrom Izidom, što je dovelo do rođenja Horusa.[10] Pajk kaže: „Oziris je bio predstava sposobnosti rađanja."[11] On je takođe egipatski bog mrtvih, kao i BOG SUNCA. Setite se da nas Biblija podseća da biblijski Bog „nije Bog mrtvih, nego živih"

(Matej 22:31-32, Marko 12:26-27, Luka 20:37-38).

Oziris je u drugim zemljama poznat pod raznim imenima. U Trakiji i Grčkoj je poznat kao Dionis, bog zadovoljstva, slavlja i vina. Kontrast između ovog paganskog boga i istinskog Hrista još jednom postaje očigledan.

Svetkovine održavane u Dionisovu čast su često završavale LJUDSKIM ŽRTVAMA I ORGIJSKIM (seksualnim) obredima. U Rimu se Oziris zvao Liber ili Bah (Bacchus). Lidijci su ga zvali Basarej (Bassareus), a u Persiji ga identifikuju kao Mitru (Mithras), gde se njegovi sledbenici bave ASTROLOGIJOM. Za Krićane je on Zagrej (Zagreus) i „postao je božanstvo podzemnog sveta koje je dočekivalo duše umrlih u Ad (pakao) i pomagalo im u očišćenju".[12] Kod Frigijaca je Oziris poznat kao Sabazije (Sabazius) i oni su ga poštovali kao boga sunca, predstavljenog u vidu rogova, a njegov simbol je bio ZMIJA.[13] Na drugim je pak mestima imao drugačija imena kao što su Deuis (Deouis), Dečak Jupiter, Kentaur, Orion, Saturn, Plutus, Isvara (Iswara), Krilati bog, NIMROD, Adoni, Hermes, Prometej, Posejdon, But (Butes), Dardan (Dardanus), Himeros, Imbors, Iasius, Zevs, Jahus, Hu, Tor, Bel, Serapis, Ormuzd, Apolon, Tamuz, Atus, Herkul, ŠIVA, MOLOH i, verovali ili ne, BAAL!

Biblija je zabranila obožavanje Bala. U Bibliji nalazimo da su ljudi spaljivali svoju decu ognjem kao žrtve Balu (Jeremija 19:5 i 32:35). Tako sada imamo malo bolju ideju ko je Oziris i šta predstavlja svevideće oko.

Simbolička oznaka za Ozirisa i sunce je tačka u krugu.[14] O ovome simbolu je bilo reči u poglavlju o krugu, ali se možemo nakratko podsetiti da je tačka u krugu falusni simbol.[15] Ovaj simbol takođe predstavlja sunce i vazduh.

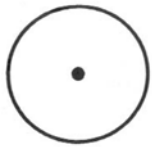

Mason i okultista Albert Pajk energično tvrdi: „Ova dva Božanstva (Izida i Oziris), Aktivni i Pasivni principi svemira, su se uobičajeno simbolički predstavljala muškim i ženskim polnim organima... Indijski lingam je bio jedinstvo obe stvari, kao što su i brod i jarbol, i tačka u krugu: svi ovi simboli predstavljali su istu filozofsku ideju Jedinstva dva velika Uzroka u prirodi, koji zajednički deluju – jedan aktivno, a drugi pasivno

– u rađanju svega...“[16]

U knjizi *Znaci i simboli prvobitnog čoveka* nalazimo da je tačka u krugu „ekvivalent za Oko, i da ta dva simbola predstavljaju zajednički prototip za ostalu simboliku. Stoga se može zaključiti da je, poput nepokretne zvezde u centru, to bilo i Prvobitno svevideće oko u Astralnoj mitologiji“.[17] Svevideće oko time poseduje isto falusno značenje kao i tačka u krugu. Uprkos tome, masonski bilten *Short Talk Bulletin*, ima članak koji nosi naslov „Svevideće oko“. Članak kaže: „Svevideće oko je za masone dragocen simbol... Stoga se mudar mason s poštovanjem odnosi prema ovom simbolu.“[18]

Okultista Robert Hijeronimus (Hieronimus) je napisao: „Izdvojeno oko, samo za sebe ili u trouglu, su dosta koristili masoni i druga tajna društva.“[19]

Elis Bejli, čiji je suprug Foster Bejli bio mason 32. stepena, takođe je govorila o oku i rekla:

„Obratite pažnju na naglasak na ‘oku’ u ovoj formuli. Reč je o osnovnom principu i pojavljuje se u različitim oblicima. Iza svih ideja stoji koncept gledanja, odnosno Onog koji gleda i posmatra stvorenu Celinu. Isti ovaj koncept se nalazi u osnovnom masonskom simbolu Božjeg oka koje dominira nad svime unutar Hrama.“[20]

Bejlijeva potom spominje da je „Božje oko“ Šiva (ili Siva), odnosno Uništitelj.[21] Prisetimo se da je Šiva indijski bog koji je ekvivalentan Ozirisu.[22] Šiva je takođe sinonim za Sotonu.

Šiva

Mason Čarls Vejl piše:

„Ovo je simbol vidovitosti višeg reda. Učitelj uvek poseduje ovaj vid. U Indiji se ovo Svevideće oko zvalo Šivinim okom. Egipćani su predstavljali Ozirisa simbolom otvorenog oka i stavljali ovaj njegov hijeroglif u sve svoje hramove. U Loži, Svevideće oko predstavlja Božje Sveznanje – to je oko koje nikada ne spava. Ono takođe može predstavljati i vid na višem nivou.“[23]

Masonski pisac Dž. D. Bak se slaže sa tim:

„ŠIVINO OKO je zapravo Svevideće oko; ono praktično poništava Prostor i Vreme kao koncepte na fizičkom nivou... Pravi Učitelj stoga poseduje ŠIVINO oko; pinealna žlezda (epifiza), koja je neaktivna kod drugih, kod njega je aktivna; a vibracije njegovog mozga odgovaraju sintezi zvuka i svetlosti.“[24]

Hijeronimus napominje: „Odvojeno oko se takođe poistovećuje sa trećim ili duhovnim okom, a time i sa vidovitošću. Ezoterička tradicija povezuje odvojeno oko sa unutrašnjom svetlošću, intuicijom, prosvetljenjem i kamenom mudraca...“[25]

Mnogi pisci priznaju da se vidovitost stiče upotrebom trećeg oka. Na primer, knjiga pod naslovom *Treće oko* (The Third Eye) opisuje kako je T. Lobsang Rampa „ušao u Čakpori Lamaseri (Chakpori Lamasery), hram tibetanske medicine, gde se naučio vidovitosti, levitaciji i astralnoj projekciji tako što je naučio da otvori treće oko.“[26]

U *Jednostavnom kursu joge* (Yoga Made Easy) nalazimo da se za šestu čakru „kaže da predstavlja sedište mističkog ‘trećeg oka’, što objašnjava vidovitost koju tvrde da imaju neki Jogiji“.[27] U stvari, joga i vizuelizacija su dva metoda koji se koriste za otvaranje trećeg oka.

„Vekovima su indijski Jogiji čuvali tajne Kundalini joge. Za ljude iz davnina poznato kao ‘šesto čulo’, ova izvanredna životna snaga koja omogućava otvaranje ‘trećeg oka’ je smeštena u dnu kičme, i može da donese neiscrpnu rezervu energije i znanja!“[28]

Majka boginja sa trećim okom

Okultista Elis Bejli je rekla: „Treće oko se razvija praktikovanjem veštine vizuelizacije.“[29] Bejlijeva još kaže:

„Nijedan čovek nije mađioničar ili beli mag dok ne otvori treće oko ili bar dok se ne nalazi u procesu njegovog otvaranja, jer se upravo putem tog oka daje energija, usmerenje i kontrola obliku mišljenja, dok je kod nižih graditelja takav slučaj da bivaju odvučeni u

bilo kakvu aktivnost...

'Šivino oko' ima svoju poziciju u ljudskom biću... na sredini čela između dva fizička oka."[30]

Veštica Lori Kebot napominje:

„Štaviše, termin 'Treće oko' nije samo fantazija i metafora koju su izmislili magovi i parapsiholozi da bi imalo tajanstven prizvuk. Anatomi veruju da je sama žlezda zaista ostatak trećeg oka koje se nikada nije razvilo u toku evolucije. Od najstarijih vremena su mudraci, magovi i veštice govorili o Trećem oku kao o putu u sveznanje. Drevni narodi su intuitivno znali koja je važnost ove tačke moći i poštovali su je na različite načine. Na istoku je to jedna od sedam čakri. Egipatski monarsi su nosili ukras od kobrine glave na sredini čela. U Indiji se iznad Trećeg oka stavlja crvena tačka. Keltske sveštenice su ovo mesto bojile u plavo. Kulture u kojima se koristi ritualna šminka za lice često naročito istaknu ovo mesto ispred epifize."[31]

„Posebno obratite pažnju na to kako šarate svoje čelo, gde se nalazi Treće oko. Stanovnici jugoistočne Azije nose crvenu tačku preko ovog mesta čakre, stari Druidi su nosili krune sa krugom dragulja u sredini čela; afrički Berberi koriste crnu šminku za tetoviranje lica sa zvezdama, mesecima i drugim magijskim simbolima. Ako se preko Trećeg oka nosi kristal kvarca, on može biti veoma jak."[32]

Jedna masonska knjiga kaže:

„Ova razmatranja nas dovode do interesantne teme, a to je Oko misli ili Horusovo oko, tema o kojoj se detaljno govorilo u poglavlju o Horusu i koja prenosi ideju 'Svevidećeg oka'. Cilj koji se postavljao pred egipatskog inicijata je bio prosvetljenje, odnosno da bude 'doveden u svetlost'. Egipatska religija je bila Religija svetlosti."[33]

Bivši mag i mason daje komentar:

„Malo 'otvoriti' oko znači iskusiti parapsihološke moći. Skroz otvoriti oko znači da vam mozak bude preplavljen 'čistom' svešću samog Lucifera. Eto zašto je jedan od masonskih simbola 'Svevideće oko'. Ono predstavlja simbol Iluminacije (Prosvetljenja). Ovo je Sotonin falsifikat ponovnog rođenja. U njemu stičete 'lični odnos' sa Luciferom. Počinjete

da mislite kao i on i da gledate njegovim očima. Počinjete da gledate na ljude onako kako ih on vidi, što nije prijatno iskustvo!“[34]

Neke veoma dragocene podatke nalazimo u knjizi *Moći karme* (The Power of Karma), koju je napisao 1937. godine Aleksandar Kenon (Alexander Cannon). Ovaj autor kaže da „treba da se ispuni veliki deo onoga što je prorečeno u Knjizi Otkrivenja“.[35] On potom spominje da ljudi koji imaju žig mudrosti nemaju čega da se boje.[36] Potom kaže da „ovaj žig mudrosti zahteva objašnjenje“.[37] On ukazuje na to da su „ljudi koji su u prošlim životima (odnosno reinkarnacijama) bili na višim pozicijama, sada izdvojeni da budu vođe. To ima za posledicu dar vidovitosti, u vidu intelekta koji opaža ljudska srca i njihove najdublje ambicije, bez potrebe za verbalnom komunikacijom“.[38] Naposletku objašnjava:

„VI BUKVALNO POSEDUJETE ZNAK NA SVOJIM ČELIMA IZMEĐU OBRVA! NE SUMNJAJTE U TO! GOVORIMO ONO ŠTO ZNAMO!

A TAJ ŽIG NA ČELU JE SVAKAKO ZNAK ZA DUŠU U HRISTU. On je bez daljnjeg znak onih koji su se upodobili velikoj istini Svetlosti. To je znak onih koji su odlučni da daju Bogu ono što je Božje i koji su pronašli novi red u današnjem pokolenju...

Došlo je vreme da vam kažem da ćete se i spasiti upravo onako kako služite drugima! Zajedno sa vašim pridruživanjem redu ljudi koji hodaju sa Znakom na čelu, i vašim će potrebama izaći u susret oni koji vam daju nadoknadu za pomoć koju vi pružate njima i njihovoj deci.“[39]

Ako pročitate 13. poglavlje biblijske knjige Otkrivenje, naći ćete zapanjujuće podatke. Žig koji se stavlja na čela nije „znak za dušu u Hristu“, već žig zveri ili antihrista. Još jednom možemo videti kako okultisti i nju ejdžeri izvrću Bibliju i čine od dobra zlo, a od zla dobro. Biblija upozorava: *„Teško onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo zovu, koji od mraka svetlost prave, a mrak od svetlosti, koji od gorkoga prave slatko, a od slatkoga gorko. Teško onima koji su mudri pred očima svojim i misle da su razumni!“* (Isaija 5:20-21)

Takođe obratite pažnju na to da je Kenon rekao da će se onima koji nose ovaj žig ispuniti potrebe koje imaju. Opet ćemo u Otkrivenju 13 naći da jedino oni koji nose žig mogu da kupuju i prodaju:

„I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zveri ili broj njenog imena.“ (Otkrivenje 13:16-17)

Treba međutim da istaknemo da će oni koji primaju ovaj žig završiti u paklu. Primanje žiga svevidećeg ili trećeg oka nije nešto slavno, kao što bi nju ejdžeri hteli da vi pomislite. Otkrivenje 14:9-11 ukazuje na sledeće:

„Za njima je išao treći anđeo, koji je govorio jakim glasom: „Ako se ko pokloni zveri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gneva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gneva njegovog… Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zveri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.“

Svevideće oko je takođe povezano sa Sjajnom zvezdom. Pajk nam kaže:

„... Sjajna zvezda se smatra simbolom Sveznanja ili Svevidećeg oka, koje je za egipatske inicijate bilo simbol Ozirisa, odnosno Tvorca. Sa JODOM (YOD) u sredini, ono poseduje kabalističko značenje Božanske energije manifestovane u vidu Svetlosti koja je stvorila Svemir.“[40]

„Sjajna zvezda, kao što smo već rekli, u našim Ložama predstavlja Sirijusa, Anubisa ili Merkura, Čuvara i Vodiča duša. Naša drevna engleska braća su je takođe smatrali simbolom Sunca... shodno tome se Sjajna zvezda smatra simbolom Sveznanja ili Svevidećeg oka, što je za ljude iz drevnih vremena bilo Sunce.“[41]

Već smo govorili o nekim od ovih paganskih bogova (poput Anubisa i Merkura) ranije u knjizi. Feministkinja Rijen Ajsler spominje da je oko jedno od simbola boginje.[42] Jedna boginja koju su prikazivali svevidećim okom je bila Mat (Maat).

„Egipatsko sveštenstvo je najpre učilo da je Mat, Boginja istine i suda, posedovala treće oko. Kasnije je osnovni tekst egipatske religije tajni revidiran, pa je svevideće oko dato muškom bogu Horusu, Boginjinom sinu.“[43]

Lori Kebot se slaže da je „egipatska boginja Mat ispočetka posedovala

Svevideće oko, koje je kasnije dato Horusu“.[44] Ona dodaje:

„Iscrtavanje oka podražava Boginju, često oslikanu sa velikim, karakterističnim očima, koje su u stanju da gledaju kroz prostor i vreme, kao i u našu najdublju intimu. Ištarte (Ishtarte), Boginja svetlosti, je na drevnom Bliskom istoku bila poznata kao Boginja oka, jer svetlo koje ona donosi sa neba na zemlju osvetljava ceo svet.“[45]

Ona nastavlja: „Boginjina sposobnost da sve vidi i zna postala je strašan koncept u patrijarhalnom razdoblju, i njeno mistično oko je pretvoreno u ‘urokljivo oko’...“[46] „Urokljivo oko“ (urok) je definisano u *Kompletnoj knjizi o magiji i demonologiji* kao „moć koju ima pogled da naškodi drugima“.[47] U knjizi *Veštice* (Witches) saznajemo: „Niko ne želi da za neprijatelja ima vešticu. Neke veštice su koristile ‘urokljivo oko’ za svoje žrtve. Jedan pogled zle veštice bi mogao da znači prave probleme.“[48]

Ljudi su postali strašljivi od urokljivog oka i počeli su da traže načine da se od njega „zaštite“, koristeći različite amajlije.[49] Na primer, u knjizi *Amajlije i sujeverje* nalazimo:

„Amajlija koja se koristila protiv Urokljivog oka... se zvala BASKANION ili PROBASKANION i FASCINUM i obično je imala oblik FALUSA. Modeli falusa su stavljani deci oko vrata, pošto su ona bila naročito podložna uticaju Urokljivog oka... Druga imena za falusnu amajliju su bila mutonium, scaevola i Satyrica signa...“[50]

Još jedan način zaštite je bila „šaka u obliku roga“ ili „Đavolji pozdrav“. Badž piše da „skupljena šaka sa ispruženim kažiprstom i malim prstom predstavlja ‘Đavolje rogove’.

Uprkos tome, ljudi su nosili modele takve ruke kao amajlije. U nekim zemljama se skupljena šaka sa ispruženim samo kažiprstom smatrala sigurnom zaštitom protiv urokljivog oka.“[51]

Lori Kebot napominje:

„Mnogi običaji i termini i dalje odražavaju važnost koju su rogovi nekada imali u lokalnom folkloru. Reč scorn (engleski ‘poruga’) dolazi od italijanske reči koja znači ‘bez rogova’ – jer biti bez rogova značilo je sramotu ili prezir. Pokazivanje kažiprsta i malog prsta u obliku rogova je bio

gest za teranje uroka... A budući da su ga imali mužjaci kod životinja, rog je lako postao i falusni simbol.“[52]

Šiva (sinonim za Sotonu) se zapravo može ponekad videti kako pokazuje ovaj gest.

„U Indiji, gde se još prate okultne nauke, likovi Šive Uništitelja... ne samo da podižu desnu ruku iznad svog sunčevog pleksusa, nego i savijaju prste u vidu znaka rogova, time kombinujući znak koji tera urokljivo oko sa znakom Uništenja, čije ovaploćenje je on sam... iako je Šiva Gospodar smrti i uništenja, on je takođe i Gospodar rođenja, kroz čije ruke duša umrlog još jednom prelazi u reinkarnaciju.“[53]

Moramo se prisetiti da je Đavolji pozdrav (o kome je bilo reči u poglavlju o znacima rukom) „sicilijanski znak Đavola koji se koristio za bacanje čini...“[54] Ovo svakako nije nikakav znak koji bi biblijski religiozan čove hteo da pokazuje. Kada neko napravi ovaj gest, on zapravo priziva Đavola da ga „zaštiti“ od zla. Sotona se sigurno smeje kada neko „naivno“ upotrebi ovaj znak da bi oterao urok.

Znaci za bacanje čini se takođe koriste za odbranu od urokljivog oka.[55] Baciti čini znači baciti prokletstvo na nekoga ili na nešto što bi donelo nesreću.[56] Jedna veštica napominje: „Mnogi ljudi kažu da su se znaci za bacanje čini naslikavali na štale da zaštite stoku od zlih čini, negativnog uticaja i uroka (urokljivog oka), kao i da donesu sreću i napredak.“[57] Ona potom daje detaljna uputstva kako da napravite svoj talisman za čini. Počinje ovim rečima: „U noći punog meseca bacite magični krug, na način kako vi to obično radite, i posvetite svoj znak za bacanje čini oruđem četiri Elementa. Pospite solju znak za Zemlju“,[58] itd.

Nadalje, mnoge ljude privlače „pensilvanijski tajni urokljivi znaci“, mada ti ljudi ni ne znaju njihovu okultnu pozadinu. Kako tvrdi Dž. Gordon Melton:

„U Pensilvaniji opstaje nešto što bismo mogli nazvati izvornom praksom ‘života u veštičarenju’, što se lokalno naziva ‘vračanje’ (engleski ‘powwowing’). Mi moramo tu praksu nazvati životom u veštičarenju jer ona, iako sadrži magiju i parapsihologiju, na teološkom planu predstavlja učenje izvedeno iz hrišćanstva sa kabalističkim elementima...

Najočiglednija manifestacija moći 'vračeva' su mnogi raznobojni znaci za bacanje čini na farmama u istočnoj Pensilvaniji. Svaki znak ima krug; u krugu su ptice, šestougaone zvezde, itd.

Vračevi su u suštini hristijanizovani magovi koji rade u poljoprivrednom društvu istočne Pensilvanije. Oni imaju grimoar (knjigu čini i procedura u magiji)... i ljudi ih se isto toliko plaše zato što mogu baciti čini, koliko ih vole i traže zbog moći isceljivanja."[59]

Grimoar je „ime koje se odnosi na bilo koju knjigu o crnoj magiji koja tvrdi da uči veštine crne magije, a naročito prizivanja zlih duhova i sklapanja saveza sa njima".[60] Još jedan izvor tvrdi da je grimoar „knjiga koja sadrži formule za prizivanje i kontrolu demonskih stvorenja. Priručnik za obrednu magiju".[61]

Naravno, ne postoji tako nešto kao što su „hristijanizovane veštice", jer Biblija jasno kaže da oni koji se bave veštičarenjem neće biti spaseni.

„A dela telesna su očigledna. To su: preljubočinstvo, blud, nečistota, besramnost, idolopoklonstvo, vračarstvo, neprijateljstva, svađe, ljubomora, srdnje, prepirke, podele, jeresi, zavisti, ubistva, pijanke, razuzdane gozbe i tome slično. To vam unapred kažem, kao što sam vam već i rekao, da oni koji tako nešto čine neće naslediti Božje kraljevstvo" (Galatima 5:19-21).

„A strašljivci, bezverni, izopačeni, ubice, bludnici, vračari, idolopoklonici i svi lažljivci završiće u jezeru koje gori ognjem i sumporom, koje je druga smrt." (Otkrivenje 21:8)

Mnoge druge amajlije i talismani se koriste za navodnu zaštitu ljudi od uroka.[62]

Ranije smo spomenuli da je Sjajna zvezda povezana sa svevidećim okom. U jednom masonskom biltenu o Sjajnoj zvezdi saznajemo da je to oko „znak za bacanje čini".[63]

Kako nas jedan pisac izveštava:

„Jedan od najstarijih i najvažnijih simbola masonerije je egipatski hijeroglif za oko – ili 'urokljivo oko'. Ono predstavlja egipatskog boga

Ozirisa. To oko zauzima važno mesto pri vrhu većine masonskih dokumenata, a sada i na Velikom pečatu Sjedinjenih Američkih Država... njegovo prisustvo na Velikom pečatu navodi na pomisao da su tajna društva bila oruđe za stvaranje nove američke nacije, a i da još i danas imaju važan uticaj."[64]

Svevideće oko se nalazi ne samo na Velikom pečatu Sjedinjenih Američkih Država, nego i na dolarskim novčanicama. Već smo govorili o delu masonske simbolike na dolarskim novčanicama u prethodnom poglavlju.

Šta to Sala za meditaciju u Ujedinjenim nacijama (United Nations Meditation Room), egipatske piramide, Hram razumevanja (The Temple of Understanding) i Sala za molitvu na Kapitol Hilu imaju zajedničko sa Velikim pečatom SAD-a?[65] Pa naravno, svevideće oko!

Pošto svevideće oko predstavlja treće oko okultista i nju ejdžera, kao i masona, nije nikakvo čudo što uočavamo sve rasprostranjeniju upotrebu izdvojenog oka na slikama. Jedan autor je napisao:

„Verovatno nije slučajnost to što se u nedavnoj reklami za fotoaparat marke 'Eos' (što na grčkom znači 'zora') zumira samo jedno oko sportske figure. Takođe ima i skorijih televizijskih oglasa koji se dugo fokusiraju na jedno oko (levo)."[66]

„Kada je reč o nju ejdžu, sve se češće mogu videti likovi koji pokazuju ili naglašavaju samo jedno oko na televizijskim oglasima ili na prvim i poslednjim stranama časopisa, itd. U ezoteričkim ili okultnim terminima, desno oko predstavlja Ozirisa (muškarca), a levo Izidu (ženu). Izdvojeno oko, za koje se ne može reći da li je levo ili desno, predstavlja Svevideće oko (Horusovog jastreba iz Egipta). U proteklih nekoliko meseci, u periodu od malo više od godinu dana, časopis Time je istakao izdvojeno oko na 10 naslovnih strana: Sekretar za obrazovanje Lamar Aleksander 16.9.1991, Ted Tarner 6.1.1992, Suzan Faludi 9.3.1992, Ros Perot 29.6.1992, Kevin Bakberger sa natpisom 'izađite iz tame' 6.7.1992, Bil Klinton 4.1.1993, Zou Beird 1.2.1993, Sajberpank 8.2.1993, Boris Jeljcin 29.3.1993 i 'Info Autoput' ('The Info HighWay') 12.4.1993. Takođe vidi Rosa Perota na naslovnoj strani časopisa *Newsweek* od

27.4.1992.

Značajno je da Ted Tarner (humanista godine u 1990.) na jednoj od naslovnih strana pokazuje samo jedno oko, jer je 14. juna 1986. godine, kada se obratio grupi od oko hiljadu 'futurista' u Institutu „Vindstar" Džona Denvera, Tarner rekao u selu Snoumas (Snowmass) u Koloradu da 'Amerika mora da izabere 'nju ejdž' predsednika ako hoće da preživi 2000. godinu' (prema članku 'spiker povezuje opstanak sa 'nju ejdž' predsednikom', The Denver Post, 15. jun 1986)."[67]

Druge naslovne strane časopisa sa izdvojenim očima (ili naglaskom na jednom oku) su: *Science Digest* (mart 1981), *Time* (26. april, 1993, 17. maj 1993. i 14. jun 1993.) i *Discover*. Tu su i knjige kao što su *Iluminatska trilogija* (The Illuminatus! Trilogy), *Višestruka inteligencija* (Multiple Intelligences) i *Neprosvećeni um* (The Unschooled Mind).

Interesantno je primetiti da je logo Tajm Vornera (Time Warner) svevideće oko. Tajm Vorner je 1992. godine sa Madonom sklopio ugovor na sedam godina vredan 80 miliona dolara.[68] Oni su takođe objavili i njenu sramnu pornografsku knjigu.[69]

Jedan izveštaj iz 1995. godine je izneo da se tokom 1994. godine u udarnom televizijskom terminu dogodilo 14.313 slučaja seksualnih ispada, 8.333 nasilničkih ispada i 23.556 slučaja psovanja. Jedan od dvanaest glavnih sponzora za ovakav program je bio niko drugi do Tajm Vorner.[70] Oni takođe finansiraju *Savet za inostrane odnose* (The Council on Foreign Relations), organizaciju koja propagira novi svetski poredak.[71] Tajm Vorner je dao milion dolara (ili više) za *Korporaciju za razvoj novih američkih škola* (The New American Schools Development Corporation).[72] Osim toga, dali su i 100 ili više hiljada dolara za Fondaciju „Tačke svetlosti" (The Points of Light Foundation).[73]

„Fondacija 'Tačke svetlosti' je počela sa radom kada su joj Kongres i Predsednik SAD odobrili sredstva u iznosu od 5 miliona dolara. Njen prvi predsednik je bio Dž. Ričard Manro (J. Richard Munro), pre toga predsednik korporacije Tajm Vorner...

Nije iznenađujuće što je logo za fondaciju 'Tačke svetlosti' takođe okultističke prirode. On prikazuje zlatni sunčev disk sa nečim što na prvi

pogled liči na baklju. Da to nije skriven lik dva bića, muškog i ženskog, okrenutih licem k licu? Okultni filozofi lako mogu prepoznati ovo dvoje kao boga sunca i njegovu boginju.“[74]

Naravno, interesovanje za oko se proteže mnogo vekova unazad.

Dr Denis Kadi piše:

„Kralj Henri VII je, zajedno sa svojom unukom kraljicom Elizabetom I (Kraljica Engleske, 1558-1603) koristio ‘feniksa’ kao jedan od svojih simbola. Kraljicu Elizabetu I (sa kojom je po poreklu povezan predsednik Buš) su takođe fascinirale muške oči... Kraljičine omiljene sluge su simboličnim očima potpisivale pisma upućena njoj... a Džon Di (John Dee, koji je vodio britansku mrežu špijuna) se potpisivao sa ‘007’. Di, koji je bio poznanik kraljičinog supruga (Grofa od Lestera) je bio alhemičar, astrolog, parapsiholog i špijun. Prema knjizi *Ratovi umom* (Mind Wars, 1984) pisca Rona Mekreja (bivšeg kolege kolumniste Džeka Andersona), osnova za njegov potpis ‘007’ je bila ovakva: ‘Svaka nula predstavlja oko, a sedmica je zbir dva oka, četiri druga čula i na kraju, mističkog znanja od ‘devet’ duhova (muza) koje su govorile kroz Dijevu kristalnu kuglu, ‘kamena za prinos’. Di je tvrdio da su devet muza i njegov kamen za prinos zaslužni za otkrivanje španske zavere da se spale šume iz kojih su se Englezi snabdevali drvetom za izgradnju brodova. Koji god da je bio izvor informacija, tek zavera je zaista postojala. Da je uspela, španska armada bi 1588. godine možda plovila bez suparničke flote na moru’.“[75]

U knjizi *Oko* (The Eye) se detaljno opisuje odeća kraljice Elizabete. Kako saznajemo: „Na raskošnoj haljini Elizabete I je izvezena neobična ZMIJA na rukavu, kao i vešto razbacane OČI i uši na drugim mestima, što nesumnjivo ukazuje na to da ništa nije moglo izmaći pažnji Kraljice Device, naše engleske Dijane.“[76]

U masoneriji se simbol svevidećeg oka može prikriti drugim simbolima. Drevna praktična masonerija otkriva: „Umesto svevidećeg oka, ponekad ćete videti ugaonik i šestar sa slovom ‘G’ koje lebdi u duhovnoj svetlosti koja se rečima ne može opisati. Ove vizije su samo mali uvid u čovekov Ego sakriven od očiju neprosvećenih ljudi.“[77] O ovim simbolima smo govorili na drugim mestima u knjizi; uvek kada ih sretnemo, ne

zaboravite da iza njih stoji sotonsko svevideće oko!

Evo još nekoliko ilustracija na kojima je zastupljeno svevideće ili izdvojeno oko.

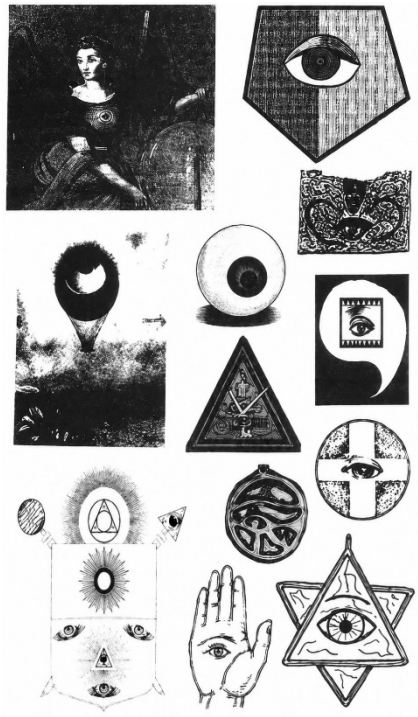

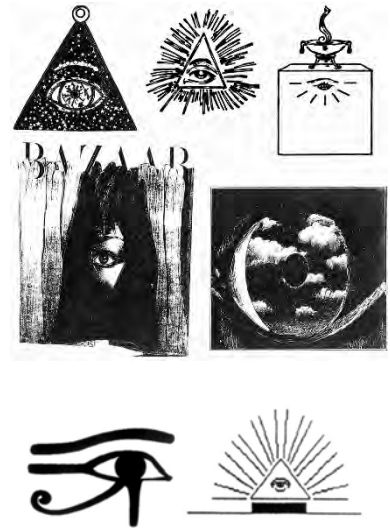

21. Ukratko o nekim simbolima

Mnogi ljudi misle da je „Vidža tabla“ (Ouija Board – za prizivanje duhova) samo „igra“. Međutim, to nije slučaj. Nju koriste spiritistički medijumi i drugi ljudi za kontakt sa duhovnim svetom. Korišćenjem ove table ljudi mogu doći u kontakt sa demonima. Planšetu (koja pokazuje na slova, brojeve i reči) kontrolišu demonska bića za prenošenje poruka iz duhovnog sveta. Ova tabla nije tako novi izum. Neke su se koristile i šest vekova pre Hrista.[1]

Vukodlak je čovek koji je u stanju da se privremeno pretvori u vuka.[2]

Sirena je mitološko biće koje je pola devojka, a pola riba. One se sreću u bajkama i na drugim mestima. Sirena je postala popularna sa pojavom filma *Pljusak* (Splash).[3]

„Pa-kua je napravljena od osam kombinacija celih i prekinutih linija, pri čemu cele linije simbolično predstavljaju ‘jang’ ili muški princip, dok prekinute predstavljaju ‘jin’ ili ženski princip. Svakom paru je dodata i treća linija, koja predstavlja rezultat te zajednice, odnosno potomstvo. Osam ovakvih crteža je raspoređeno oko tai-čija ili iskonskog Bića, formirajući prvi od 24 kruga na tabli za proricanje budućnosti...“[4]

„PENTAGRAM BOGINJE. Sa svojih pet krakova – duhom, vazduhom, vatrom, vodom i zemljom – pentagram predstavlja ovaploćenje sile i savršenstva. Poput beskrajnog kruga, on svezuje negativne elemente i označava dobru sreću“,[5] kako tvrdi katalog koji prodaje ovaj pentagram (slika dole levo).

Spirala je obeležje jedne drevne boginje, a simbolizuje sveopšti

princip rasta u Prirodi (slika dole u sredini).

Jedan okultni katalog ovako reklamira jedan od svojih proizvoda:

„Zvezda sa jedanaest krakova simbolizuje božansku volju izraženu kroz čovečanstvo. Ovaj magično tačan lik sjedinjuje duhovne i planetarne sile, što vam omogućava da alhemijski dovršite Veliko delo.“[6] (Slika dole desno.)

Lik sa sličnim izgledom se zove „jednopotezni heksagram“, a takođe se naziva i Vodolijina zvezda. On „se koristi za kanalisanje parapsihološke energije. Njegova funkcija je da poveže svest na zemaljskom nivou sa beskonačnim sveopštim umom“.[7] Napravio ga je satanista i mason 33. stepena Alister Krouli i to je bio simbol njegovog Reda srebrne zvezde (Astrum Argentum ili AA).

„Amajlija magične ruke“ navodno čuva sudbinu onoga koji je nosi i smatra se „osnovnom amajlijom za dobru sreću“.[8]

U okultizmu je bila značajna i ruka kao simbol. Primera radi, ruka slave je bila „ruka odsečena sa tela kriminalca obešenog na vešala. U srednjem veku se takva ruka, osušena i potopljena u razne soli, koristila u vračanju“.[9] Jedan okultni katalog kaže:

„Ruka je univerzalan simbol isceljivanja, davanja, blagoslova – kao i dobre sreće, jer tera ‘urok’... Nosite Ruku sa čakrom dlana za stimulaciju više svesti; nosite ruku sa srcem da povećate ljubav koja se izliva iz vas i u vas.“[10]

„Na primer, kada se oči stave na ruku, tada povezivanjem njihovih simboličkih značenja dobijamo simbol vidovitosti. Preveliki broj očiju ima dvosmisleno značenje, na šta je bitno obratiti

pažnju.“[11]

Levo je još jedna ruka koja je bila „povezana sa drevnim Obredima Majke bogova (Mater Deorum)“.[12] Borova šišarka „je bila važan simbol kako u Cererinim, tako i u Bahovim misterijama. Odatle je prešla u Tajne redove savremenog doba“.[13]

Ranije je bilo reči o Prvom maju i majskom drvetu. Postoji i „drvo mira“. Bilten pod nazivom Meditacija kaže:

„Drvo mira predstavlja obelisk na kome je napisana poruka ‘Neka mir zavlada zemljom’. Ovo drvo širom sveta predstavlja međunarodni mirovni simbol. Njegova uloga je da širi poruku mira i bude stalan podsetnik da treba da težimo miru i da se molimo za njega u svakom trenutku.“[14]

Sećate se da su obelisci falusni simboli; i pored toga ovaj predmet je izabran da pomogne u promociji mira.

Drvo života se koristi u magiji i kabali. Ono je:

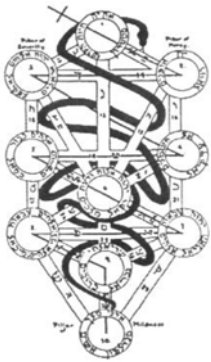

„... lik koji se sastoji od deset tačaka (SEFIRA), međusobno ispovezivanih sa 22 linije, i uzima se kao model kreativnih emanacija iz Božanstva. Koristi se za detaljne metafizičke spekulacije, psihološke vežbe i obrednu magiju.“[15]

Petlje keltskog čvora „simbolizuju beskonačnost, dobru sreću i harmoniju među narodima sveta“.[16] (Slika levo.)

Hipno-disk se koristi za hipnozu. „Dostignite hipnotičko stanje za najkraće moguće vreme“[17] – kaže se u oglasu (slika levo).

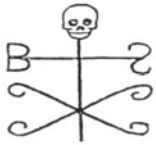

Sledeći simbol se zove „veve“ i koristi se u vudu obredima da prizove loa (demonske duhove koji poseduju vudu praktičare). Ovaj veve je konkretno povezan sa Baronom

Samedijem, Gospodarom grobova i smrti.

„Simbol za ekologiju se može videti gotovo svuda, budući da je podmetnut lakovernom američkom narodu odmah nakon demonskih revolucionarnih dana tokom 1960-tih godina, koji su služili kao odskočna daska za 'Doba Vodolije' ili poslednju generaciju. Simbol se sastoji iz kruga sa dijagonalnom linijom i znači 'Bog spava'... Koncept Boga koji spava je primarna doktrina 'deizma', religije koju su prihvatili čuveni ljudi kao što su Bendžamin Frenklin i Tomas Džeferson. Dotična doktrina glasi da je 'Bog, kao Vrhovni arhitekta univerzuma, stvorio ceo svet', ali da se potom izolovao od čitave tvorevine i prepustio je njoj samoj'. Ovo je sama suština učenja Slobodnog zidarstva. Većina ljudi nikada ni ne pogleda šta stoji ispod površine bilo čega. Eto zašto imamo ovaj bogohulni masonski simbol na putevima, u parkovima, u javnim zgradama, pa čak i u crkvama."[18]

Levo je prikazana ogrlica sa likom lobanje, a u oglasu za nju su stajale sledeće reči:

„Lobanja je zanimljiv simbol... ona je obeležje čovekove smrtnosti, a ipak predstavlja ono što preostaje od živog bića nakon što se njegovo telo raspadne. Ima istaknutu ulogu u MAGIJI i OBOŽAVANJU DEMONA, kao obliku slavljenja smrti. Naša lobanja ima pokretnu vilicu, na trouglu... i predstavlja fascinantan i sablastan ukras za one koji se usuđuju da budu drugačiji."[19]

Još jedna ogrlica je Bafometova ogrlica.

„Za njega – koga zovu Bogom veštica – kažu da poseduje Božju mudrost. Ovo je veoma popularan simbol, a ponekad se zove i Nedesov ili praznični jarac. On predstavlja sveti simbol u magiji, i nijedna veštica, crni mag ili sakupljač unikatnih amajlija ne bi trebalo da budu bez njega..."[20]

Sledeća je ogrlica sa likom čoveka u mesecu; označena je kao „Nakit

za okultnu veštinu“![21]

Islamska religija koristi polumesec i zvezdu kao svoj simbol. Ovo obeležje se može videti na zastavama mnogih islamskih naroda.

Islamski Bog se zove Alah. On je bio bog meseca, koji se oženio boginjom sunca. „Zajedno su iznedrili tri boginje, koje su nazvane ‘Alahove ćerke’: Al-lat, Al-Uza i Manat“.[22] *Enciklopedija religije* (Encyclopedia of Religion) spominje da je „‘Alah’ preislamsko ime... koje odgovara vavilonskom Balu.“[23] Dole levo je simbola za Alaha.

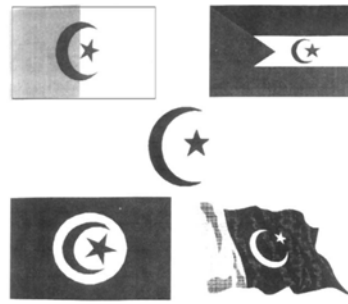

Islamska sveta knjiga se zove Kuran (simbol levo).

Om (ili Aum) se često koristi kao mantra za meditaciju, a označava hinduističko pagansko trojstvo: Brahma, Višnu i Šiva. Simboli za Om prikazani ispod se takođe koriste za Bramana, bezličnog boga kod Indusa.

Boginja Izida ponekad nosi krunu sa sunčevim diskom, a u drugim prilikama rogove. Na simbolu levo je taj disk predstavljen zajedno sa rogovima.

Božje oko (ili Ojo de Dios) je obeležje koje se koristi za čaranje i klanjanje paganskim božanstvima. „Uz pomoć aktivnosti sila duhovnog sveta, poklonik božanstava poziva (čara) natprirodna bića, a demonski duhovi sprovode u delo sve ono što čarobnjak traži.“[24]

Još jedan simbol koji je povezan sa okom je znak „Rx“. U knjizi *Lečenje bez medicine* (Healing Without Medicine) nalazimo:

„U jednom aspektu savremene medicine egipatska magija se koristi do dana današnjeg. Kada današnji lekar napiše recept, on na početku

stavi znak ‘Rx’. On možda misli da je reč o skraćenici za latinsku reč za recept, ali greši. Reč je o pojednostavljenom obliku egipatskog hijeroglifa za Horusovo oko – simbol koji je poznat sa dela nakita u Tutankamonovoj riznici.

Ovaj simbol crpi svoju snagu iz legende o smrti i vaskrsenju boga Ozirisa. Legenda kaže da je, nakon što su Ozirisa na podmukao način ubili, njegov sin Horus rešio da osveti smrt svoga oca. U toku duge borbe je jedno od njegovih očiju ostalo iskopano. Na kraju je oko vratio Tot, bog mudrosti, i ono je počelo da se povezuje sa veštinom isceljivanja. Rimski lekari su uveli egipatske simbole u svoje recepte da bi impresionirali svoje pacijente, a jedan od tih simbola je bilo i Horusovo oko... Tokom vekova se izgled simbola menjao dok nije postao prostiji simbol koji znamo i danas. Dakle, danas nesvesno čak i najkonzervativniji lekari koriste magijski simbol.“[25]

„Trostruki skiptar reke Nila“ se može videti u rukama nekoliko egipatskih bogova. On se sastoji iz šibe (biča), pastirskog štapa i palice sa Anubisovom glavom. Ovaj skiptar je predstavljao sile nad kojima bi zagospodario Inicijat.

„Uz pomoć šibe on je pokorio svoje fizičko telo; uz pomoć pastirskog štapa je bio čuvar svog emocionalnog tela; a uz pomoć palice sa Anubisovom glavom je bio gospodar nad sopstvenim umom i dostojan da poseduje moć i vladavinu nad drugima jer se i on sam, pre svega, potčinio tim zakonima.“[26]

Pta *Oziris*

Evo još nekoliko prikaza oznaka bogova i boginja (neki od njih su

predstavljeni slikama, a neki samo simbolima).

Dva oblika Bude *Hotel*

Brama

Kama

Višnu

Atina

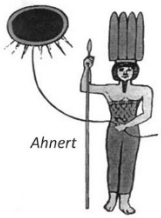

Ahnert

Kukalkan

Venera

Pluton

Jupiter

Merkur

Boginja sunca

Uran

Uran

Kvecalkoatl

Kvecalkoatl

Izida

Ea

Mars

Vesta

Atina

Cerera

Aton

Hermes

Junona

Evo i brojnih drugih simbola kojih se treba kloniti.

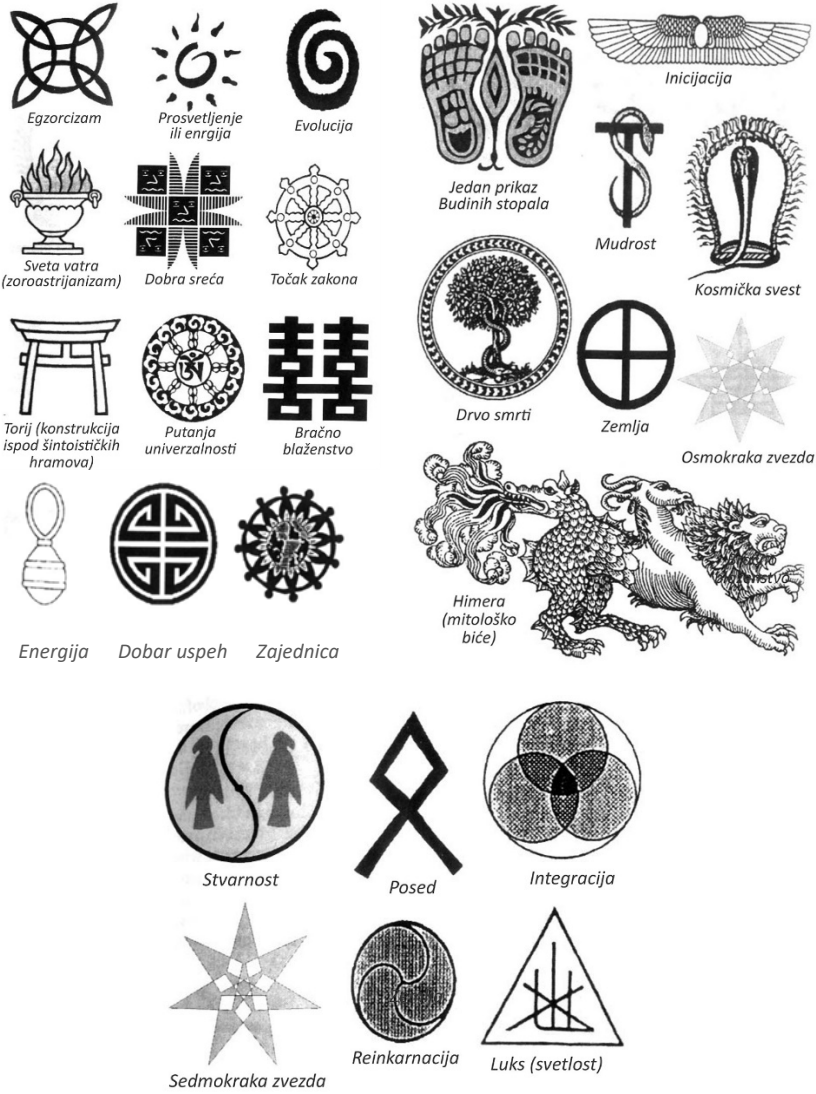

Kao što smo rekli na početku ove knjige, postoji još mnogo drugih simbola koje smo mogli dodati, ali i ovi koji su ovde predstavljeni i objašnjeni pružiće dobru predstavu o mnogim simbolima koje nismo obuhvatili. Koliko ovih simbola ste i VI koristili u neznanju?

Bog ima svoju nevestu, odnosno skupštinu, koja treba da bude sveta. Apostol Pavle govori o nevesti u poslanici Efescima 5:25-27: *„Hristos je voleo zajednicu pozvanih i sebe predao za nju, da je posveti, čisteći je kupanjem u vodi, u reči, da bi je predstavio sebi u cenjenim pozvanim, bez mrlje ili bore ili bilo čega takvog, svetu i bez mane."* I Antihrist će imati svoju nevestu, ali umesto čiste neveste i bez mane, ona će biti kurva (Otkrivenje 17:1, 15, 16).

Da li čekate na Hrista ili na Antihrista? Koju osobu vi sledite? Da li ispovedate da ste religiozni, dok za to vreme koristite razne Sotonine ukrase, amajlije, talismane, nakit, rune, itd.? Na koga se oslanjate da vam pruži zaštitu? Mislite li da su vam potrebni sotonski izumi da navodno drže zlo dalje od vas i vaše porodice, ili pak bezbedno živite sa Bogom? *„Anđeo Gospodnji ulogoren stoji oko onih koji se Boga boje, i izbavlja ih."* (Psalam 34:7). *„Tražio sam Gospoda, i on se odazvao, oslobodio me je od svih strahova mojih"* (Psalam 34:4). *„Reči Božje sve su čiste. On je štit onima koji se u Njega uzdaju"* (Izreke Solomonove 30:5).

Ako tvrdite da sledite Hrista, da li se vaš život uklapa u ono što tvrdite? Apostol Petar nas opominje: *„Nego kako je Onaj koji vas je pozvao svet, tako budite i vi sveti u celom življenju svome"* (1. Petrova 1:15). „Ali je plod Duha ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milosrđe, vernost, krotost, uzdržanje" (Galatima 5:22). Sa druge strane, plodovi telesnosti su:

„... preljubočinstvo, blud, nečistota, besramnost, idolopoklonstvo, vračarstvo, neprijateljstva, svađe, ljubomora, srdnje, prepirke, podele, jeresi, zavisti, ubistva, pijanke, razuzdane gozbe i tome slično. To vam unapred kažem, kao što sam vam već i rekao, da oni koji tako nešto čine neće naslediti Božje kraljevstvo." (Galatima 5:19-21)

„Božja deca i Đavolova deca poznaju se po ovome: ko god ne čini ono što je pravedno, nije od Boga, kao ni onaj ko ne voli svog brata" (1. Jovanova 3:10). *„A oni koji pripadaju Hristu razapeli su telo s njegovim strastima i žudnjama"* (Galatima 5:24).

Da li vaš život odražava plodove Duha?

Bez obzira na to šta čovek može da kaže, Biblija je naš konačni

autoritet. Možda ne činite neki očigledan greh, ali nam Biblija kaže da *„su SVI sagrešili i lišeni su slave Božje“* (Rimljanima 3:23). Ovo „SVI“ se odnosi na sve nas, a *„plata za greh je smrt, a dar Božji je život večni“* (Rimljanima 6:23).

„Ako se neko ODOZGO NE RODI, ne može videti Božje kraljevstvo“ (Jovan 3:3). Kako se možemo PONOVO roditi?

Sve što treba da učinimo jeste da budemo spremni da se odvratimo od svojih grehova, koji god grehovi da su u pitanju – veliki ili mali. *„Ko krije prestupe svoje, neće imati uspeha, a ko ih PRIZNAJE I OSTAVLJA, ukazaće mu se milosrđe“* (Izreke Solomonove 28:13). U Bibliji stoji obećanje: *„Ko dolazi k meni, neću ga odbiti“* (Jovan 6:37).

Za Isusa, kao Božju Reč, Biblija kaže: *„A ONIMA KOJI SU GA PRIMILI dao je pravo da postanu deca Božja, jer veruju u njegovo ime“* (Jovan 1:12). Čitajmo zato Bibliju (Sveto pismo), proučavajmo iz nje istoriju čovečanstva i živimo u skladu sa načelima koja su u njoj otkrivena.

„Ako vas dakle Sin (Isus Hrist) oslobodi, bićete zaista slobodni“ (Jovan 8:36).

Literatura

1. Šta je simbol?

1. George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.43-44; See also: Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.182; "Symbolism," Short Talk Bulletin (March 1925; Vol. 3, No. 3; Reprinted May 1982), p.6, 9.
2. Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Order of the Eastern Star (no other information available), p.7; See also: Sarah H. Terry, The Second Mile (Corpus Christi, Texas: Christian Triumph Press, 1935), p.5.
3. Edmond Ronayne quoting Albert Mackey, The Master's Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.132.
4. Shirley Plessner, Symbolism of the Eastern Star (Cleveland, Ohio: Gilbert Publishing Company, 1956), p.195; See also: What? When? Where? Why? Who? In Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.73; "Veiled in Allegory and Illustrated by Symbols," Short Talk Bulletin (November 1974; Vol. 52, No. 11), p.3.
5. Slipper, op. cit., p.6.
6. "Symbolism," Short Talk Bulletin (March 1925; Vol. 3, No. 3; Reprinted May 1982), p.15.
7. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.48.
8. Count Goblet D'Alviella, The Migration of Symbols (Westminster: Archibald Constable and Company, 1894), p.3.

2. Jin-jang simbol

1.Philip G. Zimbardo and Floyd L. Ruch, Editors, Psychology and Life (Glenview, Illinois: Scott, Foresman and Company, 1977, Ninth Edition), p.317; See also: Elizabeth Seeger, Eastern Religions (New York: Thomas Y. Cromwell Company, 1973), p.106; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1971, 1983), p.334; Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.117; Albert James Dager, Acupuncture: Magic or Medical Science (Redmond, Washington: Media Spotlight, 1985).
2. Paul E. Desautels, The Gem Kingdom (New York: Random House, n.d.), p.237.
3. Claire Chambers, The SIECUS Circle: A Humanist Revolution (Belmont, Massachusetts: Western Islands, 1977), p.v.
4. Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p.50.
5. Sybil Leek, Reincarnation: The Second Chance (Briarcliff Manor, New York: Stein and

Day, 1974), p.190.
6. Ibid.
7. William J. Petersen, Those Curious New Cults (New Canaan, Connecticut: Keat Publishing, Inc., 1973), p.44; See also: Stephan Palos, The Chinese Art of Healing (New York, New York: Herder and Herder, Inc., 1971), p.31-32; The Divine Principle (New York, New York: Holy Spirit Association for the Unification of World Christianity), p.26-27; Personal Energy Patterns: How They Affect Your Personality, Health and Relationships (Albany, California: Taoist Healing Centre, n.d.), unnumbered page; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.168, 202; David Eisenberg, „Encounters with Qi: A Harvard Doctor Explores the Ancient Chinese Concept of 'Vital Energy,'" The New Age Journal (January/February 1987, Vol. 3, Issue 1), p.35-36; Leek, op. cit., p.190; Elizabeth Seeger, Eastern Religions (New York: Thomas Y. Cromwell Company, 1973), p.118; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1971, 1983), p.334.
8. Desautels, op. cit., p.235-237.
9. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.168.
10. Dennis Chernin and Gregory Manteuffel, Health: A Holistic Approach (Wheaton, Illinois: Theosophical Publishing Houses), p.33.
11. Catalog from Wayfarer Publications (n.p., n.d.), p.20.
12. Jeffrey S. Stamps, Holonomy: A Human Systems Theory (Intersystems Publications), p.208.
13. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry Prepared for the Supreme Council of the Thirty-Third Degree, for the Southern Jurisdiction of the United States, and Published by Its Authority (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871, Reprinted 1944), p.14; See also: "Mosaic Pavement and Blazing Star," Short Talk Bulletin (April 1951, Vol. 29, No. 4, Reprinted April 1990), p.5.
14. "The Significant Numbers," Short Talk Bulletin (September 1956; Vol. 34; No. 9), p.5; See also: Wes Cook, Editor, Did You Know? Vignettes in Masonry from the Royal Arch Mason Magazine (Missouri Lodge of Research, 1965), p.34.
15. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.36, 26; See also: John Blofeld, The Tantric Mysticism of Tibet (Boston, Massachusetts: Shambhala Publications, Inc., 1970), p.118.
16. George Oliver, The Historical Landmarks and Other Evidences of Freemasonry, Explained (New York: John W. Leonard and Company, 1855), p.186.
17. Heinrich Zimmer with Joseph Campbell as Editor, Myths and Symbols in Indian Art and Civilization (Harper & Row, 1962), p.127-128.
18. Catalog from JBL, p.12.
19. Berger, op. cit., p.37
20. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.224.
21. Catalog from JBL, p.12.

22. “Letters,” Whole Life Times (Mid-November/December 1984), p.9.
23. Texe Marrs, America Shattered (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1991), p.80; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan’s Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.117.
24. Albert James Dager, The Unicorn: Fabled Beast of Myth and Magic (Costa Mesa, California: Media Spotlight, n.d.).
25. Berger, op. cit., p.60.
26. Ibid., p.62.
27. Chambers, op. cit.
28. Dennis Cuddy, Chronology of Education with Quotable Quotes (Highland City, Florida: Pro Family Forum, Inc., 1994, Updated, Bound Volume), p.37.
29. Gary H. Kah, The Demonic Roots of Globalism (Lafayette, Louisiana: Huntington House Publishers, 1995), p.153; See also: Dennis Cuddy, Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma, 1991), p.192.
30. Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1971, 1983), p.334; See also: Lash, op. cit., p.293.
31. William Spear, “Ancient Chinese Philosophy, Astrology and the I Ching,” Rowe Conference Center (Spring 1989), p.4.
32. Ibid.; See also: Whalen W. Lai, “Before the Yin-Yang Circle Was Created: Individuation in a Soto Zen Circle Series,” Anima (Spring Equinox 1984, Vol. 10, No. 2), p.136-137; Personal Energy Patterns: How They Affect Your Personality, Health and Relationships (Albany, California: Taoist Healing Centre, n.d.), unnumbered page; MoonStar, “Casting the Stalks for Understanding and Guidance,” Circle Network News (Spring 1985, Vol. 7, No. 1), p.14.
33. Ad entitled “Diane Stein Balances Yin and Yang in an I Ching for the New Age,” New Times (March/April 1986), p.32.
34. MoonStar, “Casting the Stalks for Understanding and Guidance” Circle Network News (Spring 1985, Vol. 7, No. 1), p.14.
35. Stamps, op. cit.
36. Michael Tierra, The Way of Herbs (New York, New York: Washington Square Press, 1980), p.50.
37. Ibid., p.51.
38. Ibid.
39. Ibid.
40. Ibid., p.53.
41. O. J. Graham, The Six-Pointed Star (New Puritan Library, 1988 Edition), p.34.

3. Krug

1. Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.109, 111, 115, 353; “Point Within a Circle,” Short Talk Bulletin (August 1931; Vol. 9, No. 8; Reprinted July 1990), p.4; Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New

York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.57; „Blazing Star“ (Part 1), Short Talk Bulletin (March 1965; Vol. 43, No. 3), p.7; F. De P. Castells, Genuine Secrets in Freemasonry Prior to A.D. 1717 (London: A. Lewis, 1930), p.261; George Oliver, Symbol of Glory Shewing the Object and End of Freemasonry (New York: John W. Leonard and Company, American Masonic Agency, 1855), p.152; R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.167; George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.92; See also: J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.46.

2. Sarah H. Terry, The Second Mile (Corpus Christi, Texas: Christian Triumph Press, 1935), p.71.

3. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.30; See also: George Oliver, Symbol of Glory Shewing the Object and End of Freemasonry (New York: John W. Leonard and Company, American Masonic Agency, 1855), p.162; Charles Scott, The Analogy of Ancient Craft Masonry to Natural and Revealed Religion (Philadelphia, Pennsylvania: E. H. Butler and Company, 1857), p.93.

4. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p.50.

5. Harold Waldwin Percival, Masonry and Its Symbols in the Light of “Thinking and Destiny” (New York, New York: The Word Foundation, Inc., 1952), p.21.

6. William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: “Ask Me Another, Brother” (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.163; See also: George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.92; Herbert F. Inman, Masonic Problems and Queries (London, England: A. Lewis Ltd., 1978), p.172.

7. Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.56; See also: Edmond Ronayne quoting Albert Mackey, The Master’s Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.324-326.

8. “Albert Gallatin Mackey,” Short Talk Bulletin (February 1936; Vol. 14, No. 2; Reprinted July 1980), p.7.

9. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.325; See also: Ward, op. cit., p.36; F. De P. Castells, Genuine Secrets in Freemasonry Prior to A.D. 1717 (London: A. Lewis, 1930), p.256.

10. Ward, op. cit., p.15.

11. Arthur Edward Waite, Emblematic Freemasonry and the Evolution of Its Deeper Issues (London: William Rider and Son, Ltd., 1925), p.185.

12. George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.92; See also: Peterson, op. cit., p.52.

13. A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.84; See also: R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company,

1924), p.164.
14. “Point Within a Circle,” Short Talk Bulletin (August 1931; Vol. 9, No. 8; Reprinted July 1990), p.4.
15. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.401.
16. Wes Cook, Editor, Did You Know? Vignettes in Masonry from the Royal Arch Mason Magazine (Missouri Lodge of Research, 1965), p.173.
17. William T. Still, New World Order: The Ancient Plan of Secret Societies (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.73.
18. J. Edward Decker, Jr., The Question of Freemasonry (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n.d.), p.39-40.
19. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.95-96.
20. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan’s Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.109.

4. Trougao

1. The Authorized Standard Ritual of the Order of the Eastern Star of New York (New York, Press of Andrew H. Kellogg Company, 1876; Twentieth Edition, 1916), p.224; Robert Macoy (Arranged by), Adoptive Rite Ritual (Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1897), p.237.
2. Shirley Plessner, Symbolism of the Eastern Star (Cleveland, Ohio: Gilbert Publishing Company, 1956), p.18; Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Eastern Star (n.p., 1927), p.5, 92; Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Order of the Eastern Star (no other information available), p.26; Robert Macoy (Arranged by), Adoptive Rite Ritual (Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1897), p.237.
3. Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Order of the Eastern Star (no other information available), p.19; William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: “Ask Me Another, Brother” (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.272.
4. Plessner, op. cit., p.49; Alice A. Bailey, A Treatise on White Magic (or The Way of the Disciple) (New York: Lucis Publishing Company, 1951), p.553; Sarah H. Terry, The Second Mile (Corpus Christi, Texas: Christian Triumph Press, 1935), p.70; Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Eastern Star (n.p., 1927), p.29, 30; See also: R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.157; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.36, 56; George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.92-93; Paul Foster Case, The Masonic Letter G (Los Angeles, California: Builders of the Adytum, Ltd., 1981), p.50; Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.35; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.190; Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.:

Supreme Council, 33 ø Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.15, 247; Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.192, 195, 196, 331, 361; J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.10; Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning, op. cit., p.62, 63, 87; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.74; A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.379; Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International, Ltd., 1985), p.219, 352; J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.281, 351; George H. Steinmetz, The Lost Word: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1953), p.148, 215; Report from Concerned Christians (May/June 1990), p.13; Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p.49; „The Significant Numbers," Short Talk Bulletin (September 1956; Vol. 34; No. 9), p.3; „Sanctum Sanctorum," Short Talk Bulletin (July 1944; Vol. 22, No. 7; Reprinted January 1982), p.5; Wes Cook, Editor, Did You Know? Vignettes in Masonry from the Royal Arch Mason Magazine (Missouri Lodge of Research, 1965), p.132; Henry C. Clausen, Clausen's Commentaries on Morals and Dogma (Supreme Council, 33rd Degree, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, USA, 1974), p.72; R. P. Lawrie Krishna, The Lamb Slain-Supreme Sacrifice, Part 3 (Medway, Ohio: Manujothi Ashram Publications, n.d.), p.30; Complete Occult Digest A to Z (North Hollywood, California: International Imports, 1984), p.95; Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.323, 429, 632, 634, 782, 858, 861.

5. Ibid.

6. George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.63, 67; George H. Steinmetz, The Lost Word: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1953), p.148.

7. Manly Palmer Hall, The Lost Keys of Freemasonry (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1976; Originally published in 1923), p.92; See also: David L. Carrico quoting Manly Palmer Hall, Manly P. Hall: The Honored Masonic Author (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1992), p.5; Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.101, 102.

8. George H. Steinmetz, The Lost Word: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1953), p.241-242; See also: David L. Carrico quoting George H. Steinmetz, George Steinmetz: The Honored Masonic Author (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1992), p.8-9.

9. Joseph Fort Newton, The Religion of Masonry: An Interpretation (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1969 Edition), p.37.

10. A few Masonic books teaching the theme of godhood are as follows: Joseph Fort

Newton, The Religion of Masonry: An Interpretation (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1969 Edition), p.37; W. L. Wilmshurst, The Masonic Initiation (Ferndale, Michigan: Trismegistus Press, 1980; Originally published 1924), p.26, 27; Henry C. Clausen, Emergence of the Mystical (Washington, D.C.: Supreme Council, 1981, Second Edition), p.3; J. D. Buck, Mystic Masonry (Illinois: Indo-American Book Company, 1913, Sixth Edition), p.174, 247; Slipper, The Symbolism of the Order of the Eastern Star, op. cit., p.21; Joseph Fort Newton, The Builders: A Story and Study of Masonry (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1914), p.293; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.28, 33, 49, 68, 88-89, 125-126, 141, 190, 195; Arthur E. Powell, The Magic of Freemasonry (Baskerville Press, Ltd., 1924), p.17; Arthur H. Ward, Masonic Symbolism and the Mystic Way (London: Theosophical Publishing House, Ltd., 1923, Second Edition), p.130, 160-161; S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco Center-Rosicrucian Fellowship, 1930), p.35, 36, 74; Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning, op. cit., p.67, 87; H. L. Haywood, Symbolic Masonry: An Interpretation of the Three Degrees (Washington, D.C.: Masonic Service Association of the United States, 1923), p.129, 263; R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.14, 16, 47; J. D. Buck, The Genius of Free-Masonry and the Twentieth Century Crusade (Chicago, Illinois: Indo-American Book Company, 1907), p.304-305; Steinmetz, The Lost Word, op. cit., p.36; The Scottish Rite Journal (May 1992; Vol. 100, No. 5), p.17; Arthur Edward Waite, The Secret Tradition in Freemasonry (London: Rider and Company, 1937), p.483, 582; Arthur Edward Waite, Emblematic Freemasonry and the Evolution of Its Deeper Issues (London: William Rider and Son, Ltd., 1925), p.275. Other books quoting from Masonic sources are: Robert A. Morey, The Origins and Teachings of Freemasonry (Southbridge, Massachusetts: Crowne Publications, Inc., 1990), p.45; Malcolm Duncan, Duncan's Ritual of Freemasonry (New York: David McKay Company, Inc., n.d., 3rd Edition), p.125; Larry Kunk quoting from Masonic sources, What Is the Secret Doctrine of the Masonic Lodge and How Does It Relate to Their Plan of Salvation? (1992, Unpublished manuscript), p.7, 9, 13, 14; David Carrico with Rick Doninger quoting J. D. Buck, The Egyptian-Masonic-Satanic Connection (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1991), p.16; David L. Carrico quoting George H. Steinmetz, George Steinmetz: The Honored Masonic Author (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1992), p.2-3.

11. J. D. Buck, Mystic Masonry (Illinois: Indo-American Book Company, 1913, Sixth Edition), p.138.

12. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (New York: Weathervane Books, 1970 edition), p.421.

13. Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.25, 28.

14. Arthur Edward Waite, The Secret Tradition in Freemasonry (London: Rider and

Company, 1937), p.483, 582; Ibid., p.189, p.33, 68; Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries, op. cit., p.421; W.L. Wilmshurst, The Meaning of Masonry (Bell Publishing Company, 1980 edition), p.147.
15. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.189, 309, 471.
16. William Meyer, The Order of the Eastern Star (no other information available), p.20; See also: R. P. Lawrie Krishna, The Lamb Slain-Supreme Sacrifice, Part 3 (Medway, Ohio: Manujothi Ashram Publications, n.d.), p.30-32; J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.10-11.
17. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.10-11; See also: William Meyer, The Order of the Eastern Star (no other information available), p.20; Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International, Ltd., 1985), p.352.
18. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.60, 145.
19. Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.578; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.68.
20. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. II) (New York: Lucis Publishing Company, 1955), p.135-136.
21. Benjamin Creme, The Reappearance of the Christ and the Masters of Wisdom (North Hollywood, California: Tara Center, 1980), p.5, 74, 75, 116; See also: Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.167; Bailey, op. cit., p.135-136. p.159; Shamballa: Where the Will of God is Known (New York, New York: Arcane School, n.d.), p.27; Catalog from All About Pyramids, p.19; Shamballa: The Centre Where the Will of God Is Known (New York, New York: World Goodwill, n.d.), n.p.; Magical Work of the Soul (New York, New York: The Arcane School, n.d.), p.4, 5; Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.56; Transmission. (April 1983, No. 1), p.2-3; New Times (March/April 1986; #862), p.23; John Godwin, Occult America (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1972), p.294; Alice A. Bailey, A Treatise on White Magic (or The Way of the Disciple) (New York: Lucis Publishing Company, 1951), p.378-379; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.57-58.
22. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. II), op. cit., p.326.
23. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. I) (New York: Lucis Publishing Company, 1955), p.171.
24. Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.56.
25. Ibid., p.56-57.
26. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.743.
27. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a

General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.140.
28. Ray V. Denslow, Masonic Portraits (Transactions of the Missouri Lodge of Research, Vol. #29, 1972), p.167-168.
29. Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.352.
30. R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.131.
31. Catalog from Lizzie Brown/Pleiades (1993).
32. Catalog from Syracuse Cultural Workers (1992), p.18.
33. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.117.

5. Heksagram

1. O. J. Graham, The Six-Pointed Star (New Puritan Library, 1988, Second Edition), p.32, 34; See also: William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.277.
2. Mary Ann Slipper, Symbolism of the Eastern Star (n.p., 1927), p.14; See also: Shirley Plessner, Symbolism of the Eastern Star (Cleveland, Ohio: Gilbert Publishing Company, 1956), p.125.
3. Sarah H. Terry, The Second Mile (Corpus Christi, Texas: Christian Triumph Press, 1935), p.70.
4. Graham, op. cit., p.4, 11; Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983, Revised Edition), p.35.
5. Ibid.
6. E. L. Hawkins, A Concise Cyclopaedia of Freemasonry (EC: A. Lewis, 1908), p.124-125.
7. Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p.51.; See also: Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York, New York: Philosophical Library, 1961), p.135.
8. Saints Alive in Jesus Newsletter (March 1992), p.4.
9. Jack T. Chick, Spellbound (Chino, California: Chick Publications, 1978), p.7.; See also: Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.165; Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.118; David Carrico, The Occult Meaning of the Great Seal of the United States (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1991), p.25; Irene Arrington Park, Modernized Paganism (Tampa, Florida: Christ's Deliverance Ministries, 1983), p.8.
10. Heinrich Zimmer with Joseph Campbell as Editor, Myths and Symbols in Indian Art and Civilization (New York: Harper and Row, 1962), p.147; See also: Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International, Ltd., 1985), p.352; Jeff Godwin, Dancing with Demons: The Music's Real Master (Chino, California: Chick

Publications, 1988), p.312; Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.195.
11. Ibid.; See also: Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International, Ltd., 1985), p.352; Jeff Godwin, Dancing with Demons: The Music's Real Master (Chino, California: Chick Publications, 1988), 312; Mackey, The Symbolism of Freemasonry, op. cit., p.195.
12. Wes Cook, Editor, Did You Know? Vignettes in Masonry from the Royal Arch Mason Magazine (Missouri Lodge of Research, 1965), p.132; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.118; Graham, op. cit., p.31-32; Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.50; Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.13; Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.195, 219, 361.
13. Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.219.
14. Jeff Godwin quoting David J. Meyer, Dancing with Demons: The Music's Real Master (Chino, California: Chick Publications, 1988), p.278-279.
15. E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.432.
16. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.166.
17. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London, England: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company Ltd., 1921), p.10.
18. Ibid., p.12.
19. Graham, op. cit., p.91; See also: Godwin, op. cit., p.279; Saints Alive in Jesus Newsletter (March 1992), p.4.
20. Wes Cook, Editor, Did You Know? Vignettes in Masonry from the Royal Arch Mason Magazine (Missouri Lodge of Research, 1965), p.132.
21. "The Significant Numbers," Short Talk Bulletin (September 1956; Vol. 34; No. 9), p.5; See also: Cook, op. cit., p.34.

6. Pentagram

1. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.136; See also: Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983, Revised Edition), p.18.
2. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.143-144.
3. David L. Carrico quoting Janet and Stewart Farrar, The Pentagram, Freemasonry and the Goat (Evansville, Illinois: Followers of Jesus Christ, 1992), p.7.
4. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.90.

5. Barger, op. cit., p.118.
6. Llewellyn New Times (September/October 1988; #885), p.77; Magical Blend (February/ March/ April 1988; Issue #18), p.39.
7. Margot Adler, Drawing Down the Moon: Witches, Druids, Goddess-Worshippers, and Other Pagans in America Today (New York, New York: The Viking Press, 1979), p.46.
8. Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983, Revised Edition), unnumbered page; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.189; S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco Center-Rosicrucian Fellowship, 1930), p.43; „Symbolism," Short Talk Bulletin (March 1925; Vol. 3, No. 3; Reprinted May 1982), p.13; Christian News (April 17, 1989; Vol. 27, No. 16), p.12; Barger, op. cit., p.163; Arthur Lyons, Jr., The Second Coming: Satanism in America (Dodd, Mead and Company, 1970), p.136; Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.201, 202, 204, 295; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.229-230; Complete Occult Digest A to Z (North Hollywood, California: International Imports, 1984), p.99, 106, 252; Editors of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.39; Arthur Edward Waite, The Brotherhood of the Rosy Cross: Being Records of the House of the Holy Spirit in Its Inward and Outward History (New Hyde Park, New York: University Books, 1961); p.578.
9. Barger, op. cit., p.144.
10. Manly Palmer Hall, The Secret Teachings of All Ages (Los Angeles, California: The Philosophical Research Society Press, 1945, Seventh Edition), p.civ.
11. J. Edward Decker, Freemasonry: Satan's Door to America? (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n.d.), p.3.
12. CASH (brochure from Continental Association of Satan's Hope).
13. Ibid.
14. Ibid.
15. Hall, op. cit., p.civ; See also: Larry Kunk, What Is the Secret Doctrine of the Masonic Lodge and How Does It Relate to Their Plan of Salvation? (1992, Unpublished manuscript), p.16; Carrico, op. cit., p.11.
16. S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco CenterRosicrucian Fellowship, 1930), p.39-40.
17. "Symbolism," Short Talk Bulletin (March 1925; Vol. 3, No. 3; Reprinted May 1982), p.13-14.
18. Henry Leonard Stillson and William James Hughan, editors, History of the Ancient and Honorable Fraternity of Free and Accepted Masons, and Concordant Orders (Boston, Massachusetts: The Fraternity Publishing Company, 1895), p.49.
19. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.341-342.
20. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination

(Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.95; See also: udolf Koch, The Book of Signs (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1955 edition), p.6; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London: A. Lewis, 1912), p.200; "Blazing Star" (Part 1), Short Talk Bulletin (March 1965; Vol. 43, No. 3), p.5; Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Order of the Eastern Star (no other information available), p.15.
21. Rudolf Koch, The Book of Signs (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1955 edition), p.6.
22. "Blazing Star" (Part 1), Short Talk Bulletin (March 1965; Vol. 43, No. 3), p.5, 8; See also: John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London: A. Lewis, 1912), p.200.
23. Carrico quoting Janet and Stewart Farrar, op. cit., p.1.
24. Sybil Leek, Numerology: The Magic of Numbers (New York, New York: The MacMillan Company, 1969), p.21.
25. Circle Network News (Summer 1987; Vol. 9, No. 2), p.12; See also: Llewellyn New Times (September/October 1988; #885), p.77; Brochure from The Magic Door, p.4; "Blazing Star," Short Talk Bulletin, op. cit., p.8; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London: A. Lewis, 1912), p.193.
26. Leek, op. cit., p.124; See also: Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.33; Self-Help Update: Create Your Own Reality (1985, Issue #26), p.13; E. L. Hawkins, A Concise Cyclopaedia of Freemasonry (EC: A. Lewis, 1908), p.172; Carrico, op. cit., p.1; Phil Phillips, Turmoil in the Toybox (Lancaster, Pennsylvania: Starburst Press, 1986), p.77.
27. Self-Help Update, op. cit.
28. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p.59; See also: Barger, op. cit., p.163; Gaynor, op. cit.
29. Complete Occult Digest A to Z, 1984 catalog from International Imports, p.252; See also: W. J. McCormick, Christ, the Christian and Freemasonry (Belfast, Ireland: Great Joy Publications, 1984), p.91; J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.309.
30. Ibid., p.117.
31. Ibid.
32. Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p.51.
33. J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.143; See also: Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.299.
34. Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.93; See also: Eden Within (1994 Catalog), p.15.
35. Brochure from Nuit Unlimited Imports, p.3.
36. Catalog from The Occult Emporium (Summer 1990 to Summer 1991), p.45.
37. Gaynor, Editor, op. cit., p.24.
38. Catalog from The Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.54.

39. Catalog from The Occult Emporium (Mid 1990 to 1991), p.26.
40. Brochure from Nuit Unlimited Imports, p.3; See also: Ibid.; Cirlot, op. cit., p.80; Brochure from The Wicca describing a course in witchcraft; Complete Occult Digest A to Z, op. cit., p.95, 106; Eric Maple, The Complete Book of Witchcraft and Demonology (Cranbury, New Jersey: A. S. Barnes and Company, Inc., 1966 Edition), Caption under picture facing p.145.
41. Wanda Marrs, New Age Lies to Women (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1989), p.30.
42. Arthur Lyons, Jr., The Second Coming: Satanism in America (Dodd, Mead and Company, 1970), p.53.
43. D. Duane Winters, A Search for Light in a Place of Darkness: A Study of Freemasonry (no other information available), p.72.
44. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.223; See also: D. Duane Winters, A Search for Light in a Place of Darkness: A Study of Freemasonry (no other information available), p.69.
45. Eric Maple, The Complete Book of Witchcraft and Demonology (Cranbury, New Jersey: A. S. Barnes and Company, Inc., 1966 Edition), Picture facing p.145; See also: Brochure from Nuit Unlimited Imports, p.3; Fate (October 1990; Vol. 43, No. 9), p.56; William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.169-170.
46. Starhawk (Miriam Simos), The Spiral Dance: A Rebirth of the Ancient Religion of the Great Goddess (New York, New York: Harper-Collins Publishers, 1989 Edition), p.108.
47. Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.487. 48. Ibid., p.202.
49. The F.A.T.A.L. Flaw (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n.d.), p.5.
50. The World Book Encyclopedia, 1961 Edition; Vol. 16, p.250; See also: Lyons, The Second Coming, op. cit., p.23.
51. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.477; See also: Dave Hunt and T. A. McMahon, America: The Sorcerer's New Apprentice: The Rise of New Age Shamanism (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1988), p.239; E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.141; Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.554; Wedeck, op. cit., p.89; Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.60, 146.
52. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.17.
53. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.64; See also: William J. Schnoebelen, Twice the Child of Hell (Issaquah, Washington: Saints Alive in Jesus, n.d.), p.9.
54. Adelphi Quarterly (Third Quarter 1992), p.6; See also: Voyage to the Source

(McMinnville, Oregon: The Aquarian Church of Universal Service, 1986), p.17.
55. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.146.
56. Ibid., p.60; See also: J. Edward Decker, Freemasonry: Satan's Door to America? (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n.d.), p.3.
57. Wedeck, op. cit., p.89; See also: Josh McDowell and Don Stewart, Understanding the Occult (San Bernardino, California: Here's Life Publishers, Inc., 1982), p.128; Phil Phillips, Saturday Morning Mind Control (Nashville, Tennessee: Oliver-Nelson Books, 1991), p.196.
58. Eklal Kueshana, The Ultimate Frontier (Quinlan, Texas: The Stelle Group, 1963), p.89.
59. Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.554, xxxiii.
60. William J. Schnoebelen, Twice the Child of Hell (Issaquah, Washington: Saints Alive in Jesus, n.d.), p.9.
61. The F.A.T.A.L. Flaw, op. cit.
62. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.21; Veronica Ions, Egyptian Mythology (England: The Hamlyn Publishing Group, Ltd., 1965), p.63; M. Esther Harding, Woman's Mysteries: Ancient and Modern (New York: G. P. Putnam's Sons for the C. G. Jung Foundation for Analytical Psychology, 1971 Edition), p.172.
63. Churchward, op. cit., p.478.
64. M. Esther Harding, Woman's Mysteries: Ancient and Modern (New York: G. P. Putnam's Sons for the C. G. Jung Foundation for Analytical Psychology, 1971 Edition), p.48.
65. Arthur Lyons, Satan Wants You: The Cult of Devil Worship in America (New York, New York: The Mysterious Press, 1988), p.129.
66. Harding, op. cit., p.168; See also: Circle Network News (Summer 1984; Vol. 6, No. 2), p.3.
67. Ibid., p.168.
68. Schnoebelen, Twice the Child of Hell, op. cit.; William and Sharon Schnoebelen, Lucifer Dethroned (Chino, California: Chick Publications, 1993), p.95.
69. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.106; See also: Lyons, Satan Wants You, op. cit., p.126.
70. Dave Hunt and T. A. McMahon, America: The Sorcerer's New Apprentice: The Rise of New Age Shamanism (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1988), p.236; Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.182; William and Sharon Schnoebelen, Lucifer Dethroned (Chino, California: Chick Publications, 1993), p.93; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.257; Schnoebelen, Twice the Child of Hell, op. cit., p.8; Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.312.
71. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.181; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.257; Schnoebelen, Twice the Child of Hell, op. cit., p.8, 9; Constance Cumbey's New Age Monitor (June 1986; Vol. 1, No. 2), p.7; Schnoebelen, Masonry, op. cit., p.106; William and Sharon Schnoebelen, Lucifer Dethroned (Chino, California: Chick Publications, 1993),

p.92; Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.312.
72. Schnoebelen, Twice the Child of Hell, op. cit., p.9; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.257; Lyons, Jr., The Second Coming, op. cit., p.172, 173; William and Sharon Schnoebelen, Lucifer Dethroned (Chino, California: Chick Publications, 1993), p.92; Lyons, Satan Wants You, op. cit., p.109, 127-128.
73. Constance Cumbey's New Age Monitor (June 1986; Vol. 1, No. 2), p.7; Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.181; Hunt and McMahon, America, op. cit., p.233; Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.312.
74. Hunt and McMahon, quoting Aquino, America, op. cit.
75. Ibid., p.238.
76. Henry Leonard Stillson and William James Hughan, editors, History of the Ancient and Honorable Fraternity of Free and Accepted Masons, and Concordant Orders (Boston, Massachusetts: The Fraternity Publishing Company, 1895), p.101; See also: Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.202; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.189. Note: Charles H. Vail, a Mason and the former minister of the Pullman Memorial Church in Albion, New York, agrees with one difference-he states that the inverted pentagram represents Lucifer while the other authors claim that the pentagram with one point up represents Lucifer. He writes: "The Blazing Star also represents these two principles. If the point is turned upward it represents God; Good, Order, or the Lamb of Ormuzd and St. John; if the point is turned downward it denotes Lucifer, Evil, Disorder, or the accursed God of Mendes and the Mysteries."

7. Mreža za snove

1. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.35.
2. Selena Fox, "Amulets, Talismans & Charms: Past and Present," Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.13; See also: Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Winter/Spring 1993), p.46.
3. Paper entitled "Legend of the Dream Catcher."
4. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.268.
5. Ibid.
6. Catalog from Red Rose Collection (Holiday 1992), p.46.

8: Duhovi iz prirode

1. H. P. Blavatsky, Isis Unveiled Vol. I: Science (New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.xxix-xxx; See also: John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.262.

2. Discoveries Through Inner Quests (Winter/Spring 1987), p.31; Discoveries Through Inner Quests (Spring 1989), p.33; Discoveries Through Inner Quests (1989), p.19.
3. Samuel, "Helpers," Connecting Link (November/December 1989, Vol. 1, No. 5), p.4-5.
4. "Treasure Trolls...The New Care Bears?", Child Affects (December 1992), p.4.
5. "Treasure Trolls," The Perilous Times (June 1998), p.6.
6. "Charms, Trolls, and Jesus Dolls," The Front Page (February 1993, Vol. 7, No. 2), p.7
7. "Imagine If It Were a Cross!", The Omega-Letter (March 1990, Vol. 5, No. 3), p.3.
8. Ibid.
9. Ibid.
10. "Treasure Trolls...", Child Affects, op. cit., p.4.
11. Berit Kjos, "Olympic Myths and Earthy Magic," Christian News (February 28, 1994, Vol. 32, No. 9), p.5.
12. Ibid.
13. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.262; See also: Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.55.
14. Llewellyn New Times (March/April 1986, Issue #862), p.61.
15. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.55.
16. J. Gordon Melton, Jerome Clark, and Aidan A. Kelly, New Age Almanac (Detroit, Michigan: Visible Ink, 1991), p.402; See also: Findhorn Community, The Findhorn Garden (New York, New York: Harper and Row, 1975), p.7-8, 17, 128; Paul Hawken, The Magic of Findhorn (New York, New York: Harper and Row, 1975), p.136-137.
17. David Spangler, Reflections on the Christ (Scotland: Findhorn Publications, 1977), p. 43-44.
18. Ibid., p. 45.
19. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.28.
20. Susan Kauffman, "Great Gothic Gargoyles," The News and Observer (January 11, 1997), p.1E.
21. Dennis L. Cuddy, President Clinton Will Continue the New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1993), p.39.
22. J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.115.
23. The News and Observer, op. cit., p.2E.
24. Ibid.
25. Ibid.
26. Ibid.
27. Texe Marrs (quoting from The Gargoyle) Ravaged by the New Age: Satan's Plan to Destroy Our Kids (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1989), p.150.
28. Jolene L. Roehlkepartain, "Gargoyle Christmas," Parents of Teenagers

(November/December 1992, Vol. 5, No. 2), p.47.
29. Gaynor, op. cit., p.29.
30. Ibid., p.75.
31. Ibid., p.63.
32. Ibid., p.177.
33. Ibid., p.192.
34. Ibid., p.70.
35. Ibid., p.89.
36. Ibid., p.160.
37. Ibid., p.72.
38. Ibid., p.24.
39. Ibid., p.76.
40. Ibid., p.78.
41. Ibid., p.71.
42. Ibid., p.82.
43. Ibid., p.162.
44. Ibid., p.164.
45. Ibid., p.139.
46. Ibid.
47. Ibid., p.204.
48. Ibid., p.200.
49. Ibid., p.190.
50. Ibid., p.121.
51. Ibid., p.190.
52. Ibid., p.199.
53. Ibid., p.136.
54. Ibid., p.184.
55. Ibid., p.122.
56. Ibid., p.174.
57. Ibid.
58. Ibid., p.172.
59. Ibid.
60. Ibid., p.120.
61. Ibid., p.131.
62. Ibid., p.123.
63. Ibid., p.128.
64. Ibid., p.125-126.
65. Ibid., p.99.
66. Ibid., p.124.
67. Ibid.
68. Ibid., p.95
69. Eric Maple, The Complete Book of Witchcraft and Demonology (Cranbury, New

Jersey: A. S. Barnes and Company, Inc., 1966 Edition), p.11 of Glossary.
70. Gaynor, op. cit., p.129.
71. Ibid., p.63.
72. Maple, op. cit., p.11-12 of Glossary.

9. Tarot i druge karte

1. J. Gordon Melton, Jerome Clark, and Aidan A. Kelly, New Age Almanac (Detroit, Michigan: Visible Ink, 1991), p.132-133.
2. Frank Gaynor, Ed., Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.181.
3. The Llewellyn New Times (May/June 1987, No. 873), p.40.
4. Nat Freedland, The Occult Explosion (New York: G. P. Putnam's and Sons, 1972), p.134; See also: Colin Wilson, The Occult: A History (New York: Random House, 1971), p.115.
5. Ibid., p.136.
6. Ibid., p.135.
7. Doris Chase Doane and King Keyes, Tarot-Card Spread Reader (West Nyack, New York: Parker Publishing Company, Inc., 1967), p.20; See also: Manly Palmer Hall, The Secret Teachings of All Ages (Los Angeles, California: The Philosophical Research Society Press, 1945, 7th Edition), p.cxxxii; Devorss & Company New Publications Catalog, 1989, p.12; Brochure from Life Spectrums announcing the 1987 Rainbow Experience, p.13.
8. Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983, Revised Edition), p.103.
9. Colin Wilson, The Occult: A History (New York: Random House, 1971), p.113-114.
10. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p. 179-180.
11. "A Deck of Cards," The Gospel Standard (May 1991, Vol. 40, No. 11), p.3-4.
12. William R. Denslow, 10,000 Famous Freemasons (n.p., 1958), p.198.

10. Humanistički simboli

1. Claire Chambers, The SIECUS Circle: A Humanist Revolution (Belmont, Massachusetts: Western Islands, 1977), p.425.
2. Statement Affirming Evolution As a Principle of Science, (Amherst, New York: American Humanist Association), p.2.
3. S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco CenterRosicrucian Fellowship, 1930), p.126.
4. Corliss Lamont, The Philosophy of Humanism (New York: Frederick Unger Publishing Company, 1965 Edition), p.154.
5. Ibid.
6. A. Ralph Epperson, The Unseen Hand: An Introduction to the Conspiratorial View of History (Tucson, Arizona: Publius Press, 1985), p.380.
7. Paul Kurtz, Humanist Manifestos I and II (Buffalo, New York: Prometheus Books,

1973), p.3.
8. Ibid.
9. Ibid., p.7.
10. Ibid., p.8-10.
11. Ibid., p.15.
12. Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.31.
13. Dennis Laurence Cuddy, Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Hearthstone Publishing Ltd., 1991, p.374-375.
14. Lamont, op. cit., p.52-54.
15. Dennis Laurence Cuddy, "Public Schools Disseminating Humanistic Values," An American Commentary (Oklahoma City, Oklahoma, 1993), p.98.
16. Ibid.; See also: Dennis Laurence Cuddy, The Grab for Power: A Chronology of the NEA (Marlborough, New Hampshire: Plymouth Rock Foundation, 1993), p.1; Dennis Laurence Cuddy, "Secular Humanism: Are Public School Texts Teaching It to Your Children?", Christian World Report (September 1989, Vol. 1, No. 7), p.17.
17. Ibid.
18. Kurtz, op. cit., p.18.
19. Ibid., p.21.
20. Ibid., p.22.
21. Ibid., p.23.
22. Ibid., p.21.
23. Ed Rowe, New Age Globalism (Herndon, Virginia: Growth Publishing, 1985), p.89.
24. Ibid.
25. Dennis Laurence Cuddy, "Secular Humanism: Are Public School Texts Teaching It to Your Children?", Christian World Report (September 1989, Vol. 1, No. 7), p.17.
26. Ibid.
27. Epperson, op. cit., p.378.
28. Cuddy, An American Commentary, op. cit.; See also: Cuddy, Christian World Report, op. cit.; "Humanists Confident They Will Overcome," The Christian World Report (December 1989, Vol. 1, No. 9), p.17.
29. Epperson, op. cit.
30. Ibid.
31. Mel and Norma Gabler, quoting John Dunphy, Humanism in Textbooks (Longview, Texas, 1983), p.6; See also: Dennis Laurence Cuddy, President Clinton Will Continue the New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1993), p.32; Texe Marrs Dark Secrets of the New Age: Satan's Plan for a One World Religion (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1987), p.233-234.
32. Cuddy, Christian World Report, op. cit.
33. Ibid.
34. Lamont, op. cit., p.227. 35. Ibid., p.283.
36. Ibid., p.189.

37. “Benjamin Creme Answers,” The Emergence (June 1998, Vol. 16, No. 5), p.1.
38. Peggy S. Cuddy, “Transformation Toward New Age Synthesis,” Distant Drums (March 1986, Vol. 8, No. 1), p.4.
39. Pat Means, The Mystical Maze: A Guidebook Through the Mindfields of Eastern Mysticism (Campus Crusade for Christ, Inc., 1976), p.212.
40. Brochure from 3HO Foundation advertising their Summer Solstice, June 18-27, 1987; See also: Brochure from Joy of Living Health Vacations; Brochure from 3HO Kundalini Yoga Center.
41. Ibid.
42. Peggy S. Cuddy, Distant Drums, op. cit.
43. Encyclopedia of Associations (Vol. 1, Part 2) (1998, 33rd Edition), p.2021.
44. J. Gordon Melton, Jerome Clark, and Aidan A. Kelly, New Age Almanac (Detroit, Michigan: Visible Ink, 1991), p.153-154.
45. http://www.3ho.org/3ho/pages.nsl/p/HomePage?Open Document
46. Ibid.
47. Donald M. Reynolds, “The Pursuit of the Sacred,” Imprimis (June 1998, Vol. 27, No. 6), p.67.
48. James Rizzutti, “The Gods of Olympus: The Thrill of Victory and the Agony of Defeat,” Midnight Call (July 1998), p.28.
49. Ibid., quoting Terence D. McLean.
50. Ibid.
51. Kurtz, op. cit.
52. Dennis Cuddy, Chronology of Education with Quotable Quotes (Highland City, Florida: Pro Family Forum, Inc., 1994, Updated, Bound Volume), p.37.
53. James M. Parsons, The Assault on the Family (PRO Media Foundation, 1978), Appendix II, p.9.
54. Ibid., Appendix I, p.3.
55. Ibid.; See also: Brochure from Elysium Book Nook; “Off the Newsstand,” Utne Reader (March/April 1990, No. 38), p.138.
56. Chambers, op. cit., p.48-49.
57. “Global Education: The Chinese Connection,” Distant Drums (March 1981, Vol. 3, No. 1), p.10.
58. Parsons, op. cit., Appendix II, p.9.
59. Ibid., Appendix I, p.3.
60. George Oliver, Symbol of Glory Shewing the Object and End of Freemasonry (New York: John W. Leonard and Company, 1855), p.193.
61. Paul Hamlyn, Greek Mythology (London, England: Paul Hamlyn Limited, 1967), p.129.
62. Ibid.
63. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York, New York: Philosophical Library, 1961), p.188.
64. Holistic Education Review (Fall 1989, Vol. 2, No. 3).

65. Holistic Living (December 1984/January 1985, Vol. 11, No. 2), p.3.
66. "Youth for Christ Buys into Psychology," Return to the Word (June 1998), p.10.
67. Ibid., quoting from a letter from Sam Atiemo.
68. New Man (July/August 1998), p.71.
69. Chambers, op. cit., p.425.
70. Ibid.
71. Ibid.
72. Ibid.
73. Ibid.

11. Životinje, ptice i insekti

1. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.257.
2. J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.60.
3. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.150.
4. Melissa Tignor, "Dionysus Offers Joyous Inspiration," Circle Network News (Spring 1986, Vol. 8, No. 1), p.11.
5. J. S. M. Ward, Who Was Hiram Abiff? (London, England: The Baskerville Press, Limited, 1925), p.52.
6. Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (New York: Philosophical Library, 1953), p.17.
7. Ibid., p.100.
8. Joseph Campbell, The Masks of God: Creative Mythology (New York, New York: The Viking Press, 1968), p.204.
9. Woodcock, op. cit., p.100.
10. Franz Sales Meyer, Handbook of Ornament (Dover), p.86.
11. E. A. Wallis Budge, From Fetish to God in Ancient Egypt (London, England: Oxford University Press, 1934), p.76-77.
12. Cirlot, op. cit., p.84-85.
13. J. Gordon Melton, Jerome Clark, and Aidan A. Kelly, New Age Almanac (Detroit, Michigan: Visible Ink, 1991), p.382.
14. Ibid., p.414.
15. Ibid., p.382.
16. "Close Encounter with Dolphins Latest Fad," The Omega-Letter (October 1989, Vol. 4, No. 9), p.3.
17. Ibid.
18. Melton, Clark, and Kelly, op. cit., p.383. 19. Ibid., p.384.
20. "What Are They Teaching in Public Schools?", The Phyllis Schlafly Report (January 1994, Vol. 27, No. 6), p.1.
21. Udo Becker, Editor, The Continuum Encyclopedia of Symbols (1994), p.130; See also: J. C. Cooper, An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols (London, England:

Thames and Hudson, 1982 reprint), p.75.
22. Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.12.
23. Albert Churchward, The Origin and Evolution of Freemasonry Connected with the Origin and Evolution of the Human Race (London, England: George Allen and Unwin Ltd., 1920), p.76; H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. ICosmogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.358.
24. Thomas Milton Stewart, The Symbolism of the Gods of the Egyptians and the Light They Throw on Freemasonry (London, England: Baskerville Press, Limited, 1927), p.76; See also: Ibid. J. C. Cooper, An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols (London, England: Thames and Hudson, 1982 reprint), p.75.
25. Becker, op. cit., p.94.
26. Ibid.
27. Ibid.
28. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.496.
29. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (Philosophical Library, 1961), p.18.
30. J. C. Cooper, An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols (London, England: Thames and Hudson, 1982 reprint), p.75.
31. Shaun Willcock, The Pagan Festivals of Christmas and Easter (Pietermaritzburg, South Africa: Bible Based Ministries, 1992), p.19.
32. Becker, op. cit., p.242.
33. Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.201.
34. Siva's Cosmic Dance (San Francisco, California: Himalayan Academy), p.4.
35. Jean Chevalier and Alain Gheerbrant, A Dictionary of Symbols (Blackwell Publishers, 1994), p.140.
36. Ibid.
37. Ibid., p.141.
38. Connecting Link (November/December 1989, Vol. 1, No. 5), p.18.
39. Johanna Michaelsen, The Beautiful Side of Evil (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1982), p.165.
40. Dennis Laurence Cuddy, Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Hearthstone Publishing Ltd., 1991), p.10.
41. Ibid., p.280-281; Texe Marrs, Millennium: Peace, Promises, and the Day They Take Our Money Away (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.183-185.
42. Manly Palmer Hall, The Secret Destiny of America (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1958), p.176-177; See also: Manly Palmer Hall, The Lost Keys of Freemasonry (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1976 Edition), p.107-108; William T. Still, New World Order: The Ancient Plan of Secret Societies (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.65; J. S. M. Ward and

W. G. Stirling, The Hung Society or the Society of Heaven and Earth (Vol. 1) (London, England: The Baskerville Press, Limited, 1925), p.44; Friedrich Rest, Our Christian Symbols (Philadelphia, Pennsylvania: The Christian Education Press, 1954), p.64; Richard Leviton, „Where Mind and Body Meet," East West (November 1989, Vol. 10, No. 11), p.53; Man, Myth and Magic: The Illustrated Encyclopedia of Mythology, Religion and the Unknown (North Bellmore, New York: Marshall Cavendish Corporation, 1994), p.2033.

43. Manly Palmer Hall, America's Assignment with Destiny (Los Angeles, California: Philosophical Research Society, Inc., 1951), p.42.

44. Hall, The Secret Destiny of America, op. cit., p.177.

45. Cuddy quoting Barbara Walker, Now Is the Dawning, op. cit., p.281.

46. William Schnoebelen, "Satan's Door Revisited," Saints Alive in Jesus (March 1992), p.4.

47. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.122.

48. Cirlot, op. cit., p.98.

49. Budge, op. cit., p.244; See also: Sir Wallis Budge, Egyptian Magic (Secaucus, New Jersey, Inc., n.d.), p.32-33; Ritual National Imperial Court of the Daughters of Isis North and South America (Ezra A. Cook Publications, Inc., n.d.), p.2.

50. Joseph Fort Newton, The Builders: A Story and Study of Masonry (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1914), p.13-14; See also: J. S. M. Ward and W. G. Stirling, The Hung Society or the Society of Heaven and Earth (Vol. 1) (London, England: The Baskerville Press, Limited, 1925), p.44, 102.

51. Hutchens, op. cit., p.318-319.

52. Sharon Boyd, "Occult America: The U.S.: Founded on Occultism Not Christianity," What Is (1987, Vol. 1, No. 2), p.12.

53. Ibid.

54. Holy Bible (Wichita Kansas: Heirloom Bible Publishers, 1971), p.40; See also: George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.48; R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.220; Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.168; Lewis Spence, Myths and Legends of Babylonia and Assyria (London, England: George G. Harrap and Company, 1916), p.296.

55. Ibid.

56. Henry C. Clausen, Clausen's Commentaries on Morals and Dogma (The Supreme Council, 33ø, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1974), p.79, 167.

57. Self-Help Update (Issue 27), p.13.

58. Boyd, op. cit.; See also: Jim Tresner, "Wings of the Eagle, Wings on Our Feet," Scottish Rite Journal (July 1998), p.7-8.

59. Ibid.
60. A. Ralph Epperson, The New World Order (Tucson, Arizona: Publius Press, 1990), p.138.
61. Ibid., quoting Rex Hutchens, p.139
62. Pike, op. cit., p.291, 254; Albert Pike, The Magnum Opus (Kila, Montana: Kessinger Publishing Company, 1992), p.xviii.
63. Manly Palmer Hall, The Secret Teachings of All Ages (Los Angeles, California: The Philosophical Research Society Press, 1945), p.lxxxix.
64. Ibid.; Cirlot op. cit., p.92; Walter McLeod, Editor, Beyond the Pillars (Grand Lodge A.F. & A.M. of Canada, 1973), p.100.
65. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man: The Evolution of Religious Doctrine from the Eschatology of the Ancient Egyptians (London, England: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.459.
66. Cirlot op. cit., p.91.
67. Ibid., p.278.
68. R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.42.
69. Cirlot op. cit., p.92-93.
70. Hutchens, op. cit., p.284.
71. Mustafa El-Amin, Freemasonry: Ancient Egypt and the Islamic Destiny (Jersey City, New Jersey: New Mind Productions, 1988), p.24.
72. Jim Tresner, "Wings of the Eagle, Wings on Our Feet," Scottish Rite Journal (July 1998), p.7.
73. Herbert F. Inman, Masonic Problems and Queries (London, England: A. Lewis Ltd., 1978), p.210; See also: Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.204.
74. Cirlot, op. cit., p.286-288.
75. Sandra L. Koch, Combating the New Age Movement: A Christian War fare Manual (Boca Raton, Florida: Foundation Tabernacle Ministries, Inc., n.d.); See also: Robert S. Liichow, The Two Roots of Today's Revival (Kearney, Nebraska: Morris Publishing, 1997), p.209-212.
76. Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.217, 219.
77. Lash, op. cit., p.336.
78. George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.36.
79. Ibid., p.33.
80. Clymer, op. cit., p.128.
81. Rollin C. Blackmer, The Lodge and the Craft: A Practical Explanation of the Work of Freemasonry (St. Louis, Missouri: The Standard Masonic Publishing Company, 1923), p.249.

82. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.31-32.
83. Clymer, op. cit.
84. Miranda Bruce-Mitford, The Illustrated Book of Signs and Symbols (1996), p.108.
85. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.132.
86. Clymer, op. cit., p.134; The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.17; Oliver, op. cit., p.33; Hutchens, op. cit., p.252.
87. R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.131.
88. Oliver, op. cit., p.27.
89. Hall, The Secret Teachings of All Ages, op. cit., p.lxxxviii.
90. Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.99.
91. Ibid.
92. Ibid., p.100.
93. Pike, op. cit., p.734; See also: Hutchens, op. cit., p.253
94. Berger, op. cit., p.60.
95. Lash, op. cit., p.224.
96. Cirlot, op. cit., p.22; See also: Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.338.
97. Rebecca Carina, "The Bee and Sweetness of Life," Lightworks (January 1996).
98. "The Bee Hive," The Short Talk Bulletin (September 1951, Vol. 29, No. 9), p.5.
99. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.71.
100. C. F. McQuaig, The Masonic Report (Norcross, Georgia: Answer Books and Tapes), p.53.
101. Texe Marrs, Circle of Intrique (Austin, Texas: Living Truth Ministries, 1995), p.219.
102. H. L. Haywood, Symbolic Masonry: An Interpretation of the Three Degrees (Washington, D.C.: Masonic Service Association of the United States, 1923), p.287.
103. Ibid.
104. Norman MacKenzie, Editor, Secret Societies (1967), p.143.
105. Willcock, op. cit.
106. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (Vol. I) (New York: Weathervane Books, 1970), p.61-61.
107. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity:With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.267.
108. William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.32, 133; See also: William Adrian

Brown, Facts, Fables and Fantasies of Freemasonry (New York, New York: Vantage Press, Inc., 1968), p.169.
109. John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London: A. Lewis, 1912), p.295, updated language. The quotation actually reads: "At ye makeing of ye Toure of Babell, there was Masonrie first much esteemed of, and the King of Babilon yt was called Nimrod was a mason himself and loved well Masons."
110. Kenneth MacKenzie, op. cit., p.308.
111. Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.554, xxxiii.
112. Becker, op. cit., p.38; The Authorized Standard Ritual of the Order of the Eastern Star (New York: Press of Andrew H. Kellogg Company, 1916 Edition), p.203.
113. Fritz Springmeier, The Top 13 Illuminati Bloodlines (Portland, Oregon: Fritz Springmeier), p.85.
114. Dave Hunt, The Cult Explosion (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1980), p.77.
115. "The Bee Hive," The Short Talk Bulletin, op. cit., p.4-5.
116. Texe Marrs, How Will We Know the Antichrist? 21 Ways to Identify the Beast of Prophecy (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.2.
117. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.117.
118. Berger, op. cit., p.37; See also: Gaynor, op. cit., p.163.
119. Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.26, 46.
120. Ibid., p.26.
121. Circle Network News (Spring 1986, Vol. 8, No. 1), p.12; See also: Phil Phillips, Saturday Morning Mind Control (Nashville, Tennessee: Oliver-Nelson Books, 1991), p.190; Barger, op. cit., p.117, 118.
122. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.3; See also: Circle Network News (Spring 1986, Vol. 8, No. 1), p.12; Ions, op. cit., p.24.
123. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New: Avon Books, 1969), p.60; See also p.58.
124. Orion, "Moonchild-Take Heart Scarab-Not Cancer-Thou Art," Sphaera Imaginatio #16, p.17.
125. Autumn Moon, "Amulets of the Nile Gods," Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.14; Sir Wallis Budge, Egyptian Magic (Secaucus, New Jersey: University Books, Inc, n.d.), p.36.
126. Wedeck, op. cit., p.134-135.
127. Hutchens, op. cit., p.213.
128. Cirlot op. cit., p.143; See also: Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.299.
129. Hall, The Secret Teachings of All Ages, op. cit., p.xci.

130. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. II) (New York: Lucis Publishing Company, 1955), p.62; See also: Lash, op. cit., p.279.
131. Texe Marrs quoting Alice Bailey, Millennium: Peace, Promises, and the Day They Take Our Money Away (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.224.
132. Cooper, op. cit.
133. The Living Unicorn (Carver, Minnesota: The Living Unicorn, Inc., 1980), p.13. See also: Wanda Marrs, New Age Lies to Women (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1989), p.69.
134. Al Dager, The Unicorn: Fabled Beast of Myth and Magic (Costa Mesa, California: Media Spotlight, n.d.), unnumbered page.
135. Ibid.; See also: Phil Phillips, Turmoil in the Toybox (Lancaster, Pennsylvania: Starburst Publishers, 1986), p.79.
136. The Living Unicorn, op. cit., p.3.
137. Ibid.
138. Ibid., p.5.
139. Lash, op. cit., p.394; See also: Maurice Bessy, A Pictorial History of Magic and the Supernatural (Hamlyn Publishing Group Limited, 1964), p.128; Meditation (Winter 1991, Vol. 6, No. 1), Back Cover.
140. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.116.
141. Catalog from Little Shop of Incense (Spring 1987).
142. The Llewellyn New Times (January/February 1987, #871), p.68.
143. Margot Adler, Drawing Down the Moon: Witches, Druids, Goddess-Worshippers, and Other Pagans in America Today, (New York, New York: The Viking Press, 1979), p.412
144. Llewellyn New Times, op. cit. p.61.
145. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.306, 308.
146. Cuddy, op. cit., p.317.

12. Simboli sa krilima

1. J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991), p.374.
2. Paul Hamlyn, Greek Mythology (London: Paul Hamlyn, Ltd., 1967), p.50-51; The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.16; Albert E. Bedworth and David A. Bedworth, Health for Human Effectiveness (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1982), p.6; Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.34; Richard Patrick, All Color Book of Greek Mythology (London, England: Octopus Books Limited, 1972), p.46; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 12), p.340; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.7.

3. Albert E. Bedworth and David A. Bedworth, Health for Human Effectiveness (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1982), p.6
4. Carl C. Jung, M.-L. von Franz, Joseph L. Henderson, Jolande Jacobe, Aniela Jaffe, Man and His Symbols (Garden City, New Jersey: Doubleday and Company, Inc., 1964), p.156.
5. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 12), p.340; See also: Health (February 1986), p.80; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.94; New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.238; Perceptions (Summer 1993, Vol. 1, Issue 2), p.20; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.77; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.7; Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.34; Thomas Bulfinch, The Age of Fable or the Beauties of Mythology (New York: The Heritage Press, 1942), p.9; Joseph Campbell, The Masks of God: Creative Mythology (New York, New York: The Viking Press, 1968), p.203.
6. Ibid.; See also: "The Masonic Rod," Short Talk Bulletin (September 1957; Vol. 35, No. 9; Reprinted March 1986), p.6; Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.35; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.94.
7. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.238.
8. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York, New York: Philosophical Library, 1961), p.8.
9. Ibid., p.188.
10. Bedworth and Bedworth, op. cit.; The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.16; Campbell, The Hero with a Thousand Faces, op. cit., p.72.
11. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.506.
12. Ibid., p.586.
13. Catalog from Sounds True, Inside front cover; Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.44.
14. The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.16; See also: J. P. Brooke-Little, An Heraldic Alphabet (New York: Arco Publishing Company, Inc., 1973), p.57; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.31; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.29; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.7; Thomas Bulfinch, The Age of Fable or the Beauties of Mythology (New York: The Heritage Press, 1942), p.9; Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.204; William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.256.
15. Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (New York: Philosophical Library, 1953), p.29; See also: The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.16.

16. Cirlot op. cit., p.35-37.
17. Pike, op. cit., p.502; Ibid., p.35.
18. Laurie Cabot and Tom Cowan, The Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.114.
19. David L. Carrico, Lucifer-Eliphas Levi-Albert Pike and the Masonic Lodge (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1991), p.18-22; J. D. Buck, Mystic Masonry (Illinois: Indo-American Book Company, 1913, Sixth Edition), p.xvi; Arthur Edward Waite, The Holy Kabbalah (London: Williams and Norgate Ltd., 1929), p. 553; Arthur Edward Waite, The Secret Tradition in Freemasonry (London: Rider and Company, 1937), p.619; Joseph Fort Newton, The Builders: A Story and Study of Masonry (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1914), p.66; Arthur Edward Waite, An Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History, (Vol. II) (New York: Weathervane Books, 1970), p.278; Rex R. Hutchens and Donald W. Monson, The Bible in Albert Pike's Morals and Dogma (Washington, D.C.: Supreme Council, 33rd Degree, 1992), p.19, 29, 42, 45, 63, 71, 101, 102, 103, 159, 170, 172, 174, 177, 178, 181, 243, 244; Robert A. Morey, The Origins and Teachings of Freemasonry (Southbridge, Massachusetts: Crowne Publications, Inc., 1990), p.37, 38, 49, 75.
20. Lucien V. Rule, Pioneering in Masonry: The Life and Times of Rob Morris, Masonic Poet
Laureate, Together with Story of Clara Barton and the Eastern Star (Louisville, Kentucky: Brandt and Connors Company, 1922), p.158.
21. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.214.
22. H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.364.
23. "The Masonic Rod," Short Talk Bulletin (September 1957; Vol. 35, No. 9; Reprinted March 1986), p.3-4.
24. William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.256.
25. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, "Caduceus," The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.89.
26. Peterson, op. cit.
27. Pike, op. cit., p.502-503.
28. Count Goblet D'Alviella, The Migration of Symbols (Westminster: Archibald Constable and Company, 1894), p.230.
29. Blavatsky, op. cit., (Vol. I-Cosmogenesis), p.365.
30. Charles Clyde Hunt, Some Thoughts on Masonic Symbolism (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1930), p.123.
31. Pike, op. cit., p.496.
32. The New Age Magazine (June 1973, Vol. 81, No. 6), p.17; See also: Peterson, op. cit., p.83.

33. George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.33.
34. Pike, op. cit., p.500.
35. Fritz Springmeier, The Watchtower and the Masons (Portland, Oregon, 1992), p.xi.
36. Ibid., p.115.
37. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.102.
38. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.117.
39. Ibid., p.117, 156.
40. S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco Center-Rosicrucian Fellowship, 1930), p.125.
41. Pike, op. cit., p.850-851.
42. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity; with a General History of Freemasonry, and Its Relation to the Theosophic, Scientific, and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.208.
43. John Sebastian Marlow Ward, The Sign Language of the Mysteries (New York: Land's End Press, 1969), p.185-186.
44. Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.201.
45. Ibid., p.300-301.
46. Jacques Duchesne-Guillemin, Edited by Ruth Nanda Anshen, Symbols and Values in Zoroastrianism: Their Survival and Renewal (New York, New York: Harper and Row, 1966, p.17.
47. Springmeier, op. cit., p.153.
48. Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.228.
49. Cirlot op. cit., 82.
50. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.21; See also: Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.68; Henry Ridgely Evans, "Egyptian Decorations of Naval Lodge No. 4, Washington, D.C.," The New Age Magazine (May 1948, Vol. 56, No. 5).
51. Charles F. Pfeiffer, Editor, The Biblical World: A Dictionary of Biblical Archaeology (New York: Bonanza Books, 1966), p.206.
52. Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.24.
53. Geoffrey Parringer, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1983), p.116.
54. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.57; Lewis Spence, Myths and Legends of Babylonia and Assyria (London, England: George G. Harrap and Company, 1916), p.206-208; Gaynor, op. cit., p.17.
55. Springmeier, op. cit., p.111, 127.

56. Ibid., p.ii-iii.
57. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London, England: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company Ltd., 1921), p.64.
58. Manly Palmer Hall, America's Assignment with Destiny (Los Angeles, California: Philosophical Research Society, Inc., 1951), p.31-32.
59. Henry Ridgely Evans, "Egyptian Decorations of Naval Lodge No. 4, Washington, D.C.," The New Age Magazine (May 1948, Vol. 56, No. 5).
60. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.22.
61. Ibid., p.29; See also: Evans, op. cit., p.284.
62. Catalog from Dancing Dragon Designs (Summer 1990), p.2.
63. Phil Phillips, Saturday Morning Mind Control (Nashville, Tennessee: Oliver-Nelson Books, 1991), p.115.
64. Ibid.
65. Phil Phillips, Turmoil in the Toybox (Lancaster, Pennsylvania: Starburst Publishers, 1986), p. 78-79; See also: Albert James Dager, Dragonraid: Can Fantasy Role-Playing Games Be "Christianized"?, unnumbered page; National Enquirer (May 27, 1986), p.61.
66. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.116.
67. Hamlyn, op. cit., p.142.
68. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit. p.135.
69. Pike, op. cit., p.15, 597; Ibid., p.13; George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.94; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 16), p.129; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.967; Arthur Coon, The Theosophical Seal (no other info available), p.190; Cirlot op. cit., p.67, 278; A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.221; Aleister Crowley, Seven, Seven, Seven (no other information available), p.73; R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.111; 278; M. Esther Harding, Woman's Mysteries: Ancient and Modern (New York: G. P. Putnam's Sons for the C. G. Jung Foundation for Analytical Psychology, 1971 Edition), p.94.
70. The World Book Encyclopedia (1961 Edition; Vol. 16), p.129.
71. Ibid.; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.920, 967; Woodcock, op. cit., p.35; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.9; Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.40; Gustav Schwab, Gods and Heroes: Myths and Epics of Ancient Greece (New York: Pantheon Books, 1946), p.36; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.967; Arthur Coon, The Theosophical Seal (no other info available), p.190; Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.21,

51; Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.263; Clifton L. Fowler, Santa Claus and Christmas (Knoxville, Tennessee: Evangelist of Truth, 1982), p.28; Hamlyn, op. cit., p.7.
72. Ward, op. cit., p.232; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for
World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.69.
73. Waite, op. cit., p.214.
74. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.68.
75. Woodcock, op. cit., p.135.
76. Robert Macoy, A Dictionary of Freemasonry: A Compendium of Masonic History, Symbolism, Rituals, Literature, and Myth (New York: Bell Publishing Company, n.d.), p.65.
77. Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.263, 578.
78. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.158.
79. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 16), p.250.
80. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.40, 80; Cirlot, op. cit., p.279; Clifton L. Fowler, Santa Claus and Christmas (Knoxville, Tennessee: Evangelist of Truth, 1982), p.28; Al Dager, Origins of Christmas Traditions (Costa Mesa, California: Media Spotlight, 1985 Special Report), unnumbered page; CIB Bulletin (December 1989; Vol. 5, No. 12), p.1; Anthony Frewin, The Book of Days (St. James Place, London: William Collins Sons and Company, Ltd., 1979), p.384; "Babel Becomes One," The Omega-Letter (April 1990, Vol. 5, No. 4), p.7; Ralph Edward Woodrow, Babylon Mystery Religion: Ancient and Modern (Riverside, California: Ralph Woodrow Evangelistic Association, Inc., 1990 Edition), p.143; Peter Lalonde, One World Under Antichrist (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1991), p.59; Woodcock, op. cit., p.134; Dave Hunt, Whatever Happened to Heaven? (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1988), p.113.
81. Al Dager, Origins of Christmas Traditions (Costa Mesa, California: Media Spotlight, 1985 Special Report), unnumbered page.
82. Clifton L. Fowler, Santa Claus and Christmas (Knoxville, Tennessee: Evangelist of Truth, 1982), p.28.
83. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.98; Henry C. Clausen, Clausen's Commentaries on Morals and Dogma (Supreme Council, 33rd Degree, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, USA, 1974), p.142, Joseph Fort Newton, The Builders: A Story and Study of Masonry (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1914), p.183; George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.93-94; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.67-68; Allen E. Roberts, The

Craft and Its Symbols: Opening the Door to Masonic Symbolism (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1974), p.36; W. L. Wilmshurst, The Masonic Initiation (Ferndale, Michigan: Trismegistus Press, 1980; Originally published 1924), p.95, 187-188; "Sts. Johns' Days," Short Talk Bulletin (December 1933; Vol. 11, No. 12; Reprinted July 1986), p.5-6, 8; Texe Marrs, Millennium: Peace, Promises, and the Day They Take Our Money Away (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.50; Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.57; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.51-52, 135-136, 186; Colin F. W. Dyer, Symbolism in Craft Freemasonry (England: A Lewis, Ltd., 1976), p.98, 100101; Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.115; J. D. Buck, Mystic Masonry (Illinois: Indo-American Book Company, 1913, Sixth Edition), p.86; Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.289.

84. Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.217; Woodcock, op. cit., p.135; Cirlot op. cit., p.281; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 16), p.129; Berger, op. cit., p.41.

85. Cirlot op. cit., p.281; See also: George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.82; Charles Scott, The Analogy of Ancient Craft Masonry to Natural and Revealed Religion (Philadelphia, Pennsylvania: E. H. Butler and Company, 1857), p.311.

86. George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.82; Charles Scott, The Analogy of Ancient Craft Masonry to Natural and Revealed Religion (Philadelphia, Pennsylvania: E. H. Butler and Company, 1857), p.311; Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, February 1988), p.25; Berger, op. cit., p.41.

87. Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, February 1988), p.27.

88. Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.217.

89. Woodcock, op. cit., p.41.

90. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.132; See also: Hamlyn, op. cit., 1967).

91. G. O. Marx, "Why I Don't Want to Be Your Valentine," The Voice in the Wilderness (February 1992), p.14.

92. Paul R. Cannon, "Venereal Disease," The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 18), p.239.

93. Cirlot op. cit., p.31.

13. Simboli organizacija

1. H. Spencer Lewis, Rosicrucian Manual (Vol. No. 8), (San Jose, California: Supreme Grand Lodge of AMORC, 1966), p.137-138.

2. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the

Magical Path (New York, New York: Delacorte Press, 1989), Inside front cover.
3. Ibid., p.149-150.
4. Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.250; See also: J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.6; John Maxson Stillman, The Story of Alchemy and Early Chemistry (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1960), p.151.
5. Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.554, xxxiii.
6. Mysteries of Mind, Space and Time: The Unexplained (Vol. 1) (Westport, Connecticut: H.S. Stuttman, Inc., 1992), p.41-42; See also: William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chick Publications, 1991), p.176-177.
7. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.77; See also: Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), picture caption between p.40 and 41.
8. Maurice Bessy, A Pictorial History of Magic and the Supernatural (Hamlyn Publishing Group Limited, 1964), p.87.
9. Wolfgang Hochheimer quoting Carl Jung, The Psychotherapy of C. G. Jung (G. P. Putnam's Sons, 1969), p.70.
10. Colin Wilson, The Occult: A History (New York, Random House, 1971), p.249.
11. Ibid.
12. Gaynor, op.cit., p.172. 13. Ibid., p.199.
14. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.48.
15. John Maxson Stillman, The Story of Alchemy and Early Chemistry (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1960), p.367.
16. New Times (July/August 1988; #884), p.28.
17. Editors of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.54.
18. Gaynor, op. cit., p.92.
19. Dennis Laurence Cuddy (quoting from The Rosicrucian Digest), Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Hearthstone Publishing Ltd., 1991), p.120121.
20. Catalog from The Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.1.
21. Ibid., p.4.
22. Ibid., p.54.
23. Kimberly Snoddy, "Symbol of Unity," CPWR Journal (November 1993, Vol. 5, No. 6), p.3.
24. John Blofeld, The Tantric Mysticism of Tibet (Boston, Massachusetts: Shambhala Publications, Inc., 1970), p.102.
25. "Guidelines: The Mandala," Crescendo: The Newsletter of the Institute for Music and Imagery (July 1987, Vol. 7, No. 2), p.2; See also: Carl G. Jung, M.-L. von Franz, Joseph

L. Henderson, Jolande Jacobi, Aniela Jaffe, Man and His Symbols (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1964), p.213; Nancy Wilson Ross, Three Ways of Asian Wisdom (New York, New York: Simon and Schuster, 1966), p.59; Robert Hieronimus, America's Secret Destiny: Spiritual Vision and the Founding of a Nation (Rochester, Vermont: Destiny Books, 1989), p.68; Joseph Campbell with Bill Moyers, Betty Sue Flowers, Editor, The Power of Myth (New York, New York: Doubleday, 1988), p.216; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.104-105.

26. 1986 Catalog of Events from Joy Lake Mountain Seminar Center, p.21.

27. Catalog from the Theosophical Publishing House.

28. Howard Kent, A Color Guide to Yoga (Intercontinental Book Productions, 1980), p.58.

29. Ibid., p.59.

30. Cabot op. cit., p.93.

31. Alan Morrison, The Serpent and the Cross: Religious Corruption in an Evil Age (Birmingham, England: K & M Books, 1994), p.261.

32. David L. Carrico with Rick Doninger, The Egyptian-Masonic-Satanic Connection (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1991), p.12, 13; Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), 199, 238.

33. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.205; Battle Cry (March/April 1991), p.4; Constance Cumbey, The Hidden Dangers of the Rainbow: The New Age Movement and Our Coming Age of Barbarism (Shreveport, Louisiana: Huntington House, Inc., Revised Edition, 1983), p.49.

34. David Carrico, The Occult Meaning of the Great Seal of the United States (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1991), p.83.

35. Foster Bailey, "A New Age Symbol," The Beacon (January/February 1993), p.4-5.

36. Cover of Lucifer magazine.

37. Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.299.

38. M. Temple Richmond, Sirius (Mariposa, California: Source Publications, 1997), p.29.

39. Joseph Campbell, The Hero with a Thousand Faces (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1968, Second Edition), p.213.

40. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 18), p.251; Webster's Seventh New Collegiate Dictionary, 1967, p.502; H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.759.

41. Marrs, op. cit., p.299.

42. Ibid., p.186; David Spangler, "Finding Heaven on Earth," New Age Journal (January/February 1988, Vol. 4, Issue 1); Is the Antichrist in the World Today?, Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1982); David Spangler, Emergence: The Rebirth of the Sacred (New York: Dell Publishing, 1984), p.32;

"Earth and Spirit: The Spiritual Dimension of the Environmental Crisis," Chinook Learning Center, p.6; Texe Marrs, Dark Secrets of the New Age: Satan's Plan for a One World Religion (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1987), p.37; Catalog from the Flower Essence Society, p.17; David Spangler, Links with Space (Marina Del Rey, California: DeVorss and Company, 1971), p.13; David Spangler, Revelation: The Birth of a New Age (Middleton, Wisconsin: The Lorian Press, 1976), p.11; Constance Cumbey, The Hidden Dangers of the Rainbow: The New Age Movement and Our Coming Age of Barbarism (Shreveport, Louisiana: Huntington House, Inc., Revised Edition, 1983), p.51.

43. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (Vol. I) (New York: Weathervane Books, 1970), p.ix; See also: Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.202, 206, 212, 442; Joseph Carr, The Lucifer Connection (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1987), p.139; John Sebastian Marlow Ward, The Sign Language of the Mysteries (Land's End Press, 1969), p.86; Hutchens, op. cit., p.81; Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.469; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 18), p.251; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File, 1971), p.117; Ward, Freemasonry and the Ancient Gods, op. cit., p. before p.111; Starhawk (Miriam Simos), The Spiral Dance: A Rebirth of the Ancient Religion of the Great Goddess (New York, New York: Harper-Collins Publishers, 1989 Edition), p.92; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London: A. Lewis, 1912), p.164; Rex R. Hutchens and Donald W. Monson, The Bible in Albert Pike's Morals and Dogma (Washington, D.C.: Supreme Council, 33rd Degree, 1992), p.102; Gaynor, op. cit., p.101; Manly Palmer Hall, America's Assignment with Destiny (Los Angeles, California: Philosophical Research Society, Inc., 1951), p.19; Llewellyn New Times (January/February 1988, #881), p.36; R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.124; John J. Robinson, A Pilgrim's Path: One Man's Road to the Masonic Temple (New York: New York: M. Evans and Company, Inc., 1993), p.48; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.87.

44. H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.759.

45. David L. Carrico, Manly P. Hall: The Honored Masonic Author (Evansville, Indiana: Followers of Jesus Christ, 1992), p.12.

46. E. M. Butler, The Myth of the Magus (New York: MacMillan Company, 1948), p.259.

47. Gary Kah, En Route to Global Occupation (Lafayette, Louisiana: Huntington House Publishers, 1992), p.89; John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.486; Schnoebelen, Masonry, op. cit., p.204; Battle Cry (March/April 1991), p.4.

48. G. A. Riplinger quoting Helena Petrovna Blavatsky, New Age Bible Versions (Munroe

Falls, Ohio: A. V. Publications, 1993), p.121.
49. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.734.
50. Hutchens, op. cit., p.253.
51. Waite, The Mysteries of Magic, op. cit., p.68, 453.
52. Pike, op. cit., p.321; See also: Ibid., p.442.
53. Blavatsky, The Secret Doctrine, op. cit., p.513; See also: Israel Regardie quoting Helena Petrovna Blavatsky, The Golden Dawn (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1986), p.34. 54. Ibid., p.235.
55. Ibid., p.387.
56. Ibid.
57. Manly P. Hall, America's Assignment with Destiny (Los Angeles, California: Philosophical Research Society, Inc., 1951), p.19.
58. Manly Palmer Hall, Initiates of the Flame (Los Angeles, California: The Phoenix Press, 1934), p.20.
59. Blavatsky, The Secret Doctrine, op. cit., p.378.
60. Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.144.
61. "How to Build Your Own Washington Monument" punch out.
62. Cuddy quoting from The Rosicrucian Digest, op. cit., p.52.
63. Dwight L. Kinman quoting Robert Muller, The World's Last Dictator (Woodburn, Oregon: Solid Rock Books, Inc. 1995), p. 81.
64. Blueprint for Building the New World Order (Dearborn, Michigan: The Omega-Letter/Christian World Report), p.21.
65. Robert Muller, New Genesis: Shaping a Global Spirituality (Garden City, New York: Image Books, 1984), p.75.
66. The Rainbow Connection (April 1995), p.3.
67. Brochure from the Temple of Understanding, Received March 12, 1991, p.2.
68. Breakthrough (Winter/Summer 1990, Vol. 11, No.2-4), p.2; See also: Rosamond C. Rodman, Editor, The United Nations in an Interdependent World: Past, Present, Future (New York, New York: Global Education Associates, 1995), p.2.
69. Letter from Planetary Citizens dated April 17, 1985.
70. Robert Sessler, To Be God of One World: The French Revolution Globalized (Merlin, Oregon: Let There Be Light Publications, 1992), p.63.
71. Robert Muller, Framework for Preparation for the Year 2000, The 21st Century (Hamden, Connecticut: Albert Schweitzer Institute/Quinnipiac College Press, 1994), p.8.
72. Robert Muller, A World Core Curriculum (n.d., n.p.), Front Cover.
73. Constance Cumbey, A Planned Deception: The Staging of a New Age "Messiah" (East Detroit, Michigan: Pointe Publishing, Inc., 1985), p.34.
74. Dennis Laurence Cuddy, Chronology of Education with Quotable Quotes (Highland City, Florida: Pro Family Forum, Inc., 1994, Updated, Bound Volume), p.77; Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.217, 272; Peggy S. Cuddy, "Transformation Toward New Age

Synthesis," Distant Drums (May 1986, Vol. 8, No. 2), p.2; "Dr. Paul Cedar Pulls Endorsement from Star of 2000," Report from Broadcasters United for Revival and Reformation, p.2; Don Bell Reports (January 10, 1986), Vol. 33, No.2., p.3.
75. Ibid.; Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.272; Peggy S. Cuddy, "Transformation Toward New Age Synthesis," Distant Drums (May 1986, Vol. 8, No. 2), p.2; Flashpoint (January 1990), p.1.
76. Texe Marrs, "New Agers Meet to Plan World Takeover," Flashpoint (January 1990), p.1; Rhea Fulmer, Teri Jeter, and Wanda Riner, "Robert Muller's Vision for 2000 A.D.," The Christian Conscience (May 1995, Vol. 1, No. 5.), p.35.
77. Muller, New Genesis, op. cit., p.183.
78. Brochure from the Center for the Dances of Universal Peace.
79. "About Our Logo," Dance Network News (January/February 1989, Vol. 1, No. 4), p.4.
80. Brochure from the Center for the Dances of Universal Peace.
81. Ibid.
82. Pamphlet from Spiritual Unity of Religions entitled "Introducing S.U.N.," Front Cover.
83. John Cotter, A Study in Syncretism reprinted in Despatch (March 1993, Vol. 5, No. 1), p.12.
84. Cuddy, Chronology of Education, op. cit., p.50; Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.120, 146.
85. Cuddy (quoting from Caryl Matrisciana's book), Now Is the Dawning, op. cit., p.147.
86. Ibid., p.35.
87 http//globalvisions.org/cl/udcworld/about.html
88. Ibid.
89. Ibid.
90. Material received April 2, 1996 entitled The Three Meditation Festivals of Spring: A World Religion for the New Age (Ojai, California: Group for Creative Meditation), p.3-4; See also: The Full Moon Story (Manhattan Beach, California: Rams' Dell Press, 1974 Revision), p.32-33.
91. Ibid., p.3-4.
92. Tom Carney, "Calling All Servers," Thoughtline (June 1995), p.3.
93. Leland P. Stewart, "Synthesis and the Meaning of Unity-and-Diversity," Thoughtline (June 1998), p.1-2.
94. Change Works (Spring/Summer 1998), p.33.
95. Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.256. 96. Ibid., p.257.
97. Ibid., p.286.
98. San Francisco Chronicle (January 23, 1996).
99. Sonni Efron, "Yeltsin Turns to Nation's Czarist Past for Eagle Seal to Reflect New Russia," The News Tribune (December 2, 1993), p.A2.
100. http://home.earthlink.net/-hyphenate/oneworld.html
101. Ibid.
102. Ibid.

103. The Whole Earth Papers: Christian Voice on World Order (1978, Vol. 1, No. 10), Back Cover.
104. A. Ralph Epperson, The Unseen Hand: An Introduction to the Conspiratorial View of History (Tucson, Arizona: Publius Press, 1985), p. 197.
105. Ibid.
106. Texe Marrs, Circle of Intrique (Austin, Texas: Living Truth Ministries, 1995), p.203.
107. Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.433.
108. Henry C. Clausen, Masons Who Helped Shape Our Nation (The Supreme Council, 33, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry Southern Jurisdiction, 1976), p.71.
109. Letter received February 17, 1993 from Barry Lynn, Executive Director of Americans United for Separation of Church and State.
110. Hutchens, op. cit., p.250; Mysteries of Mind, Space and Time, op. cit.; Maurice Bessy, A Pictorial History of Magic and the Supernatural (Hamlyn Publishing Group Limited, 1964), p.87.
111. Maurice Bessy, A Pictorial History of Magic and the Supernatural (Hamlyn Publishing Group Limited, 1964), p.87.
112. Bill Wilson, As Bill Sees It: The A.A. Way of Life (New York, New York: Alcoholics Anonymous World Services, Inc., p.307.
113. Ibid.
114. Sandra L. Koch, Combating the New Age Movement: A Christian War fare Manual (Boca Raton, Florida: Foundation Tabernacle Ministries, Inc., n.d.).
115. Ibid.
116. Pamphlet from the California Institute of Integral Studies entitled “East West Graduate Education.”
117. Texe Marrs, “Devil Companies, Devil Products, Devil Logos?,” Flashpoint (December 1997), p.1-2.
118. Ibid., p.2.
119. “New UFO Sex Cult Thrives,” Flashpoint (September 1992), p.3.
120. “Editors’ Introduction,” Addiction and Consciousness Journal (September 1988, Vol. 3, No. 3), p.2.
121. “The Triscele,” Addiction and Consciousness Journal (September 1988, Vol. 3, No. 3), p.12; See also: The Brookridge Forum (Winter 1987-88, Vol. 3, No. 1).
122. What Is (1987, Vol. 1, No. 2), p.2; See also: Self-Help Update: Create Your Own Reality (1985, Issue #28), p.9.
123. “Hunter Shane Sutphen,” Master of Life (1986, Issue 32), p.5
124. Master of Life (1986, Issue 32), p.5.
125. “Hunter Shane Sutphen,” op. cit.
126. What Is (Summer 1986, Vol. 1, No. 1).
127. Francois Ribadeau Dumas (Translated by Elisabeth Abbott), Cagliostro: Scoundrel or Saint? (New York: The Orion Press, 1967), p.45.
128. J. D. Buck, Mystic Masonry (Chicago, Illinois: Indo-American Book Company, 1913,

Sixth Edition), p.244-245.
129. Catalog from DASO, p.3.
130. “What Happened to George Bush That Mysterious Night at the Tomb?”, Flashpoint (Special Edition), p.2.
131. J. Gordon Melton, The Encyclopedia of American Religions (Vol. 2) (Wilmington, North Carolina: McGrath Publishing Company, 1978), p.256.
132. M. Temple Richmond, Sirius (Mariposa, California: Source Publications, 1997), p.194.

14. Znaci rukom

1. Malcolm Duncan, Duncan’s Ritual of Freemasonry (New York: David McKay Company, Inc., n.d., 3rd Edition), p.94; Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1988), p.137; Stephen Knight, The Brotherhood (Briarcliff Manor, New York: Stein and Day, 1984), p.234.
2. Ibid., p.230.
3. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1988), p.137.
4. Ibid., quoting Edmond Ronayne.
5. Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.41-45.
6. Udo Becker, The Continnum Encyclopedia of Symbols (New York: Continuum, 1994).
7. Jeff Godwin, The Devil’s Disciples: The Truth About Rock (Chino, California: Chick Publications, 1985), p.134.
8. Jeff Godwin, Dancing with Demons: The Music’s Real Master (Chino, California: Chick Publications, 1988), p.308.
9. Godwin, The Devil’s Disciples, op. cit.
10. Ibid., p.39.
11. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.103.
12. Godwin, The Devil’s Disciples, op. cit., p.134.
13. Barger, op. cit., p.104.
14. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.60, 145.
15. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London, England: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company Ltd., 1921), p.15.
16. Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.211; See also: New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.374.
17. Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983 Revised Edition), p.104.
18. S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco CenterRosicrucian Fellowship, 1930), p.43.
19. John Lash, The Seeker’s Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding

(New York: Harmony Books, 1990), p.324-325; See also: Gary Doore, Compiler and Editor, Shaman's Path: Healing, Personal Growth and Empowerment (Boston, Massachusetts: Shambhala, 1988), p.66.
20. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.116.
21. Danielou, op. cit., p.362.
22. "Peace Symbols: The Truth About Those Strange Designs," American Opinion, p.12.
23. Bill Schnoebelen, Straight Talk #10 on the Peace Sign Gesture (Dubuque, Iowa: With One Accord Ministries, 1995), p.2.
24. Ibid., p.2-4.
25. "Peace Symbols," op. cit., p.11, 13.
26. Sandra L. Koch, Combating the New Age Movement: A Christian War fare Manual (Boca Raton, Florida: Foundation Tabernacle Ministries, Inc., n.d.).
27. "Peace Symbols," op. cit. p.12.
28. Schnoebelen, op. cit., p.2, 6.
29. Ibid., p.6.
30. "Peace Symbols," op. cit. p.13.
31. Barger, op. cit., p.162.
32. "Peace Symbols," op. cit., p.16.
33. Ibid., p.4.
34. Ibid., p.6-7.
35. Rudolf Koch, The Book of Signs (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1955 edition), p.5.
36. "Peace Symbols," op. cit., p.7. 37. Ibid., p.7, 10.
38. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.109.
39. Last Trumpet Newsletter (July 1986, Vol. 5, Issue 7), p.2.
40. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.205.
41. Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (New York: Philosophical Library, 1953), p.152; Ibid.
42. J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991), p.362.
43. Woodcock, op. cit., p.150-151.
44. Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.15, 361, 362.
45. William P. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.18, 88, 131, 213; John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.30; A. R. Chambers, Editor, Questions and Answers (1972), p.237; Duncan, op. cit., p.97.
46. Interfaith Witness Department, A Study of Freemasonry (Atlanta, Georgia: Home

Mission Board, Southern Baptist Convention, n.d.), p.32; See also: Mustafa El-Amin, Freemasonry: Ancient Egypt and the Islamic Destiny (Jersey City, New Jersey: New Mind Productions, 1988), p.20.
47. Manly Palmer Hall, The Lost Keys of Freemasonry (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1976 Edition), p.48.
48. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.123-124; See also: Mustafa El-Amin, Freemasonry: Ancient Egypt and the Islamic Destiny (Jersey City, New Jersey: New Mind Productions, 1988), p.20.
49. "Peace Symbols," op. cit., p.3.
50. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.146; Vail, op. cit., p.190.
51. Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1988), p.17, 18, 24; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.39; Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.40; R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.146; Daniel Sickles, Editor, The Freemason's Monitor (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1901), p.38; George Oliver, The Historical Landmarks and Other Evidences of Freemasonry, Explained (Vol. I & II) (New York: John W. Leonard and Company, 1855), p.132; Duncan, op. cit., p.50; W. J. McCormick, Christ, the Christian and Freemasonry (Belfast, Ireland: Great Joy Publications, 1984), p.89, etc.
52. Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.4041; See also: Daniel Sickles, Editor, The Freemason's Monitor (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1901), p.38; Edmond Ronayne, The Master's Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.276, quoting A. T. C. Pierson, and p.276-277, quoting Albert Mackey; See also: R. Swinburne Clymer quoting Daniel Sickles, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.146.
53. Duncan, op. cit., p.50.

15. Mešavina simbola

1. Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.75; See also: J. C. Cooper, An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols (London, England: Thames and Hudson, 1978), p.181.
2. J. C. Cooper, An Illustrated Encyclopedia of Traditional Symbols (London, England: Thames and Hudson, 1978), p.181.
3. 1989 Catalog from Papa Jim, Inc., p.60
4. Catalog entitled The Pyramid Collection (Late Summer 1997), p.49.
5. The Brookridge Forum (Winter 1987-88, Vol. 3, No. 1), p.1.
6. Count Goblet D'Alviella, The Migration of Symbols (Westminster: Archibald Constable

and Company, 1894), p.xi.
7. The Pyramid Collection, op. cit., p.25.
8. Isis Catalog, p.40.
9. William and Sharon Schnoebelen, Lucifer Dethroned (Chino, California: Chick Publications, 1993), p.235.
10. Ibid., p.236; See also: Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.29-30.
11. R. Swinburne Clymer, The Mysticism of Masonry (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1924), p.125; A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.232.
12. Patricia, "New Year New Moon Chant," Circle Network News (Winter 1980-1981), p.3.
13. Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.32; See also: Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.32; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.20; J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991), p.81, 143; Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York, New York: Philosophical Library, 1961), p.39, 72.
14. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.32; See also: Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York, New York: Philosophical Library, 1961), p.39, 72; Eden Within (1994 Catalog), p.12.
15. Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.934; G. A. Riplinger, New Age Bible Versions (Munroe Falls, Ohio: A. V. Publications, 1993), p.125; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.76; Editors of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.22.
16. Is the Antichrist in the World Today?, Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1982), p.2, 27.
17. Ibid., p.27.
18. Ibid., p.2.
19. The Forum (January/February 1987).
20. Tampa Tribune (October 31, 1988).
21. Ibid.
22. Ibid.
23. Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.12.
24. Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.12.
25. Ibid., p.59.
26. Catalog from Lizzie Brown/Pleiades, received September 13, 1997.

27. Necronomicon (New York, New York: Avon Books, 1977), p.7, 30.
28. J. S. M. Ward, Who Was Hiram Abiff? (London, England: The Baskerville Press, Ltd., 1925), p.48.
29. J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.21-22; See also: Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1983), p.63.
30. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London, England: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.241.
31. Ibid., p.215-216, 235, 238; See also: Peter Partner, The Knights Templar and Their Myth (Rochester, Vermont: Destiny Books, 1990, Revised Edition), p.140; Stafford, op. cit., p.68; George Oliver, The Historical Landmarks and Other Evidences of Freemasonry, Explained (Vol. I & II) (New York: John W. Leonard and Company, 1855), p.67.
32. John Sebastian Marlow Ward, The Sign Language of the Mysteries (New York: Land's End Press, 1969), p.156.
33. Godfrey Higgins, Anacalypsis, An Attempt to Draw Aside the Veil of the Saitic Isis (London, England: n.p., 1874), p.373; See also: John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity with a General History of Freemasonry, and Its Relation to the Theosophic, Scientific, and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.146.
34. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.119; See also: "Babel Becomes One," The Omega-Letter (April 1990, Vol. 5, No. 4), p.8.
35. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.182.
36. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.91, 182; John Lust, The Herb Book (New York, New York: Bantam Books, Inc., 1974), p.592, 607; George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.14; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (New York: Philosophical Library, 1953), p.144; W. Wynn Westcott, Numbers: Their Occult Power and Mystic Virtues (London, England: Theosophical Publishing Society, 1902, Second Edition), p.41; Gaynor, op. cit., p.186; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1983), p.111; New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.258; 1989 Catalog from Papa Jim, Inc., p.44; Bulfinch, op. cit., p.355; Editors of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.28; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London, England: A. Lewis, 1912), p.196; Cirlot, op. cit., p.342; Phil Phillips, Turmoil in the Toybox (Lancaster, Pennsylvania: Starburst Publishers, 1986), p.79.
37. Max Wood, Rock and Roll: An Analysis of the Music (n.p., n.d.), p.30.
38. Ibid., p.31.
39. Jeff Godwin, The Devil's Disciples: The Truth About Rock (Chino, California: Chick Publications, 1985), p.133.

40. Ibid.; See also: Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.161.
41. Ibid., p.257.
42. Cirlot, op. cit., p.342.
43. D'Alviella, op. cit., p.99.
44. Anton Szandor LaVey, The Satanic Bible (New York: Avon Books, 1969), p.60, 145; See also: Joseph Campbell, The Masks of God: Creative Mythology (New York, New York: The Viking Press, 1968), p.204, 411.
45. W. Wynn Westcott, Numbers: Their Occult Power and Mystic Virtues (London, England: Theosophical Publishing Society, 1902, Second Edition), p.41.
46. D'Alviella, op. cit., p.225.
47. John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London, England: A. Lewis, 1912), p.196; Westcott, op. cit.
48. Ibid., p.196-197.
49. Ibid., p.351, 81.
50. Joseph Campbell, The Masks of God: Creative Mythology (New York, New York: The Viking Press, 1968), p.204, 410, 411.
51. Ibid., p.411.
52. Ibid., p.17.
53. Cooper, op. cit., p.180.
54. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.297.
55. H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.580.
56. Cunningham, op. cit., p.176.
57. Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.116.
58. "Zondervan Takes Prompt Action," Flashpoint (October/November 1988), p.3.
59. Stewart Farrar, What Witches Do: The Modern Coven Revealed (Custer, Washington: Phoenix Publishing Company, 1983, Revised Edition), p.104; Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.294, 298.
60. Starhawk, The Spiral Dance: A Rebirth of the Ancient Religion of the Great Goddess (New York, New York: Harper-Collins Publishers, 1989), p.35-36.
61. Francois Ribadeau Dumas (Translated by Elisabeth Abbott), Cagliostro: Scoundrel or Saint? (New York: The Orion Press, 1967), p.46.
62. Catalog from Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc. (September 1991, No. 107), p.119.
63. William J. Whalen, Handbook of Secret Organizations (Milwaukee, Wisconsin: Bruce Publishing Company, 1966), p.118.
64. Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service

Association of the United States, 1988), p.27.
65. Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.219, 354; Michael Jordan, Encyclopedia of Gods: Over 2,500 Deities of the World (New York, New York: Facts on File, 1993), p.239.
66. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.222-223.
67. Cunningham, op. cit.; p.65, 198; See also: De-Anna Alba, "A Candlemas Purification and SelfDedication Rite," Circle Network News (Winter 1980-81, Vol. 2, No. 4), p.7.
68. Cirlot op. cit., p.249; See also: Complete Occult Digest A to Z (North Hollywood, California: International Imports, 1984), p.115; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.37; LaVey, op. cit., p.59, 145; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.181; Bulfinch, op. cit., p.957.
69. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.32; See also: Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.181.
70. LaVey, op. cit., p.59.
71. Farrar, op. cit., p.33.
72. Starhawk, "Ritual to Rebuild Community," Utne Reader (November/December 1987), p.70.
73. Scott Cunningham, Magical Herbalism: The Secret Craft of the Wise (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1982), p.43; See also: Schnoebelen, Lucifer Dethroned, op. cit., p.329; "Festivals and Sabbats," Christian Parent Alert (October 1991, Vol. 1, No. 3), p.13; Eric Maple, The Compete Book of Witchcraft and Demonology (Cranbury, New Jersey: A. S. Barnes and Company, Inc., 1966), p.175.
74. Farrar, op. cit., p.82; See also: M. Esther Harding, Woman's Mysteries: Ancient and Modern (G. P. Putnam's Sons, 1971 Edition), p.130.
75. Ralph Edward Woodrow, Babylon Mystery Religion: Ancient and Modern (Riverside, California: Ralph Woodrow Evangelistic Association, 1990 Edition), p.146.
76. Cirlot op. cit., p.143; Maria Leach, Editor, Funk and Wagnalls Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend (Vol. 1) (New York: Funk and Wagnalls, 1949), p.487.
77. Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (New York: Philosophical Library, 1953), p.38.
78. Ibid., p.73; Berger, op. cit., p.46.
79. Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York: Doubleday and Company, Inc., 1948), p.4.
80. H. P. Blavatsky, Isis Unveiled Vol. 1: Science (New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.125.
81. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.163.
82. Ibid., p.143.

83. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.434.
84. New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.144.
85. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 18), p.251; Webster's Seventh New Collegiate Dictionary, 1967, p.502; Eliphas Levi (Translated by Arthur Edward Waite), The History of Magic Including a Clear and Precise Exposition of Its Procedure, Its Rites and Its Mysteries (London, England: William Rider and Son, Limited, 1992), p.192.
86. Marrs quoting Edouard Schure, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.240.
87. Arthur H. Ward, Masonic Symbolism and the Mystic Way, (London: Theosophical Publishing House, Ltd., 1923, Second Edition), p.149-150.
88. Manly Palmer Hall, Freemasonry of the Ancient Egyptians to Which Is Added an Interpretation of the Crata Repoa Initiation Rite (Los Angeles, California: The Philosophers Press, 1937), p.122.
89. The Rainbow Bridge Newsletter (October/November 1984, Vol. 1, No. 4), p.1-2.
90. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.308.
91. Ibid., p.580.
92. Berit Kjos, "Olympic Myths and Earthy Magic," Christian News (February 28, 1994, Vol. 32, No. 9), p.5.
93. Texe Marrs, Dark Majesty: The Secret Brotherhood and the Magic of a Thousand Points of Light (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1992), p.212.
94. D'Alviella, op. cit., p.27.
95. Oliver, op. cit., p.124; R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.185; See also: Udo Becker, Editor, The Continuum Encyclopedia of Symbols (1994), p.243.
96. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.97.
97. Edith Hamilton, Mythology (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 1942), p.459; New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.249, 268; Blavatsky, Isis Unveiled, op. cit., p.161; Edmond Ronayne, The Master's Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.323.
98. R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.185.
99. Ibid.
100. Udo Becker, Editor, The Continuum Encyclopedia of Symbols (1994), p.243.
101. Ibid.
102. Ibid., p.244.
103. For example, see: The New Age Movement-Age of Aquarius-Age of Antichrist, Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1982), p.5; Phil Phillips, Turmoil in the Toybox (Lancaster, Pennsylvania: Starburst Press, 1986), p.83; Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest

House Publishers, 1989), p.218; Phil Phillips, Saturday Morning Mind Control (Nashville, Tennessee: Oliver-Nelson Books, 1991), p.111.

104. For instance, see: Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. II) (New York: Lucis Publishing Company, 1955), p.268, 408; Shamballa: Where the Will of God is Known (New York, New York: Arcane School, n.d.), p.19; The Beacon (July/August 1985, Vol. 51, No. 4), p.119-120; Spiritual Mothering Journal (Winter 1986, Vol. 6, No. 4), p.22; Alice A. Bailey, Education in the New Age (New York: Lucis Publishing Company, 1954), p.96-97; Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Vol. I) (New York: Lucis Publishing Company, 1972); Alice A. Bailey, The Soul: Quality of Life (New York: Lucis Publishing Company, 1974), p.243; Pamphlet from Energy Systems Parameters, p.2-3; Brochure from Harmony Horizons, Inc.; Thoughtline (August 1990), p.3; Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.241, 307; Brochure from Sancta Sophia Seminary, p.5; Gary Doore, Editor and Compiler, Shaman's Path: Healing, Personal Growth and Empowerment (Boston, Massachusetts: Shambhala, 1988), p.66-71; New Teachings for an Awakening Humanity (Santa Clara, California: S. E. E. Publishing Company, n.d.), p.1; Wendell C. Beane and William G. Doty, Myths, Rites, Symbols: A Mircea Eliade Reader (Vol. II) (New York, New York: Harper Colophon Books, 1975), p.409-411; Colin Wilson, The Occult: A History (New York, Random House, 1971), p.207; New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit. p.249, 268; Gaynor, op. cit., p.12; Lash, op. cit., p.63. Books written from a Christian perspective that warn about the occult teachings of the rainbow are: Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.9798; Texe Marrs, Ravaged by the New Age: Satan's Plan to Destroy Our Kids (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1989), p.63; The New Age Movement-Age of Aquarius-Age of Antichrist, Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1982), p.5.

105. Dennis L. Cuddy, "The Deceptive New Age 'Service' and 'Light,'" The Christian World Report (February 1991, Vol. 3, No. 2), p.8.

106. Lynn F. Perkins, Masonry in the New Age (Lakemont, Georgia: CSA Press, 1971), p.307.

107. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit.; See also: Phil Phillips, Saturday Morning Mind Control (Nashville, Tennessee: Oliver-Nelson Books, 1991), p.111-112.

108. Llewellyn New Times (September/October 1987, #875), p.72.

109. Norma Milanovich and Shirley McCune, The Light Shall Set You Free (Athena Publishing), p.94.

110. Letter on file from David J. Meyer, dated September 5, 1993.

111. Transmission (April 1983, No. 1), p.3.

112. Benjamin Creme, The Reappearance of the Christ and the Masters of Wisdom (North Hollywood, California: Tara Center, 1980), p.5.

113. Dennis Carpenter, „A Special Place in Nature, Circle Network News (Spring 1988, Vol. 10, No. 1), p.12.

114. Van Ault, "Lazaris," Magical Blend (February/March/April 1988, Issue #18), p.77.

115. Summit University Press (30th Anniversary Sale), p.6.

116. Milanovich and McCune, op. cit., p.29.
117. For instance, see the following: Newton, The Religion of Masonry, op. cit., p.82; Shirley MacLaine, Dancing in the Light (New York, New York: Bantam Books, Inc., 1985), p.36-37; Carla L. Rueckert, A Channeling Handbook (Amherst, Wisconsin: Palmer Publications, Inc., 1987), p.21; Master of Life (1987, Issue #37), p.17; Master of Life: Tools and Teachings to Create Your Own Reality (1986, Issue #32), p.42, 43, 44, 47; Master of Life: Tools and Teachings to Create Your Own Reality (1986, Issue #33), p.21; Master of Life: Tools and Teachings to Create Your Own Reality (1987, Issue #35), p.8, 11, 13; Don Elkins, Carla Rueckert, and James Allen McCarty The Ra Material (Norfolk, Virginia: The Donning Company, 1984), p.30-31; Bernard Gunther, Energy Ecstasy and Your Seven Vital Chakras (Van Nuys, California: Newcastle Publishing Company, Inc., 1978), p.6, 91; Siva's Cosmic Dance (San Francisco, California: Himalayan Academy, n.d.), p.17; Dave Hunt and T. A. McMahon, America: The Sorcerer's New Apprentice: The Rise of New Age Shamanism (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1988), p.64-65; p.108, quoting from the Creativity in Business course offered by Stanford Graduate School of Business; Scott Malcolmson, "Sex and Death in Key West," Mother Jones (February/March 1988, Vol. 13, No. 2), p.45, 31; Agnes Sanford, The Healing Light: The Art and Method of Spiritual Healing (St. Paul, Minnesota: MacAlester Park Publishing Company, 1947), p.146; Prophecy Newsletter quoting Benjamin Creme (Vol. 1, No. 6), p.12-13; Kirstine Tomasik, "Your Body, Your Self," Jr. High Ministry (September/October 1986, Vol. 1, No.5), p.69-70; Esalen (January-June 1985 Catalog), p.17; Kenneth Ring interview with Psychic Guide (March/April/May 1985), p.17; Psychic BookShop, p.8; Complete Occult Digest A to Z (North Hollywood, California: International Imports, 1984), p.207; Self-Help Update: Create Your Own Reality (1985, Issue #26), p.21, 45, 49, 50, 51, 52; David Spangler, Emergence: The Rebirth of the Sacred (New York, New York: Dell Publishing, 1984), p.62; Johanna Michaelsen, The Beautiful Side of Evil (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1982), p.103; Self-Help Update: Create Your Own Reality (Issue #30), p.11; Self-Help Update: Create Your Own Reality (Issue #31), p.32; Summit University Press (30th Anniversary Sale), p.6, 21; Llewellyn New Times (July/August 1986; #864), p.51; Baraka Bashad, "Trance of the Meeting of Magical Energies East and West," Circle Network News (Spring 1988, Vol. 10, No. 1), p.10; Michael Harismides, "Basic Tree Meditation," p.11, and Selena Fox, "Pennsylvania Dutch Hex Signs," Circle Network News (Summer 1987; Vol. 9, No. 2), p.11; Gerald Tros, New Age Notes (IBM disk); Maureen Murdock, Spinning Inward: Using Guided Imagery with Children for Learning, Creativity and Relaxation (Boston, Massachusetts: Shambhala Publications, Inc., 1987, Revised and Expanded Edition), p.22; "Changing Our Reality," Rita Lynne interview with Aquarian Voices (August 1989), p.10; Martin and Deidre Bobgan quoting Bill Wilson, 12 Steps to Destruction: Codependency/Recovery Heresies (Santa Barbara, California: EastGate Publishers, 1991), p.98; Pass It On: The Story of Bill Wilson and How the A.A. Message Reached the World (New York, New York: Alcoholics Anonymous World Services, Inc., 1984), p.120-121; Lily Dale Summer Workshop (Catalog), p.8; Texe Marrs quoting Elizabeth Clare Prophet, America Shattered (Austin, Texas: Living Truth Publishers,

1991), p.70; “Teaching Children to Contact Evil Spirits?,” compiled from a report issued by the National Association of Christian Educators in “God’s Watchman” and the Hope of Israel (Vol. 18, No. 1), p.14-15, etc.
118. J. Gordon Melton, The Encyclopedia of American Religions (Vol. 2) (Wilmington, North Carolina: McGrath Publishing Company, 1978), p.262.
119. Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.20.
120. Melton, op. cit.
121. Blavatsky, The Secret Doctrine, op. cit. (Vol. I-Cosmogenesis), p.379.
122. Manly Palmer Hall, Initiates of the Flame (Los Angeles, California: The Phoenix Press, 1934), p.32.
123. Berger, op. cit., p.47; Charles Clyde Hunt, Some Thoughts on Masonic Symbolism (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1930), p.219.
124. Henry Ridgely Evans, “Egyptian Decorations of Naval Lodge No. 3, Washington, D.C.,” The New Age Magazine (May 1948, Vol. 56, No. 5) p.285.
125. Autumn Moon, “Amulets of the Nile Gods,” Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.14.
126. Hall, op. cit., p.33.
127. Albert Pike, The Magnum Opus (Kila, Montana: Kessinger Publishing Company, 1992), p.xviii.
128. Manly Palmer Hall, The Secret Teachings of All Ages (Los Angeles, California: The Philosophical Research Society Press, 1945), p.xciii.
129. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.114.
130. Cirlot, op. cit., p.193.
131. Ibid., p.199.
132. M. Esther Harding, Woman’s Mysteries: Ancient and Modern (G. P. Putnam’s Sons, 1971 Edition), p.224.
133. Sybil Leek, Numerology: The Magic of Numbers (New York, New York: The MacMillan Company, 1969), p.110-111; See also: Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1983), p.302.

16. Zodijački znaci

1. John Ellis Sech, “The Fears of Babylon,” Fate (September 1990, Vol. 43, No. 9, Issue 486), p.37.
2. Wilson D. Wallis, “Occult,” The World Book Encyclopedia 1(961 Edition, Vol. 13), p.487.
3. Bart J. Bok, “Astrology,” The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 1), p.675.
4. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 12), p.47.
5. Nat Freedland, The Occult Explosion (New York: G. P. Putnam’s and Sons, 1972), p.111. 6. Ibid., p.15.
7. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p.219.

8. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.72.
9. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.266.
10. F. De P. Castells, Antiquity of the Holy Royal Arch: The Supreme Degree in Freemasonry (London, England: A. Lewis, 1927), p.154-155.
11. Ibid., p.155; See also: S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco Center-Rosicrucian Fellowship, 1930), p.16; R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: 1951, Revised Edition), p.147; F. de P. Castells, Origin of the Masonic Degrees (London, England: A. Lewis, 1928), p.188.
12. Harold Waldwin Percival, Masonry and Its Symbols in the Light of "Thinking and Destiny" (New York, New York: The Word Foundation, Inc., 1952), p.58.
13. George H. Steinmetz, The Lost Word: Its Hidden Meaning: A Correlation of the Allegory and Symbolism of the Bible with That of Freemasonry and an Exposition of the Secret Doctrine (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1953), p.224, 226.
14. Charisma and Christian Life (November 1991, Vol. 17, No. 4), p.57.
15. D. James Kennedy, The Gospel in the Stars (Fort Lauderdale, Florida: Coral Ridge Ministries, n.d.), p.9; See also: D. James Kennedy, The Real Meaning of the Zodiac: Capricornus (Fort Lauderdale, Florida: Coral Ridge Ministries, n.d.), p.2.
16. Ibid., p.2.
17. "D. James Kennedy," Rick Miesel, BDM Letter (November 1992, Vol. 1, No. 9), p.3.
18. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.86; See also: Texe Marrs, Dark Majesty: The Secret Brotherhood and the Magic of a Thousand Points of Light (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1992), p.41.
19. Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.139-140.
20. Yoga International (March/April 1994, Vol. 3, No. 5), p.69.
21. Martin and Deidre Bobgan, Four Temperaments, Astrology, and Personality Testing (Santa Barbara, California: EastGate Publishers, 1992), p.115-116.

17. Talismani

1. E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.14.
2. Catalog, p.112.
3. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.217.
4. Catalog ad.
5. Catalog ad.
6. Catalog entitled The Pyramid Collection (Late Summer 1997), p.34.

7. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Received March 21, 1992), p.13.
8. Jeff Godwin, What's Wrong with Christian Rock? (Chino, California: Chick Publications, 1990), p.47.
9. Jeff Godwin, Dancing with Demons: The Music's Real Master (Chino, California: Chick Publications, 1988), p.251.
10. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 15), p.481.
11. Ibid. See also: Llewellyn New Times (July/August 1990, #904, p.8; New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.255; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology: The Age of Fable or Stories of Gods and Heroes (Garden City, New York, 1948), p.381.
12. Catalog from Esalen (January-June 1985), p.10.
13. Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.13; Holistic Health Catalog, p.22; Mother Owl's Aquarian Age Information Network Catalog, p.7; Omega Institute (Summer 1986), p.34.
14. Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.27.
15. Godwin, What's Wrong with Christian Rock?, op. cit.
16. Catalog from The Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.34; Catalog from The Occult Emporium (Mid 1990 to 1991), p.27.
17. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.169.
18. Catalog from The Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.36.

18. Nakit

1. Scott Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1988), p.55; See also: M. C. Poinsot, The Occult Sciences (New York: Robert M. McBride and Company, 1972), p.319.
2. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.133.
3. Bernard E. Jones, Freemasons' Book of the Royal Arch (London, England: George G. Harrap and Company Ltd., 1957), p.230; See also: Bernard E. Jones, Freemasons' Guide and Compendium (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company), p.406-407.
4. Sybil Leek, Numerology: The Magic of Numbers (New York, New York: The MacMillan Company, 1969), p.117; See also: Joseph R. Chambers, Jewelry, Paganism and the New Age (Charlotte, North Carolina: Paw Creek Ministries, n.d.), p.2.
5. Ibid., p.118.
6. Light Speed (1993, Issue 13), p.15.
7. Self-Help Update: Create Your Own Reality (1985, Issue #29), p.63.
8. Catalog from Prisma, p.5.
9. M. C. Poinsot, The Occult Sciences (New York: Robert M. McBride and Company, 1972), p.319.
10. Catalog from Christian Book Distributors (Summer 1998), p.62.

11. Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.51.
12. Jeff Godwin, Dancing with Demons: The Music's Real Master (Chino, California: Chick Publications, 1988), p.111.
13. Tanya Turner, New Age Emphasis on Stones and Gems: A Revival of Paganism (Charlotte, North Carolina: Paw Creek Ministries, n.d.), p.4.
14. Ibid., p.1.
15. Catalog from Prisma, p.6.
16. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.128129.
17. Catalog from Prisma, p.6.
18. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.121.
19. Ibid.
20. Ibid., p.121-122.
21. Catalog from Prisma, p.6.
22. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.69-70.
23. Catalog from Prisma, p.12.
24. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit. p.56-57.
25. Udo Becker, The Continuum Encyclopedia of Symbols (New York: Continuum, 1994).
26. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.176.
27. Manly Palmer Hall, The Secret Teachings of All Ages (Los Angeles, California: The Philosophical Research Society Press, 1945, Seventh Edition), p.c.
28. M. C. Poinsot, The Occult Sciences (New York: Robert M. McBride and Company, 1972), p.320.
29. Maurice Bessy, A Pictorial History of Magic and the Supernatural (New York: Hamlyn Publishing Group Limited, 1964), p.56; See also: Joseph Wallman, The Kabalah: From Its Inception to Its Evanescence (Brooklyn, New York: Theological Research Publishing Company, 1958), p.1, 162.
30. Joseph Wallman, The Kabalah: From Its Inception to Its Evanescence (Brooklyn, New York: Theological Research Publishing Company, 1958), p.162; Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.134; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 14), p.91; Kurt Koch, Translated by Michael Freeman, Occult ABC (Germany: Literature Mission Aglasterhausen Inc., 1978), p.103.
31. Rossell Hope Robbins, The Encyclopedia of Witchcraft and Demonology (New York, New York: Crown Publishers, Inc., 1966); Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.36.
32. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.36.

33. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 14), p.91.
34. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.57.
35. J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.227.
36. Irene Arrington Park, What Every Christian Should Know About Symbols, Signs and Emblems (Tampa, Florida: Christ's Deliverance Ministries, 1982), p.3.
37. Ibid.
38. Eric Barger, From Rock to Rock: The Music of Darkness Exposed! (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc, 1990), p.171.
39. Last Trumpet Newsletter (July 1986, Vol. 5, Issue 7), p.3.
40. Betty Miller, Exposing Satan's Devices (Dewey, Arizona: Christ Unlimited Ministries, Inc., 1980), p.34.
41. Park, op. cit., p.4.
42. Editor of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia, 1990), p.118.
43. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.57-58.
44. Last Trumpet Newsletter (October 1994, Vol. 13, Issue 10), p.3.
45. Cunningham, Cunningham's Encyclopedia of Crystal, Gem and Metal Magic, op. cit., p.57.
46. Cabot op. cit., p.245-246. 47. Ibid., p.245.
48. Ibid., p.245-246.
49. "Superstitions Get Some Started in Witchcraft," Shepherdsfield Update (Spring 1989, No. 22), p.20.
50. Nels Pedersen, "The Painted Face," The Satisfying Portion (March/April 1991, Vol. 18, No. 1), p.5.

19. Masonski i simboli kulta Istočne zvezde

1. Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), p.217.
2. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 18), p.251; Webster's Seventh New Collegiate Dictionary, 1967, p.502; Joseph Carr, The Lucifer Connection (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1987), p.139; Manly Palmer Hall, America's Assignment with Destiny (Los Angeles, California: Philosophical Research Society, Inc., 1951), p.19; H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.759.
3. Waite, op. cit., p.205; Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 ø Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.201, 205.
4. M. Temple Richmond, Sirius (Mariposa, California: Source Publications, 1997), p.209.
5. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of

Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.632.
6. William Schnobelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.121.
7. Jean M'Kee Kenaston, Compiler, History of the Order of the Eastern Star (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1917), p.664; Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1988), p.9; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.11; Robert Macoy (Arranged by), Adoptive Rite Ritual (Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1897), p.114-115; W. J. McCormick, Christ, the Christian and Freemasonry (Belfast, Ireland: Great Joy Publications, 1984), p.87; F. A. Bell, Bell's Eastern Star Ritual (P. R. C. Publications, Inc., 1988 Revised Edition), p.89.
8. Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.15; See also: What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.11.
9. Joseph Fort Newton, The Builders: A Story and Study of Masonry (Cedar Rapids, Iowa: The Torch Press, 1914), p.9.
10. "The Broken Column," Short Talk Bulletin (February 1956, Vol. 34, No. 2; Reprinted January 1985), p.6-7; See also: Edmond Ronayne, The Master's Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.387-388; W. J. McCormick, Christ, the Christian and Freemasonry (Belfast, Ireland: Great Joy Publications, 1984), p.87; Malcolm Duncan, Duncan's Ritual of Freemasonry (New York: David McKay Company, Inc., n.d., 3rd Edition), p.125; Harold Waldwin Percival, Masonry and Its Symbols in the Light of "Thinking and Destiny" (New York, New York: The Word Foundation, Inc., 1952), p.35; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.80.
11. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.158; See also: Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.145; Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, Inc., 1966), p.40; J. E. Cirlot (Translated by Jack Sage), A Dictionary of Symbols (New York: Dorset Press, 1991 Edition), p.278.
12. A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.232.
13. J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), p.232; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.69.
14. J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.278.
15. Waite, op. cit., p.217; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.135; Ibid., p.281.

16. Cirlot op. cit., p.281; See also: George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.82; Charles Scott, The Analogy of Ancient Craft Masonry to Natural and Revealed Religion (Philadelphia, Pennsylvania: E. H. Butler and Company, 1857), p.311.
17. Veronica Ions, Egyptian Mythology (England: The Hamlyn Publishing Group, Ltd., 1965), p.85.
18. Ibid., p.58, 75, 85, 91; New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.19; E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.xix.
19. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.87.
20. William T. Still, New World Order: The Ancient Plan of Secret Societies (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.24.
21. R. Swinburne Clymer, The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation (Quakertown, Pennsylvania: The Philosophical Publishing Company, 1951, Revised Edition), p.63.
22. Waite, op. cit.
23. Clifton L. Fowler, Santa Claus and Christmas (Knoxville, Tennessee: Evangelist of Truth, 1982), p.28.
24. John Yarker, The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and Its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries (Belfast, Ireland: William Tait, 1909), p.267.
25. Kenaston, op. cit.; Willis D. Engle, A General History of the Order of the Eastern Star (Indianapolis, Indiana: Willis D. Engle, 1901), p.71; Robert Macoy (Arranged by), Adoptive Rite Ritual (Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1897), p.127; Shirley Plessner, Symbolism of the Eastern Star (Cleveland, Ohio: Gilbert Publishing Company, 1956), p.101; Carl H. Claudy, Masonic Harvest (Washington, D.C.: The Temple Publishers, 1948), p.234-235; W. L. Wilmshurst, The Masonic Initiation (Ferndale, Michigan: Trismegistus Press, 1980; Originally published 1924), 52-53; Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.253, 261; "Veiled in Allegory and Illustrated by Symbols," Short Talk Bulletin (November 1974; Vol. 52, No. 11), p.3; Arthur Edward Waite, The Secret Tradition in Freemasonry (London: Rider and Company, 1937), p.646, 650; Masonic Vocabulary (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1955), p.4; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.2; Schnoebelen, op. cit.; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.5; Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1988), p.6, 14; Manly Palmer Hall, An Encyclopedic Outline of Masonic, Hermetic, Qabbalistic and Rosicrucian Symbolical Philosophy: Being an Interpretation of the Secret Teachings Concealed Within the Rituals, Allegories and Mysteries of All Ages (San Francisco, California: H. S. Crocker Company, Inc., 1928), p.36; John J.

Robinson, Born in Blood: The Lost Secrets of Freemasonry (New York, New York: M. Evans and Company, 1989), p.222, 270, 271.
26. Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry (New York: Clark and Maynard, 1869), p.259-260 in correlation with p.261.
27. Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols, op. cit., p.5; See also: What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.2.
28. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.65; Helena Petrovna Blavatsky, Isis Unveiled, Vol. I: Science (New York, New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), p.263, 578.
29. Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.56; See also: Mackey, The Symbolism of Freemasonry, op. cit., p.60.
30. Mary Ann Slipper, The Symbolism of the Eastern Star (n.p., 1927), p.36.
31. J. D. Buck, Mystic Masonry (Illinois: Indo-American Book Company, 1913, Sixth Edition), p.244; Harold Waldwin Percival, Masonry and Its Symbols in the Light of "Thinking and Destiny" (New York, New York: The Word Foundation, Inc., 1952), p.50; C. F. McQuaig quoting J. D. Buck, The Masonic Report (Norcross, Georgia: Answer Books and Tapes, 1976), p.51.
32. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1988), p.143-144; See also: Pike, op. cit., p.850-851 for more explanation of these symbols.
33. Schnoebelen, op. cit., p.146.
34. Mackey, The Symbolism of Freemasonry, op. cit., p.294. 35. Ibid., p.164.
36. Ibid.
37. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man: The Evolution of Religious Doctrine from the Eschatology of the Ancient Egyptians (London, England: George Allen and Company, Ltd., 1913, Second Edition), p.289, 303.
38. Newton, op. cit., p.28.
39. History of the Order of the Eastern Star (General Grand Chapter in the U. S. A., 1989), p.21.
40. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path to Enlightenment (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.95.
41. Pike, op. cit., p.459.
42. Cirlot op. cit., p.173.
43. Morning Glory and Otter G'Zell, Who on Earth Is the Goddess? (Berkeley, California: Covenant of the Goddess, n.d.), p.2.
44. Slipper, op. cit., p.137.
45. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.307.
46. Ibid.
47. Watchman Mini-Expositor (March 1997), p.2.

48. Dennis Laurence Cuddy, Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Hearthstone Publishing Ltd., 1991), p.206.
49. Ibid., p.205-206.
50. James S. Fritz, "Alchemy," The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 1), p.468; See also: Chrysalis (Autumn 1987, Vol. 2, Issue 3), p.252.
51. Richmond, op. cit., p.119.
52. Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.15.
53. Pike, op. cit., p.376, 378; See also: "Mosaic Pavement and Blazing Star", Short Talk Bulletin (April 1951, Vol. 29, No. 4; Reprinted April 1990), p.7-8; Churchward, op. cit., p.206.
54. Pike, op. cit., p.430; See also: The Rim Institute (1989 Catalog of Summer Programs), p.16; Gaynor, op. cit., p.13; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.907; Fritz, op. cit., p.468.
55. Ions, op. cit., p.83.
56. Pike, op. cit.; New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.25; Ibid.; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File, 1971), p.141; Circle Network News (Summer 1987), op. cit., p.14; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.16; Gaynor, op. cit., p.13; Cabot op. cit., p.48; Fritz, op. cit., p.468.
57. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.27; Campbell, The Hero with a Thousand Faces, op. cit., p.72; Editors of Time-Life Books, Magical Arts (Alexandria, Virginia: Time-Life Books, 1990), p.53; Charles F. Pfeiffer, Editor, The Biblical World: A Dictionary of Biblical Archaeology (New York: Bonanza Books, 1966), p.218, 482; Brochure from Wise Woman Center, unnumbered page; Ions, op. cit., p.86-87; Gaynor, op. cit., p.186; Carl C. Jung, M.-L. von Franz, Joseph L. Henderson, Jolande Jacobe, Aniela Jaffe, Man and His Symbols (Garden City, New Jersey: Doubleday and Company, Inc., 1964), p.156; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 17), p.206; Cirlot, op. cit., p.155.
58. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 16), p.250.
59. Ions, op. cit., p.63.
60. Brochure from Wise Woman Center, unnumbered page; Catalog from Abyss, p.39; Geoffrey Parrinder, Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File, 1971), p.141; Ions, op. cit., p.21, 86.
61. Catalog from Sounds True, Inside Front Cover; The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 14), p.93.
62. Catalog from Abyss, p.39.
63. Frederic Portal (Translated by John W. Simons), A Comparison of Egyptian Symbols with Those of the Hebrews (New York: Masonic Publishing and Manufacturing Company, 1866), p.50-51; See also: Last Trumpet Newsletter (April 1993, Vol. 12, Issue 4), p.2; John B. Harrison and Richard E. Sullivan, A Short History of Western Civilization (New York: Alfred A. Knopf, 1960), p.13-14; Gaynor, op. cit., p.103; Geoffrey Parrinder,

Editor, World Religions: From Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File, 1971), p.181.
64. Last Trumpet Newsletter (April 1993, Vol. 12, Issue 4), p.2.
65. Shaw and McKenney, op. cit., p.85; Rex Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 ø Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.300-301.
66. Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.300-301.
67. Sarah H. Terry, The Second Mile (Corpus Christi, Texas: Christian Triumph Press, 1935), p.73; See also: George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.14; Yarker, op. cit., p.222; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.972.
68. Gaynor, op. cit., p.186.
69. Pike, op. cit., p.13, 552; See also: W. L. Wilmshurst, The Masonic Initiation (Ferndale, Michigan: Trismegistus Press, 1980; Originally published 1924), p.92; Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.67; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.51; Hutchens, op. cit., p.231; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.144; Gaynor, op. cit.
70. Pike, op. cit., p.15.
71. Ibid., p.368.
72. Stephen Knight, The Brotherhood: The Secret World of the Freemasons (Briarcliff Manor, New York: Stein and Day, 1984), p.236.
73. Pike, op. cit.
74. Einar Haugen, "Thor," The World Book Encyclopedia (1961 edition, Vol. 17), p.204.
75. The World Book Encyclopedia (1961 Edition, Vol. 17), p.204; See also: Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.51; Gaynor, op. cit.; George Oliver, Signs and Symbols (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1906), p.14; Percival George Woodcock, Short Dictionary of Mythology (Philosophical Library, 1953), p.144; Thomas Bulfinch, Bulfinch's Mythology (New York: Thomas Y. Crowell Company, Inc., 1970), p.972.
76. Ward, op. cit., p.238. 77. Ibid., p.241.
78. Godfrey Higgins, Anacalypsis, An Attempt to Draw Aside the Veil of the Saitic Isis (London, England: J. Burns, 1874), p.373; See also: Yarker, op. cit., p.146; Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.68; Catalog entitled The Pyramid Collection (Late Summer 1997), p.7.
79. Henry Ridgely Evans, "Egyptian Decorations of Naval Lodge No 4, Washington, D.C.," The New Age Magazine (May 1948, Vol. 56, No. 5), p.283, 284; Herbert F. Inman, Masonic Problems and Queries (London, England: A. Lewis Ltd., 1978), p.37; Ray V. Denslow,

Masonic Portraits (Transactions of the Missouri Lodge of Research, Vol. #29, 1972), p.7; E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.134; Churchward, op. cit., p.368; Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.112; Thomas Milton Stewart, The Symbolism of the Gods of the Egyptians and the Light They Throw on Freemasonry (London, England: Baskerville Press, Ltd., 1927), p.84; Catalog from Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.34.
80. Gaynor, op. cit., p.12.
81. Count Goblet D'Alviella, The Migration of Symbols (Westminster: Archibald Constable and Company, 1894), p.188.
82. Rollin C. Blackmer, The Lodge and the Craft: A Practical Explanation of the Work of Freemasonry (St. Louis, Missouri: The Standard Masonic Publishing Company, 1923), p.249. See also: Yarker, op. cit., p.23; Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.142; E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.134; Churchward, op. cit., p.368; Margot Adler, Drawing Down the Moon: Witches, Druids, Goddess-Worshippers, and Other Pagans in America Today (New York, New York: The Viking Press, 1979), p.125; Thomas Milton Stewart, The Symbolism of the Gods of the Egyptians and the Light They Throw on Freemasonry (London, England: Baskerville Press, Ltd., 1927), p.118.
83. Ed and Mary Tarkowski, "What Is the Occult? A Glossary of Occult Terms," The Origins, Practices and Traditions of Halloween (Erie, Pennsylvania: Guardians of the Heart, n.d.), p.7.
84. Irene Arrington Park, What Every Christian Should Know About Symbols, Signs and Emblems (Tampa, Florida: Christ's Deliverance Ministries, 1982), p.2.
85. Herbert F. Inman, Masonic Problems and Queries (London, England: A. Lewis Ltd., 1978), p.37.
86. H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy (Vol. II-Anthropogenesis) (Covina, California: Theosophical University Press, 1947, Fourth Edition), p.587.
87. Kenneth R. H. MacKenzie, Editor, The Royal Masonic Cyclopaedia of History, Rites, Symbolism, and Biography (New York: J. W. Bouton, 1877), p.352-353; See also: New Larousse Encyclopedia of Mythology, op. cit., p.257.
88. E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.333.
89. Yarker, op. cit., p.222.
90. Dennis Laurence Cuddy, Chronology of Education with Quotable Quotes (Highland City, Florida: Pro Family Forum, Inc., 1994, Updated, Bound Volume), p.51.
91. Churchward, op. cit., p.465. 92. Ibid., p.353, 465.
93. J. Edward Decker, Editor, The Dark Side of Freemasonry (Lafayette, Louisiana: Huntington House Publishers, 1994), p.204.
94. Newton, op. cit., p.24.
95. Hinduism Today (February 1992, Vol. 14, No. 2), p.13. "The information in this article

draws primarily from a 300-page US government study of the swastika researched under the auspices of the Smithsonian Institution, published in 1984." See also: John Blofeld, The Tantric Mysticism of Tibet (Boston, Massachusetts: Shambhala Publications, Inc., 1970), p.102.

96. M. Esther Harding, Woman's Mysteries: Ancient and Modern (New York: G. P. Putnam's Sons for the C. G. Jung Foundation for Analytical Psychology, 1971 Edition), p.223. See also: Ward, op. cit., p.11; Budge, Amulets and Superstitions, op. cit., p.332.

97. Gaynor, op. cit., p.177. See also: Cirlot, op. cit., p.322-323; A. Ralph Epperson, The New World Order (Tucson, Arizona: Publius Press, 1990), p.132; Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.74.

98. A. Ralph Epperson, The New World Order (Tucson, Arizona: Publius Press, 1990), p.132; Joseph J. Carr, The Twisted Cross (Shreveport, Louisiana: Huntington House Inc., 1985), p.103; Texe Marrs, Dark Secrets of the New Age: Satan's Plan for a One World Religion (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1987), p.252.

99. Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.46, 111; Texe Marrs, Texe Marrs Book of New Age Cults and Religions (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1990), p.318; Joseph J. Carr, The Twisted Cross (Shreveport, Louisiana: Huntington House Inc., 1985), p.103, 282.

100. Ibid., p.111.

101. Blavatsky, The Secret Doctrine (Vol. I-Cosmogenesis), op. cit., p.5.

102. Ibid. (Vol. II-Anthropogenesis), p.98.

103. "Behavior Changes Clue to Parents," The Tampa Tribune (October 31, 1988).

104. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., p.112.

105. William Hutchinson, The Spirit of Masonry, revised by Rev. George Oliver, (New York: Bell Publishing Company, 1982; originally published in 1775), p.195.

106. Churchward, op. cit., p.189.

107. Joseph Campbell, The Masks of God: Creative Mythology (New York, New York: The Viking Press, 1968), p.17.

108. F. de P. Castells, The Apocalypse of Freemasonry: A Constructive Scheme of Interpretation of the Symbolism of the Masonic Lodge (Dartford, England: Snowden Brothers, 1924), p.73; Walter McLeod, Editor, Beyond the Pillars (Grand Lodge A.F. and A.M. of Canada, 1973), p.148; , Carl H. Claudy, Introduction to Freemasonry: Entered Apprentice, Fellowcraft, and Master Mason Complete in One Volume (Washington, D.C.: The Temple Publishers, 1931), p.108-109; Malcolm Duncan, Duncan's Ritual of Freemasonry (New York: David McKay Company, Inc., n.d.), p.99; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.22; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London, England: A. Lewis, 1912), p.52; MacKenzie, op. cit., p.34; Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1988), p.13; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Association of the United States, 1953), p.23, 35; The Pennsylvania Freemason (November 1989, Vol. 36, No. 4), p.13;

"Sun, Moon and Stars," Short Talk Bulletin (March 1930, Vol. 8, No. 3), p.10, 11.
109. Last Trumpet Newsletter (July 1986, Vol. 5, Issue 7), p.3.
110. Walter McLeod, Editor, Beyond the Pillars (Grand Lodge A.F. & A.M. of Canada, 1973), p.148.
111. Carl H. Claudy, Introduction to Freemasonry: Entered Apprentice, Fellowcraft, and Master Mason Complete in One Volume (Washington, D.C.: The Temple Publishers, 1931), p.108-109. See also: "Sun, Moon and Stars," Short Talk Bulletin (March 1930, Vol. 8, No. 3), p.10-11; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.22; John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London, England: A. Lewis, 1912), p.52; MacKenzie, op. cit., p.34; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Association of the United States, 1953), p.23, 35.
112. Charles G. Berger, Our Phallic Heritage (New York, New York: Greenwich Book Publishers, 1966), p.60.
113. Cirlot, op. cit., p.62.
114. The Pennsylvania Youth Foundation (Elizabethtown, Pennsylvania: The Pennsylvania Youth Foundation, n.d.), p.4.
115. Pocket Masonic Dictionary (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1988), p.23; Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring: Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.47; What? When? Where? Why? Who? in Freemasonry (Silver Spring, Maryland: Masonic Service Association of the United States, 1956), p.60; H. L. Haywood, Introduction to Freemasonry (Des Moines, Iowa: Research Lodge Number 2, n.d.), p.36; F. de P. Castells, The Apocalypse of Freemasonry: A Constructive Scheme of Interpretation of the Symbolism of the Masonic Lodge (Dartford, England: Snowden Brothers, 1924), p.73.
116. John T. Lawrence, The Perfect Ashlar (London, England: A. Lewis, 1912), p.101; See also: H. L. Haywood, Symbolic Masonry: An Interpretation of the Three Degrees (Washington, D.C.: Masonic Service Association of the United States, 1923), p.211.
117. Blackmer, op. cit., p.50.
118. "Overcoming Fragmentation," Breakthrough (Winter/Summer 1990, Vol. 11, No. 2-4), p.56.
119. David Spangler, Reflections on the Christ (Scotland: Findhorn Publications, 1977), p.116.
120. David Spangler, Emergence: The Rebirth of the Sacred (New York: Dell Publishing, 1984), p.51-52.
121. Wanda Marrs, New Age Lies to Women (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1989), p.20; Bold Truth (April 1993), p.12.
122. George Oliver, The Historical Landmarks and Other Evidences of Freemasonry, Explained (Vol. I & II) (New York: John W. Leonard and Company, 1855), p.324; See also: Pierson, op. cit., p.101102.
123. Ibid.
124. Epperson, op. cit., p.97.

125. Newton, op. cit., p.28.
126. H. L. Haywood, Symbolic Masonry: An Interpretation of the Three Degrees (Washington, D.C.: Masonic Service Association of the United States, 1923), p.207; "Two Pillars," Short Talk Bulletin (September 1935, Vol. 13, No. 9; Reprinted September 1978), p.7; Claudy, op. cit., p.81; Charles Clyde Hunt, Some Thoughts on Masonic Symbolism (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1930), p.101, 116; William Adrian Brown, Facts, Fables and Fantasies of Freemasonry (New York, New York: Vantage Press, Inc., 1968), p.40.
127. Evans, op. cit., p.285.
128. W. Wynn Westcott, Numbers: Their Occult Power and Mystic Virtues (London, England: Theosophical Publishing Society, 1902, Second Edition), p.33.
129. Haywood, op. cit., p.206-207.
130. Blackmer, op. cit., p.94.
131. Berger, op. cit., p.34. See also: John George Gibson, The Masonic Problem: The Purpose and Meaning of Freemasonry (n.p., 1912), p.43; Ralph Edward Woodrow, Babylon Mystery Religion: Ancient and Modern (Riverside, California:Ralph Woodrow Evangelistic Association, Inc., 1990 Edition), p.35; Willy Peterson, The Leavening: A New Age Primer for Christian Parents (Linwood, Kansas, 1995), p.183.
132. Ibid., p.46.
133. Last Trumpet Newsletter (June 1986, Vol. 5, Issue 6), p.2.
134. Ralph Edward Woodrow, Babylon Mystery Religion: Ancient and Modern (Riverside, California: Ralph Woodrow Evangelistic Association, Inc., 1990 Edition), p.32.
135. Ibid. p.33-34; See also: Epperson, op. cit., p.97.
136. Tad Tuleja, "Red-Letter Days: On the Origins of Holiday Rituals," Utne Reader (November/December 1987), p.79-80.
137. Berger, op. cit., p.171.
138. Cabot, op. cit., p.124-125.
139. Naomi R. Goldenberg, Changing of the Gods: Feminism and the End of Traditional Religions (Boston, Massachusetts: Beacon Press, 1979), p.104; See also: John J. Robinson, Born in Blood: The Lost Secrets of Freemasonry (New York, New York: M. Evans and Company, 1989), p.195; Churchward, op. cit., p.362; Francine du Plessix Gray, "Women's Rites," Utne Reader (November/December 1987), p.62.
140. Clubhouse Jr. (May 1995, Vol. 8, No. 5), p.16.
141. Cabot, op. cit., p.124.
142. James B. Walker, "Masonic Symbols in a $1 Bill," The New Age (April 1960, Vol. 68, No. 4), p.17.
143. William Schnoebelen, "Satan's Door Revisited," Saints Alive in Jesus (March 1992), p.4; See also: Epperson, op. cit., p.139-140.
144. Ray V. Denslow, Masonic Portraits (Transactions of the Missouri Lodge of Research, Vol. #29), p.7.
145. C. F. McQuaig, The Masonic Report (Norcross, Georgia: Answer Books and Tapes, 1976), p.34.

146. Schnoebelen, Masonry, op. cit., p.119-120.
147. Fritz Springmeier, The Watchtower and the Masons (Portland, Oregon: Fritz Springmeier, 1990), p.ii.
148. Ibid., p.90.
149. Robert Sessler, To Be God of One World: The French Revolution Globalized (Merlin, Oregon: Let There Be Light Publications, 1992), p.147.
150. Jan Karel Van Baalen, The Chaos of Cults (Grand Rapids, Michigan: Wm. B. Eerdsmans Publishing Company, 1962 Edition), p.62.
151. Alan Morrison, The Serpent and the Cross: Religious Corruption in an Evil Age (Birmingham, England: K & M Books, 1994), p.104.
152. Colin Wilson, The Occult: A History (New York: Random House, 1971), p.330.
153. Howard Kerr and Charles L. Crow, Editors, The Occult in America: New Historical Perspectives (Urbana, Illinois: University of Illinois Press, 1983), p.143.
154. Springmeier, op. cit., p.14.
155. William R. Denslow, 10,000 Famous Freemasons (Vol. I) (1957), p.177, 198, 302, 320; William R. Denslow, 10,000 Famous Freemasons (Vol. II) (1958), p.31, 114, 192, 211; William R. Denslow, 10,000 Famous Freemasons (Vol. III) (1959), p.133, 181, 229.
156. Ibid., (Vol. II), p.114, 211.

20. Svevideće oko

1. Ralph Anderson, "Freemasonry: Yesterday, Today and Tomorrow," Arcana Workshops (June 1985), p.4-6; See also: The Full Moon Story (Manhattan Beach, California: Rams' Dell Press, 1974 Revised Edition), p.15-16; Dennis L. Cuddy, President Clinton Will Continue the New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1993), p.18; Alice A. Bailey, The Externalisation of the Hierarchy (New York, New York: Lucis Publishing Company, 1957), p. 511.
2. J. Edward Decker, Jr., The Question of Freemasonry (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n.d.), p.12; A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.42.
3. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1871), p.15-16.
4. Ibid., p.477; See also: Albert Pike, The Magnum Opus (Kila, Montana: Kessinger Publishing Company, 1992), p.xxv; A. Ralph Epperson, The New World Order (Tucson, Arizona: Publius Press, 1990), p.141.
5. Carl H. Claudy, Introduction to Freemasonry: Entered Apprentice, Fellowcraft, and Master Mason Complete in One Volume (Washington, D.C.: The Temple Publishers, 1931), p.148; See also: Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York, New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.189.
6. Albert G. Mackey, The Symbolism of Freemasonry: Illustrating and Explaining Its Science and Philosophy, Its Legends, Myths, and Symbols (New York: Clark and Maynard, 1869), 334-335, 190192; See also: Pocket Encyclopedia of Masonic Symbols (Silver Spring, Maryland: The Masonic Service Association of the United States, 1953), p.7;

Thomas Albert Stafford, Christian Symbolism in the Evangelical Churches (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1942), p.35; Rex R. Hutchens, A Bridge to Light (Washington, D.C.: Supreme Council, 33 Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Southern Jurisdiction, 1988), p.18; W. J. McK. McCormick, Christ, The Christian, and Freemasonry (Belfast, Ireland: Great Joy Publications, 1984), p.84.

7. Robert Hieronimus, America's Secret Destiny: Spiritual Vision and the Founding of a Nation (Rochester, Vermont: Destiny Books, 1989), p.81; See also: Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.24; E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.141; Lucie Lamy, Egyptian Mysteries (1981), p.16.

8. New Larousse Encyclopedia of Mythology (Prometheus Press, 1972 Edition), p.14; See also: Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.41.

9. Veronica Ions, Egyptian Mythology (Middlesex, England: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1965), p.41.

10. Pike, op. cit., p.732.

11. Albert Pike, The Magnum Opus (Kila, Montana: Kessinger Publishing Company, 1992), p.28; See also: C. F. McQuaig, The Masonic Report (Norcross, Georgia: Answer Books and Tapes, 1976), p.45.

12. Paul Hamlyn, Greek Mythology (London, England: Paul Hamlyn Limited, 1967), p.109, 114.

13. Ibid., p.112.

14. Herbert F. Inman, Masonic Problems and Queries (London, England: A. Lewis Ltd., 1978), p.172; William O. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Another, Brother" (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1950), p.163; See also: George H. Steinmetz, Freemasonry: Its Hidden Meaning (New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1948), p.92; Pike, Morals and Dogma, op. cit., p.15.

15. Albert G. Mackey, A Manual of the Lodge (New York: Charles E. Merrill Company, 1870), p.56; See also: Edmond Ronayne quoting Albert Mackey, The Master's Carpet (Mah-Hah-Bone) (n.p., 1879), p.324-326; Alain Danielou, The Gods of India (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.223; Rollin C. Blackmer, The Lodge and the Craft: A Practical Explanation of the Work of Freemasonry (St. Louis, Missouri: The Standard Masonic Publishing Company, 1923), p.94.

16. Pike, Morals and Dogma, op. cit., p.401; See also: A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.87.

17. Albert Churchward, Signs and Symbols of Primordial Man (London, England: George Allen and Company, Ltd., 1913), p.326.

18. "The All-Seeing Eye," The Short Talk Bulletin (December 1932, Vol. 10, No. 12), p.9.

19. Hieronimus, op. cit.

20. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (Volume II) (New York: Lucis Publishing Company, 1955), p.265.

21. Ibid. (Volume II), p.265.
22. A. T. C. Pierson, The Traditions, Origin and Early History of Freemasonry (New York: Masonic Publishing Company, 1865), p.232.
23. Charles H. Vail, The Ancient Mysteries and Modern Masonry (New York City, New York: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 1909), p.189.
24. J. D. Buck, Mystic Masonry (Chicago, Illinois: Indo-American Book Company, 1896), p.182, 180181; See also: Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.104.
25. Hieronimus, op. cit., p.82; See also: Alexander Cannon, The Power of Karma: In Relation to Destiny (E. P. Dutton and Company, Inc., 1937), p.88-89; Darshan Singh, Helping Factors on the Spiritual Path (Delhi, India: n.p.), p.2-3; J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.100; Lucie Lamy, Egyptian Mysteries (1981), p.16.
26. Catalog from Samuel Weiser (1989/1990), p.66.
27. Desmond Dunne, Yoga Made Easy (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1961), p.54, 97.
28. Catalog from Bantam/Doubleday/Dell (Spring/Summer 1988), p.17; See also: Johanna Michaelsen, Like Lambs to the Slaughter (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.101; Sri Chinmoy, Spiritual Power, Occult Power and Will Power (Jamaica, New York: Agni Press, 1976), p.59.
29. Jane Gumprecht quoting Alice Bailey, New Age Health Care: Holy or Holistic (Orange, California: Promise Publishing, 1988), p.190.
30. Alice A. Bailey, The Soul: Quality of Life (New York: Lucis Publishing Company, 1974), p.201; See also: Alice A. Bailey, A Treatise on White Magic or the Way of the Disciple (New York: Lucis Publishing Company, 1951), p.213.
31. Laurie Cabot with Tom Cowan, Power of the Witch: The Earth, the Moon, and the Magical Path (New York, New York: Delacorte Press, 1989), p.176.
32. Ibid., p.246.
33. Thomas Milton Stewart, The Symbolism of the Gods of the Egyptians and the Light They Throw on Freemasonry (London, England: Baskerville Press, Limited, 1927), p.5.
34. William Schnoebelen, Masonry: Beyond the Light (Chino, California: Chick Publications, 1991), p.197.
35. Alexander Cannon, The Power of Karma: In Relation to Destiny (E. P. Dutton and Company, Inc., 1937), p.78.
36. Ibid., p.81.
37. Ibid.
38. Ibid.
39. Ibid., p.83.
40. Pike, Morals and Dogma, op. cit., p.16. 41. Ibid., p.506.
42. Dennis Laurence Cuddy, Now Is the Dawning of the New Age New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Hearthstone Publishing, Ltd., 1991), p.383.
43. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination

(Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.53.
44. Cabot, op. cit., p.245.
45. Ibid.
46. Ibid., p.246.
47. Eric Maple, The Complete Book of Witchcraft and Demonology (Cranbury, New Jersey: A. S. Barnes and Company, Inc., 1966), p.11.
48. Therese Ruth Revesz, Witches (New York, New York: Contemporary Perspectives, Inc., 1977), p.44.
49. Catalog from The Occult Emporium (Winter 1993 to Winter 1994), p.34.
50. E. A. Wallis Budge, Amulets and Superstitions (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1978), p.15.
51. Ibid., p.468-469; See also: J. S. M. Ward and W. G. Stirling, The Hung Society or the Society of Heaven and Earth (Vol. I) (London, England: The Baskerville Press, Limited, 1925), p.118; John Sebastian Marlow Ward, The Sign Language of the Mysteries (New York: Land's End Press, 1969), p.3-4; Cecile Donner and Jean-Luc Caradeau (Translated by Richard LeFanu), Dictionary of Superstitions (New York, New York: Henry Holt and Company, Inc., 1984), p.63; Scott Cunningham, Wicca: A Guide for the Solitary Practitioner (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 1989), p.42; Jeff Godwin, The Devil's Disciples: The Truth About Rock (Chino, California: Chick Publications, 1985), p.134.
52. Cabot, op. cit., p.66.
53. John Sebastian Marlow Ward, The Sign Language of the Mysteries (New York: Land's End Press, 1969), p.56, 163; See also: J. S. M. Ward, Freemasonry and the Ancient Gods (London, England: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent and Company Ltd., 1921), page following p.14.
54. Jeff Godwin, The Devil's Disciples: The Truth About Rock (Chino, California: Chick Publications, 1985), p.134.
55. Selena Fox, "Pennsylvania Dutch Hex Signs," Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.11.
56. O. J. Graham, The Six-Pointed Star (New Puritan Library, 1988 Edition), p.29.
57. Fox, op. cit.
58. Ibid.
59. J. Gordon Melton, The Encyclopedia of American Religions (Vol. 2) (Wilmington, North Carolina: McGrath Publishing Company, 1978), p.271.
60. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.73.
61. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.283.
62. Robert A. Morey, Islam Unveiled: The True Desert Storm (Shermans Dale, Pennsylvania: The Scholars Press, 1991), p.39; Circle Network News (Summer 1987, Vol. 9, No. 2), p.13; Godfrey Higgins, Anacalypsis, An Attempt to Draw Aside the Veil of the Saitic Isis (London, England: n.p., 1874), p.129; Wade Davis, "The Power to Heal," Newsweek (September 24, 1990, Vol. 116, No. 13), p.40; "Superstitions Get Some Started in

Witchcraft," Shepherdsfield Update (Spring 1989, No. 22), p.20; Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p.15.
63. "Blazing Star" (Part 1), The Short Talk Bulletin (March 1965, Vol. 43, No. 3), p.12.
64. William T. Still, New World Order: The Ancient Plan of Secret Societies (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc., 1990), p.24.
65. Marrs, op. cit., p.102.
66. Cuddy, op. cit., p.195.
67. Dennis L. Cuddy, President Clinton Will Continue the New World Order (Oklahoma City, Oklahoma: Southwest Radio Church, 1993), p.98.
68. Jeff Godwin, Rock and Roll Religion (Bloomington, Indiana: The Rock Ministries, 1995), p.93.
69. "Jesus Junk (Another Jesus)" The Perilous Times (January 1996, Vol. 17, No. 11). p.6.
70. "The Coors Connection," Christian News (August 7, 1995, Vol. 33, No. 32), p.11.
71. Council on Foreign Relations 1993 (Annual Report July 1, 1992 to June 30, 1993), p.128.
72. New American Schools Development Corporation (Annual Report 1994/1995), p.32.
73. 1994 Annual Report from Points of Light Foundation, p.18.
74. Texe Marrs, Dark Majesty: The Secret Brotherhood and the Magic of a Thousand Points of Light (Austin, Texas: Living Truth Publishers, 1992), p.81.
75. Cuddy, Now Is the Dawning, op. cit., p.10-11.
76. Francis Huxley, The Eye: The Seer and the Seen (London, England: Thames and Hudson, 1990), p.40.
77. S. R. Parchment, Ancient Operative Masonry (San Francisco, California: San Francisco Center Rosicrucian Fellowship, 1930), p.52.

21. Ukratko o nekim simbolima

1. Frank Gaynor, Editor, Dictionary of Mysticism (New York: Philosophical Library, 1953), p.132. 2. Ibid., p.199.
3. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p.116.
4. Hugh A. Moran and David H. Kelley, The Alphabet and the Ancient Calendar Signs (Palo Alto, California: Daily Press, 1969), p.24.
5. Catalog entitled The Pyramid Collection (Late Summer 1997), p.46.
6. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Winter/Spring 1993), p.54.
7. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Received March 21, 1992), p.66.
8. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Winter/Spring 1993), p.52.
9. Harry E. Wedeck, Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p.97.
10. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Received March 21, 1992), p.57.
11. J. E. Cirlot, A Dictionary of Symbols (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.100.
12. Arthur Edward Waite, The Secret Tradition in Freemasonry (Vol. 2) (1911 Edition),

p.430-431. 13. Ibid., p.431.
14. Meditation (Winter 1991, Vol. 6, No. 1), p.45.
15. John Lash, The Seeker's Handbook: The Complete Guide to Spiritual Pathfinding (New York: Harmony Books, 1990), p.390.
16. Pyramid Books and the New-Age Collection Catalog (Winter/Spring 1993), p.67.
17. Catalog ad.
18. Last Trumpet Newsletter (July 1986, Vol. 5, Issue 7), p.2.
19. Catalog ad.
20. Catalog ad.
21. Catalog ad.
22. Robert A. Morey, Islam Unveiled: The True Desert Storm (Shermans Dale, Pennsylvania: The Scholars Press, 1991), p.48-49.
23. Ibid., p.46.
24. Irene Arrington Park, What Every Christian Should Know About Symbols, Signs and Emblems (Tampa, Florida: Christ's Deliverance Ministries, 1982), p.3.
25. Jeremy Kingston, Healing Without Medicine (Doubleday and Company, Inc., 1976), p.32-33.
26. Manly Palmer Hall, Initiates of the Flame (Los Angeles, California: The Phoenix Press, 1934), p.45.